

Ovidiu Buruiană

INVERSAREA SCĂRII VALORILOR ȘI PERVERTIREA SIMBOLURILOR ÎN SOCIETATEA CONTEMPORANĂ

**sub influența nefastă a francmasoneriei
și a așa-zișilor „ILUMINAȚI”**

SAPIENȚIA 2010

Tehnoredactare și copertă: Gabriela Popa
Corectură text: Delia Perțe, Dan Dabija

**Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
BURUIANĂ, OVIDIU**

**Inversarea scării valorilor și perversitatea simbolurilor
în societatea contemporană: sub influența nefastă a
francmasoneriei mondiale și a așa-zișilor „iluminați” / Ovidiu
Buruiană - București : Sapienția, 2010**

ISBN 978-973-7800-10-7

061.236

© Copyright Sapienția, 2010
Toate drepturile asupra acestei ediții aparțin
Editurii SAPIENȚIA
Tel: 0756.639.211; email: eeditura@yahoo.com

Motto:

„Niciodată să nu spuneți aceste cuvinte: «Nu știu, așadar este fals». Cineva trebuie să studieze ca să știe, să știe ca să înțeleagă, să înțeleagă ca să judece.”

Apoftegmă a înțeleptului Narada

Nota autorului:

Menționăm faptul că unele capitole din prezenta lucrare reproduc textul anumitor articole de pe site-ul www.yogaesoteric.net.

Mulțumim pe această cale realizatorilor acestui site pentru acceptul de colaborare oferit cu multă bunăvoință.

În loc de introducere...

Paradoxul vremurilor noastre în istorie este că avem
Clădiri mai mari dar suflete mai mici;
Autostrăzi mai largi dar minți mai înguste.
Cheltuim mai mult dar avem mai puțin;
Cumpărăm mai mult dar ne bucurăm mai puțin.

Avem case mai mari dar familii mai mici,
Avem mai multe accesorii dar mai puțin timp,
Avem mai multe funcții dar mai puțină minte,
Mai multe cunoștințe dar mai puțină judecată,
Mai mulți experți și totuși mai multe probleme,
Mai multă medicină dar mai puțină sănătate.

Bem prea mult, fumăm prea mult,
Cheltuim prea nesăbuit,
Rădem prea puțin,
Conducem prea repede,
Ne enervăm prea tare,
Ne culcăm prea târziu, ne sculăm prea obosiți,
Citim prea puțin, ne uităm prea mult la televizor și ne rugăm prea rar.

Ne-am multiplicat averile dar ne-am redus valorile.
Vorbim prea mult, iubim prea rar și urâm prea des.
Am învățat cum să ne câștigăm existența dar nu cum să ne facem o
viață,
Am adăugat ani vieții și nu viață anilor.

Am ajuns până pe Lună și înapoi
Dar avem probleme când trebuie să traversăm strada să facem
cunoștință cu un vecin.
Am cucerit spațiul cosmic dar nu și pe cel interior.
Am făcut lucruri mai mari dar nu mai bune.

Am curățat aerul dar am poluat solul.
Am cucerit atomul dar nu și prejudecățile noastre.
Scriem mai mult dar învățăm mai puțin.
Plănuim mai multe dar realizăm mai puțin.
Am învățat să ne grăbim dar nu și să așteptăm.

Am construit mai multe calculatoare să dețină mai multe informații, să producă mai multe copii ca niciodată dar comunicăm din ce în ce mai puțin.

Acestea sunt vremurile fast-food-urilor și digestiei încete;
oamenilor mari și caracterelor meschine;
profiturilor rapide și relațiilor superficiale.

Acestea sunt vremurile în care avem două venituri dar mai multe divorțuri,

Case mai frumoase dar cămine destrămate.

Acestea sunt vremurile în care avem excursii rapide, scutece de unică folosință, moralitate de doi bani, aventuri de-o noapte, corpuri supraponderale și pastile care îți induc orice stare: bucurie, liniște și chiar moarte.

Sunt niște vremuri în care sunt prea multe în vitrine dar nimic în interior.

Vremuri în care tehnologia îți poate aduce această scrisoare și în care poți decide fie să împărtășești acest punct de vedere, fie să ștergi acest mesaj.

(mesaj primit prin internet)

I. DUMNEZEU

Realitatea de necontestat a Divinului din perspectiva omului și a științei

Pentru a putea deschide subiectul valorilor umane și mai ales al valorilor arhetipale umane, trebuie să analizăm puțin realitatea Divinului și ceea ce reprezintă Divinitatea pentru umanitate. Acest subiect nu este deloc simplu, cum ar putea să pară la prima vedere, căci indiferent ce atitudine vom lua, intrăm implicit în conflict cu o altă părere opusă sau cel puțin diferită. Și oare cum am putea noi să ne punem de acord, când inseși instituțiile religioase au, de sute și sute de ani, discuții interminabile și schismatice, nepunându-se de acord nici până în ziua de azi?

Subiectul dezbaterii noastre este chiar mai tranșant decât o simplă punere de acord asupra unor detalii sau dogme, pentru că noi discutăm aici despre realitatea incontestabilă a manifestării lui DUMNEZEU. De ce este tranșantă această discuție? Pentru că societatea modernă oferă tot mai des modele și tiparuri care pur și simplu ignoră realitatea lui DUMNEZEU, determinând în omul contemporan, încă din timpul copilăriei, comportamente și obiceiuri atee sau mai rău, demoniace și satanice. Vom vedea în decursul expunerilor din această carte, cum aceste comportamente și obiceiuri nu doar că neagă existența Divinului, neținând cont de o dezvoltare firească și armonioasă în raport cu scopul existenței noastre, ci chiar sunt profund antisociale, antiumane și, în ultimă instanță, determină autodistrugerea fiecăruia dintre cei care sunt tributari acestui mod de gândire defectuos.

Pentru a înțelege mai clar aceste concepte, ne putem folosi nu doar de religie, practică adeseori cu un dogmatism feroce de către așa-zii oameni de bine, ci chiar de știință, tot mai maleabilă în ultimul timp vizavi de conceptele universal valabile ale religiilor autentice. Deja, cercetările actuale în domeniul noilor forme de energie, încep să explice științific telepatia, percepția extrasenzorială, vindecarea spirituală spontană, clarviziunea, etc. Fizica secolului XX (relativitatea, cuantica și cibernetica) are ca noutate faptul că tratează materia din punct de vedere spiritual. Mulți cercetători, printre care și dr. Abraham Hoffer și dr. Harold Kelen de la Universitatea din Saskatchewan (Canada), au măsurat și au pus în evidență existența câmpurilor energetice umane (aura corpului uman). Această bionergie, denumită de oamenii de știință și energie bioplasmatică, poate fi vizualizată de orice ființă umană cu ajutorul fotografiilor Kirlian.

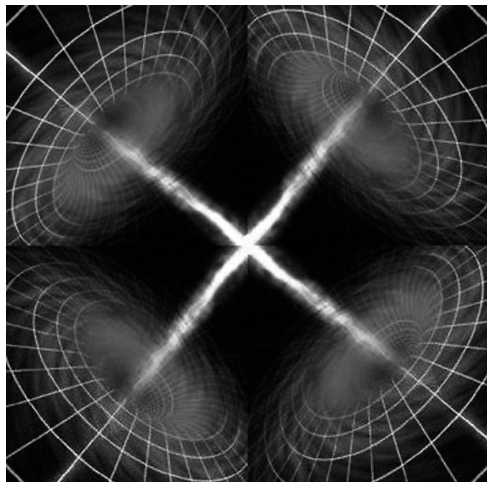
Cleve Backster, cel care în anul 1965 a pus bazele Fundației de Cercetări Backster, afirmă: „În fiecare celulă se găsește un fel de conștiință ancestrală. Câmpul energetic posedă o natură universală, căci îl au toate ființele vii.” Bioenergia a fost cunoscută încă din antichitate. Chinezii spuneau că omul este în legătură cu energia vieții ce umple tot Universul. Rezultatele obținute în urma experiențelor întreprinse în microfizică au ca efect schimbarea totală a modului de a privi Universul.

Din cercetările făcute în profunzimile materiei se poate constata că soliditatea sa este foarte precară, ca de asemenea și aceea a teoriilor care se bazează exclusiv pe ea. Dacă se ține seama de spațiile imense

care există între nucleul atomului și electronii ce gravitează în jurul său, la o ultimă analiză se poate spune că materia se reduce la ceva solid care este puțin și foarte mult vid (foarte multe goluri). Impresia de soliditate a materiei se datorează vitezei extraordinare de mari a particulelor sale, astfel încât ceea ce vedem și pipăim noi nu este decât o iluzie și nu realitatea. Această afirmație a fizicienilor occidentali se apropie de milenara concepție hindusă, potrivit căreia întregul univers material este MAYA, o mare iluzie, un spectacol magic. În acest context, ne apare mult mai clar faptul că lumea exterioară este o creație a Conștiinței Cosmice, toate lucrurile din Univers, conform lui James Jeans, fiind puncte de întâlnire, sisteme de evenimente amestecate laolaltă și nu un univers constituit din bucăți de materie solidă. De la această concepție nu mai este de făcut decât un pas pentru a intra în filozofia lui Berkley pentru care lumea exterioară este o creație a Conștiinței Cosmice și nu există în afara conștiinței noastre.

Marele fizician american Heinz Pagels exprimă punctul de vedere al celor mai mulți dintre fizicieni: „Eu cred că Universul este un mesaj redactat într-un cod secret, un cod cosmic, și că datoria omului constă tocmai în descifrarea acestui cod”. În același sens, Teilhard de Chardin scria: „În fiecare particică, în fiecare moleculă, în fiecare atom, în fiecare celulă a materiei, trăiesc ascunse și lucrează fără știrea nimănui omnisciența Eternului și omniprezența Conștiinței Cosmice”.

Fizica cuantică demonstrează că natura este un ansamblu indivizibil, unde totul este în relație: totalitatea Universului apare prezentă oricând și oriunde. În această privință există un exemplu frapant: cel al hologramei. Astfel, dacă se rupe o bucată dintr-un negativ holografic pentru a-l pune sub un proiector laser, nu se va obține o parte a „imaginii”, ci imaginea întreagă. De aici rezultă că imaginea întreagă a fost înregistrată pretutindeni pe placa holografică, în așa fel încât fiecare „particică” a

plăcii (negativul holografic) reflectă totalitatea. Pentru David Bohm, holograma prezintă o analogie frapantă cu ordinea globală și indivizibilă a Universului. Jean Guitton trage următoarea concluzie: „Cam în felul în care placa holografică conține totul în fiecare parte, tot astfel fiecare existență umană este chipul Conștiinței Cosmice”.

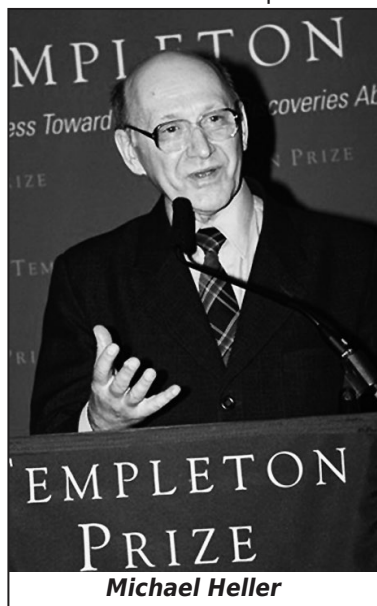
Albert Einstein afirma: „Emoția magnifică și cea mai profundă pe care noi o putem resimți este starea inefabilă a misterului, acolo există

germenele oricărei științe veritabile. Acela căruia această emoție îi este străină, care nu știe să se scufunde pierdut în sine de extaz, lăsându-se cuprins de admirație, este deja un om mort. A ști că ceea ce este enigmatic și de nepătruns există totuși, manifestându-se ca cea mai înaltă înțelepciune și cea mai radioasă frumusețe pe care facultățile noastre obtuze nu o percep decât sub o formă primitivă – această certitudine, acest sentiment îmbătător este în centrul oricărei stări sublime veritabile. Experimentarea profundă și intimă a sublimului infinit cosmic este cea mai puternică și cea mai străveche sursă a cercetării științifice.

Trăirea mea cea mai elevată constă dintr-o umilă admirație transfiguratoare a Spiritului Superior fără margini care se dezvăluie în infimele detalii pe care pot să le perceapă fragilele și slabele noastre spirite. Această convingere de ordin profund emoțional pe care o am despre prezența unei puteri raționale superioare, dezvăluită de incompreensibilul nostru Univers, este aceea ce formează ideea mea de DUMNEZEU sau Conștiință Cosmică.”

Dovezi strict matematice ale existenței lui DUMNEZEU

În luna martie 2008, Michael Heller, profesor de filozofie și preot polonez, a câștigat Premiul Templeton, cea mai substanțială distincție academică din lume, pentru lucrarea prin care demonstrează cum poate fi dovedită existența lui DUMNEZEU cu ajutorul matematicii, informează *The Times*. Teoria cosmologului în vârstă de 72 de ani, specializat și în matematică și metafizică, nu oferă atât dovezi ale existenței lui DUMNEZEU, cât introduce îndoieli asupra existenței materiale a lumii.

Lucrarea profesorului Heller se concentrează pe căutarea unei teorii fundamentale a creației. În cercetarea sa sunt incluse elemente de fizică cuantică, cosmologie și matematică pură, între care și propria versiune a ecuației Heisenberg. Teoriile sale oferă dovezi circumstanțiale privind existența lui DUMNEZEU. Atât timp cât Universul a avut un început, susține Heller, putem presupune că a avut un creator. Însă dacă Universul este cu adevărat autonom, neavând limită, el nu ar putea avea nici început, nici sfârșit: el pur și simplu ar fi. Unde ar fi, atunci, loc pentru un creator? Profesorul Heller pledează împotriva conceptului newtonian al creației, respectiv împotriva ideii unui spațiu și timp absolut și a unui DUMNEZEU care creează energie și materie în anumite momente. El sugerează ca teologii

moderni să se întoarcă la doctrina tradițională potrivit căreia creația Universului a fost un act care s-a produs în afara timpului și spațiului.

Profesorul Heller a fost nominalizat pentru Premiul Templeton de către profesorul Karol Musiol, rectorul unei importante universități din Cracovia. Acesta a spus despre Heller că: „A introdus o semnificativă noțiune a teologiei în știință. El a reușit să arate că izolarea religiei de viziunea științifică reprezintă o chestiune defectuoasă, iar eșecul științei de a recunoaște alte căi de înțelegere este orbire.”

Spiritul științific, între evidență și negare

Este real faptul că nu toate domeniile științifice și toți oamenii de știință au aceeași deschidere față de misterul Conștiinței ce se află dincolo de toate fenomenele naturii fizice. Eminenți oameni de știință au declarat nu o dată că nu este de demnitatea lor să examineze fenomenele parapsihologice, pentru că, de altfel, aceste fenomene, după opinia lor, nu există. Desigur, nu cu asemenea metode și atitudini au fost realizate descoperirile științifice. Experiența ilustrează din plin faptul că adeseori, când savanții au demonstrat imposibilitatea producerii unui fenomen, tehnicienii au fost după aceea capabili să-l realizeze în mod practic.

Să cităm doar două exemple semnificative în acest sens.

La sfârșitul secolului al XIX – lea savantul american Simon Newcomb demonstra matematic într-o manieră convingătoare că avioanele nu pot niciodată zbura. El a reușit chiar să-l determine pe un coleg de-al său, profesorul Langley, să-și întrerupă toate cercetările asupra zborului obiectelor mai grele decât aerul. Câțiva ani mai târziu însă, doi tehnicieni – frații Wright – reușeau să pună în funcțiune un aparat de zbor.

Iată un alt exemplu și mai frapant. În jurul anului 1920 savanții au reușit să demonstreze, tot matematic, că undele scurte – având o lungime între 10 și 50 de metri – nu se pot propaga decât la distanțe foarte mici. Această bandă de lungime de undă a fost deci considerată de ei ca fiind inutilizabilă. Radioamatorii care au folosit însă această bandă de emisie-recepție au reușit să comunice la distanțe enorme cu ajutorul unor energii foarte mici, cum ar fi energia dezvoltată de o lanternă de buzunar. În fața evidenței zdrobitoare, savanții au fost obligați să cedeze și, umiliți, au început să caute erorile strecurate în teoriile lor. Așa s-au născut radioul, televiziunea și alte multiple aplicații ale undelor scurte.

Refuzul dintotdeauna al lumii științifice de a accepta sau de a studia fenomenele misterioase ori inedite nu se limitează doar la farfuriile zburătoare sau la parapsihologie, ci se extinde aproape la orice idee originală. Domeniile care în prezent sunt în mod grav atinse de acest straniu refuz se referă la:

- natura gravitației;
- circulația sevei prin plante ;
- meteoriții lenți;
- forma și natura Universului;
- transmutația biologică.

Natura gravitației: este un fapt acceptat în principiu că natura gravitației nu poate fi explicată decât printr-o reprezentare pur formală ce este bazată pe teoria relativității. Singurele cercetări independente în privința gravitației au fost realizate într-un institut privat condus de un american, Roger Babson și de un rus D.D. Ivannehuo și urmăresc în special producerea unei energii a contra-gravitației care să neutralizeze gravitația.

Circulația sevei prin plante: explicația clasică ce este legată de presiunea osmotică care determină această circulație este în mod vădit depășită.

Dacă știința a admis la ora actuală existența meteoriților rapizi, în ceea ce privește **meteoriții lenți** nu se realizează încă faptul că este perfect natural ca pietrele extrem de poroase să aibă un coeficient de frecare cu aerul foarte mare și atunci timpul lor de cădere să fie mult mărit.

Deși descoperită științific în urmă cu 40 (!) de ani de către Louis Kervran (1965-68), **transmutația biologică**, cu alte cuvinte posibilitatea organismelor vii de a transforma un element chimic într-altul la temperaturi joase (în interiorul corpului), ar fi putut reprezenta cea mai valoroasă cucerire științifică a secolului nostru. Cu toate acestea ea a rămas deocamdată aproape ignorată, consecințele uriașe și aplicațiile sale multiple fiind în mare măsură uitate.

Desigur, noi nu putem crede orice. Abuzul de credulitate este la fel de grav ca și negarea sistematică, pentru că de cele mai multe ori știința este discreditată în fața marelui public tocmai prin negativismul ei iar, pe de altă parte, abuzul de credulitate conferă cu mare ușurință credit și faimă unor șarlatani. Lecția simplă și clară ce ar trebui asimilată de noi este aceea de a rămâne mereu atenți, lucizi și deschiși la toate experiențele autentice și de a nu crea niciodată dogme.

Hazardul nu există

Se pot considera drept coincidențe numeroasele cazuri în care visăm sau ne gândim la o anumită persoană pe care nu am mai văzut-o de mult timp și apoi o întâlnim sau primim vești despre ea în cursul orelor sau zilelor următoare? Chiar și raționaliștii cei mai înverșunați mărturisesc că au trăit asemenea experiențe, pe care le atribuie purei „întâmplări”.

Dicționarul enciclopedic dă următoarea definiție a *coincidenței*: „evenimente care se petrec la întâmplare”. Totuși, aceste „întâmplări” sunt adeseori prea semnificative pentru a nu fi remarcabile. Anumite cifre pot juca un rol semnificativ în evenimentele importante care jalonează viața multor oameni. De exemplu, cifra 3 se regăsește de-a lungul vieții lui Thomas Jefferson, al 3-lea președinte al Statelor Unite ale Americii. El s-a născut la data de 13 aprilie 1743 și a fost al 3-lea copil din familie și al 3-lea care se numea Thomas. A început redactarea Declarației de Independență la vârsta de 33 de ani, a cumpărat Louisiana de la Franța în luna mai 1803, și a fost învins în alegeri cu o diferență de 3 voturi.

Aceeași cifră a jucat un rol primordial în viața cancelarului german

Bismarck, care a studiat la 3 școli, a fost ambasador în 3 țări, a servit sub 3 regi, a luptat în 3 războaie, a semnat 3 tratate de pace și a avut 3 copii. Blazonul său reprezenta un trifoi cu 3 foi și 3 frunze de stejar.

Cât despre cifra 7, ea a jucat un rol similar în viața lui Ronald Reagan. În decursul celor 7 ani cât a fost membru al Corpului de pompieri-salvatori publici ai statului Illinois, a salvat 77 de persoane. A debutat la cinema în 1937 și a devenit președinte al Organizației actorilor în 1947. A preluat mandatul de

guvernator al statului California în 1967 și a fost reales în 1970. A fost ales de către republicani pentru a candida la alegerile prezidențiale în ziua a 17-a a lunii a 7-a din 1980. Și-a sărbătorit a 70-a aniversare la 17 zile după învestitură și a fost victima unei tentative de asasinat în a 70-a zi după preluarea puterii. Glonțul a ricoșat pe cea de-a 7-a coastă a sa... La sfârșitul celui de-al doilea mandat la Casa Albă, avea 77 de ani.

Henry Longfellow (1807-1882), unul dintre marii poeți englezi și-a obținut diploma la 18 ani, s-a căsătorit 18 ani mai târziu, a scris 18 volume de poezii, a predat la Harvard timp de 18 ani și a murit în ziua de 18 martie. Albert Einstein și Otto Hahn s-au născut amândoi în data de 14 martie 1879. Amândoi au devenit mari fizicieni și amândoi au obținut premiul Nobel.

Coincidențele nu sunt decât partea vizibilă a aisbergului. Pentru biologul austriac Paul Kammerer, legile serialității sunt la fel de importante ca și legile fundamentale ale fizicii, coincidențele izolate sau în serie nefiind decât precum părțile vizibile ale unui aisberg. El consideră că acestea reprezintă manifestări ale unui principiu universal al Naturii care operează „independent de cauzalitatea fizică”. Acest principiu funcționează în afara legilor cunoscute ale fizicii și produce evenimente concurente legate prin afinități. Seriile sunt considerate procese ciclice care se propagă întocmai ca niște unde pe axa temporală a continuumului spațio-temporal. După cum afirmă chiar el: „Serialitatea este omniprezentă și continuă în viață, în natură și în cosmos! Ea este cordonul ombilical care unește gândirea, sentimentele, știința și arta cu intimitatea Universului care le-a dat naștere”.

În ziua de sâmbătă, 11 august 1985, Karen Dawn Southwick, în vârstă de 22 de ani, s-a căsătorit la biserica din Tettenhall în Wolverhampton, Anglia. Tatăl său, Alfred, a condus-o la altar. Trei ore mai târziu, Karen Dawn Southwick, în vârstă de 22 de ani, s-a căsătorit în aceeași biserică,

fiind condusă la altar de tatăl său, Alfred. Nu este nicidecum un caz de bigamie ci este vorba despre două persoane diferite, purtând exact același nume și care s-au căsătorit în aceeași zi, în aceeași biserică. Cele două familii nu se cunoșteau.

Celebrul cotidian *The New York Herald* relatează că în data de 16 noiembrie 1911, Sir Edmundbury Godfrey a fost asasinat în mod sălbatic într-un loc numit Greenberry Hill. Asasinii au fost descoperiți; ei se numeau Green, Berry și Hill.

Filozoful Arthur Schopenhauer, care a exercitat o influență considerabilă asupra lui Freud și a lui Jung, definea coincidența drept: „Apariția simultană a unor evenimente nelegate în mod causal. Dacă ne imaginăm că fiecare înlănțuire causală avansează în timp ca un meridian pe glob, putem reprezenta evenimentele simultane ca paralelele care dau latitudinea. Toate evenimentele unei vieți umane se regăsesc deci în astfel de conexiuni a celor două coordonate fundamental diferite”.

Geoffrey Kenihan și soția sa Kerry au intrat într-un restaurant din Leningrad în data de 2 august 1971, pentru a servi cina. Pe când se îndreptau spre singura masă rămasă liberă, un alt cuplu, Roger și Alice, făcea același lucru. Până la urmă au acceptat să împartă această singură masă vacantă și au petrecut împreună o seară excelentă, după care s-au despărțit, convinși că nu se vor mai revedea vreodată. Anul următor, tot pe data de 2 august, aceeași aventură s-a repetat pentru cele două cupluri la hotelul Oberoi din Singapore, la mii de kilometri distanță de domiciliile lor respective. Din nou, ei au împărțit singura masă rămasă liberă. Aceste conexiuni ilustrează „simpatia tuturor lucrurilor” a lui Hipocrate, unitatea care leagă fiecare creatură cu toate celelalte, proclamată de Pico de la Mirandola în perioada Renașterii, precum și non-separabilitatea Universului susținută de fizicienii moderni.

Bazându-se în principal pe experiențele sale personale, Carl Gustav Jung a elaborat teoria sincronicității, în colaborare și cu fizicianul Wolfgang Pauli, părintele *principiului excluziunii* (unul dintre conceptele-cheie ale fizicii moderne). Jung afirma: „Noi putem să credem că ne urmăm propriul drum și să nu descoperim niciodată că suntem, în mare măsură, niște actori pe scena teatrului vieții. Există factori care, deși ne rămân necunoscuți, ne influențează viața, în special atunci când rămân inconștienți. Am întâlnit deseori fenomenele respective, și m-am putut convinge de importanța acestor experiențe. În majoritatea cazurilor, sunt lucruri despre care nu se vorbește de teama de a nu le expune ironiei celor ce refuză să gândească. Am fost uimit să constat câți oameni au trăit experiențe de acest gen, și cu câte precauții păstrează secretul asupra lor.”

Revista *Life* relatează în martie 1950 cum 15 persoane care aveau repetiție la cor la ora 19 și 15 minute la biserică din orașul Beatrice, în statul american Nebraska, au fost reținute toate pentru diferite motive, toate perfect întemeiate. Unele uitaseră ora, altele nu și-au putut porni mașina, altele au fost reținute de evenimente exterioare. Dar, la ora 19 și 25 de minute, biserica a fost distrusă de o explozie. Șansele ca toate persoanele

să întârzie au fost calculate la una la un milion. Și totuși, așa au stat lucrurile și nimeni nu a fost nici măcar rănit.

Jung adăuga: „Numeroasele cazuri de premoniție spontană, de percepții non-spațiale, precum și alte cazuri similare, printre care se numără și exemple trăite chiar de mine, aduc dovada că uneori psihicul funcționează dincolo de legea cauzală a spațiului și a timpului; rezultă că reprezentările noastre despre spațiu, timp și cauzalitate sunt incomplete. O imagine totală asupra Universului necesită, ca să mă exprim astfel, o nouă dimensiune; numai atunci va fi posibil să se ofere o explicație omogenă pentru totalitatea fenomenelor. De aceea, chiar și astăzi, raționaliștii persistă în a crede că experiențele parapsihologice nu există; ele s-ar dovedi fatale pentru propria lor concepție asupra Universului.”

Există serii norocoase, precum cele ale numerelor câștigătoare care reapar la jocurile de noroc, dar anumite serii sunt uneori catastrofale. Fostul președinte al Societății franceze de psihologie analitică, doctorul Pierre Solié a scris numeroase lucrări despre raporturile dintre psihologie și biologie asupra medicinei psihosomatice. El a trăit un fenomen semnificativ de telepatie în care sincronicitatea a funcționat într-un mod remarcabil. Într-o zi, primul pacient al dimineții îi povesti visul său din noaptea precedentă. Nu mică fu surprinderea terapeutului când al doilea pacient îi povesti aproximativ același vis. Surprinderea se schimbă în stupefacție atunci când al treilea pacient, fapt remarcabil - tot bărbat! - îi relatează, către amiază, un vis a cărei schemă era identică cu cea a viselor pacienților precedenți. Zăpăcit de această sincronicitate flagrantă, Pierre Solié verifică data vizitelor precedente ale pacienților săi, constatând că toți veniseră în aceeași zi și că în acea zi el însuși era foarte preocupat de o problemă personală căreia nu reușea să-i găsească soluția. La începutul după-amiezii, un al patrulea pacient, tot bărbat, vru să înceapă să-i povestească: „Am avut un vis ciudat noaptea trecută...”. „Am să vă povestesc eu visul dumneavoastră”, îl întrerupse psihanalistul. Convins că visul era identic cu cel al celor trei pacienți anteriori, el îi povesti visul pacientului întins pe divan. Stupefiat de justetea detaliilor și de precizia

relatării, pacientului nu-i venea să creadă că doctorul Solié nu poseda un extraordinar dar al clarviziunii! Aceste patru personaje i-au adus lui Pierre Solié, în aceeași zi, răspunsul la întrebările sale și un avertisment asupra modului în care trebuia să acționeze. Aceste patru vise identice care nu-i vizau în mod direct pe cei care le visaseră, reprezentau un răspuns la problemele lui Pierre Solié.

În 1953, Irving Kupcinet, jurnalist la *Chicago Sun Times*, rezervă o cameră la hotelul Savoy din Londra, pentru a face un reportaj despre încoronarea reginei Elisabeta. În sertarul noptierei din camera sa, descoperi o cravată uitată de un client precedent și marcată cu numele proprietarului său. Kupcinet fu stupefiat să constate că acea cravată îi aparținea prietenului său, Harry Hannin. Dar cel mai extraordinar fapt l-a constituit primirea, două zile mai târziu, a unei scrisori de la acest prieten, expediată de la hotelul Meurice din Paris, în care scria: „Nu mă vei crede dacă îți spun că, deschizând sertarul noptierei din camera mea, am găsit o cravată care îți aparține”. Kupcinet locuise la acel hotel cu câteva luni înainte.

Rămâne totuși dificil de trasat granița dintre coincidențele care pot fi explicate prin teoria probabilităților și cele care par a face parte dintr-un plan ce ține de o inteligență superioară. Pentru a complica și mai mult lucrurile, unele dintre aceste coincidențe au uneori o importanță vitală pentru cel care le percepe, pe când altele sunt lipsite de sens și par a ține doar de un „spirit pus pe șotii”. Dat fiind faptul că ele nu au atunci nici o importanță în viața subiectului, ne putem întreba dacă „forțele” invizibile nu sunt dotate cu un anumit simț al umorului și nu caută uneori să ne amuze sau pur și simplu să ne atragă atenția.

În 1992, Jeanette Ellis, din Cobbs Creek, statul Virginia, s-a urcat în Fordul condus de soțul ei pentru a merge la clinica unde trebuia să aducă pe lume al doilea său copil, un băiat. Dar nu au avut timp să ajungă și copilul s-a născut în mașină, la ora 6 și 40 de minute dimineața. Placa de înmatriculare a mașinii era BOY 640 (BOY = băiat în limba engleză).

Încă din secolul trecut, Schiller constata: „Hazardul nu există; ceea ce considerăm ca fiind o întâmplare oarbă provine, de fapt, din sursa cea mai profundă dintre toate”. Această „sursă profundă” este foarte puțin accesibilă oamenilor obișnuiți și ridică o problemă deosebit de importantă. Sincronicitatea apare ca fiind o manifestare naturală a ordinii implicite care există în natură și pare a se propaga întocmai precum undele care se formează pe suprafața unui lac.

În anul 1971, autorul George Feifer i-a

împrumutat unui prieten manuscrisul corectat de mână al cărții sale „Fiica lui Petrovka”. Acest prieten l-a pierdut în săptămâna următoare. În 1973, Feifer a mers la Viena unde aveau loc filmările la filmul bazat pe cartea sa. Acolo l-a întâlnit pe actorul principal, Anthony Hopkins, care i-a povestit că, după semnarea contractului, a încercat în zadar să cumpere romanul. Pe când se întorcea acasă dezamăgit de încercarea sa infructuoasă, a zărit o carte abandonată pe o bancă de metrou în Leicester Square. Era chiar manuscrisul romanului pe care îl căutase zadarnic în librăriile londoneze. Actorul a fost foarte surprins să afle că acest manuscris era tocmai cel pe care autorul îl pierduse cu doi ani înainte!

În 1974, într-un interviu publicat de ziarul *Daily Mail*, Brian Josephson, laureat al premiului Nobel pentru fizică în 1973, declara: „Ne aflăm pe pragul unor descoperiri importante pentru fizică. Avem de-a face cu o nouă formă de energie. Această forță trebuie să aibă și ea legile sale. Eu cred că metodele curente de investigație științifică ne vor învăța enorm de multe lucruri despre fenomenele psihice. Ele sunt misterioase, dar nu mai misterioase decât multe alte lucruri din fizică. În trecut, oamenii de știință „respectabili” nu vroiau să știe nimic despre cercetarea psihică. Chiar și azi, mulți dintre ei rămân pe aceeași poziție. Eu cred că acești savanți „respectabili” riscă să „rămână de căruță”! Trecând de la materie la energie, fizica și-a deplasat cercetarea înspre procese extrem de subtile și de inteligente. După ce a pus în evidență ordinea care există în Univers, ea ar trebui să atingă în curând un nivel de înțelegere superior”.

Dovezi ale existenței lui DUMNEZEU ce ne sunt furnizate din abundență de către natură

Multe grupuri religioase contemporane, în special cultele neocreștine, s-au axat pe o direcție foarte interesantă, căutând să demonstreze că teoria evoluționistă este un fals. Acești cercetători au luat ca exemplu Universul și lumea animală împreună cu plantele și cu mineralele.

Astfel, ei iau ca exemplu planeta noastră: „Terra se află la distanța perfectă față de Soare. Gândiți-vă puțin la diferențele de temperatură pe care le întâlnim aici; să zicem, în mare, de la -20 grade la +40 grade. Dacă Terra s-ar afla puțin mai departe de Soare, am îngheța cu toții. Dacă s-ar afla mai aproape de Soare, cât de puțin, am arde. Chiar și o modificare neînsemnată a poziției Terrei față de Soare ar face imposibilă viața pe planeta noastră. Ei bine, Terra rămâne însă la această distanță perfectă de Soare în timp ce se învârtă în jurul Soarelui cu o viteză de aproape 100.000 de km/h. Totodată se rotește și în jurul propriei axe, făcând ca întreaga suprafață a planetei noastre să fie încălzită și răcită exact atât cât este nevoie în fiecare zi.” Marilyn Adamson

Acest argument logic cu privire la existența lui DUMNEZEU este denumit *argumentul cosmologic*. Fiecare efect trebuie să aibă o cauză. Universul și orice există în el reprezintă un efect. Trebuie, deci, să existe ceva care să fi cauzat apariția și existența acestuia. În sfârșit, în acest șir trebuie să existe ceva „ne-cauzat” care să fi fost sursa a tot ceea ce a apărut și

există. Acest ceva „ne-cauzat” nu poate fi decât DUMNEZEU. Este greu de crezut că toate fenomenele cosmologice se mențin de la sine, fără existența unei conștiințe guvernatoare, care să existe în spatele lor.

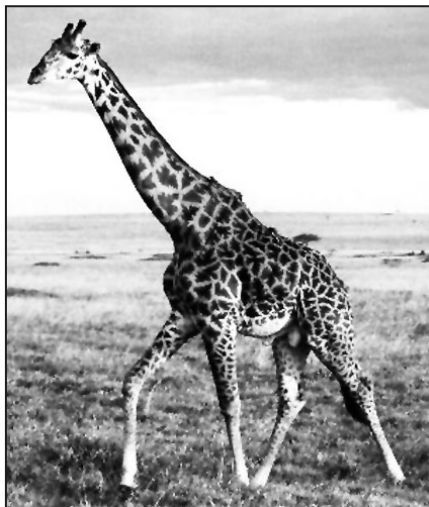
Dacă privim cu atenție frumusețea unui animal și complexitatea pe care o reprezintă, ne putem întreba dacă au putut fi rezultatul unui proces de evoluție. Ar putea timpul și șansa să pună toate moleculele împreună pentru a crea toate minunățiile lumii? Dr. Jobe Martin a căutat în decursul a numeroase cercetări răspunsul la această întrebare. Fiind profesor la un colegiu din S.U.A., Baylor, Dallas și dentist, era un susținător înfocat al teoriei evoluționiste. După cum învățase el, totul a început cu Big-Bang, în urma căruia au rezultat gaze de hidrogen, care s-au condensat și s-au transformat în praf, iar moleculele de praf s-au unit formând planeta Pământ. Praful uscat a format scoarța Pământului și activitatea vulcanică a dat naștere apei, de-a lungul a milioane de ani și apoi, dintr-un mic lac format din această apă, undeva pe planeta Pământ, substanțele anorganice s-au unit și printr-un proces de interacțiune cu razele X sau altceva, a rezultat celula organică, etc. Aceasta s-a petrecut acum 3 - 4 miliarde de ani și prima celulă organică a aparut acum 600 milioane de ani și apoi, am aparut progresiv frumoșii de noi...

În timp ce preda la acel colegiu teoria evoluției, studenții l-au provocat la un studiu mai amănunțit și aprofundat al teoriei evoluționiste. Începând să studieze premisele evoluționiștilor, și-a dat seama că teoreticienii evoluționiști fac afirmații care în realitate nu sunt fondate. Apoi a început să studieze împreună cu studenții anumite animale și insecte, ca să vadă dacă există, cel puțin teoretic, posibilitatea ca acestea să fi evoluat din alte specii.

Au început cercetarea cu un gândac numit „bombardierul bătaș”. Această mică insectă are aproximativ 12 mm și produce un amestec de chimicale exploziv, acesta fiind mecanismul său de apărare. Întrebarea ce apare din punctul de vedere al evoluționismului este cum ar fi putut evolua acest mecanism de apărare dacă, să zicem, înainte nu l-ar fi avut. Problema este că acest mecanism de apărare nu este chiar atât de simplu. Chiar dacă explozia de substanțe se vede cu ochiul liber ca fiind o singură emisie, urmărind o înregistrare cu încetinitorul se vede clar cum acea singură emisie este divizată în câteva sute de miniexplozii secvențiale. În lipsa acestei fracționări, micuțul gândac ar fi spulberat în urma șocului. Teoria evoluționistă este incapabilă să demonstreze prin ce miracol a fost creat un mecanism atât de complex la un gândac atât mic. Cum ar fi putut un proces lent de evoluție să perfecționeze acest sistem? Gândăcelul ar fi murit de multe ori până ce acest mecanism să se perfecționeze. Acest gândac avea nevoie, în procesul de supraviețuire, de toate părțile componente, altfel nu ar fi putut exista. Acest fenomen nu poate fi explicat decât prin faptul că a fost creat în formă completă de la început exact așa cum este și acum.

Desigur, în procesul evoluției Cosmosului și a Pământului în particular, au existat multe situații în care diferite elemente s-au transformat dintr-o

stare în alta, cu consecințe naturale, dar asta nu exclude existența unei conștiințe care să guverneze toate acestea, într-un scop și o ordine doar de Ea cunoscute. Ceea ce caută evoluționiștii să demonstreze sunt doar efectele fizice ale unor cauze care merg cu mult mai departe decât lumea fizică. După cum știm, știința s-a dovedit totuși incapabilă să explice aceste efecte fizice, deoarece a fost, cel puțin până acum, incapabilă să remarcă legătura între ceea ce este fizic și ceea ce este subtil, adică energetic și să observe cum aspectul energetic determină ceea ce este fizic. Este exact ca și apa care, în urma unui proces exterior, să zicem căldura, își schimbă starea de agregare transformându-se în vapori, deci ceea ce este lichid și palpabil devine gazos și impalpabil.

Revenind la profesorul Martin, un al doilea exemplu îl oferă cu un mamifer binecunoscut și în același timp foarte interesant, girafa. Acest animal are o înălțime de aproape 6 metri. Ca să poată primi sânge până în partea superioară a gâtului său lung și subțire, împotriva gravitației, girafa trebuie să aibă o pompă puternică, aceasta fiind chiar inima ei. Dar inima girafei nu poate avea 75 de centimetri, cât ar fi necesar, proporțional vorbind. Este foarte interesant ce se produce cu girafa când se apleacă să bea apă, de exemplu. În acest caz inima, în loc să pompeze sângele prin gât împotriva gravitației, îl pompează în jos, adică în sensul gravitației. În mod normal, presiunea sângelui ar trebui să strivească creierul, în momentul în care animalul se apleacă să bea apă. Dar acest lucru este evident că nu se petrece. Cu un evident simț al umorului, profesorul Martin zice: „Conform teoriei evoluționismului, girafa, în timp ce-și împrășteie creierii din cauza presiunii arteriale crescute, își spune în sinea ei că ar trebui să își evolueze ceva ca să își rezolve problema, adică să nu mai moară de fiecare dată când bea apă.” Ceea ce se petrece cu girafa când bea apă nu este atât de simplu, deoarece atunci când se apleacă micile robinete ca niște valve ascendente din artere se închid. Ultima pompă este după ultima valvă. Aceasta este suficient ca să pompeze puțin sânge arterial în creier, care însă nu merge în creier. Ultima pompă împinge sângele într-un țesut spongios (precum un burete) care se află sub creier și care se umflă ușor, protejând astfel creierul în timpul aplecării.

Apare iarăși o problemă: dacă, să zicem, girafa este nevoită să fugă și să se ridice brusc când apare un prădător, în mod normal nu ar avea suficient oxigen în creier și s-ar prăbuși după câțiva pași. Această

problemă se rezolvă cu acei mici robineți din artere care se deschid la timp iar „buretele” de sub creier stoarce ușor ultimul jet de sânge oxigenat, împingându-l în creier.

Încă o dată, teoria evoluționistă este incapabilă să explice aceste mistere, pentru că girafa are nevoie de toate părțile componente ale acestui mecanism complex pentru a supraviețui și nu poate să supraviețuiască doar cu câteva dintre ele, așteptând să evolueze cu altele care îi sunt necesare. Avea nevoie de cineva care să o proiecteze exact așa cum este.

Trupul, sufletul și spiritul

Dacă, după cum am văzut în cele prezentate mai sus, existența lui DUMNEZEU este evidentă, înseamnă că putem discuta implicit despre realitatea aspectelor subtile, adică despre ceea ce nu este palpabil și accesibil simțurilor noastre comune. Putem deci discuta despre existența sufletului și a spiritului, deklasând orientarea preponderentă asupra trupului, și putem discuta, de asemenea, despre cum subtilul determină fizicul și palpabilul.

Aproape fiecare cultură de pe Pământ confirmă existența auri bioenergetice umane sau a câmpului energetic. Medicina chineză, atestată de mii de ani, se concentrează pe curgerea *chi*-ului prin și în jurul corpului. În India, practicantii Yoga se bazează pe sistemul energetic uman al auri și al *chakra*-elor. Spiritualismul practicat în Brazilia, Filipine și în alte țări, se bazează pe energia mobilă. Multe dintre aceste practici au o credință comună: atunci când energia este manipulată și modificată, ea poate duce la transformări substanțiale în corpul fizic.

Artiștii au pictat aura umană cu multe secole în urmă. Aceasta este asociată, de obicei, cu regalitatea sau cu figurile religioase. De la începuturile creștinismului, Iisus, Fecioara Maria și Sfinții au fost pictați înconjurați de aură. În picturi, Fecioara Maria este redată cu un halo de lumină care îi înconjoară corpul. Razele de lumină care o înconjoară se numesc în arta religioasă „nimb” sau „lumină radiantă”, iar haloul este numit „aureolă”. Ambele sunt părți componente ale auri.

În ultimii 100 de ani, oamenii de știință au

descoperit ceea ce misticii și clarvăzătorii știau cu secole înainte: toate ființele vii de pe Pământ emit energie radiantă.

Aura, în termeni științifici, este bioplasma. Energia captată și manifestată nu este ficțiune, ci un adevăr care este dovedit și prin constatări științifice. Relația om — energie poate fi prezentată în mai multe feluri, în funcție de perspectiva din care o abordăm. Așa cum știm, corpul uman este alcătuit din celule, iar celulele nervoase, mai ales, se pot asemăna, la un anumit nivel, cu un miniacumulator. Dacă introducem în celula nervoasă un microelectrod, se va constata o activitate electrică. Tensiunea care se poate măsura este de aproximativ 70 mV. În stare de veghe, în celulele nervoase se pot înregistra până la o sută de descărcări electrice pe secundă. Dar activitatea celulelor este mai complexă, având în vedere că celulele au și caracteristici electro-magnetice. Astfel, devine posibil ca descărcările din celule să prezinte caracteristici coerente, adică să conțină toate informațiile care îi aparțin, inclusiv impulsul electro-magnetic emis de celulă, acesta adăugându-i-se și realizând unitatea energetică a organismului. Înaintând cu pași mari și omițând deliberat unele detalii, ajungem la câmpul electromagnetic care înconjoară corpul uman, conținând toate caracteristicile referitoare la organism.

Înțelegerea acestor lucruri ne este facilitată de o analogie simplă, la care am apelat și mai sus: luând în considerare diferitele stări de agregare ale apei, putem spune că starea solidă corespunde corpului, starea lichidă — umorilor, iar starea gazoasă — auri. În toate cele trei stări, apa are aceeași compoziție chimică dar niveluri vibraționale diferite. În mod analogic, nici structura grosieră și nici cea subtilă a corpului nu este altceva decât energie, care se manifestă la diferite niveluri vibraționale. Fiecare nivel este guvernat și influențat de legi diferite. Sistemul energetic unitar și interdependent, care este ființa umană, se poate structura, în mod convențional, în trei părți:

- Realitatea noastră primordială — cea cosmică. Potrivit perspectivei holistice, câmpul energetic uman face parte din oceanul energetic al supraconștiinței, care penetrează și susține și lumea noastră concretă, de care nu se poate disocia, deoarece este într-o strânsă legătură cu aceasta și cu schimbările ei. Învelișul exterior al omului se desprinde din sistemul energetic cosmic, rămânând, totodată, în strânsă și permanentă legătură cu acesta.

- Învelișul exterior, numit și aură, este alcătuit din 7 straturi dispuse într-o formă ovoidală în jurul corpului fizic. Existența și modificările unuia dintre straturile aurice, și anume al celui eteric, a fost demonstrată științific cu ajutorul aparatului Kirlian. Viața spirituală se derulează, în principal, în aceste straturi exterioare, iar sistemul energetic interior secundar se formează în funcție de activitatea acestor straturi superioare.

- Sistemul interior - energiile circulă în interiorul corpului prin unele trasee bine stabilite, numite meridiane. Acest sistem energetic interior susține corpul fizic și lui îi datorăm faptul că fiecare dintre noi suntem un sistem de sine stătător în manifestarea fizică grosieră.

Vizualizarea aurei

Aura este un câmp energetic care radiază din și în jurul tuturor ființelor vii. Oamenii de știință, psihologii și consilierii spirituali, toți au perceput aura în diverse feluri. Noi oamenii, avem o aură proprie, dar la fel au și animalele și plantele.

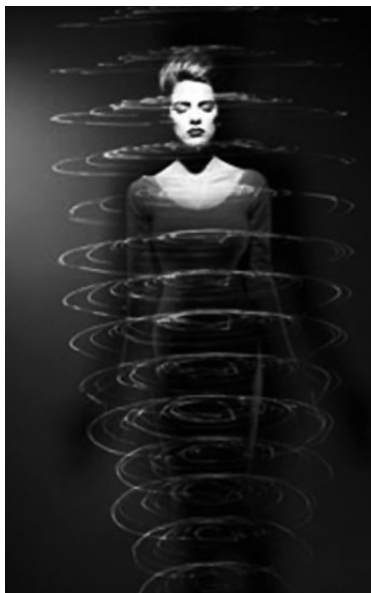
Barbara Brennan, autoarea lucrării *Palmele luminii*, fost meteorolog la NASA, vorbește despre imaginea aurei copacilor: „Când am început să mă plimb prin păduri legată la ochi, simțeam copacii înainte să-i ating cu mâinile. Am realizat că erau mult mai mari decât pot fi percepuți vizual. Copacii au câmpuri de energie în jurul lor și eu am simțit acele câmpuri.”

B. Brennan și-a descoperit abilitatea de a vedea aura: „Mai târziu am învățat să văd câmpul energetic al copacilor și al viețuitoarelor mici. Am descoperit că totul are în jurul său un câmp de energie, care într-un fel seamănă cu lumina unei lumânări.”

Aura este extensia a ceea ce reprezintă fiecare individ în plan fizic. Aura etalează volume întregi de informație despre unde am fost, ce am realizat în viață și încotro ne îndreptăm. Aura dezvăluie adevărata identitate, adevărata personalitate, modul în care individul interacționează cu ceilalți oameni și modul în care se comportă cu propria persoană. Acțiunile, gândurile și emoțiile noastre sunt toate prezente în aura proprie. Aurele sunt flexibile, deoarece sunt într-o permanentă schimbare. Mărimea, culoarea, textura și densitatea lor sunt relative și se pot schimba în funcție de starea spirituală și de încercările la care ne supune viața. Unele aure pot fi mai largi decât altele, unele pot fi mai rotunjite sau pot avea forma unui ou. Nu există aure tipice, deoarece fiecare dintre noi suntem diferiți. Aura se poate extinde înspre exterior mai mult sau mai puțin. Unii oameni au aura cât o casă! Oamenii cu aure restrânse tind să se piardă în mulțime la petreceri și la alte evenimente sociale. Ei își restrâng instinctiv aura foarte mult în jurul corpului fizic ca să nu fie observați, în timp ce ființele umane cu aure largi pot domina într-o întâlnire, sunt puternice și mereu în centrul atenției.

Experimentul Kirlian

În anul 1939, oamenii de știință ruși, Simion și Valentina Kirlian, au descoperit o metodă de fotografiere și vizualizare a aurei. Era mult mai practică decât dispozitivul lui Tesla — corpului uman i se atașa un dispozitiv prevăzut cu conductori electrici. Fotografia lui Kirlian

creează imaginea energiei ce înconjoară ființele vii.

La acea vreme, mulți oameni de știință, credeau că variația culorilor, a formei și a mărimii aurei bioenergetice pe film foto, se producea din cauza unor variabile precum umiditatea, salinitatea și a gazelor produse de piele. Aceste explicații nu prea au contat pentru așa-numitul efect al „frunzei fantomă” — o parte a frunzei este tăiată și apoi este fotografiată cu metoda Kirlian. Pe imagine, frunza apare înconjurată de întregul câmp energetic auric, de parcă ar fi rămas intactă. Acest efect a fost primul notat de oamenii de știință ruși și mai târziu a fost confirmat de dr. Thelma Moss, de la Institutul de neuropsihiatrie al Universității Los Angeles din California. Cu alte cuvinte, fotografiile Kirlian măsoară câmpul energetic din jurul corpului.

Dr. Moss a studiat în plus și transferul energetic dintre oameni într-un experiment în care două dintre colegele sale urmăreau să-și transfere energia reciproc. Acest experiment a fost o reușită.

Relația dintre trup, suflet și spirit

Vedem, așadar, cum știința admite din nou, fără să se poată eschiva, existența unor corpuri mai subtile decât cel fizic, dar care au o directă legătură cu cel fizic. În termeni tehnici se pot numi corpuri energetice, emoționale, psiho-mentale, etc. De aici și până la a face legătura cu ceea ce afirmă textele înțelepciunii antice vizavi de ceea ce se numește suflet, nu este decât un pas. Într-adevăr, trebuie să recunoaștem că știința nu ne-a oferit o explicație satisfăcătoare cu privire la originea și sediul emoțiilor, punând totul pe seama creierului. Și dacă ar fi așa, de ce simțim iubirea în inimă și nu la nivelul capului? Atunci care este sediul iubirii în trup și cum ia naștere iubirea? Toate aceste întrebări ne determină să luăm în considerare noțiunea de suflet, studiat și apreciat încă din timpuri imemorabile.

Este foarte curios cum, în zilele noastre, noțiunea de suflet a devenit perimată și neștiințifică. Oare mai știu oamenii zilele noastre că avem un suflet? Cunosc ei cum este structurat acest suflet? Ca să fim sinceri cu noi înșine, trebuie să mărturisim că nu. Oamenii de știință, care se consideră cei mai evoluți, nu au descoperit până în prezent sufletul omului. Marele savant german Rudolf Virchow, care a trăit în secolul XIX, fondatorul patologiei celulare, declara în acea epocă, cu toată convingerea lui de materialist, că deși a efectuat mii de operații, nu a dat niciodată de sufletul oamenilor în corpul celor pe care-i operase. Ca și când sufletul ar trebui să fie văzut cu ochii fizici. În zilele noastre, un alt om celebru, produsul aceleiași doctrine materialiste, Gagarin, după faimosul său zbor în Cosmos, a declarat că deși a străbătut întregul Cosmos, nu l-a văzut pe DUMNEZEU, concluzionând astfel că nu există DUMNEZEU.

Din nefericire pentru noi, nu mai știm ce este sufletul, căci am uitat ceea ce știau strămoșii noștri. Am uitat că nu suntem numai corpul nostru extern, material, am uitat că avem și un corp spiritual pe care îl numim suflet. Este necesar să înțelegem că nu corpul material este cel care

poartă forțele vieții, așa cum crede materialistul, ci corpul spiritual, adică sufletul. Acesta face corpul nostru dens să trăiască, potrivit legilor eterne ale vieții universale care se află în el, căci tot ce vedem în exterior și numim viață, este expresia vizibilă a unei vieți superioare, a unei vieți a sufletului, a unei vieți a Spiritului.

Un mare înțelept contemporan, Paramahansa Yogananda, ne oferă o analogie plină de bun-simț în ceea ce privește relația dintre material și spiritual:

„Analogic vorbind, dacă am considera că DUMNEZEU este curentul electric iar oamenii sunt becurile, forma, culoarea și luminozitatea becurilor pot varia la infinit, dar cauza care determină ca toate aceste becuri să dea lumină, este identică în toate cazurile. Oamenii sunt înșelați de aparențe. Ei exclamă: «Ce ființă frumoasă! Ce păr frumos! Ce surâs strălucitor!», dar în momentul în care curentul se întrerupe, ce devine culoarea? Cine mai admiră culoarea și forma unui bec stins? Nu uitați nicio clipă care este adevărata Sursă a energiei vieții.”

În tradiția orientală, se face o distincție foarte clară între trup (corp fizic), suflet (corp subtil) și spirit (etern). Astfel, Spiritul nu este supus nașterii, morții, schimbării, evoluției, căderii sau urcușului. El rămâne întotdeauna perfect, nelimitat și neafectat, indiferent de personalitatea și corpul pe care îl experimentează. De exemplu, imaginea Soarelui apare diferit în miile și miile de forme pe care le poate lua apa. Când agităm apa, imaginea Soarelui se schimbă, dar Soarele însuși rămâne perfect nealterat și neatins de acest lucru. Tot așa, Spiritul nu suferă nicio transformare în timpul nenumăratelor experiențe ale corpului, ale minții și ale personalității omului.

Pentru ca Spiritul divin să se exprime în planul fizic, el trebuie să proiecteze o serie de corpuri, vehicule sau instrumente (indiferent cum vrem să le numim), care au posibilitatea de a percepe și de a interacționa cu lumea fizică și cu cea subtilă. Deși spiritul este omniprezent, el apare ca fiind limitat tocmai datorită acestor învelișuri. Corpul cel mai subtil proiectat de către Spirit este cel CAUZAL, numit și corpul BEATITUDINII. El este cu mult mai subtil decât mintea. Acest corp reprezintă depozitul tuturor experiențelor avute în nenumăratele încarnări de până acum (subiectul reîncarnării va fi dezbătut într-un capitol ulterior). Toate acțiunile, gândurile, cuvintele și percepțiile corpurilor noastre anterioare încarnării actuale, sunt înregistrate în acest corp subtil, care continuă să existe și după moartea corpurilor inferioare sau grosiere. El este corpul care își continuă existența și între viețile noastre pe Pământ și este proiectat de Spiritul nostru individual până la atingerea eliberării finale (Mântuirea sau Moksha). Realizarea de sine reprezintă renunțarea la orice identificare cu vreun corp, oricare ar fi acestea, și conștientizarea existenței eterne și infinite a Spiritului. Când acest lucru are loc, până și acest corp extrem de subtil care este corpul cauzal este distrus, iar atunci spiritul există în deplină unitate cu DIVINUL. Corpul cauzal se numește astfel deoarece experiențele vieților anterioare (samskara) înregistrate

aici formează factorii iluminatori ai vieților prezente și viitoare, prin intermediul legii KARMA-ei. Întrucât această KARMA trebuie plătită, acești factori determină forma corpului, personalitatea și experiențele vieții în curs. Astfel, informația depozitată în corpul causal determină ansamblul viitoarelor corpuri, adică își pun amprenta, de pildă, asupra puterilor și slăbiciunilor, asupra legăturilor și experiențelor sale viitoare și, bineînțeles, asupra însăși duratei vieții. Zestrea genetică nu reprezintă deci decât o simplă manifestare la nivel fizic a impulsurilor existente în corpul causal. Spiritul își va alege, prin rezonanță și afinitate, acei părinți care dețin genele necesare pentru crearea tipului de corp și de minte potrivite consumării KARMA-ei proprii.

Următorul corp ca nivel de subtilitate îl reprezintă corpul INTELECTUAL sau intelectul pur. Acest intelect însă nu are nimic de-a face cu intelectul unui profesor universitar sau al „tipului intelectual”, ci se referă la capacitatea de discriminare între realitatea relativă a veșnic schimbătoarelor emoții, gânduri și acțiuni, și Realitate imuabilă a Spiritului. Intelectul pur răspunde de corpul mental și determină corectitudinea funcționării sale, fiind capabil – în cele din urmă – să-l controleze. El observă și evaluează funcționarea minții. Atunci când acest corp este suficient de dezvoltat, vom fi capabili să urmărim detașați, precum niște spectatori, diferitele stări schimbătoare, emoționale și fizice, ca pe o piesă de teatru.

Putem afirma că sufletul este o combinație între corpul causal și cel intelectual. Aceasta nu este o definiție absolută, ci luăm în considerație faptul că, aceste două corpuri, spre deosebire de celelalte pe care le mai are spiritul (corpul mental, energetic și fizic) nu dispar odată cu moartea fizică. Ele continuă să trăiască, supunându-se unui proces gradat de purificare și dezvoltare, până la adevărata identitate cu spiritul. Vehiculele mai groasere, cum ar fi mintea, corpul energetic și corpul fizic, sunt distruse și recreate cu fiecare nouă încarnare.

Corpul MENTAL are ca domeniu interacțiunea cu lumea înconjurătoare. Acest corp reprezintă acel aspect al ființei care experimentează diferitele situații ale vieții, pe care adeseori nu le interpretăm corect. Mintea inferioară caută, de obicei, să se simtă bine și fericită în lumea exterioară a posesiunilor și relațiilor de orice tip. Dar, întrucât ea este incapabilă de a realiza acest lucru, deseori se confruntă cu suferința și deprimarea. În cele din urmă, după multe existențe în care a eșuat să găsească ceea ce și-a dorit în lumea exterioară, ea va începe să privească înspre interior.

Atunci este momentul când poate să se trezească și să se dezvolte corpul intelectual prin intermediul experienței, a disciplinei spirituale și a Grației Divine. Pe măsură ce acest lucru are loc, corpul intelectual va ghida mintea întocmai precum părintele își povățuiește copilul, către compasiune și justete.

Mintea nu poate însă funcționa fără corpul BIOENERGETIC sau PRANIC, care reprezintă forța de susținere a funcțiilor ei. *Prana* (bioenergia) activează în același timp și corpul fizic, asigurând legătura prin care se poate efectua accesul între minte și corpul fizic. Această *prana* sau energie vitală a vieții poate fi exprimată într-o multitudine de feluri: energie nervoasă, energie a gândului, energie sexuală, energie a focului interior, mișcare fizică, energie vindecătoare, energie solară, chimică, eoliană, nucleară; toate aceste tipuri de energie reprezintă *prana*.

Cea mai grosieră proiecție a Spiritului este corpul FIZIC, cu tot ceea ce știm că are în componență. În contextul celor prezentate mai sus, putem trage două concluzii, și anume:

a) Corpul fizic, deși este o parte a existenței noastre, este o foarte mică parte a ei. El este precum partea de deasupra apei a unui aisberg, mică în comparație cu partea scufundată și invizibilă.

b) Nu putem considera corpul fizic ca fiind o cauză a ceea ce se petrece în ființa omului, ci ca un efect vizibil a ceea ce se petrece în corpurile subtile, invizibile. De exemplu, o boală apare mai întâi în corpurile subtile și abia apoi se manifestă în corpul fizic.

Extrapolând exemplele de mai sus, nu putem să judecăm lumea după manifestările ei fizice, fără să luăm în calcul manifestările ei subtile și invizibile. Aici putem spune că ne confruntăm cu limitările științei, care se referă doar la aspectele fizice, fără să ia în considerație aspectele energetice, care se manifestă înaintea celor fizice și chiar le determină pe acestea.

Destinul și reîncarnarea

Adeseori ne întrebăm ce secret incredibil ascundem în străfundurile ființei noastre? Ce destin, neînțeles deocamdată, ne condiționează existența? Poate fi transformat destinul? Din fericire, răspunsul este DA. Dar aceasta implică autodisciplină, dorința de a fi mai buni, dorința de a înțelege misterele Universului și cum să trăim în armonie cu acesta și nu în ultimă instanță, la modul cel mai riguros și ideal, implică adoptarea unei căi de evoluție spirituală.

Ființa umană care nu urmărește să înțeleagă sensul existenței sale, care nu este la unison cu armonia macrocosmică, făcând astfel greșeală după greșeală, va suporta, mai devreme sau mai târziu, rezultatele acțiunilor sale pentru că Universul este astfel structurat încât fiecare primește ceea ce merită. Și astfel, încetul cu încetul, viața devine pentru noi o imensă problemă, percepută prin proprii noștri „ochelari de cal”. Ființa bolnavă proiectează o lume din ce în ce mai bolnavă. Simțurile ei saturate nu văd, nu simt și nu aud decât după criteriile pe care și le-a ales, dar care de fapt

îi sunt impuse de condiționările KARMA-ice pe care singură și le-a generat.

Cine suntem? Niște automate pe jumătate umani, trepidante și telecomandate? Consumul de medicamente alopate de sinteză, de tranchilizante și de excitante crește de la un an la altul în mod îngrijorător, violența își extinde imperiul asupra conștiințelor iar frica de incertitudine se întinde insidioasă în mințile oamenilor. O simplă pană generalizată de electricitate este suficientă pentru a arăta fragilitatea civilizației noastre, muritoare ca oricare altă civilizație. Toată

lumea visează la fericire și totuși nicio societate contemporană nu este în măsură să ne-o dea, căci marea majoritate dintre noi nu știm ce este și cum să găsim adevărata fericire, care să fie veșnică. Adevărata fericire o găsim în noi înșine prin evoluție spirituală, aflând cine suntem cu adevărat. Toate bogățiile lumii nu ne pot face cu adevărat fericiți, pentru că acest gen de fericire este superficială, efemeră, dispărând cel mai târziu în momentul morții.

Se vorbește mult despre libertate, dar cine este liber, liber de ce? De a fi sau de a părea? A fi liber cu adevărat nu înseamnă a nu fi în închisoare, ci înseamnă a fi liber lăuntric, înseamnă a nu mai fi limitat de corpul fizic, înseamnă a nu mai fi încorsetat de prejudecăți, inhibiții, tensiuni, boli psihice, mentale și de orice altă autolimitare, de orice gen ar fi.

Înțelegând misterele vieții și ale morții, putem deveni mai responsabili cu noi înșine, cu ceilalți și cu tot ceea ce ne înconjoară. Se spune că valoarea omului se cunoaște după întrebările pe care și le pune în viață. Foarte util i-ar fi omului să se întrebe, de exemplu, ce se petrece cu sufletul după moarte? Reîncarnarea este o temă prezentă în mod constant în literatura, filozofia și credința acestei lumi. Marii înțelepți ai planetei, care și-au revelat Sinele Divin Nemuritor (ATMAN), afirmă că reîncarnarea este o realitate indubitabilă. Ce spune știința? Cum se îmbină diferitele puncte de vedere? Este reîncarnarea o realitate sau o ipoteză? Doctrina reîncarnării se bazează pe credința că orice ființă umană este înzestrată, în afară de corpul fizic, cu un ansamblu de structuri subtile invizibile vederii obișnuite, având, în plus, ca element esențial, o scânteie divină, o picătură de DUMNEZEU. Esența noastră divină împreună cu o parte din corpurile subtile pot renaște, după moartea corpului fizic, într-un alt corp. Deși această idee a fost dezvoltată îndeosebi în religiile orientale, ea poate fi totuși recunoscută în toate religiile lumii, iar în zilele noastre

provoacă un interes crescut și în Occident.

Tot mai mulți oameni găsesc doctrina reîncarnării cu mult mai atrăgătoare și mai pertinentă decât opinia ortodoxă a creștinilor conform căreia, după moarte, sufletul merge fie în cer, fie în infern sau în purgatoriu. Potrivit dogmei creștine, ființa umană nu are la dispoziție decât o viață pentru a decide asupra destinului sufletului său, fapt illogic și de neînțeles în viziunea unei manifestări create de un DUMNEZEU al iubirii și al justiției. Teoria reîncarnării afirmă că viețile unui individ se succed în timp, precum treptele unei scări: cu fiecare renaștere, sufletul său urcă sau coboară, în funcție de conduita sa într-o existență anterioară. Unul dintre punctele forte ale teoriei este faptul că ea explică existența suferinței într-o viziune a justiției cosmice, care „dăruiește” unora vieți fericite, iar altora nefericite, în funcție de KARMA sau suma acțiunilor și gândurilor bune sau rele realizate în existențele precedente. În *Dicționarul filozofic*, Voltaire afirmă: „Doctrina reîncarnării nu este, dincolo de toate, nici absurdă, nici inutilă...Nu este cu nimic mai uluitor să te naști de două ori, decât să te naști o singură dată”.

Ideea reîncarnării este probabil la fel de veche ca și credința în DUMNEZEU, apărând încă în concepțiile populațiilor primitive din întreaga lume, pentru a fi apoi acceptată de majoritatea religiilor. Ea ocupă o poziție extrem de importantă îndeosebi în hinduism. Scrierile sacre hinduse, cunoscute sub numele de Upanishade, afirmă că sufletul intră după moarte în paradis sau în infern, acestea nefiind altceva decât lumi superioare sau inferioare ale planului paralel de existență, subtil, numit planul astral. Dar acesta nu este decât un stadiu provizoriu, ce poate avea durate variabile, înainte de întoarcerea pe Pământ. Conexă cu această idee este și legea KARMEI, potrivit căreia sufletul reîncarnat se prezintă în noua viață cu un bilanț al acțiunilor sale din viața anterioară. BRIHAD ARANYAKA UPANISHAD afirmă: „După cum au fost acțiunile și atitudinile sufletului într-o altă viață, astfel va fi el în actuala existență. Cel care acționează cu virtute, va fi un virtuos. Cel care face rău, va fi un om rău. El va deveni un sfânt datorită acțiunilor sale sfinte, sau un ticălos datorită ticăloșeniei sale actuale”. *BHAGAVAD GITA*, cea mai răspândită și apreciată scriere religioasă indiană, afirmă despre teoria reîncarnării următoarele:

„Corpul este despuiat

De veșmintele uzate;

Locuitorul corpului este și el despuiat

De corpurile sale uzate;

Corpurile noi sunt îmbrăcate de acesta

Precum veșmintele”.

Imensul ocean al vieții

În Occident, doctrina reîncarnării a pătruns cu mai multă dificultate, datorită „solului nefertil” al creștinismului. Ea a existat însă înainte de acesta, putând fi întâlnită la Platon și în scrierile hermetice greco-

egiptene din perioada precedentă și imediat următoare nașterii lui Christos. Într-unul din pasajele operei lui G.R.S. Mead, *Hermes de trei ori cel mare (Trismegistos)*, putem citi:

„Din marele suflet al Universului se nasc toate sufletele individuale. Acestea sunt supuse unor transformări numeroase, unele conducând spre o stare mai fericită, altele dimpotrivă. Iar târătoarele vor renaște ca ființe acvatice, acestea ca animale terestre, apoi ca păsări, și, în sfârșit, ca oameni. Sufletele omenești care ating nemurirea se transformă în puteri sacre. Ele ajung astfel în sfera de manifestare a zeilor... Iar aceasta este cea mai înaltă glorie pentru suflet! Dar nu toate sufletele sunt

divine, ci numai cele pioase. După ce a luptat să atingă starea de pietate, ce constă în cunoașterea lui DUMNEZEU și în a nu face rău nici unei alte ființe, sufletul se desprinde de corp și devine inteligentă pură. În același timp, sufletele încă impure continuă să caute un alt corp uman pentru a se reîncarna; ele nu se pot reîncarna în trupul unui animal lipsit de rațiune, căci legea divină interzice o astfel de infamie.”

Observăm că acest pasaj contrazice credința hindusă și budistă cu privire la regresia în stadiul animal.

Conciliul de la Constantinopol sau anatema asupra reîncarnării

Primii părinți ai Bisericii au cunoscut influența scrierilor hermetice, și mulți dintre ei au admis ideea reîncarnării. Origene este unul dintre cei mai influenți dintre aceștia, afirmă că sufletele au existat în lumi anterioare și vor renaște în lumi viitoare. Lecțiile lui Origene au fost condamnate mai târziu de către Biserică, iar cel de-al doilea Conciliu de la Constantinopol, din anul 553, a aruncat anatema asupra doctrinei reîncarnării. Ea a continuat totuși să supraviețuiască prin diferite mișcări gnostice care și-au desfășurat activitatea în mod clandestin și care, din când în când, sfidau deschis autoritatea Bisericii, cum au fost sectele cathare din Evul Mediu, precum și cele ale albigezilor și ale bogomililor din Balcani. Albigezii care predau doctrina reîncarnării, au avut momentul lor de glorie pentru un anumit timp în centrul Franței, dar au sfârșit prin a deveni victimele unei represii brutale instigate de biserică. După înfrângerea lor, în secolul al XIII-lea, doctrina reîncarnării a fost considerată în mod oficial o erezie.

O lungă perioadă de timp, această teorie nu a jucat decât un rol minor

în filozofia occidentală, deși un anumit număr de gânditori independenți au adoptat-o. Regăsim amprentele ei mai ales în scrierile hermetice, ale rozicrucienilor, cabaliștilor și ale altor școli ezoterice din perioada renașterii. Odată cu valul de libertate în gândire, pe care l-au adus secolele al XVIII-lea și al XIX-lea, ideea reîncarnării a reapărut progresiv sub influența acestor societăți esoterice, alături de alte idei interzise și uitate, iar numărul gânditorilor care au început să se intereseze de ea a crescut foarte mult. Marele val de entuziasm pentru gândirea mistică orientală ce a străbătut Occidentul la sfârșitul secolului al XIX-lea, a sporit enorm interesul pentru teoria reîncarnării, astfel încât astăzi ideea a devenit

familiară celor mai diverse tipuri de credințe religioase actuale.

Teoria a exercitat o atracție deosebită mai ales asupra filozofilor, scriitorilor și poezilor, chiar cu mult timp înainte ca ea să devină foarte populară. Schopenhauer, Goethe, Heine și Thoreau, pentru a nu cita decât câteva nume, s-au interesat îndeaproape de ea. Marele poem narativ al lui Cliford Bax, *Povestea călătorului*, reprezintă una dintre cele mai remarcabile expresii literare despre teoria reîncarnării, din secolul al XX-lea. El povestește istoria unui suflet care se încarnează succesiv într-un sălbatic din Epoca de Piatră, apoi într-un babilonian, un scrib grec, un soldat roman, un călugăr din Evul Mediu, un vicar englez din timpurile noastre și, în fine, într-un profesor de religie. Fiecare etapă este pentru el o lecție deosebită și, odată iluminat, el se eliberează definitiv de lanțurile care îl legau de viața terestră. Când profesorul este asasinat de către un sceptic gelos, sufletul său are viziunea tuturor vieților anterioare și se simte brusc complet liber:

„Un fulger de lumină izbucnește;

Un zgomot de tunet îmi parcurge creierul.

Iar vastul ocean al vieții nu mă mai învâluie.

Universul este în mine, iar eu sunt înăuntrul lui.

Și împreună ardem într-un unic vârf de diamant luminos.

Nici mare, nici mică, ci de nemăsurat este suma

Tuturor lucrurilor ce au fost, sunt și vor urma.”

Viziunile faimosului medium american Edgar Cayce

Una dintre dificultățile în calea dovedirii reîncarnării este faptul că puțini oameni sunt capabili, în circumstanțe normale, să-și amintească viețile lor anterioare. Această absență a memoriei este firească, căci dacă ne-am aminti la tot pasul despre viețile noastre anterioare, actuala existență ar deveni un coșmar. Totuși, s-a căutat în mod constant în perioada recentă ridicarea voalului ce ascunde această amnezie. Hipnotismul este probabil una dintre cele mai frecvent utilizate metode, el aducând unele mărturii surprinzătoare.

A existat, de exemplu fenomenul Edgar Cayce, asistentul aproape analfabet al unui fotograf din Kentucky, ce avea să devină faimos în întreaga lume după ce a descoperit că poate, în transă hipnotică, nu doar să diagnosticheze bolile și să prescrie tratamente, dar și să reveleze viețile anterioare ale celor care îl consultau.

El i-a relatat o dată unuia dintre aceștia că, într-o viață anterioară a aparținut armatei sudiste din timpul Războiului de Secesiune, spunându-i, de asemenea, numele și adresa din viața anterioară. Aceste detalii au fost verificate ulterior, iar arhivele au arătat că a existat într-adevăr un om ce corespundea datelor respective și că acesta fusese angajat în trupele generalului Lee, în anul 1862.

Cazul Bridey Murphy

Mai recent, revelațiile lui Morey Berustein, din cartea sa *În căutarea lui Bridey Murphy*, au făcut senzație. Berustein, om de afaceri din Colorado și hipnotizator amator, și-a învins scepticismul inițial și a început să se intereseze de reîncarnare, întreprinzând diferite experiențe de regresie hipnotică – adică de întoarcere în timp a persoanei hipnotizate. Subiectul său principal a fost o tânără menajeră din Colorado, căreia i-a dat pseudonimul de Ruth Simmons. În stare de hipnoză, aceasta a început să-și descrie o viață anterioară în care purta numele de Bridey Murphy, era femeie și locuia în Irlanda, în prima parte a secolului al XIX-lea. Ea vorbea cu accent irlandez și a furnizat chiar detalii asupra unor locuri necunoscute și a unor cuvinte irlandeze, verificate și confirmate ulterior. Mai mult chiar, ea a fost capabilă, într-o stare de sugestie posthipnotică, să execute o gigă (un dans) irlandeză, după ieșirea din transă. Ceea ce făcea cu atât mai convingător acest caz era natura prea puțin spectaculoasă, ba chiar prozaică a personajului și vieții lui Bridey. S-au găsit totuși și în acest caz numeroși critici care au susținut că informațiile exacte furnizate de Ruth Simmons își aveau sursa în amintirile romanelor citite în copilărie.

S-a încercat, de asemenea, și studierea folosirii regresiei hipnotice pentru tratamentul tulburărilor psihologice prin readucerea la lumină a cauzelor acestora aflate într-o viață anterioară. O asemenea aplicație este expusă în lucrarea intitulată *Numeroase vieți* scrisă de Joan Grant și Denys Kelsey, doi soți care au practicat acest gen de terapie. Înainte

de întâlnirea sa cu Kelsey, Joan Grant era deja extrem de cunoscută ca autoare a unor cărți în care își povestea propriile încarnări anterioare. Într-una din acestea, *Faraonul înaripat*, ea povestește viața sa în care a fost o preoteasă egipteană, în jurul anului 3000 î.C.

Cât despre Denys Kelsey, acesta era un psihiatru ce a ajuns la pasiunea pentru reîncarnare prin intermediul hipnozei. El practica deja de câțva timp regresia prin hipnoză asupra pacienților săi, până când una dintre paciente și-a re trăit nu doar circumstanțele vieții sale intrauterine, dar și ale concepției sale. Faptul i-a dovedit lui Kelsey existența la om a unui element nefizic dar el nu s-a lăsat cu adevărat convins de realitatea reîncarnării decât după lectura cărții *Faraonul înaripat* scrisă de Joan Grant.

Descoperirea crimei din altă viață

El a căutat-o pe autoare și, împreună, au convenit asupra unei colaborări. Între cazurile pe care ei le-au tratat se numără și acela al unui tânăr obsedat de ideea că tatăl său suferea de artrită deoarece, în copilărie el așezase o lenjerie udă peste așternuturile părinților săi.

Kelsey nu a apelat la metodele psihiatrice obișnuite, ci și-a determinat pacientul să regreseze în timp, sub hipnoză, într-o viață anterioară. Se pare că atunci tânărul fusese o femeie ce a trăit în Anglia sub domnia regelui Eduard, și care a încercat să-și ucidă o mătușă pe care o detesta udându-i așternuturile. Descoperind stratagema, mătușa a fost apucată de o asemenea mânie, încât a paralizat, rămânând timp de mai mulți ani la pat, îngrijită chiar de tânăra fată care nu mai îndrăznea să o părăsească de frică să nu fie denunțată tentativa ei de omor. Pacientul a admis că aceasta era cauza obsesiei sale și nu a mai avut niciodată tulburări de acest fel.

Un alt hipnotizator, Peter Blythe, deși mult mai sceptic în ceea ce privește reîncarnarea, crede că ea poate constitui, în anumite circumstanțe, o ipoteză utilă. În cartea sa *Hipnotismul, puterea și practica sa*, el scrie: „...scepticismul meu în ceea ce privește regresia hipnotică în încarnări anterioare nu înseamnă că aceasta nu poate fi utilizată de către hipnotizatorul analist pentru a aduce în lumina conștiinței atitudini pe care pacientul este constrâns să le refuzeze.”

El sugerează un procedeu prin care se poate vorbi unui bolnav refractar despre teoria potrivit căreia este posibil ca un incident traumatic să provină din timpuri îndepărtate, ca un fel de amintire ancestrală. Hipnotizatorul trebuie să-i spună bolnavului: „Este posibil ca aceasta să fie adevărat sau nu. Eu nu cunosc adevărul, dar dacă doriți să explorați această posibilitate mai în profunzime, eu sunt dispus să vă ajut. Considerați că merită să experimentăm?” Dacă răspunsul este afirmativ, analistul hipnotizator va putea să urmărească să descopere respectiva amintire.

Nu trebuie să credem că acest gen de amintire ancestrală este absolut sinonimă cu respectivul eveniment petrecut în propria viață anterioară a pacientului. Există teorii potrivit cărora fiecare eveniment își lasă propria

sa amprentă în „eterul” subtil (AKASHA), astfel încât dacă o persoană are sensibilitatea necesară (este foarte receptivă), ea poate intra în rezonanță cu evenimentul respectiv, bransându-și conștiința pe frecvența sa specifică de vibrație și asimilându-l.

Potrivit acestei ipoteze, menajera din Colorado, care credea că într-o viață anterioară fusese Bridey Murphy, ar fi privit (într-o manieră inconștientă) programul vieții acesteia la un fel de emisiune TV eterică consacrată vieții lui Bridey Murphy. Dar aceasta nu explică, evident, problemele psihologice despre care se crede că sunt datorate amintirilor din viețile anterioare. Dar indiferent care sunt argumentele pro și contra acestei teorii a reîncarnării, cert este că sunt tot mai mulți aceia care continuă să creadă în ea, așa cum o spunea într-unul din poemele sale W.B.Yeats: „Omul trăiește și moare de nenumărate ori între cele două eternități ale sale.”

Integrând fenomenul reîncarnării în filozofia noastră de viață cotidiană, putem să înțelegem mult mai bine misterul vieții și al destinului nostru. Pramahansa Yogananda, un mistic indian, care aprobă creștinismul ca fiind o cale autentică de evoluție spirituală, afirma: „De ce se naște un copil infirm? Legea reîncarnării este singura care ne poate da o explicație veridică. Oamenii consideră copilul ca fiind un bebeluș inocent, dar dacă s-a născut infirm, aceasta arată că într-o viață anterioară a încălcat legea divină. Acesta este motivul pentru care, atunci când a revenit într-un corp fizic, această persoană nu a putut să-și creeze o pereche de picioare sănătoase și, drept urmare, s-a născut infirm.

De ce anumite persoane se nasc inteligente și altele nu? DUMNEZEU ar fi fost cu adevărat nedrept dacă ar fi lăsat ca aceste lucruri să se producă la întâmplare, fără sens. Dar toate acestea au o cauză. Ceea ce suntem noi în prezent este de fapt rezultatul acțiunilor noastre din diverse momente ale trecutului nostru. Spiritele noastre sunt nemuritoare, dar ființa noastră nu poate revendica dreptul de a fi conștientă de această imortalitate, înainte de a elimina complet imperfecțiunile umane.”

Francmasoneria și lupta ei vicleană și îndârjită împotriva lui DUMNEZEU

Studiind cu atenție textele înțelepciunii acestei planete, nu putem să nu observăm marea diferență care există între ceea ce cunosc și aplică oamenii zilelor noastre și ceea ce ne învață aceste texte ale înțelepciunii milenare. Din păcate, la ora actuală oamenii, în marea lor majoritate, sunt foarte superficiali, nu au discernământ, aleargă după plăceri ieftine care apoi le generează multă suferință, cu alte cuvinte sunt orientați spre exterior și nu spre interior pentru a se cunoaște cu adevărat, pentru a fi cu adevărat fericiți. Deja lumea începe să înțeleagă faptul că adevăratul progres nu este determinat de un indice de producție și de consumul mai ridicat. Se pare că societatea născută din epoca industrială a ajuns la un punct fără întoarcere. O catastrofă mondială va fi inevitabilă și poate necesară dacă oamenii nu-și vor transforma în bine modul de a gândi, de a acționa, de a trăi.

Răutatea, care în zilele noastre parcă atinge apogeul, nu este ceva născut, ci creat artificial prin manipularea malefică a educației. Este suficient să vorbești copiilor din toate clasele pentru a vedea că darurile lor: imaginația, facultățile lor de a percepe lumea, capacitatea de a iubi, idealul unei lumi mai bune și mai drepte, candoarea lor, sunt calități înnăscute. Aceste calități sunt aproape distruse la copii prin educație greșită, de tiparul de constrângeri al școlii (care vede elevi ce trebuie notați în raport cu o schemă, și nu copii) și adesea, de tiparul familiei. Urmează apoi regulile ierarhice și frustrante ale societății, care fac dintr-o ființă umană liberă (capabilă să evolueze spre perfecțiune), un sclav al structurii și al ritmurilor sociale, prizonier al obișnuințelor, al unor anumite modalități inferioare, pesimiste de a gândi și de a vedea, ce depinde de iluziile ce i-au fost impuse. Viața nu este ceea ce vrea societatea să fie și nu poate fi închisă la infinit într-o structură arbitrară și rigidă de către școală, familie, societate. Ieșirea din lanțurile rigide se face prin evoluție spirituală, prin ridicarea nivelului de conștiință, prin dorința fiecărei ființe umane de a se autodepăși, de a nu mai accepta să fie o ființă gândită și manipulată prin presă, radio și televiziune, de o mână de oameni avizi de putere, care alcătuiesc tagma gânditorilor, tagmă ce îi manevrează pe cei care se lasă gândiți.

Această mână de oameni avizi de putere este formată din conducătorii secretei ai unei organizații satanice numită FRANCMASONERIA. Francmasoneria este o organizație secretă ocultă, o conspirație mondială cu orientare satanică (singura organizație politică ce utilizează în scopuri malefice energiile subtile ale naturii) ce acționează din „umbră”, urmărind să manipuleze oamenii acestei planete și să instaureze o așa-zisă Nouă Ordine Mondială, care în realitate este noua dezordine a lui Lucifer, prin care să domine întreaga planetă.

Așa cum afirma Pavel Coruț în *Cartea adolescentului*: „Omenirea

secolului nostru se confruntă cu un fenomen politico-economic negativ, cunoscut de foarte puțini oameni: dezvoltarea fără precedent a unui grup bazat pe forța financiară, infiltrarea acestuia în organismele naționale și internaționale în scop de stăpânire a întregii lumi, prin metode foarte perverse: șantaj economic, politic, militar, informativ, manipularea unor întregi națiuni prin metode clasice (propaganda deschisă, corupție, șantaj) dar și prin tehnici de război psihologic (intoxicarea cu informații false, pervertirea conștiințelor omenești, dirijarea unor națiuni și popoare în direcții contrare intereselor proprii, semănarea urii și dezbinării între cetățenii aceleiași națiuni sau între popoare diferite etc.).”.

Iată ce spune, în acest sens, masonul David Rockefeller: „Suntem în pragul unei transformări globale. Tot ce ne trebuie este o criză majoră potrivită și națiunile vor accepta Noua Ordine Mondială.”

Noua Ordine Mondială (condusă din umbră de francmasoneria din SUA prin sistemul bancar Rotschild/Rockefeller) a anulat toate drepturile americanilor, garantate constituțional: libertate, sănătate și fericire. Pentru a înrobi America francmasonii aveau nevoie de cantități enorme de aur. Astfel, în anul 1917, francmasoneria a finanțat Revoluția bolșevică prin Rotschild, pentru ca să fie omorâți și jefuiți anumiți oameni foarte bogați din Rusia. Cu aurul și banii furați, francmasonii au pus la cale prin oamenii lor (bancherii internaționali) depresiunea economică din anii `30 și apoi au cumpărat băncile și companiile americane la prețuri infime, ceea ce le-a sporit puterea și influența asupra economiei și politicii americane.

Mai întâi, folosindu-se de companii foarte puternice, francmasonii au determinat vânzarea unor cantități importante de mărfuri. Aceste vânzări erau „regizate” și se făceau între marile companii francmasone, determinându-se voit scăderea rapidă a prețului mărfurilor. Astfel, într-un timp foarte scurt s-a creat o panică generală și situația investițiilor a devenit din ce în ce mai nesigură. În aceste condiții, investitorii au început să vândă din ce în ce mai puțin și în deficit. Datoriile au devenit inevitabile, investitorii fiind nevoiți să facă împrumuturi cu dobânzi nefavorabile, ceea ce le va agrava situația și

mai mult. În sfârșit, bănci ca J.P. Morgan și Guarantz Trust, amândouă controlate din umbră de către francmasonerie, posedau debitele (datoriile) făcute de toți investitorii aflați în prag de faliment.

Bancherii masoni au devenit astfel, în mod legal, „stăpâni de sclavi” din punct de vedere financiar. Când oamenii au fost nevoiți să-și vândă pământurile și să-și investească averea în afaceri, pentru a acoperi datoriile pe care le aveau, bancherii au cumpărat aceste pământuri „pe nimic”! Crescând posesiunile bancherilor masoni, a crescut și puterea acestora asupra economiei S.U.A. În aceste condiții datoriile au devenit cel mai eficient mod de a implementa această „sclavie fără lanțuri”.

Scenariu S. F. sau o zguduitoare realitate?

Francmasoneria este, de fapt, condusă din umbră prin intermediul așa-zisului Guvern ultrasecret „invizibil” al Terrei numit și Majestic 12 și prin Marea Lojă Mamă și Consiliul Suprem B'NAI B'RITH. Francmasoneria este organizată în loje care au diferite denumiri și aparent se luptă între ele. Astfel putem întâlni denumiri ca Francmasonii fără șorț, Lojele albastre, Grand Orient, Ritul Scoțian Antic și Acceptat, Loja Națională Română, Loja militară Cairo, loje parlamentare, loja italiană Propaganda Due, Rotary Club, Lions Club, Ritul York, Clubul celor 500, Clubul de la Roma, B'NAI B'RITH, Consiliul celor 33, Consiliul celor 13, Majestic 12 etc. În realitate, toate aceste loje și grupări masonice sunt conduse la vârf într-un mod atât de diabolic încât foarte puțini din aceste loje masonice cunosc adevăratul plan satanic al celor care-i conduc din umbră.

Scopul declarat al francmasoneriei este de a ajuta umanitatea, de a face fapte caritabile, filantropice.

Scopul ascuns cunoscut doar de către liderii lor, este de a omorî 5 miliarde de oameni pentru a-i putea controla pe cei care rămân și pentru a-i exploata după cum doresc acești lideri satanici. Asta înseamnă, de fapt, sloganul „Noua Ordine Mondială”! Puțini sunt la ora actuală aceia care știu că mai mereu în spatele oricăror guverne oficiale se găsesc și acționează, nebănuite, din umbră, grupări francmasonice secrete care le dublează și le manipulează în scopurile lor planetare îngrozitoare. Tăcerea francmasonilor și ignoranța noastră, ambele la fel de vinovate, îi ajută din plin pe francmasoni să ne scufunde și mai mult într-o infernală prăpastie.

Principalele „pârghii” care servesc

la realizarea scopului francmasoneriei sunt banii și natura inferioară a omului. Este de înțeles de ce moralitatea, religia și însăși ideea de DUMNEZEU devin dintr-o dată o piedică în îndeplinirea scopurilor acestei secte satanice. Vom vedea în capitolele următoare cum, controlând toate mijloacele de informare în masă, maeștrii masoni creează intenționat curente de opinie și tipare comportamentale prin intermediul televiziunii, presei și a sistemului de educație, tipare și obiceiuri care sunt din ce în ce mai îndepărtate de natura firească și divină a ființei umane. Bazele principale ale organizației masonice au fost puse cu mult timp în urmă și ele sunt atât de solide și s-au infiltrat atât de profund în conștiința oamenilor, încât succesul deplin al programului său nu mai constituie aparent decât o chestiune de timp pentru a fi realizat în totalitate. Motivul principal pentru care a fost și este depus acest uriaș efort de sute de ani a fost și va fi mereu acapararea puterii. Aproape toate finanțele lumii le aparțin, grație păienjenishului bancar pe care l-au țesut în ultimele secole.

Folosind tehnici abile de manipulare prin intermediul presei și televiziunii și bazându-se pe ignoranța și comoditatea oamenilor, francmasonii deja nu se mai sfiesc să afișeze cât mai evident planurile lor de dominație planetară. Bineînțeles, totul este pus sub masca unor fraze și sloganuri pompoase și lipsite de orice conținut. Îndepărtarea oamenilor de valorile reale ale moralității și bunului-simț s-a făcut gradat și în primul rând prin distrugerea influenței Bisericii asupra oamenilor. Aici intervine rolul distructiv al clericilor înșiși, care nu au fost în stare să se ridice la nivelul standardelor teoretice pe care le promovau și predicau. Comportamentele clericilor fiind deplorabile, acțiunea francmasoneriei de a-i îndepărta de masele de oameni a fost mult mai ușoară. Un alt punct important a fost infiltrarea Bisericii cu membri masoni sau atragerea înalților prelați de partea masoneriei și chiar înscrierea acestora în rândurile ei. Rezultatul este foarte vizibil în zilele noastre, când observăm tendința materialistă accentuată a oamenilor, ideea de DUMNEZEU devenind tot mai ciudată și mai bizară.

De exemplu, în America Latină acțiunea Bisericii Catolice în rândul populației a fost atât de brutală și lipsită de tact, atâtea pedepse și nelegiuiri s-au realizat în numele Bisericii, încât sunt state în care rostirea cuvântului DUMNEZEU produce grimase, asociindu-se cu pedepsele lipsite de fundament, cu vorbele „goale” și cu promisiunile deșarte. Să vedem acum dacă toată această evoluție negativă a oamenilor, din punct de vedere al viziunii față de viață și Divin, a fost realizată voit sau a fost o simplă întâmplare. Vom vedea în continuare cum francmasoneria și membrii acesteia nu sunt străini de practicile pe care ei înșiși le numesc în cadrul propagandei materialiste „superstițioase”. Dimpotrivă, conducătorii din umbră, la nivel înalt, ai lojelor și organizațiilor masonice realizează cu perseverență ritualuri satanice și folosesc cu o mare generozitate simbolismul satanic.

Satana sau Lucifer, cum mai este numit, este o entitate pomenită atât în Vechiul, cât și în Noul Testament din Biblie. Mai întâi a fost un

heruvim care, aflându-se la un moment dat deasupra Muntelui Sfânt al lui DUMNEZEU, s-a răzvrătit dorindu-și accesul direct în centrul Puterii Cerești – jilțul lui DUMNEZEU. Acesta l-a pedepsit alungându-l din Cer, azvârlindu-l la pământ și preschimbându-i numele în Satana, deoarece a pângărit înțelepciunea, în virtutea propriei străluciri. A mai fost numit fiul dimineții, datorită asemănării sale cu Luceafărul de dimineață care dorește parcă să concureze Soarele la răsărit. Se spune despre el că poate face „minuni mincinoase”, deci poate înșela; el este, de fapt, doar un înger decăzut. Tradiția spirituală ne spune că DUMNEZEU i-a îngăduit pe mai departe existența, încredințându-i chiar o misiune importantă: aceea de a încerca credința celor aflați pe o cale spirituală prin tentații lumești, așa cum s-a petrecut și cu Iisus Cristos. Celui necurat i se închină cu bună știință „ilumiinații”, masonii, iluminiștii, curentele pseudoreligioase etc.

Satanismul este prezent în francmasonerie

Satanismul este bine ascuns în ritualurile secrete ale francmasoneriei, care a moștenit credința și practicile gnosticismului cainit, în special în loja Misraim de rit egiptean, mergând mână în mână cu francmasoneria până la identificare. Prin natura practicilor sale, francmasoneria este o sectă satanică. Francmasonii au obiceiul de a-l preamări pe Satana mascat sub alt nume, Marele Arhitect, și de a-i face pe plac: urăsc, fac rău de dragul răului, parodiază și batjocoresc religiile cu orientare divină și lucrurile sfinte, comit crime, pervertesc binele în rău și caută autonomia și independența față de DUMNEZEU.

Zecile sau chiar sutele de milioane de victime ale războaielor, pe care masonii recunosc că le-au generat, reprezintă, de fapt, ofranda adusă Satanei, contrar iubirii față de aproape, afișate public cu scop propagandistic de așa-zisele loje albastre.

Marele Arhitect al Universului – entitatea supremă venerată de masoni în ritualurile lor - nu este DUMNEZEU, ci Diavolul, căruia ei îi consacră toată activitatea. Rene Guenon, filozof și matematician, pentru o scurtă perioadă prins în mrejele masoneriei, nu scapă niciun prilej în lucrările sale de a aduce argumente care să demonstreze acest lucru. Din punct de vedere subtil, pentru a obține protecție și susținere în acțiuni, ritualul de deschidere a lucrărilor secrete ale unei loje masonice apelează la entități inferioare din planurile subtile, numite entități elementale.

De exemplu, pentru întronarea în lume a ideilor sale, Revoluția masonică Franceză din anul 1789 a stropit Europa cu sânge nevinovat.

Având în vedere caracterul strict secret al sectelor satanice, nu se poate face dovada absolută a apartenenței unor persoane publice la acestea, însă scrierile și viața lor fac foarte probabilă această ipoteză. În toate timpurile au existat sataniști celebri strâns legați, prin activitatea lor, de francmasonerie.

Albert Pike, mason și satanist scria: „Convingerea tuturor oamenilor că DUMNEZEU e bun, a dus la o credință într-un Diavol, Lucifer cel căzut sau purtătorul luminii.” Într-o scrisoare adresată celor 23 de Consilii Supreme

ale lumii, Pike arăta că Lucifer este «dumnezeul» secret al masonilor; atunci când cineva din afara organizației sau chiar un mason cu grad inferior cere explicații despre satanismul masoneriei, el recomandă ca acela să fie întâmpinat cu o negare instantanee și vehementă, care anulează astfel orice suspiciune. Pike mai afirmă: „Le-o puteți repeta doar gradelor 32, 31 și 30 – religia masonică trebuie să fie menținută de către noi toți, inițiații înaltelor grade, în puritatea doctrinei luciferice.”

Deci gradelor 30, 31 și 32 le este predată doctrina luciferică, iar gradul 33 este învățat formal că Lucifer este Marele Arhitect al Universului. „Dacă Lucifer nu ar fi DUMNEZEU, atunci oare Adonai (dumnezeul creștinilor și al evreilor) și preoții lui l-ar mai calomnia?”; „Adevărata și pura religie filozofică este credința în Lucifer, egalul lui Adonai”. Pike îndrăznește chiar să inverseze scara valorilor la nivelul suprem: „dar Lucifer, dumnezeu al Luminii și dumnezeu al Binelui, se luptă pentru omenire împotriva lui Adonai, dumnezeul Întinericului și al Răului.”

Texe Marrs referindu-se la anumiți lideri ai mișcării *New Age*, spune: „Lucifer este șeful unei secrete Frății a spiritelor... Frăția e denumită după Lucifer, fiindcă marele Înger Lucifer a fost răspunzător pentru abolirea Edenului, în scopul ca oamenii să poată porni pe drumul spre progres spiritual.”

La Bruxelles, în timpul unui congres masonic s-a strigat: „Război lui DUMNEZEU”, „Să zdrobim Infamul!”. Jurămintele masonice conțin și angajamentul de a-L nega pe DUMNEZEU, iar de-a lungul existenței ei, francmasoneria a luptat și luptă permanent împotriva Bisericii și a credinței autentice.

Pentru crearea haosului în creștinism, francmasoneria subvenționează, de asemenea, curente pseudoreligioase și pseudocreștine, unde oamenii sunt atrași de avantaje materiale, apoi îndoctrinați cu precepte care contrazic și îndepărtează ființa de creștinismul autentic.

În secolele trecute, catolicismul s-a ridicat fățiș împotriva francmasoneriei, iar Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a avut curajul, în 1937, să demaște și să osândească francmasoneria ca fiind „un germen de continuă și subversivă subminare a ordinii sociale, care practică o luptă nesinceră”. Din păcate, oamenii de azi ai Bisericii nu mai manifestă același curaj, sugerându-ne în schimb să-i uităm și să-i iertăm pe francmasoni, deoarece ei „nu sunt chiar atât de răi pe cât se zice”. Deși deosebirea fundamentală dintre francmasonerie și Biserică începe

de la cel căruia aceștia i se închină, masonii mediatizează cu mândrie că au printre ei mulți „frați” preoți, ceea ce este în totală contradicție cu dogma creștină (să nu fii slugă la doi stăpâni!).

Masonii susțin că „frăția” este continuarea comunității Cavalerilor Templieri și că originea ei este în trecutul îndepărtat situată în spațiul antic al egiptenilor și iudeilor. Scopurile declarate sunt emoționante: să ajute umanitatea să progreseze și să trăiască în pace, să promoveze libertatea omului, să înfăptuiască opere de binefacere etc. Fațada acestui „edificiu” este strălucitoare și garnisită cu tot felul de intenții bune.

Să trecem dincolo de superficialități și de ceea ce spun membrii masoni și să ne întrebăm: Care sunt realizările de-a lungul timpului? Iată doar două dintre ele care, după cum am fost învățați la școală, au „ajutat” umanitatea:

- Revoluția Franceză care a distrus viețile a sute de mii de oameni și a adus dezordinea și decăderea morală într-o țară apreciată până atunci drept cea mai puternică și mai modernă țară a Europei.

- Revoluția bolșevică ce a generat moartea a câteva milioane de oameni, a adus teroarea, foametea, îndepărtarea de DUMNEZEU și a marcat începutul manifestării comunismului în lume, acea „invenție năucă”, cum o definea Petre Țuțea. Comunismul este tot un „copil” al masoneriei...

Odată inițiat în rândurile confreriei masonice, neofitul va primi un șir de inițieri pe măsură ce urcă în ierarhia gradelor. Aceste inițieri reflectă, cronologic, un mit cu privire la templul lui Solomon. Francmasonii susțin că în timpul domniei regelui Solomon, acesta a hotărât să construiască un templu în Ierusalim. Constructorii chemați să-l ridice erau selectați în trei categorii - ucenici, tovarăși, maeștrii - plătiți diferit. Când sosea momentul plății, fiecare trebuia să pronunțe, mai întâi, o anumită parolă după care era recunoscut ca făcând parte dintr-o anumită categorie și

abia apoi plătit. Trei dintre tovarăși doresc să afle parola categoriei maeștrilor (cea mai bine plătită) și îl forțează pe marele arhitect Hiram să le-o dezvăluie. Cum acesta refuză, este ucis de către cei trei cu tot atâtea lovituri: una în inimă, una în gât și ultima în cap. Crima este ascunsă, dar descoperită în final, iar făptașii pedepsiți.

Să apreciem, așadar, ce fel de profil poate avea o organizație ale cărei ritualuri de inițiere sunt bazate pe povestea unei crime ce implică setea de bani, lipsa de scrupule, răzbunarea, minciuna? Mai putem crede atunci afirmațiile masonice legate de filantropie, adevăr, morală, progres? Cu

referire la tăcerea impusă membrilor masoni, legată de activitatea din interiorul acestei secte, iată conținutul jurământului realmente oripilant pe care cel ce urmează a fi inițiat este obligat să-l respecte: „Promit și jur să păstrez și să îndeplinesc obligațiile mele de ucenic, iar dacă le voi încălca, fie să mi se taie gâtul de la o ureche la cealaltă, fie să mi se scoată limba din rădăcini, iar trupul meu să fie îngropat în nisipurile aspre ale mării” (jurământ masonic, gradul I).

Dar pedepsele pentru încălcarea jurământului nu se opresc aici, ci au și ele gradele lor: „Dacă îmi voi nerespecta obligațiile, fie ca partea stângă a pieptului să îmi fie tăiată, inima scoasă de acolo și dată vulturilor”. (jurământ masonic, gradul II) „... să am corpul tăiat în două, măruntaiele scoase, trupul să îmi fie ars, iar cenușa răspândită în cele patru vânturi” (jurământ masonic, gradul III).

Steaua cu cinci colțuri inversată (cu vârful în jos) este un simbol masonic și satanist. Este imprimată pe coperta așa-zisei bibliei satanice și utilizată în ritualuri. În același timp, steaua este supremul simbol comunist, figurând pe stemele statelor și în special ale partidelor comuniste. Așa cum bine se știe, „religia comunistă” a fost preparată și lansată din laboratoarele lojelor Marelui Orient (detalii într-un capitol ulterior).

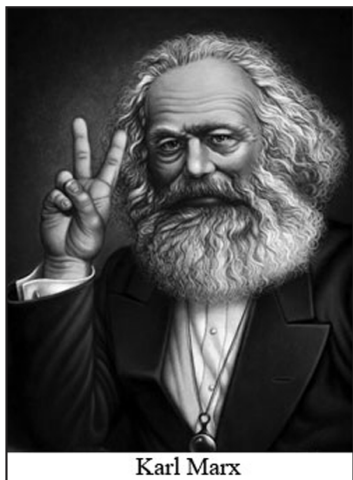
Semnul fiarei (666) este un alt simbol teribil, folosit de francmasonerie și de instituțiile care sunt aservite acesteia. Este în mod excesiv utilizat de toate organizațiile masonice de talie mondială. Codul de bare prezent acum pe toate produsele comercializate precum și stemele și bancnotele multor state, telecomunicațiile, siglele unor companii transnaționale poartă semnul fiarei (666) sub diferite forme. Unii autori afirmă că numărul 666 corespunde acronismului *www* din adresele de internet și același număr malefic va fi imprimat oamenilor în cipurile pentru monitorizarea amănunțită cu privire la informații personale, sănătate, comportament. *VISA* – sigla renumitei cărți de credit, după unele interpretări, este o transpunere a semnului satanic al fiarei: 666.

Satanismul comunist

Whittaker Chambers – fost membru al Partidului Comunist American – care s-a despărțit de această ideologie, spune: „comunismul e ceea ce se produce atunci când, în numele Minții, oamenii renunță la DUMNEZEU.”

După filozofii iluminiști, promotorii satanismului sunt socialiștii și comuniștii de toate nuanțele și culorile: utopici, anarhici, nihilști, ateii militanți, indivizi precum Saint Simon, Proudhon, Marx, Engels ș.a.m.d. Expresive și semnificative sunt titlurile publicațiilor lor: Satana, Lucifer, Anticristul, Ateul etc. Buharin, care împreună cu Marx și Engels au creat oficial prima internațională comunistă, scria: „Satan este primul liber-cugetător și mântuitor al omenirii. El îl eliberează pe Adam și îi imprimă sigiliul umanității pe frunte, făcându-l să fie nesupus.” Parcă ne mai amintim că era și prin România o personalitate care afirma că el este „liber-cugetător”.

Buharin, care a scris printre altele și biografia lui Karl Marx, nota că la

Karl Marx

12 ani, după ce a citit *Cartea Apocalipsei*, Marx era stăpânit de dorința de a deveni Anticristul; aflând că pentru aceasta trebuia să fie fiul mării prostituate, Marx insistă pe lângă mama sa să mărturisească deschis că a fost prostituată. Toate textele și poeziile lui Marx descriu tărâmurile satanice, au tente și fac aluzie la ritualuri și obiecte ale cultului satanic. Există dovezi că Marx intrase în cultul satanic al Joanei Southcott, preoteasă satanistă, considerată a fi în contact cu un demon numit Shiloh; semnele distinctive purtate de membrii sectei erau părul lung și barba neîngrijită, adică exact portretul arhicunoscut al lui Marx. Un prieten al său scria că: „Marx, fără îndoială, îl va izgoni pe DUMNEZEU din

cer și chiar îl va aduce în fața judecății. Marx declară religia creștină una dintre cele mai imorale religii.”

Deși Marx provenea dintr-o familie religioasă de evrei convertiți la creștinism chiar înaintea nașterii sale, a avut mereu idei ciudate despre religie. „Abolirea religiei ca fericire iluzorie a omului este o cerință pentru adevărata lui fericire.” „Aș dori să mă răzbun pe Cel care domnește sus.” „Trebuie să pornim războiul împotriva tuturor ideilor precumpănitoare despre religie, stat, țară, patriotism. Ideea de DUMNEZEU este cheia sol a unei civilizații pervertite. Trebuie distrusă.”

Lenin provenea dintr-o familie religioasă, dar considera în mod categoric că religia trebuie combătută: „Trebuie să combatem religia. Jos religia. Trăiască ateismul!”

Nikita Hrușciov, unul dintre președinții URSS, spunea că: „sarcina ateilor ruși este aceea de a-i elibera pe oamenii cu frica lui DUMNEZEU de dumnezeul lor”. Acesta este țelul comun al francmasoneriei mondiale și al satanismului.

Zbigniew Brzezinski, fost consilier al președintelui SUA pentru afacerile de securitate națională, actualmente director al Institutului de Cercetări pentru Schimbările Internaționale, face câteva observații surprinzătoare asupra marxismului:

- reprezintă un alt stadiu vital și creator în maturizarea viziunii universale a omului;
- totalitarismul modern nu este în realitate decât deformarea a ceva magnific și astfel foarte apropiat de adevăr;
- marxismul, diseminat la nivel popular sub forma comunismului, a reprezentat un progres major în capacitatea omului de a-și conceptualiza relația cu lumea;
- marxismul a oferit un instrument intelectual unic pentru înțelegerea și acceptarea forțelor fundamentale ale vremurilor noastre;

- marxismul este o victorie a rațiunii asupra credinței.

Stalin a practicat și el satanismul. Același Buharin scria că Stalin nu este un om, ci un diavol, primele sale pseudonime în gruzină fiind Demonșvii (Îndrăcitul) și Besoșvii (Diabolicul).

În Uniunea Sovietică, bolșevicii au practicat cultul satanist. Ziarul *Pravoslavnaia* scria în anul 1977; „Catedrala ortodoxă din Odessa, atât de iubită de locuitorii orașului, a devenit un loc satanist la puțin timp după luarea puterii de către comuniști.”

Organizarea ocultă a cultului satanic

Ritul satanic este organizat cu „preoți”, „pontifi”, rituri de inițiere, liturghii negre – parodii ale slujbelor bisericii creștine, săvârșite de regula de preoți apostatați (renegați), cooptați în sectă.

Ritualurile se fac la miezul nopții, cu lumânări negre și cranii de mort, în special în nopțile cu lună plină. „Preotul” se îmbracă în veșminte preoțești cu căptușeala pe dinafară. Rugăciunile sunt rostite de la sfârșit la început. Un crucifix este fixat cu capul în jos, călcat în picioare, scuipat și un cuplu face sex pe el, în timpul liturghiei se arde o Biblie, iar toți cei prezenți promit că vor comite toate păcatele capitale și că nu vor face niciodată vreo faptă bună. În cadrul cultului satanist se practică perversitățile sexuale, zoofilia, jertfele de animale și nu de puține ori sacrificiile de vieți omenești (de preferință fecioare), precum și vandalismul, profanarea de cimitire etc.

Un aspect foarte bizar dar semnificativ în același timp, este faptul că satanismul nu este interzis de lege în statele care se pretind democratice. În schimb, aceleași legi au fost aprobate pentru a scoate simbolurile creștine din școli, pentru a nu „deranja” necreștinii.

Un fapt demn de menționat s-a petrecut în SUA unde, un deținut satanist a acționat în justiție conducerea închisorii, deoarece nu-i permitea practicarea ritualului. A câștigat procesul, instanța impunând conducerii închisorii să-i permită efectuarea ritualurilor satanice și chiar să-i procure obiectele de cult necesare.

Promovarea insiduoasă și încăpățânată a falselor valori umane ce este dublată de distrugerea idealurilor sublime

Din cele relatate până acum, ne dăm cu ușurință seama cum francmasoneria urmărește cu o inteligență diabolică să stăpânească această planetă controlând foarte bine mijloacele mass-media (inoculând astfel idei satanice oamenilor), promovând falsele valori, violența, lipsa de credință în DUMNEZEU, minciuna, preocuparea excesivă pentru lux, denigrând sistemele spirituale autentice care își centrează sursa de inspirație în DUMNEZEU, șantajând și corupând oamenii politici, promovând drogurile (pentru a-i putea controla mai ușor pe oameni), muzica satanică (rock, trash, etc), homosexualitatea etc.

După cum spuneam, una dintre armele preferate ale francmasoneriei este amplificarea naturii inferioare a omului. Pentru o mai bună edificare,

iată un fragment din lucrarea *Natura umană și natura divină*, a inițiatului bulgar Omraam Mikhael Aivanhov:

„Fiecare ființă omenească care vine pe lume aduce cu ea vechi porniri moștenite dintr-un trecut foarte îndepărtat, când avea multe trăsături comune cu animalele, aceste trăsături fiind înregistrate în ea pe vecie. Nimeni nu s-a putut descătușa și nu s-a putut elibera de acest trecut. Diferența dintre ființe constă tocmai în faptul că anumiți oameni luminați de scânteia Științei Inițiatice știu să-și domine pornirile animalice, în timp ce alții, care au fost privați de această lumină sau nu au acceptat-o, nu pot face altfel decât să-și manifeste pornirile inferioare. Pentru ei este normal, natural, iar Știința Inițiată este ceva anormal și împotriva naturii, în timp ce, în fața lumii divine, tocmai Știința Inițiată este cea firească.

Iată un subiect față de care majoritatea oamenilor este lipsită de lumină: ceea ce este natural și ceea ce nu este. Oamenii vorbesc despre faptul că urmează natura, că o imită, că se supun legilor ei și acest lucru este pozitiv, dar despre ce natură este vorba? Nu există o singură natură, ci două: cea inferioară și cea superioară. Mulți dintre cei care „se supun naturii” (așa cum singuri o afirmă), se opun, în realitate, naturii superioare, în timp ce aceia care s-au hotărât să lase cale liberă naturii divine în ei, se străduiesc să limiteze natura animalică. O mare confuzie zace în mintea oamenilor, de aceea este necesar ca ei să devină conștienți de existența unei naturi superioare înlăuntrul lor, natură ce are manifestări contrare celei pe care ei o numesc „natură umană”, și care nu este în realitate decât natura lor inferioară moștenită din regnul animal. De câte ori nu am auzit, pentru a justifica anumite slăbiciuni, exclamații de genul: „Este omenește!”. Ei bine, în realitate, dacă judecăm limpede acest „este omenește”, aceasta înseamnă pur și simplu: este primitiv, animalic! Nu este scris nicăieri că omul trebuie să se lase în voia acestor slăbiciuni.

Să lăsăm animalele acolo unde se află. Din moment ce singura lor problemă este supraviețuirea, ele trebuie să mănânce, să se adăpostească, să se înmulțească, să se apere... De aceea, natura le-a înzestrat cu instincte în fața cărora ele se supun, și pe care le numim instincte de conservare, de procreare, de agresivitate... deci, este normal, firesc ca ele să fie egoiste, crude, temătoare. Dar lucrurile stau altfel în privința oamenilor: Inteligența Cosmică le-a dat înțelepciune precum și alte calități și virtuți ce le permit să-și depășească instinctele; chiar dacă ei au, în ființa lor, natura animalică, ei mai au și o altă natură pe care trebuie să o dezvolte. Bineînțeles, eu nu spun că este ușor să o faci de azi pe mâine. Natura animalică este încă atât de aproape, cu instinctele și lăcomiile sale.

Dacă vă veți analiza, veți constata cu ușurință că există în voi anumite tendințe înrădăcinate în profunzimea ființei, pe care nimeni și nimic nu le pot smulge, în timp ce, celelalte tendințe trebuie mereu încurajate prin sfaturi, prin lecturi, prin rugăciune, altminteri ele riscă să dispară complet. De exemplu, când este vorba despre foame, sete, somn, despre nevoia de a avea anumite lucruri, de a gusta anumite plăceri, nu este nevoie

de prezența cuiva care să vi le amintească, totul este atât de bine implantat încât, chiar și dacă nu doriți, nu vă veți putea despărți de ele. Dar atunci când este cazul să judecați, să fiți înțelepți, prevăzători sau să posedați calități ce probează dezinteresul sau generozitatea, trebuie să fiți mereu încurajați. Deci, există ceva în om care stă acolo, solid, bine înfipt pe picioarele sale, fără riscul de a cădea, și altceva, ceva mult mai slab, care trebuie ocrotit, da, căci de-a lungul secolelor și mileniilor, în timpul reîncarnărilor, natura instinctivă a omului a avut tot timpul să se dezvolte și să se întărească, în timp ce inteligența, judecata, înțelepciunea sunt apariții recente.

În realitate, inteligența, înțelepciunea sunt anterioare tuturor celorlalte manifestări, dar cum ele se găsesc departe de om, acestea trebuie să parcurgă un drum lung ca să se poată manifesta în el. Înțelepciunea este anterioară creației lumii. Biblia ne spune: „Eu sunt Înțelepciunea, iar Veșnicia m-a zămislit pe mine în primul rând, eu exist de o veșnicie, de la începuturi, dinainte de facerea pământului, eu eram lângă Ea, ajutându-o zi de zi”. Deci, înțelepciunea a apărut prima, dar instalarea ei în om nu durează de multă vreme, de aceea ea este încă fragilă, în timp ce instinctul zace foarte bine înrădăcinat.

Nu trebuie să ne mirăm că trăim în lume și îi suportăm influențele. În realitate nu este vorba despre influențe, ci despre propria voastră natură instinctivă, preistorică, care se trezește și se lasă antrenată în manifestări cu care simte că se află în afinitate, fără ca rațiunea să se poată pronunța. Ca să vă justificați, veți spune: „Am suportat influențe nefaste și am făcut tâmpenii!”. Nu, aveți ceva în voi care vă împinge să urmați aceste influențe și este normal... Toți oamenii își poartă în sinea lor propriul trecut animalic: unii posedă viclenia, alții sunt dominați de cruzime sau senzualitate... Acum, se pune problema ca să lucrați pentru dezvoltarea inteligenței voastre, care trebuie să devină destul de solidă în voi, rezistând atacurilor acestei naturi instinctive. Aceasta este problema pe care, o avem cu toții: aceea de **a învăța să nu capitulăm mereu în fața naturii noastre inferioare.**

Evident, această natură este puternică, dar nu datorită puterii și stabilității ei trebuie să depunem armele. Ea este puternică numai datorită faptului că a avut mult timp să se fixeze. Vă mai spuneam că ea este atât de egoistă, rea, crudă chiar, deoarece s-a dezvoltat în condiții foarte grele. Priviți numai animalele, cu tot ceea ce au de înfruntat în lupta pentru supraviețuire,

pentru procurarea hranei sau a adăpostului, pentru păstrarea lor... Cum vreți voi ca această natură, care s-a dezvoltat în asemenea condiții, să fie acum dulce, bună, mihoasă? Nu, ea se arată egoistă, crudă, ranchiunoasă, și în manifestările ei acest fapt se observă clar.

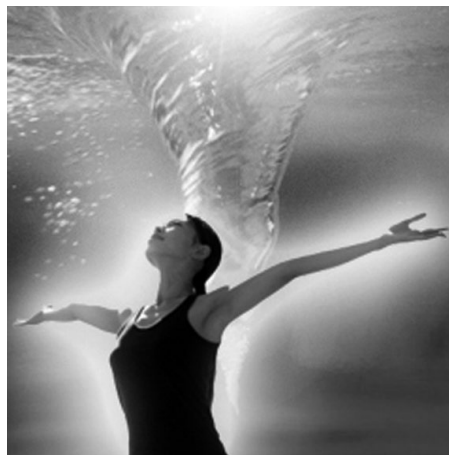
Natura inferioară a avut dreptul de a avea un loc în fața soarelui și și-a îndeplinit perfect această sarcină, dar ea nu reprezintă ultima etapă a dezvoltării umane, căci acum este rândul inteligenței, al rațiunii și al înțelepciunii să-și spună cuvântul.”

Setea de DUMNEZEU există totuși în fiecare dintre noi

Un alt binecunoscut inițiat indian, Osho, care a fost omorât prin otrăvire cu talium sau iradiere cu plutonium de către francmasonerie, ne explică într-un discurs al său (3 Mai 1970, în tabăra de meditație de la Nargol, Gujarat, India) că fiecare ființă umană se naște cu această sete de a se uni cu Divinul, dar că prin educația greșită aceasta se pierde. Osho vorbește despre conspirația planetară care îi îndepărtează pe oameni de DUMNEZEU și despre faptul că „idealurile” lumii contemporane - succesul, faima, averea - sunt incompatibile cu spiritualitatea. Acest lucru îl cunosc foarte bine și masonii de grad înalt, care folosesc toate mijloacele pentru a-l determina pe omul zilelor noastre să uite cine și ce este cu adevărat. Iată în continuare, textul conferinței:

«În cursul unei întâlniri spirituale, Osho (Bhagawan Sri Rajneesh) a fost întrebat de către unul dintre discipolii săi: „Noi ne naștem cu dorința pentru mâncare, sete și somn, dar nu și cu dorința pentru DUMNEZEU. De ce?”.

„Este bine să înțelegem că și această sete spirituală se naște odată cu noi, dar durează până ajungem să o cunoaștem. Copiii, de exemplu, au sex, dar le trebuie aproximativ 14 ani pentru a ajunge să îl recunoască. De ce atât de mult timp? Dorința există în interior, dar corpul nu este încă pregătit. Trupului îi trebuie aproximativ 14 ani pentru a fi pregătit, pentru a se trezi și pentru a conștientiza această dorință. Până atunci, ea se află într-o stare latentă.

Dorința pentru DUMNEZEU apare odată cu nașterea, dar omul nu este pregătit, nu este copt. «Setea» pentru DUMNEZEU și pentru spiritualitate există în fiecare dintre noi - aceasta apare încă de la naștere. Dar nu îi este permis să fie trezită, este reprimată. Și există multe motive pentru care se produce acest lucru. Cel mai important însă este acela că, în cazul multora dintre noi, persoanele care ne înconjoară sunt complet lipsite de această «sete». Imediat cum îi apare

«setea de DUMNEZEU» omul obișnuit începe să o înăbușe, uneori pentru a nu părea nebun. Într-o lume în care oamenii nu doresc decât faimă și putere, dorința pentru spiritualitate pare o nebulă. Iar cel care tânjește după DUMNEZEU și după realizări spirituale este suspectat, este privit în mod diferit. Așa că el începe să își reprime această nevoie fundamentală. Iată că o asemenea «sete» este reprimată și înăbușită din toate părțile.

În lumea modernă pare că nu există loc și pentru DUMNEZEU – și pentru acest lucru noi suntem responsabili. Deoarece, așa cum am mai spus, este «periculos» să îl avem pe DUMNEZEU printre noi. Soția se teme ca acesta să nu intre în viața soțului ei – atunci ea și-ar pierde primul loc din viața lui. Soțului îi este frică să nu îi fie luat locul, substituit de DUMNEZEU. Acesta este motivul pentru care nu îl dorim printre noi. Dacă apare atunci totul se va tulbura: somnul va dispărea și lucrurile vor fi complet diferite. Vom înceta să mai fim ceea ce suntem. De aceea îl ținem pe DUMNEZEU departe de lumea noastră.

Iar în cazul în care apare setea pentru spiritualitate – pentru a preveni un astfel de pericol – ne-am construit deja dumnezei falși, idoli, temple false – doar pentru a potoli această sete. Am substituit adevăratul DUMNEZEU. Aceasta reprezintă cea mai perversă și mai șireată conspirație a omului împotriva lui DUMNEZEU. Asemenea «dumnezei» artificiali simbolizează cea mai puternică conspirație a omului împotriva religiei și a lui DUMNEZEU. Datorită acestor substituenți, setea care apare nu se transformă într-o căutare spirituală autentică – doar se pierde în împrejurimea falselor temple și moschei. Iar când omul nu descoperă nimic în aceste temple sau moschei, atunci este dezamăgit și va gândi: „Ce sens mai are să mă duc acolo? Mai bine plec acasă.” Dar nu știe faptul că aceste temple sunt doar niste invenții care nu fac altceva decât să provoace dezamăgire.

Am auzit că într-o seară, necuratul se întorcea acasă. Era dezamăgit și deprimat și i-a spus soției: „Nu mai am nimic de făcut; pur și simplu am rămas fără muncă.” Soția a fost șocată, așa cum ar face orice soție atunci când aude că soțul ei este șomer. Ea l-a întrebat: „Cum adică ai rămas fără slujbă? Tocmai tu? Este pur și simplu imposibil, deoarece domeniul în care muncești este etern, nu se poate sfârși. Corupția nu se va termina niciodată. Ce anume te-a făcut să o pierzi?” Diavolul a răspuns: „Am pierdut-o într-un mod foarte ciudat. Pur și simplu slujba mea a fost preluată de preoți, învățați, temple, biserici. Nu mai este nevoie de mine. Ce altceva pot face în afara faptului de a-i conduce pe oameni pe cărări greșite. Nu făceam altceva decât să nu îi las să fie pătrunși de setea căutării lui DUMNEZEU. Acum acest lucru este înfăptuit de nenumăratele temple și biserici. Acum nu mai pot face acest lucru, sunt deja prea mulți care o fac.”

Setea pentru DUMNEZEU există la fel ca întotdeauna. Problema constă tocmai în faptul că noi ne educăm copiii despre ceea ce noi credem că este DUMNEZEU. Înainte ca un copil să afle singur despre DUMNEZEU, noi îl îndopăm cu tot felul de lucruri false. Înainte ca setea să apară, deja suntem sătui de apă și astfel devenim plictisiți. Datorită acestor învățături false, apare acest dezinteres pentru DUMNEZEU.

Întregul sistem social este anti-divin și tocmai de aceea și este atât de dificil să apară în mijlocul societății setea pentru DUMNEZEU. Și chiar atunci când apare, persoana în cauză ne apare ca fiind complet nebuună și vom căuta să îl internăm într-un azil de nebuni. Acum ea este diferit de noi. El începe să trăiască într-un mod diferit; chiar și modul de a respira se schimbă; întregul stil de viață este altul. Ea încetează să mai fie la fel ca noi - devine o străină.

Lumea pe care oamenii au construit-o este anti-divină. Și există o foarte reală conspirație satanică planeteară împotriva spiritualității. Iar până acum aceasta a reușit tot ce și-a propus - și încă mai continuă. L-am aruncat afară pe DUMNEZEU, de parcă L-am putea arunca afară din propria Sa lume. Am construit o barcadă atât de mare ca să nu-l mai permitem să intre. Deci, cum ar mai putea să apară setea?

Deși setea adevărată nu apare, nu este cunoscută, totuși începem să fim copleșiți de o neliniște interioară care ne marchează întreaga viață. Cineva ajunge faimos, dar în interior se simte complet gol. Altcineva ajunge extrem de bogat, dar înăuntru simte că nu deține absolut nimic. Cineva iubește, dar în interior se simte complet nesatisfăcut. Ce este acel lucru căruia îi simți lipsa atunci când ajungi să reușești în viață?

Este setea pentru spiritualitate, dar reprimată. Ea își mai scoate capul la suprafață, din când în când. Cîteodată îți spune: „Ai ajuns atât de faimos și totuși nu ai nimic - ești complet gol.” Această sete îți tulbură viața. Problema este că noi o ignorăm și începem să ne implicăm în alte treburi cu atât de multă forță încât subtila sa voce este complet înăbușită. De aceea, cel care caută bogății sau cel care dorește să ajungă faimos, aleargă cât poate de rapid. Pur și simplu își astupă urechile pentru a nu mai auzi vocea interioară. Noi facem totul pentru a o înăbuși. Altminteri și aici copiii s-ar naște cu setea pentru spiritualitate, așa cum se nasc cu toate celelalte senzații fizice.

O astfel de lume poate fi creată și merită a fi creată. Dar cine o va crea? Doar cei care au ajuns cu adevărat să îl caute pe DUMNEZEU - dar aceștia sunt foarte puțini. Iar pentru a reuși este necesar ca întreaga conspirație planeteară să fie demascată și distrusă.

Setea pentru spiritualitate există cu adevărat, dar omul a creat tot felul de mijloace artificiale pentru a o reprima. De exemplu, în China, timp de mii de ani femeile au fost forțate să poarte încălțări de fier astfel ca picioarele să le rămână mici. Acesta era un semn al frumuseții. Cu cât o fată avea piciorul mai mic, cu atât familia era considerată mai nobilă. Unele fete aveau niște picioare atât de mici încât de-abia puteau păși. Astfel de femei erau considerate nobile. Familiile sărace nu își puteau permite acest lux. Femeile sărace trebuiau să lucreze, să alerge întreaga zi. Doar femeile aristocrate puteau sta întreaga zi în pat, iar unele dintre ele mergeau doar sprijinite de altcineva. Într-un fel nu erau decăt niște paralitice, dar erau considerate a fi frumoase și deștepte. În China zilelor noastre, nici o femeie nu ar accepta așa ceva. Dar acest obicei a existat timp de mii de ani.

Când un lucru devine larg cunoscut și acceptat este dificil să îi mai observi stupiditatea. Când mii de oameni îl urmează atunci nu îl mai judeci, nu îl mai cântărești. Dacă societatea ar accepta portul încălțăminte de fier, atunci fiecare s-ar conforma acesteia. Iar dacă cineva nu ar fi în ton cu ceilalți, acela va fi desconsiderat, va fi condamnat. În China, o femeie cu piciorul mare era considerată vulgară și nu se putea căsători cu cineva bogat sau de familie bună. Acest concept a mutilat femeile din China timp de mii de ani și nimeni nu realiza faptul că era o nebunie. Doar când această practică a fost abolită s-a putut realiza faptul că era o mare prostie.

În același mod, în ceea ce privește setea pentru spiritualitate, ea a fost pervertită, mutilată. Acestea nu i se permite apariția. Iar dacă, în cele din urmă iese la suprafață, imediat apar substituenții. Atunci ți se va spune să citești în tot felul de scripturi și vei descoperi ceea ce dorești. De fapt, în scripturi nu găsești nimic în afară de cuvinte; în temple nu vei descoperi nimic în afară de tablouri moarte. Astfel, omul începe să creadă că setea sa a fost falsă.

Fără îndoială nici o persoană nu se naște fără această sete pentru evoluția spirituală. Iar dacă acesteia i se oferă posibilitatea și facilitățile să fie trezită, atunci toate celelalte dorințe vor dispărea. Atunci nu mai poate exista decât foamea de DUMNEZEU - nu pentru faimă, bogății sau putere. Toate acestea nu pot merge mână în mână. De aceea, pentru a le salva pe celelalte, a trebuit să o înăbușim pe aceasta. Pentru că, în momentul în care această sete apare pe scenă, ea le va detrona pe toate celelalte - pur și simplu le va elimina, le va asimila. DUMNEZEU nu le va mai permite să trăiască acolo. Când DUMNEZEU va apărea, El îi va alunga unul câte unul. Doar El poate sta pe tron."

Campania ateistă constantă și furibundă ce este promovată de către francmasonerie

În contextul celor descrise în capitolele anterioare cu privire la natura satanică a francmasoneriei, remarcăm cu stupefație campania ateistă tot

mai vizibilă pe care această sectă satanistă o duce în statele „civilizate”. Astfel, la începutul anului 2009, mesaje ateiste au fost promovate timp de o lună pe 800 de autobuze din Londra și din cele mai importante orașe britanice. Afişele anunţau: „Probabil că nu există DUMNEZEU, așa că nu-ți mai face griji și trăiește-ți viața!”

În plin centrul Londrei au fost plasate două ecrane gigantice pe care a fost afişat același mesaj. În metroul londonez, o mie de panouri publicitare, pe care se puteau vedea citate din atei celebri, au pus la îndoială existența lui DUMNEZEU.

Campania a fost lansată și finanțată de către profesorul Richard Dawkins, ateu declarat, și de către Asociația Umanistă Britanică, pentru a contracara mesajele tot mai numeroase, pe care organizații religioase începuseră să le promoveze în Marea Britanie despre importanța credinței în DUMNEZEU și a modului în care oamenii își trăiesc viața.

Câțiva dintre suporterii cei mai înfocați ai campaniei au declarat chiar că sunt nemulțumiți că mesajul principal nu neagă total existența lui DUMNEZEU, ci doar o pune la îndoială. Aceasta este însă o tehnică de manipulare cunoscută, știut fiind faptul că o negație trezește o opoziție vehementă, pe când un mesaj dubitativ lasă, în mintea celui care îl percepe, sămburii îndoielii.

Richard Dawkins se declară mulțumit că și-a atins scopul: „Este ceva bun, pentru că îi va pune pe oameni pe gânduri. Sunt mulți cei care vor vedea autobuzele.” Hanne Stinson, directorul executiv al Asociației Umaniste Britanice consideră că „mesajele îi vor liniști pe atei și agnostici, dându-le impresia că a nu crede în existența lui DUMNEZEU nu este ceva rău.”

Exemplul britanic a fost urmat de Spania și de SUA, unde s-au organizat campanii de același gen, utilizând rețeaua de transport public.

UNADFI (Uniunea Națională a Asociațiilor de Apărare a Familiilor și Indivizilor Victime ai Sectelor) este una din cele mai virulente organizații din Franța, care sub pretextul protejării societății de pericolul sectar, plasează în aceeași oală cu sectele periculoase pe toți cei care adoptă un

mod de viață alternativ sau se orientează spre spiritualitate.

Puțini știu însă că președinta UNADFI, Catherine Picard, este membră în Marea Lojă Națională Feminină din Franța. Prezența ei la conducerea UNADFI transformă acțiunile acestei organizații într-o luptă a francmasoneriei, o sectă satanică prin definiție, împotriva tuturor celor care i se opun. Numirea doamnei Picard la conducerea UNADFI a reprezentat o premieră. Această organizație, care până atunci făcuse paradă de faptul că este apolitică, a ajuns astfel să fie condusă de un fost deputat și membru în Consiliul Național al Partidului Socialist.

Catherine Picard mai este cunoscută și pentru faptul că a creat, împreună cu parlamentarul de centru dreapta Nicolas About, o lege împotriva sectelor. Legea care le poartă numele (About-Picard) a fost adoptată în unanimitate (cu excepția unui vot), fără nicio modificare și extrem de rapid în iunie 2001. Acest fapt este unul extrem de semnificativ, fenomenul în cauză producându-se doar atunci când parlamentarii de dreapta și de stânga, în marea lor majoritate francmasoni, aprobă fără să crâcnească ceea ce li se dictează pe linie masonică. Legea About-Picard înăsprește pedepsele, introducând posibilitatea de a dizolva o organizație calificată drept sectă, dar nu rezolvă deloc problema termenilor vagi și relativi, pe baza cărora se face această etichetare. De aici până la fabricarea de dosare pentru a distruge o organizație incomodă, nu mai este decât un pas.

Venirea la conducerea UNADFI a francmasoanei Catherine Picard nu a însemnat doar începutul unei acerbe ofensive împotriva a ceea ce ea numește „infiltrarea societății de către secte”. Acest moment deschide și drumul către abuzuri fără precedent, comise de UNADFI în numele protejării societății. Aceasta i-a făcut pe unii analiști să compare UNADFI cu Inchiziția. Thierry Bécourt a publicat o carte intitulată *Noua vânătoare de vrăjitoare* (La nouvelle chasse aux sorcières), iar într-o lucrare publicată de Universitatea Morelli din Bruxelles se vorbește de „secta adversară a sectelor”. Însă aproape nimeni, și cu atât mai puțin mass-media, nu spune că „secta adversară a sectelor” este de fapt francmasoneria, marea absentă de pe listele UNADFI, pe care se găsesc în schimb multe organizații care nu sunt secte.

Apartenența președintei UNADFI la francmasonerie explică mai multe lucruri, cum ar fi :

- în ciuda numeroaselor plângeri depuse împotriva UNADFI, justiția, în care sunt infiltrați foarte mulți masoni, mușamalizează cazurile sau scoate basma curată UNADFI;
- de fiecare dată când s-a cerut verificarea afacerilor care au legătură cu UNADFI, autoritățile au amânat, au tergiversat sau au refuzat pur și simplu să demareze o anchetă;
- UNADFI este susținută de instanțe masonice precum Institutul de studiu și cercetare masonică;
- francmasoneria, cea mai periculoasă dintre sectele satanice, întrucât membrii ei sunt infiltrați în poziții de putere, nu este inclusă pe lista vizată de UNADFI.

Persecuții îndreptate împotriva profesorilor occidentali, adepți ai creaționismului

Mai mulți profesori universitari și cercetători de renume din Statele Unite ale Americii au ajuns să fie concediați pentru că au pus la îndoială teoria evoluționistă. Fenomenul ia amploare și în Europa. Cenzura a pornit odată cu contestarea teoriei lui Darwin. Un exemplu concret de „execuție” este al cercetătorului Raymond Damadian, inventatorul investigației moderne RMN - rezonanța magnetică nucleară. În urma invenției lui Damadian, recunoscută a fi una din cele mai mari invenții ale secolului XX, s-au construit peste 500 de milioane de aparate de scanare RMN, reprezentând o industrie de peste cinci miliarde de dolari anual.

În cartea lui Jerry Bergman, *Slaughter of the Dissidents* (Masacrul Dizidenților), inventatorul RMN mărturisește cum a fost batjocorit și dat afară din comunitatea academică în momentul în care a început să contribuie cu articole în reviste creaționiste (*Christianity Today*) sau să își expună dovezile științifice care demontează teoriile lui Darwin. Totul a culminat cu retragerea nominalizării sale pentru premiul Nobel pentru medicină din anul 2003. În mod ironic, în acel an premiul a fost acordat altor doi profesori care au adus câteva îmbunătățiri aparatului lui Damadian.

Biologul Richard Sternberg este un alt exemplu care a avut o soartă similară în calitate de editor al unui jurnal afiliat unui muzeu prestigios. Sternberg a citat un articol al doctorului Stephen Meyer care sugera că „Designul Inteligent (Planul Inteligent) ar putea explica felul în care a apărut viața”, considerând că articolul respectiv ridică niște întrebări importante. Prin urmare acesta și-a pierdut slujba, deși era evoluționist, spunându-i-se că punerea la îndoială a darwinismului și acordarea subiectului *Intelligent Design* un dram de credibilitate a fost mult prea gravă.

La nivel mondial s-au format mai multe organizații care apără drepturile profesorilor a căror libertate academică este încălcată. Una dintre aceste structuri este *Discovery Institute*, din America. Mulți dintre profesori ascund că sunt membri ai organizației pentru că ajung să fie dați afară dacă se află acest lucru. Emanuel Țundrea, lector universitar în Oradea și colaborator al *Discovery Institute*, consideră că în România, mediul academic încă se bucură de un grad înalt de libertate de exprimare, dar trendul postmodern din Europa și America este îngrijorător. El afirmă: „Nu pot decât să apreciez mediul academic liber al Timișoarei, cu atât mai mult cu cât îndrăznesc să îl apreciez categoric superior din punct de vedere al gradului de libertate cu California, Sophia-Antipolis sau chiar Cambridge în acest moment. Totuși, observ cum, de exemplu, argumentele pro avort, omorârea copiilor nedorți și care nu se pot apăra, rezultat al devalorizării vieții omului conform filozofiei darwiniene, au mult mai vizibilitate comparativ cu contraargumentele creștine privitor la sanctitatea vieții sau teribila realitate a sfârtecării fătusului în timpul avortului”.

II. VIAȚA

Viața și condiția umană. Scopul vieții.

Cine suntem? Ce suntem? Care este scopul existenței noastre pe această planetă? Care anume este relația noastră cu DUMNEZEU, cu Natura, cu toate celelalte ființe de pe suprafața pământului? Ce semnifică cuvântul DUMNEZEU? Cum ne trăim viața? Care este legătura între viață și moarte? Ce se întâmplă cu noi după moarte? Dar înainte de naștere?

V-ați pus vreodată, pâna acum, toate aceste întrebări? Probabil că fiecare dintre noi, măcar o dată în viață, s-a confruntat cu ele. Putem oare să ne trăim viața în toată plenitudinea ei fără a căuta răspunsuri cât mai potrivite la aceste întrebări? Răspunsul este negativ, căci a-ți trăi viața fără un scop, fără un țel cât de cât conștient, înseamnă a trăi o viață aproape inutilă, fără de înțeles.

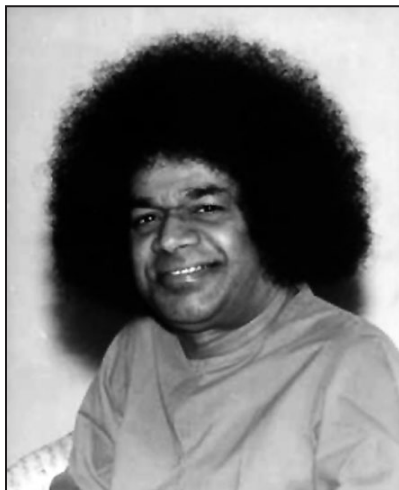
Putem observa, în general, că toată lumea are o părere foarte bună despre Viață. Este lăudată de poeți, de filozofi, de oamenii de rând și chiar de către preoți. Este protejată de legi (cel puțin la nivel teoretic), de organizații naționale și internaționale, de instituții mai mari sau mai mici. Îi plângem pe cei care mor și ne plângem ori de câte ori viața noastră este în pericol. Manifestăm o grijă exagerată față de menținerea vieții și o frică teribilă față de moarte. Pe ce se bazează asemenea atitudini și credințe răspândite la scară planetară? Este o întrebare la care foarte puțini au căutat un răspuns care să iasă din sfera filozofico-poetică sau a rigurozității pur științifice. De fapt, știința nici măcar nu are dreptul să enunțe un răspuns, pentru că i-au rămas încă foarte multe lucruri de explicat din domeniul vieții.

Indiferent de poziția de pe care privim alcătuirea sau originea omului, două elemente sunt de netăgăduit: materialitatea și conștiința de sine. În cazul viului prin materialitate trebuie să înțelegem, de fapt, materia vie, adică Viața, iar prin conștiința de sine vom înțelege manifestarea sau prezența Spiritului. Deci, omul este în același timp Viață și Spirit. Prin trupul său, omul aparține vieții, iar prin conștiința de sine aparține Spiritului, adică transcendenței. Ceea ce face cu puțință conexiunea dintre cele două aspecte complementare, care în mod normal nu se pot întâlni niciodată, este sufletul. Astfel, sufletul aparține deopotrivă Vieții și Spiritului, avându-și rădăcinile atât în materie cât și în Spirit. Deja am vorbit în capitolele anterioare despre ceea ce reprezintă sufletul din punctul de vedere al corpurilor subtile.

Viața este un dar divin, însă realizarea beatitudinii sau a fericirii la superlativ presupune să lupti tocmai împotriva vieții. Ca să nu mai filozofăm poeticeste, trebuie să înțelegem câteva lucruri foarte simple:

- Viața este un dar divin.
- Viața are drept scop menținerea și perpetuarea vieții.
- Orice făptură vie acționează inconștient pentru atingerea scopului vieții. Acest lucru se face pe baza unor programe foarte riguroase și solide, înscrise în codul genetic al fiecărei specii.

Totuși, omul este diferit față de celelalte viețuitoare, fiind înzestrat cu conștiință de sine. Yoghinul Sathya Sai Baba exprimă acest adevăr fundamental în propriul lui stil umoristic: „Sunt patru lucruri fundamentale pentru care omul trebuie să aibă interes: cine sunt eu, de unde vin, unde mă duc și cât timp voi sta aici? Cele patru VEDAS (Scripturile Sacre ale Orientului) oferă răspunsuri adevărate la toate aceste patru probleme. Orice investigație spirituală demarează cu întrebările de mai sus și dorește să găsească răspunsurile potrivite. Să presupunem, de exemplu, că într-o cutie poștală este introdusă o scrisoare fără adresa destinatarului și fără cea a expeditorului. Bineînțeles,

Sathya Sai Baba

ea nu va ajunge nicăieri; analogic vorbind, este o pierdere că veniți pe lumea aceasta dacă nu știți de unde ați sosit și unde vă duceți. Scrisoarea va ajunge la unul din punctele de colectare a maculaturii.”

Din nefericire însă, majoritatea oamenilor de astăzi își duc viața cam în acest mod. Ei urmează ca niște orbi preceptele dictate de o societate confuză și superficială, negândindu-se profund asupra înțeleșului și scopului vieții lor. Poate oare un pasager să ajungă la destinație dacă șoferul nu cunoaște această adresă? Cum ar putea oare societatea și individul din ea să găsească adevărata plenitudine și mulțumire dacă în general nu se cunoaște unde anume rezidă această plenitudine? Cum poate decide cineva cum să trăiască, cum să acționeze, cum să iubească, ce să facă cu timpul său, dacă să fie moral sau nu, ce să mănânce, în ce direcție să-și focalizeze eforturile, energia, gândurile sale etc., dacă el nu cunoaște care este țelul vieții lui?

În zilele noastre, responsabilă pentru această mare confuzie, pentru lipsa valorilor morale, pentru marile conflicte ce au loc mereu și pentru violența și suferința ce caracterizează omenirea acum, este tocmai această ignorare a naturii, a legăturii ei cu mediul înconjurător, cu cosmosul și a scopului ei în lume. Și tocmai datorită acestei ignoranțe prezentă în majoritatea oamenilor de azi, viața este ceva cu mult inferior decât ceea ce ar putea fi dacă ființele umane ar acorda o atenție ceva mai mare trăirii lor interioare.

Toate religiile proclamă ca unic și suprem scop al vieții reintegrarea, reunirea cu sursa originară a vieții în Univers: DUMNEZEU.

Cuvântul „religie” (religon) vine de la două cuvinte latine: „RE” (din nou) și „LIGERE” (a lega). Prin urmare, religia semnifică un proces de

relegare a omului de DUMNEZEU. Acest lucru presupune însă faptul că odată, la începuturi, omul a fost strâns legat de Divin.

Separarea omului de DUMNEZEU a fost prezentată literar prin sute și mii de mituri, povești și parabole, în diferite culturi și religii ale lumii. Se poate constata cu ușurință că între toate aceste creații există uimitoare asemănări.

Realitatea creației întregii lumi și deci, și a omului, precum și a legăturii acestuia cu DUMNEZEU rămâne probabil încă pentru mult timp un mister de nepătruns pentru mințile noastre raționale. Aceasta deoarece astfel de adevăruri se plasează dincolo de dualitatea minții raționale, ele neputând fi intuite decât, poate, prin intermediul unor modele, exemple, povești ori parabole, fiecare dintre acestea eșuând însă în a revela pe de-a-ntregul fenomenul în sine. Realitatea totală poate fi experimentată numai atunci când mintea a transcens condiția efemeră în timpul unei meditații adânci sau în timpul unei stări extatice, ori în înaltele și elevatele procese de creație, adică - pe scurt - numai atunci când sentimentul prezenței de sine, ca entitate separată și a ego-ului din noi, este cu desăvârșire abolit, eliminat, individul cufundându-se în beatitudinea nesfârșită a Absolutului.

Ignorând propria lui natura interioară, omul este forțat să se identifice cu ceea ce vede, adică cu corpul său, cu mintea sau cu personalitatea sa. Toate ființele provin dintr-o singură sursă, deși - privite la suprafață - ele tind să se identifice cu ceva iluzoriu, separat și izolat de rest. Exemplul valului, deseori folosit în astfel de explicații, este foarte potrivit și în cazul de față. Fiecare val, în cazul contemplării mării, ne apare ca fiind

o entitate separată de celelalte valuri. Totuși, această condiție momentană reprezintă doar suprafața unei realități temporare care, după un anumit timp, va înceta să mai existe pe măsură ce valurile se cufundă în sursa lor originară: OCEANUL. Realitatea de bază, eternă, imuabilă, a valului, din care el s-a născut și în care se va întoarce este însuși oceanul. Toate valurile apar din ocean și se cufundă din nou în el. Însă chiar și atunci când valul există ca atare, el se află mereu în contact și își are natura sa adevărată, de bază, în oceanul care l-a generat.

Prin urmare, omul este precum valul, iar Divinul este oceanul. Toți indivizii reprezintă expresii momentane și parțiale ale unuia

și aceluiași DUMNEZEU. Existăm cu toții în - și ne identificăm cu - formele noastre fizice și mentale, temporare, dar va trebui, în cele din urmă să renunțăm total la ele. Realitatea noastră adevărată și eternă de dinainte, din timpul și de după apariția noastră ca personalități separate constituie, de fapt, baza Divină a întregii vieți. Scopul vieții noastre, deci, ne apare ca fiind necesitatea de a înlătura iluzia separației cauzată de identificarea

cu „natura valului” pentru a realiza în final UNITATEA cu tot ceea ce ne înconjoară, prin identificare cu NATURA OCEANULUI.

Atunci când vedem o altă persoană și simțim repulsie, ambiție, frică, gelozie, invidie, mânie sau ură, nu facem altceva decât să fim în continuare orbi față de această unicitate, nu facem altceva decât să amplificăm ignoranța față de adevăr, producând suferință atât nouă înșine, cât și celorlalți din jur. Sentimentul iubirii, al fraternității, al bucuriei, ne apropie, în schimb, de semenii noștri și ne ajută să depășim această poziție izolată și vulnerabilă.

Fiecare individ poate alege fie între a se identifica și a se concentra asupra diferențelor de suprafață între el și ceilalți oameni, fie a face același lucru, dar față de unicitatea interioară a spiritului său. Această unire nu poate fi realizată la nivel fizic, căci aici orice ființă este distinctă separată și unică. Pentru a experimenta uniunea spirituală trebuie depășite nivelurile fizic și mental. În această direcție ne poate fi de folos dorința noastră de a ne uni cu alții, la nivel fizic, emoțional și mental, de exemplu prin comunicare verbală, contact sexual, dans etc. Însă adevărata uniune spirituală poate fi experimentată numai atunci când dispare cu desăvârșire orice urmă de identificare cu corpul sau personalitatea noastră.

Astfel, scopul vieții pe Pământ este acela de a retrezi în propria ființă divinitatea latentă din ea, de a-și aminti de unitatea - latentă acum - cu Divinul și cu tot ceea ce ființează în Univers. De-a lungul istoriei au fost promulgate o multitudine de metode și de tehnici apte pentru realizarea acestui deziderat. La baza lor se află în general acțiunea, adorația, controlul psihic și filozofia. Fiecare dintre noi poate să-și direcționeze gândurile, acțiunile și energiile sale spre acest scop, de diminuare a ego-ului și de manifestare a potențialităților spirituale latente în om prin serviciu dezinteresat, prin adorare, control psihic, filozofie, ori prin orice combinație a acestora sau a altor căi ce conduc la același rezultat.

Simbolurile și realitatea zguduitoare a Protocoalelor secrete ale marilor maeștri francmasoni

Iarăși, în viața de zi cu zi, ne lovim de o realitate care parcă aparține unui scenariu de film SF. Deși sunt evidente aspectele care țin de scopul vieții și valorile pe care le urmăim (cel puțin pentru o ființă umană dotată cu bunsimț interior și cu inteligență), totuși tot ceea ce ne înconjoară ne vorbește despre cu totul altă realitate. Când folosim sintagma „la tot ceea ce ne înconjoară” ne referim la sursele noastre de educație, de când suntem mici și până la maturitate, la sursele de informare în masă, la manifestările politice și artistice.

Vom oferi aici exemplul simbolurilor. Nimeni nu se gândește la puterea și eficiența simbolurilor în viața fiecăruia dintre noi, deși cu toții le folosim, cu voia sau fără voia noastră. Definiția științifică a simbolului este: Semn, obiect, imagine etc. care reprezintă indirect (în mod convențional sau în virtutea unei corespondențe analogice) un obiect, o ființă, o noțiune, o idee, o însușire, un sentiment etc. În literatură și artă reprezintă un procedeu expresiv prin care se sugerează o idee sau o stare sufletească și care înlocuiește o serie de reprezentări.

Simbolurile acționează asupra subconștientului fiecărei ființe umane și ajută omul în devenirea sa. Sunt, de fapt, niște rezonatori, adică fiecare ființă umană care privește un simbol intră într-o anumită formă

de rezonanță sau comuniune subtilă cu un anumit tip sau gen de energie, care influențează psihicul respectivei ființe umane. Astfel, simbolurile ne pot pune în consonanță cu energii care ajută ființa, care o dezvoltă, care o cresc din punct de vedere al conștiinței sau dimpotrivă, cu energii distructive, malefice, care o îmbolnăvesc psihic, mental și apoi trupește. Ceea ce observăm în zilele noastre este o abundență izbitoare și aparent fără niciun rost a simbolurilor malefice, demoniace, satanice, care nu ajută deloc în dezvoltarea armonioasă a psihicului uman.

Exemplul cel mai evident este folosirea din ce în ce mai mult a celebrului „număr al

fiarei” (666) în tot ceea ce ne înconjoară. Dincolo de toate speculațiile care s-au făcut pe marginea acestui subiect, ne propunem să atragem încă o dată atenția asupra modalităților prin care acest număr apocaliptic a fost introdus în mod insidios și aproape pe nesimțite în viețile noastre, de către cei care vor să supună și să conducă această planetă, prin instaurarea așa-numitei Noi Ordini Mondiale.

Implementarea acestei cifre satanice în viața de zi cu zi a oamenilor face parte, fără îndoială, dintr-un plan diabolic, bine pus la punct de această sectă satanică planetară, care este francmasoneria și care are ca scop ultim crearea unui guvern fascist planetar și subjugarea populației întregii planete.

Semnificațiile esoterice ale numărului FIAREI 666

Există în Biblie o profeție – *Apocalipsa lui Ioan* – care pomenește despre un mare guvern mondial. O caracteristică fundamentală a acestei guvernări va fi un sistem economic în care fiecare om va avea asociat un număr. Fără acest număr, nimeni nu va putea cumpăra sau vinde. Pentru a obține acest număr, oamenii vor trebui să jure credință și loialitate față de acest guvern mondial și față de religia mondială stabilită atunci. Biblia spune că persoana care va primi acest număr nu va mai putea fi salvată.

De ce primirea acestui număr este un act atât de greșit? *Apocalipsa lui Ioan* spune că oamenii vor primi acest număr numai cu condiția de a se supune și de a jura credință guvernului mondial unic și dictatorului acestuia. Cine nu va face aceasta, nu va putea obține numărul respectiv, va fi sancționat de noul sistem economic al Noii Ordini Mondiale și nu va putea cumpăra sau vinde nimic. Însă supunerea față de acel dictator mondial și față de guvernul său va însemna un act împotriva lui DUMNEZEU, deoarece va fi, de fapt, supunerea față de Anticrist.

Ce înseamnă, de fapt, primirea acestui număr? Priviți cu atenție în jur. Până să ne dăm noi seama ce anume se petrece cu adevărat, aproape toate magazinele din care ne facem cumpărăturile au devenit pline de alimente, tricouri, agende, genți, postere, reclame etc., inscripționate cu tot felul de lozinci diabolice, care mai de care mai oribile, capete de morți, diavoli în flăcări și alte astfel de grozăvii cu chip de demon, care încetul cu încetul au devenit o modă foarte apreciată, mai ales de către cei tineri. Am devenit atât de obișnuiți cu aceste bizarerii malefice, încât prezența lor la tot pasul a ajuns să ni se pară normală.

Trupe de muzică modernă sau cântăreți, care au un foarte mare succes

la publicul tânăr, afișează cu naturalețe numele sau numărul Anticristului; firmele ale căror logo conține în mod stilizat, ascuns, acest număr satanic, sunt din ce în ce mai numeroase; jocurile pe calculator pentru copii îi invită pe aceștia în lumile infernale; există diverse jocuri pentru copii ce se vând în librării, în care ei sunt învățați cum să facă magie neagră etc. Să nu mai vorbim despre diversele sisteme computerizate, codul de bare și cipurile biometrice. Toate acestea ne impregnează întreaga viață, zi de zi, cu numărul și cu chipul fiarei, fără ca noi să fim conștienți de acest lucru. Nu trebuie decât să fim puțin atenți, pentru a observa peste tot în jurul nostru prezența acestuia.

Știința, în loc să facă eforturi să descopere, de exemplu, răspunsurile la întrebările esențiale ale omenirii, muncește cu râvnă să găsească cea mai bună modalitate de a ne însemna ca pe niște vite, cu semnul fiarei, sub pretextul necesității odioaselor cipuri biometrice.

Există numeroase tranduri satanice foarte popularizate pe internet, unde *site-uri* întregi cu firme specializate în realizarea de logouri, fac reclamă la demoni.

Există produse din diverse domenii ce poartă chiar numărul fiarei: „*Flamingo Computers* anunță lansarea oficială pe piața românească a sistemului *Flamingo Diablo 666G*, cea mai puternică configurație a acestui sistem.... *Flamingo Diablo*, câștigător a numeroase premii decernate de revistele de specialitate, se numără printre favoritele cititorilor acestor publicații... Aprecieri și succesul de care se bucură sistemul *Diablo*, încă de la lansarea primei variante în urmă cu opt ani, ne-a determinat să îmbunătățim permanent acest sistem, care a devenit un adevărat *trade mark* pentru *Flamingo*.”

De parcă acestea nu ar fi de ajuns, există până și restaurante care și-au luat astfel de nume diabolice, care mai de care mai oripilante (*Satan*), care te invită să iei masa în lad sau chiar să stai la masă cu Lucifer. Și lumea nu ia în seamă semnificația acestui nou trend, ba chiar agreează aceste bizare distorsiuni demoniace ca fiind ceva la modă, ceva „cool”!!! Aceasta este problema! Intrăm în lumea demonilor de bunăvoie, în mod inconștient, pentru că nu facem nici măcar minimul de efort de a judeca singuri ce se petrece de fapt și ne lăsăm duși de valul „noului” și al „ineditului”. Am face bine să deschidem larg ochii, căci direcția în care merge societatea acum, nu este deloc una bună, pentru niciunul dintre noi!

Codul de bare a deschis ușa către intrarea în lumea digitală. Acum totul este un număr. Totul primește un cod de bare. După cum a spus cineva, cu tristețe, „Dacă există, pune-i cod de bare”. Nu este uluitor faptul că după 25 de ani nimeni nu se mai gândește la codul de bare ca fiind un semn clar al implementării pretutindeni a numărului fiarei și toată lumea îl acceptă ca fiind ceva firesc?

Ce mesaje transmit unele dintre cele mai mari corporații ale lumii prin alegerea numelor companiilor și a logourilor lor? De exemplu, numele companiei *Lucent* este prin el însuși îndoielnic. Unii spun că înseamnă *Lucifer's Enterprises* (Fabricile lui Lucifer). Bineînțeles că purtătorul de

cuvânt al companiei neagă cu vehemență această asociere. *Lucent Technologies* testează pe piață cea mai nouă inovație în materie de *software*, ce poartă marca *Inferno*. Inferno! Ce mesaj încearcă să ne transmită această companie mega-gigant, cunoscută anterior sub numele de *AT&T's Bell Labs*?

Lucent poate fi sau nu o firmă malefică, dar dacă este, ea are cu siguranță multe surate. De exemplu, binecunoscuta firmă *Reebok International*, compania producătoare de încălțăminte athletică, a lansat recent pe piață o nouă linie de încălțăminte de alergat pentru femei, cu numele *Incubus*. În tradiția medievală, *incubus* este un demon care violează femeile în timpul somnului! Când acest fapt a fost adus în mod public în atenția managementului companiei, purtătorul de cuvânt a afirmat că ei nu aveau nicio cunoștință despre semnificația cuvântului *incubus*. Cât de credibilă este această afirmație în cazul acestei mega-companii care nu lasă cu siguranță nimic la voia întâmplării, cu atât mai puțin numele unui nou produs lansat pe piață?

Honeywell, firma gigant de computere din Minnesota își obligă, mai nou, angajații (mare parte dintre ei creștini scandalizați de această inițiativă anti-creștină) să participe la un nou program, numit *Diversity Training* (Pregătire în materie de diversitate), un seminar în cadrul căruia sunt ridicate în slăvi virtuțile și beneficiile vieții homosexuale. De ani de zile, *Honeywell* deține o companie subsidiară în Europa numită – credeți sau nu – *Lucifer Manufacturing*! Exact, Lucifer. Probabil o altă surpriză stânjenitoare. Ar trebui să credem că executivii de la *Honeywell* nu aveau nicio idee despre cine este Lucifer? *Honeywell* lucrează îndeaproape cu *Oracle*, o corporație de *software* activă în producerea

tehnologiilor *Big Brother*. Împreună, *Honeywell* și *Oracle* produc sisteme computerizate de control pentru Noua Ordine Mondială, inclusiv echipament de scanare pentru operațiuni de securitate.

În SUA există și alte companii care folosesc numele lui Lucifer, cum este, spre exemplu, *Lucifer Lighting Co.* Să fim serioși! Ce proprietar de companie în toate mințile ar da companiei sale producătoare de becuri numele Lucifer?

Peste tot în lume, logourile diverselor companii par să ne transmită mesaje. Sunt oare formele acestor logouri doar niște coincidențe? Trebuie să admitem faptul că simbolurile asociate diverselor companii au

semnificațiile lor. Iată că Satana, „stăpânul temporar al acestei lumi” (II Corinteni 4:4), împreună cu „agenții” săi, este foarte ocupat în aceste vremuri să condiționeze mințile oamenilor și să le programeze simțurile cu tot felul de efecte vizuale și sonore magice, captivante, fascinante, halucinante, pentru a le distrage atenția de la ceea ce se petrece cu adevărat în lume.

Prezentat și perceput ca fiind foarte la modă, numărul fiarei a căpătat o popularitate extraordinară, mai ales în rândul tinerilor. Vremurile în care oamenii preferau imaginile cu îngeri sau cu zâne, imagini care evocă sentimente frumoase, înălțătoare, care te fac să simți o stare de bine, de fericire sunt demult apuse. Locul acestora au fost luate de aceste vremuri în care demonii sunt la rang de cinste, iar îngerii sunt considerați demodați, fiind chiar ridiculizați. Ceea ce vedem în lume, în aceste timpuri, sunt de fapt semnele slăbiciunii noastre spirituale, îndepărtarea noastră de DUMNEZEU, îndepărtarea de ceea ce este frumos și sublim în ființa noastră și în Universul în care trăim.

Neatenția, nepăsarea și lipsa de reacție ne vor costa, până la urmă, libertatea!

Pentru cineva care privește cu atenție în jur la ceea ce se petrece în societatea noastră modernă la ora actuală, este foarte lesne de observat că valorile morale și spirituale au fost în mod evident răsturnate și înlocuite cu opusul lor. Acesta este rezultatul de necontestat al planurilor criminale ale francmasoneriei mondiale, planuri ce au fost consemnate în protocoalele maeștrilor francmasoni și care urmăresc cu încredințare să subjuge și să îndobitocească întreaga planetă, pentru a o aduce la sclavie și a o conduce astfel cu ușurință, în spiritul răului, al diabolicului, al satanicului și împotriva lui DUMNEZEU.

Toate aceste manipulări criminale, care au fost aplicate și implementate pas cu pas, aproape pe nesimțite, în decursul timpului și care ne pavează realmente drumul către o societate subjugată, anticristică, întunecată, ne-au adus în situația în care răul predomină – datorită ignoranței majorității oamenilor, care sunt letargici, nepăsători sau ahtiați după bani și care își urmăresc doar interese proprii – în detrimentul binelui, al frumosului, al sublimului și al dumnezeiescului. Răspunsul majorității societății noastre la toate acestea este încă, din nefericire, aproape inexistent. Lipsa de reacție a maselor de oameni vizavi de această situație realmente dezastruoasă, decadentă, în care a ajuns la ora actuală omenirea, încurajează și chiar ajută extraordinar de mult implementarea continuă a planurilor criminale ale francmasoneriei mondiale pe întreaga planetă. Nepăsarea și lipsa noastră de reacție la ceea ce se petrece în jurul nostru ne va costa, în cele din urmă, libertatea, sub toate aspectele ei!

Alte simboluri demoniace și satanice francmasonice

Simboluri sataniste apar pe clădirile cele mai importante ale masoneriei. Sediul central al Marii Loje Unite a Angliei din Londra, numit *Masonic* 62

Hall, leagănul francmasoneriei mondiale moderne poartă chiar deasupra intrării o emblemă masonică pe care a răspândit-o apoi în întreaga lume. Aceeași emblemă servește drept firmă și pentru un restaurant din apropiere destinat masonilor. Pe aceasta din urmă se vede și mai clar că ființele care țin scutul din mijloc au aripi de înger și copite în loc de picioare, ca și cum ar fi demoni. Sub acești îngeri cu copite, adică îngeri decăzuți, se află următoarea inscripție definitorie pentru doctrina francmasonică: „AUDI, VIDE, TACE” adică „Auzi, vezi și taci” sau mai precis păstrează secretul indiferent de ceea ce vezi

și auzi în interiorul francmasoneriei. Acest *motto* este o formă prescurtată a unui proverb latin „Audi, vide, tace si vis vivere (remanere) in pace” – „Auzi, vezi și taci dacă vrei să trăiești/să fi lăsat în pace”. Semnificativ, putem spune, și perfect ilustrat de faptul că toți cei care nu tac cu privire la adevărata natură a masoneriei nu sunt lăsați să trăiască în pace.

Mai sunt multe lucruri de spus pe marginea acestui subiect, întrucât toate simbolurile și ritualurile masonice sunt puternic încărcate de această semnificație satanică. În toate scrierile masonice vom găsi timpul măsurat în *Anno Lucis* nu în *Anno Domini* - care ia ca an zero nașterea lui Iisus Cristos. *Anno Lucis* se obține adăugând 4000 de ani la *Anno Domini*, astfel că anul 2006 devine anul 6006. Masonii dezmint faptul că își măsoară până și timpul raportat la Lucifer, susținând că *Lucis* înseamnă lumină, și că ar fi vorba de lumina cunoașterii care este ceva bun. Care este natura acestei lumini putem vedea în ilustrațiile masonice în care este prezentat, într-o formă simbolică, ritualul de inițiere în primul grad. Alte două simboluri folosite în emblemele masonice sunt Soarele și Luna, însă nu Soarele care a fost dintotdeauna asociat cu DUMNEZEU Tatăl, ci o altă lumină, cea a unei stele. Steaua care răsare strălucitoare și marchează începerea unei noi ere, Noua Ordine Mondială, este un simbol central în masonerie. Această stea strălucitoare este Luceafărul de dimineață, numit așa de astronomii din vechime tocmai pentru că este ultima stea care rămâne pe cer dimineața concurând lumina Soarelui, exact așa cum Lucifer, numit și „fiul dimineții” se consideră egalul lui DUMNEZEU.

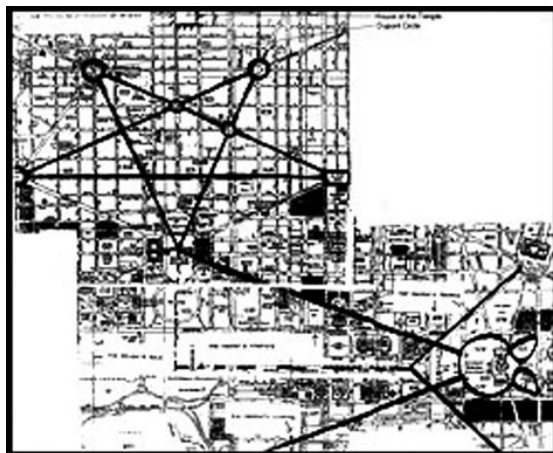
Arhitectura masonică

SUA – considerat unanim ca fiind primul stat din istorie care a apărut ca rod al acțiunilor francmasoneriei – a fost desemnat de la începutul

creării sale pentru a fi principalul instrument de dominare și de cucerire mondială. În acest scop, chiar în inima Washington DC - capitala SUA - au fost realizate structuri rezonante magice, mai mult sau mai puțin ascunse privirii marelui public, ce demască adevăratele intenții ale conducătorilor ocultți ai francmasoneriei. Aceste structuri magice sunt ocultate în planul urbanistic al Centrului Guvernamental al Washington DC, realizat în anul 1791 de către arhitectul francez Charles L' Enfant, membru al unei societăți secrete francmasonice. Ele constituie, de fapt, un ansamblu unitar de simboluri magice care acumulează în zonă energii malefice care influențează constant oamenii.

Aceste informații au ieșit la iveală datorită lui Doc Marquee, un fost magician satanist, membru al lojei secrete a „Iluminaților”, care a renunțat la practicile sale și s-a creștinat. El a relatat că în cadrul practicilor pe care le realizau „Iluminații”, i-a fost dezvăluită natura ocultă a planului urbanistic al Centrului Guvernamental, a cărei influență trebuia să îi ajute pe aceștia în scopul lor de a controla puterea politică, economică și militară a țării. Ocultiștii de pretutindeni cunosc și folosesc puterea pe care o generează simbolurile magice (imagini ce conțin o semnificație ascunsă pentru cei neinițiați). Ei cred că puterea simbolurilor este cu atât mai mare cu cât de existența sau de semnificația lor au cunoștință doar câteva persoane inițiate.

Oricine deține o hartă a orașului Washington DC poate observa formarea unei pentagrame (o stea cu cinci colțuri) răsturnate, în vârfurile căreia se află patru dintre importantele piețe ale capitalei (*Dupont Circle, Scott Circle, Washington Circle* și *Mt. Vernon Square*) în al cincilea aflându-se chiar Casa Albă – reședința președintelui SUA. Pentagrama este un simbol foarte întâlnit pe felurite steaguri naționale, sigle, clădiri. Chiar și Pentagonul – ministerul de război al S.U.A. – are o formă ce are la bază acest simbol. Cele cinci vârfuri ale stelei simbolizează în viziunea ocultiștilor, elementele fundamentale: pământul, apa, focul, aerul și eterul. Poziționarea sa

cea mai întâlnită și considerată a fi benefică, este cea în care unul dintre vârfurile stelei este orientat către în sus sau către nord, reprezentarea răsturnată având asociată o semnificație malefică, întâlnită în satanism – curent ce nu folosește simboluri proprii, specifice, ci versiunile răsturnate ale celor benefice: crucea, tridentul, pentagrama, pentru a simboliza opo-

ziția și revolta față de DUMNEZEU. Această poziționare răsturnată a pentagramei mai este denumită și Capul Bestiei, datorită faptului că poate fi asimilată cu reprezentarea schițată a unui cap încornorat, modalitate clasică de reprezentare a lui Satan sau a lui Lucifer.

Prin plasarea Casei Albe în punctul sudic al pentagramei, ce corespunde în satanism cu spiritul lui Satan, cei care au realizat acest ansamblu au urmărit ca din punct de vedere ocult, această clădire (precum și cei care se află în ea) să fie permanent influențată și controlată de energiile malefice ale acestei entități. Cele trei piețe aflate în partea de nord a pentagramei (*Dupont Circle*, *Scott Circle* și *Logan Circle*) sunt străbătute sau constituie punctul de pornire a câte șase artere principale ale orașului. Acest fapt constituie o codificare tipică ocultă a numărului 666.

Un alt simbol masonic – compasul și echerul intersectate – poate fi observat în partea estică a hărții Washington D.C. El integrează atât Casa Albă, cât și Capitoliul – Sediul Congresului S.U.A.. Capitoliul reprezintă capul compasului, iar arterele Pennsylvania Avenue și Maryland Avenue formează cele două picioare ale lui. Echerul este format de alte două străzi ale căror prelungiri formează un unghi perfect de 90 grade: Louisiana Avenue, pornind din Union Square și Washington Avenue. Aleile ce înconjoară Capitoliul formează o figură care, privită pe direcția vest-est, aduce cu același cap încornorat ce „veghează” și asupra legislativului american.

Exact pe direcția sud pornind din mijlocul Casei Templului – sediul francmasoneriei americane – și, în același timp, pe direcția est pornind din mijlocul Capitolului, se află obeliscul ridicat la comemorarea primului președinte american. Monumentul are, deloc întâmplător, o înălțime de 555 de picioare (168 de metri) și este printre cele mai înalte construcții din lume. Fundația monumentului este de 111 picioare, deci în total ... 666 picioare. După cum aflăm dintr-o prezentare turistică a orașului, există o lege federală care interzice construirea în Washington a vreunei clădiri mai înalte decât acest obelisc. Spre deosebire de obeliscurile tradiționale egiptene care puteau fi construite doar dintr-un monolit, această creație masonică modernă a fost construită din blocuri de piatră donate de mai multe națiuni, state, orașe și organizații și poartă inscripționate diferite slogani.

Aceste simboluri ce generează în permanență energii malefice, au rămas ascunse privirii milioaneilor de trecători, turiști, oameni politici care s-au aflat în apropierea lor, fără a bănuși că sunt supuși unor influențe nefaste. Ele sunt doar câteva dintre dovezile clare, apărute la lumină, ale unui plan diabolic, de lungă durată, conceput de organizațiile secrete, oculte ce folosesc magia neagră și satanismul. Acest plan este cunoscut sub numele de Noua Ordine Mondială și urmărește controlul luciferic asupra executivului și legislativului american, asupra vieții politice, economice, sociale și militare americane și apoi a celei mondiale, ca urmare a influenței de care se bucură SUA în organismele internaționale, unde este considerată singura mare putere din lume.

Protocoalele secrete ale marilor maeștri francmasoni

Planurile francmasonilor de a domina întreaga lume sunt foarte vechi, după cum am mai menționat și în capitolele anterioare. Aceste planuri au căpătat o formă mult mai coerentă, odată cu expunerea lor la un Convent masonic ce a avut loc la Bale (Elveția), în anul 1897 sub forma a 24 de Protocoale. Pentru cei curioși, deja aceste Protocoale sunt accesibile pe Internet în mai multe limbi de circulație.

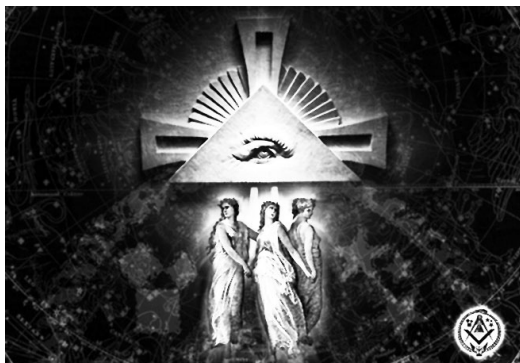
Despre modalitatea în care au căzut în mâinile „profanilor” aceste Protocoale, există două versiuni: prima, că au fost copiate de o femeie, soție sau amantă a unui „inițiat”, fiind apoi comunicate creștinilor pentru ca aceștia să se pună în gardă și să ia măsuri de apărare; a doua, că au fost ridicate dintr-un seif pe care francmasonii îl aveau într-o casă dintr-un oraș alsacian.

Tocmai pentru că aceste Protocoale sunt autentice și cunoașterea lor de către un număr tot mai mare de oameni este foarte periculoasă pentru acest plan al puterii din umbră, putând duce chiar la stoparea lui, există în acest moment mari eforturi din partea masoneriei (care după cum știm este instrumentul operativ de acțiune al forței satanice) să-i anihileze prin orice mijloace pe cei care pot zădărnici aceste planuri. Nu este vorba doar de școlile spirituale, ci și de oameni de știință, de medici, politicieni, profesori care atrag atenția asupra pericolului pe care îl reprezintă Puterea din umbră și unealta ei servilă, francmasoneria. Toți aceștia sunt fie omorâți, fie internați cu forța în spitale de psihiatrie, fie vânați, discreditați, amenințați, prezentați ca niște nebuni, degenerați sau obsedați de ceea ce tot masoneria a numit TEORIA CONSPIRAȚIEI. Observați că numele nu a fost deloc întâmplător ales, căci termenul „teorie” apare tocmai pentru a accentua și mai mult în mintea naivilor, așa-zisa lipsă de realism a acestei conspirații mondiale.

Așa cum ne-au obișnuit, atunci când nu pot să dea un răspuns clar la o întrebare pentru că nu îl au, masonii crează o diversiune și atrag atenția asupra unor aspecte irelevante cum ar fi forma sau recunoașterea oficială. Cele mai multe critici la adresa Protocoalelor nu sunt legate de conținutul lor ci se îndreaptă spre originea lor sau spre modul în care sunt redactate. Se știe însă că prima ediție a Protocoalelor, publicată de Serghei Nilus în anul 1901 a dispărut imediat, fiind distrusă de francmasoni. Ne întrebăm ce rost ar fi avut un asemenea efort din partea masonilor dacă informațiile conținute de lucrarea respectivă ar fi fost false? În paranteză fie spus, această modalitate de a cumpăra și a distruge o publicație incomodă a fost des utilizată de-a lungul istoriei de către masoni. Acest mod de acțiune este doar o soluție de avarie, pentru cazul în care o informație nepermisă se scurge pe lângă sistemul centralizat de informare a maselor pus la punct la nivel mondial cu atâta grijă. Iar dacă nici acest plan nu funcționează, se apelează la un altul – discreditarea. De altfel chiar în anul 1901, după publicarea Protocoalelor de către Nilus, doctorul mason Hertzl, care avusese un rol important în cadrul Congresului de la Bale,

anunța Comitetul masonic că anumiți „dezertori” au permis „păgânilor” (în viziunea lor păgânii sunt creștinii) să cunoască tainele Protocoalelor.

Înțelegem astfel de ce masonii fac mari eforturi de a prezenta Protocoalele fie ca pe o păcăleală întinsă de masonerie adepților „Teoriei Conspirației”, fie ca pe unul dintre cele mai notorii falsuri

din istorie. Vedem că în disperare de cauză nici ei nu au reușit să cadă de comun acord asupra modului în care ar fi cel mai bine să fie discreditate Protocoalele și se contrazic singuri. Argumentele aduse sunt de-a dreptul hilare, se spune de multe ori că ele nu sunt reale pentru că ghiciți nu-i așa... nu provin dintr-o sursă acreditată, recunoscută de ei. Din moment ce la nivel mondial doar masonii au, se pare, această putere de a hotărî ce este recunoscut și ce nu, deasupra oricăror legi și toți trebuie să ia drept bune hotărârile lor și să nu le pună la îndoială, cum ar fi putut ei oare să recunoască oficial autenticitatea Protocoalelor?

Rezumatul celor 24 de Protocoale

Primul protocol secret francmasonic

Dreptul, în viziunea francmasonilor, constă în forță. Libertatea este o idee himerică. Liberalismul și anarhia. Credința. Autonomia. Despotismul exercitat prin intermediul capitalului. Dușmanul intern. Mulțimea trebuie să fie păcălită. Anarhia și efectele ei. Politica și morala nu trebuie să aibă nimic în comun. Dreptul trebuie să fie al celui mai tare. Puterea ascunsă francmasonică trebuie să fie de neînvins. Scopul francmasonic justifică întotdeauna mijloacele. Mulțimea este oarbă și tocmai de aceea poate să fie atât de ușor manipulată de către francmasoni. Alfabetul politic secret. Discordiile partidelor. Forma de guvern care conduce cel mai bine la scopul principal urmărit de francmasoni este autocrația. Lichiorurile tari și băuturile alcoolice în exces, care fac să slăbească conștiința creștinilor. Clasicismul. Desfrâul generalizat. Principiul și regulile principale ale guvernului superstatal francmasonic. Teroarea necesară. Libertate, Egalitate, Fraternitate sau marea minciună. Principiul guvernului dinastic. Privilegiile aristocrației creștine trebuie să fie cât mai repede nimicite. Noua aristocrație care trebuie să apară. Un calcul psihologic folosit de francmasoni. Abstracția utopică a libertății. Amovibilitatea (revocarea) reprezentanților poporului.

Al II-lea protocol secret francmasonic

Toate războaiele economice sunt, de fapt, temelia supremației francmasonice. Administrația vizibilă și „Consilierii francmasonici secreți

care acționează din umbră”. Succesul foarte mare al tuturor doctrinelor distrugătoare. Asimilarea anumitor principii francmasonice în politică. Rolul de manipulator eficient al maselor, ce revine presei. Prețul socotit al aurului și valoarea victimelor omenești.

Al III-lea protocol secret francmasonic

Șarpele francmasonic simbolic și semnificația lui secretă. Nestabilitatea urmărită a balanței constituționale. Teroarea necesară care se inoculează în palate. Puterea francmasonică și ambiția.

Mașinile ridicele de vorbit, care sunt parlamentarii și pamfletele. Abuzurile curente ale puterii. Sclavia economică. „Adevărul poporului”. Acaparatorii și aristocrația. Armata secretă a francmasonilor. Accelerarea prin toate mijloacele a degenerării creștinilor. Foamea generalizată și dreptul de neclintit al capitalului. Venirea și încoronarea „stăpânului planetar universal”. Scopul fundamental secret al programelor viitoarelor școli populare ale francmasonilor. Secretul științei ordinii sociale. Criza economică generală provocată de francmasonerie. Siguranța celor care care sunt de ai „Noștri”. Despotismul prestabilit al francmasonilor și domnia necesară a rațiunii. Pierderea unui călăuzitor. Francmasoneria și cum a provocat chiar ea în realitate „Marea” Revoluție Franceză. Regele despot este o prefigurare a „STĂPÂNULUI PLANETAR UNIVERSAL”. Cauzele de bază ale invulnerabilității francmasoneriei mondiale. Libertatea este o himeră.

Al IV-lea protocol secret francmasonic

Diferitele stadii necesare ale unei Republici. Francmasoneria exterioară și secretele sale. Libertatea și credința. Concurența internațională a comerțului și industriei în viziunea francmasoneriei. Rolul esențial al speculației. Cultul aurului ca valoare fundamentală la francmasoni.

Al V-lea protocol secret francmasonic

Crearea unei cât mai puternice centralizări a Guvernului. Mijloacele tainice de a-și însuși puterea, care sunt specifice francmasoneriei. De ce adeseori statele nu se pot înțelege între ele? Elitismul generator de mândrie al francmasonilor. Aurul și banii sunt întotdeauna motorul principal care face să se miște toate mecanismele în state. Monopolurile create de francmasoni în comerț și în industrie. Importanța nebănuită a criticii. Instituțiile statului așa „cum se văd”. Oboseli și plictiseli cauzate de excesul de cuvântări. Cum se poate pune pe deplin stăpânire pe opinia publică? Importanța deosebită a inițiativei particulare. Guvernul francmasonic suprem.

Al VI-lea protocol secret francmasonic

Monopolurile; averile tuturor creștinilor vor ajunge în curând să depindă de aceste monopoluri. Aristocrația slăbită va fi lipsită de bogăția funciară. Comerțul, industria și speculația ca mijloace francmasonice de îmbogățire fără muncă. Luxul care înrobește. Mărirea salariului și scumpirea imediat ulterioară a obiectelor de primă necesitate. Anarhia întreținută și beția generalizată. Înțelesul secret al propagandei unor teorii economice năucitoare.

Al VII-lea protocol secret francmasonic

Pentru ce trebuie, de fapt, să fie sporite mereu armamentele. Frământări, discordii, dușmăanii care există în lumea întreagă. Constrângerea unei eventuale opoziții a „creștinilor” prin războiul general. Presa ca mijloc important de influență în masă și modul în care este influențată opinia publică. Tunurile americane, japoneze și chineze.

Al VIII-lea protocol secret francmasonic

Utilizarea intenționat echivocă a dreptului juridic de către francmasoni. Colaboratorii apropiați ai regimului francmason. Școlile particulare ca mijloc de educație superioară cu totul specială. Economisti și milionari. Cui ar trebui să fie încredințate toate posturile de răspundere din Guvern?

Al IX-lea protocol secret francmasonic

Aplicarea atentă a principiilor francmasonice secrete în scopul de a reface educația popoarelor. Cuvântul tainic de ordine francmason. Importanța nebănuită a orientărilor antifrancmasonice. Din nou despre teroare. Ce îi așteaptă pe cei care servesc francmasoneria. Forța cea „inteligentă” și forța cea „oarbă” a regatelor creștine. Împărțirea aparentă a puterii cu poporul. Misterele arbitrarului liberal. Uzurparea gradată a instrucțiunii și a educației. Interpretarea diferită a legilor. Metrourele și francmasoneria.

Al X-lea protocol secret francmasonic

Forța tainică a lucrurilor în politică. „Genialitatea” diabolică a josniciei. Ce modificări promite după aceea lovitură de stat francmasonică. De ce apreciază francmasonii sufragiul universal. Stima de sine însuși. Șefii francmasoni și promovarea lor. Conducătorul cel genial al francmasoneriei. Instituțiile statului și funcțiile lor. Otrava cea puternică a liberalismului. Constituția este întotdeauna școala neînțelegerilor ce apar între partide. Noua eră republicană. Președinții statelor sunt aproape întotdeauna creaturi „de paie” ale francmasoneriei. Responsabilitatea limitată a președinților statelor. Misterul afacerii „Panama”. Rolul important al Camerei deputaților și al președintelui statului. Francmasoneria este totodată și o forță legislativă. Noua constituție republicană și rolul acesteia. Trecerea ulterioară la „autocrația” francmasonică. Momentul secret al proclamării „regelui universal” al planetei Pământ. Inocularea criminală cu microbi și virusuri ale diferitelor boli precum și alte fapte malefice ale francmasoneriei.

Al XI-lea protocol secret francmasonic

Programul tainic al noii Constituții. Câteva amănunte secrete asupra loviturii de stat așa cum este ea propusă de către francmasoni. Creștinii sunt în general naivi, proști și mici. Francmasoneria secretă din umbră și lojele sale exterioare de „fațadă”.

Al XII-lea protocol secret francmasonic

Interpretarea masonică secretă a cuvântului „libertate”. Viitorul diferit al presei în timpul domniei planetare a francmasonilor. Controlul strict și total al presei atunci. Agențiile corespondenților. Ce este, în realitate, progresul pentru francmasoni. Solidaritatea francmasonilor așa cum se manifestă ea în presa modernă. Ațâțarea și întreținerea pretențiilor „sociale” provinciale. Infaibilitatea noului regim.

Al XIII-lea protocol secret francmasonic

Nevoia pâinii zilnice îi dresează gradat pe oameni. Chestiunile politice care apar. Chestiunile industriale. Petrecerile ca mijloc de deviere. Casele poporului. Adevărul este unul. Marile probleme care survin.

Al XIV-lea protocol secret francmasonic

Religia cea nouă a viitorului. Sclavia viitorului. Imposibilitatea de a cunoaște misterele religiei francmasonice a viitorului. Pornografia necesară și viitorul cuvântului tipărit atunci când francmasonii vor avea complet puterea.

Al XV-lea protocol secret francmasonic

Secretul loviturii de stat mondiale ce va dura o zi. Condamnările la moarte ce vor fi pronunțate atunci. Soarta viitoare a tuturor francmasonilor creștini. Caracterul legendar și mistic al puterii francmasonilor. Înmulțirea rapidă a lojelor francmasonice. Administrația centrală a Marilor maeștri francmasoni. Tainica afacere Azeff. Francmasoneria este călăuza esențială a tuturor societăților secrete. Importanța tainică a succesului public. Colectivismul inerent. Victimele eventuale. Condamnarea ulterioară la moarte a francmasonilor. Prăbușirea planetară a prestigiului legilor și al autorității. Prealegerea francmasonilor. Scurtimea și limpezimea exemplară a legilor care vor fi promulgate în timpul domniei viitoare a francmasonilor. Supunere totală și necondiționată față de autoritate. Măsuri dure contra abuzurilor de putere. Cruzimea neobișnuită a pedepselor. Limita de vârstă pentru cei care vor fi judecători. Liberalismul judecătorilor și al puterii vor dispărea. Banul mondial al Statului Planetar Unic. Absolutismul fără precedent al francmasoneriei. Dreptul de casație. „Aspectul” patriarhal al viitorului „guvern” planetar. Zeificarea obligatorie a guvernului. Dreptul celui mai tare în calitate să de drept unic. Regele Statului Planetar Unic este considerat a fi patriarhul lumii.

Al XVI-lea protocol secret francmasonic

Modul secret în care universitățile pot fi făcute să devină nevătămate. Clasicismul va fi pe deplin înlocuit. Educația în Statul Planetar Unic și alte profesii. Reclama obligatorie a autorității „Stăpânitorului” cel nou în școli. Desființarea completă a învățământului liber. Noile teorii ale Statului Planetar Unic. Independența gândirii va fi reprimată. Învățătura în Statul Planetar Unic se va face mai ales prin imagine.

Al XVII-lea protocol secret francmasonic

Baroul va fi restructurat. Influența preoților creștini va trebui să scadă tot mai mult. Libertatea conștiinței se va urmări să fie diminuată. Regele Statului Planetar Unic al francmasonilor va fi simultan și Patriarh și Papă.

Mijloacele secrete de luptă ale francmasoneriei cu bisericile existente. Problemele curente ale presei contemporane așa cum sunt ele privite de către francmasoni. Organizarea cea nouă a poliției. Poliția voluntară. Spionajul și turnătoria după modelul grupărilor francmasonice secrete. Abuzurile de putere vor fi curent mușamalizate.

Al XVIII-lea protocol secret francmasonic

Măsurile suplimentare de siguranță care vor fi luate de către francmasoni. Supravegherea foarte atentă și totală a conspiratorilor. O gardă numeroasă care îl păzește la vedere pe Președintele Statului indică ruina puterii. Garda regelui Statului Planetar al francmasonilor. Prestigiul mistic și totalitar al puterii. Arestarea rapidă și cercetarea abuzivă va fi realizată la prima bănuială atunci.

Al XIX-lea protocol secret francmasonic

Dreptul de a prezenta jalbe și proiecte va fi speculat la maxim de către francmasoni. Răzvrătirile și rostul acestora. Crimele politice vor fi altfel judecate de tribunale. Reclama pentru crimele politice va trebui să înceteze pentru totdeauna.

Al XX-lea protocol secret francmasonic

Noul program financiar. Impozitul va fi mărit în mod progresiv. Perceperea progresivă și insidioasă a impozitului prin așa-zisele timbre. Casa de fond de titluri și modul în care va fi evitată stagnarea banilor. Curtea de conturi. Desființarea reprezentării. Stagnarea posibilă a capitalurilor. Emisiunea de bani noi. Schimbul aurului. Schimbarea cea nouă de cost a muncii. Bugetul. Împrumuturile statului și modul în care vor fi ele realizate. Seria hârtiilor cu 1% dobândă. Hârtiile industriale. Conducătorii creștinilor: favoriții și totodată agenții eficienți ai francmasonilor.

Al XXI-lea protocol secret francmasonic

Împrumuturile interne. Pasivul și impozitele. Conversiile. Casele de Economii și renta. Suprimarea completă a bursei fondurilor publice. Taxarea modificată a valorilor industriale.

Al XXII-lea protocol secret francmasonic

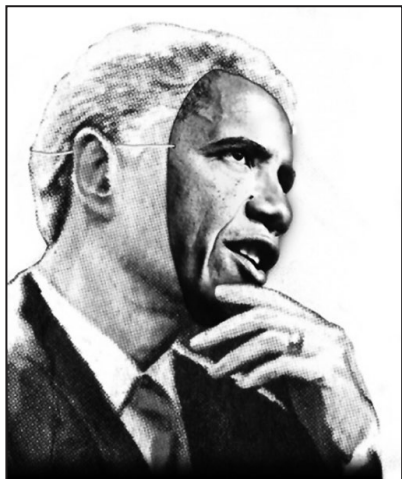
Secretul viitorului trebuie să fie ascuns cu grijă. Răul secular este singura bază a binelui viitor. Aureola puterii absolute și adorarea ei mistică de către masele ignorante.

Al XXIII-lea protocol secret francmasonic

Reducerea drastică a producției obiectelor de lux. Mica industrie și rolul ei. Șomajul reprezintă un

**Te plătim,
te credităm,
te îndatorăm,
să fii guvernabil,
să fii tare ocupat,
să fii foarte obedient!**

mare pericol în cadrul Statului Planetar Unic. Interzicerea completă a beției. Condamnarea definitivă la moarte a vechii societăți și învierea sa fără o nouă formă. Regele Statului Planetar Unic al francmasonilor va fi considerat în unanimitate ca fiind alesul lui DUMNEZEU.

Al XXIV-lea protocol secret francmasonic

Întărirea rădăcinilor regelui Statului Planetar Unic al francmasonilor. Pregătirea atentă și inițierea secretă a regelui. Îndepărtarea moștenitorilor săi direcți. Regele Statului Planetar Unic și cei trei inițiatori ai săi. Regele Statului Planetar Unic va avea un destin aparte.

Împreșabilitatea totală a moravurilor externe ale regelui.

Un scurt comentariu asupra Protocoalelor care se aplică actualmente punct cu punct pe această planetă

Redăm, în continuare, un inspirat comentariu asupra planului strategic criminal al ofensivei francmasonice mondiale și urmărim să scoatem astfel în evidență considerațiile tactice, așa cum sunt ele expuse cu cinism în aceste protocoale:

1. Francmasonii mărturisesc aici scopul criminal pe care ei îl urmăresc și expun cu o mare îndrăzneală mijloacele pe care le vor întrebuința, pentru a ajunge la această țintă. Scopul este distrugerea oricărui stat creștin, pentru a ajunge ei stăpâni. Să vedem acum care le sunt mijloacele? Pentru ca să se întrebuințeze cele mai abile mijloace, trebuie să știe cine este adversarul lor, iar adversarul care trebuie răpus până la urmă, folosind nu contează ce mijloace malefice, este națiunea creștină din fiecare Stat european. După destăinuirea plină de impertinență a francmasonilor, omul este o bestie crudă, care nu știe decât de frică. Pentru a stăpâni bestia trebuie, în viziunea lor nebunească, să pui mâna pe putere. Astăzi, când votul universal s-a acordat poporului, tocmai pentru aceasta trebuie să fie zăpăcite cu abilitate masele cu ideea libertății, pentru ca astfel poporul să prefacă libertatea în destrăbălare și dezordine. Astfel, făcând puterea să fie scăpată din mâinile guvernanților, masonii șireți și cruzi se ridică la putere pe umerii poporului înșelat.

Cea mai evidentă dovadă cu privire la punerea în aplicare a acestui plan diabolic de luptă ne-o dă presa din toată lumea, condusă cam pretutindeni de francmasoni. Avem și în țara noastră, așa cum fiecare își poate da seama (dacă este suficient de inteligent) o asemenea presă, care scrie numai și numai în numele „libertății” și „democrației”.

Pentru a ajunge la o mare destrăbălare și dezordine, francmasonii

mărturisesc că vor lucra în special prin corupție pentru a învrăjbi între ele toate partidele politice, pentru ca nu cumva să mai ajungă la vreo înțelegere. Ei mărturisesc că vor acționa ca să prostească și să abrutizeze poporul creștin prin băuturi spirtoase; ei mărturisesc, de asemenea, că vor strica tineretul prin scrieri și filme pornografice și că vor deprava femeile creștine prin lux fără măsură, superficialitate și îndemnarea la prostituție. Ei fac toate acestea arătând cu o criminală fățarnicie că acesta este de fapt progresul. Francmasonii urmăresc această învrăjpire sistematică aproape peste tot și fără îndoială că ei o urmăresc și la noi în România. De aceea putem vedea cu toții cât de înverșunate sunt luptele dintre partide.

În ceea ce privește băuturile alcoolice, nu întâmplător se constată mereu de către serviciile sanitare, falsificarea lor. Barurile de zi sau de noapte și restaurantele se înmulțesc continuu și într-un ritm mult mai mare decât celelalte magazine.

În privința degradării morale și spirituale prin vicii și pornografie se pot vedea zilnic și la noi reviste și ziare care sugestionează în acest sens și îndeamnă în mod insidios tineretul la desfrâu, vlăguire, sexualitate animalică, prostituție, sadism, masturbare, masochism, satanism.

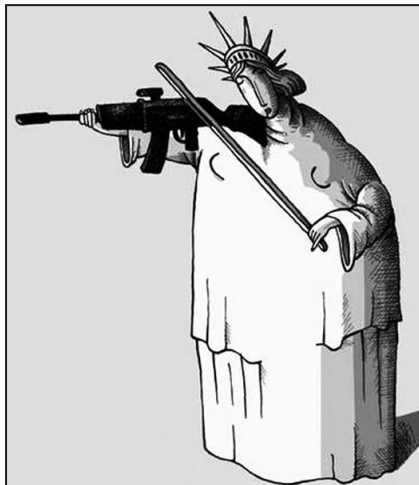
Când prin astfel de mijloace se va ajunge să se destrame toate legăturile sociale și politice din țară atunci, spune francmasonul, se va arunca ca o fiară de pradă asupra a ceea ce a mai rămas din acest putregai și va răsturna totul, pentru ca el să întemeieze apoi un Stat nou planetar unic.

În Statul cel nou Mondial, UNIC, ridicat pe ruinele Statelor creștine, francmasonii nu se vor mai călăuzi după regula LIBERTĂȚII. Acest cuvânt în viziunea sa criminală a fost bun de exploatat, spre a dărâma din temelii Statul creștin. Francmasonul va întrebuința apoi NUMAI „despotismul absolut, fără de care nu poate exista civilizația”.

În această luptă ascunsă și pe zi ce trece mai aprigă, francmasonul și-a luat ca tovarăș nedespărțit AURUL, cu care el îi cumpără pe creștinii slabi de înger și manipulează cu viclenie masele de oameni prin presa aberantă cu care zăpăcește mințile celor mulți și proști.

2. Francmasonul a știut și știe întotdeauna să tragă multe foloase din dezordine. Tocmai de aceea, el a căutat și caută mai mereu să dezlănțuie dezordinea, revoluția, războiul, pentru că asemenea frământări i-au adus numai profituri.

Cum caută să profite francmasonii de pe urma dezordinii? În două feluri: ei se îmbogățesc, pe când creștinii sărăcesc și se împuținează în războaie; astfel ajung francmasonii să spună în final cuvântul hotărâtor

chiar în statele pe care au știut să le manipuleze cu viclenie pentru ca să le arunce în război.

Tocmai de aceea, cel mai adesea ei caută să facă din războaie o ceartă sângeroasă pentru bani și cum ei au adunat, deloc întâmplător, tot aurul din lume în băncile lor, ei vor fi aproape întotdeauna ascultați și la încheierea păcii.

Dar în timp de pace oare cum acționează francmasonul? Cel mai adesea el caută, înainte de toate, să întunece judecata cea dreaptă și cinstită a creștinului cu vorbe goale și cu făgăduințe mincinoase, despre care el știe încă dinainte că nu se pot împlini. Prin ce mijloc face aceasta? Prin PRESĂ. Francmasonul stă ascuns în umbră și privește cu dispreț cum alții muncesc, le află necazurile, nemulțumirile și apoi el începe prin intermediul presei să asmută mulțimea contra cârmuirii, să îi clatine încrederea în cinstea și dreptatea conducătorilor, pentru a o atrage de partea lui.

De aceea, ei caută ca în orice țară să pună mâna în primul rând pe PRESĂ. Ei știu că în viziunea lor satanică presa este scara care duce la o putere pământească și la bogăție, peste cadavre de creștini.

3. Intrăm astfel și mai adânc în sufletul satanic, perfid și criminal al francmasonului; mai întâi el caută să distrugă sistematic ordinea stabilită prin Constituție. Constituția este legea de bază a Statului, care stabilește un echilibru între puterile lui: între conducătorul acestuia, persoanele care cârmuiesc și popor. El caută să sfarme această cumpănă dreaptă, căutând prin puterea aurului și mai ales prin minciunile răspândite prin presă să îi despartă pe conducători de poporul pe care îl conduc. Pentru a ajunge cât mai repede aici, francmasonii îi împing pe toți ambițioșii să dea asalt puterii, îndemnându-i pe toți nepricepuții să vorbească verzi și uscate în Parlament, pentru a împiedica guvernele să facă legi. Prin intermediul ziariștilor aserviți lor, francmasonii atacă tot ceea ce este bun, spiritual, divin și cinstit în țară, pentru ca poporul, care în naivitatea sa crede totul foarte ușor, să nu mai aibă încredere în nimeni și să ceară mereu

schimbarea guvernului. Cu cât guvernele se schimbă mai des, cu atât slăbește mai mult puterea de a conduce și de această slăbiciune nu profită decât francmasonul. De aceea, citim atât de des chiar și în presa de la noi că e nevoie totdeauna de schimbări de guvern. Poporul care nu cunoaște metoda, greu de învățat, a guvernării, îi crede pe francmasoni, pentru că francmasonii pe de o parte îi mint cu impertinență prin conducătorii pe care îi cumpără cu aurul lor, iar pe de altă parte ei fac să fie tot mai nemulțumit poporul, căutând prin toate mijloacele să-l sărăcească și să-i scumpească viața. Când omul este flămând și copleșit de toate lipsurile, mai ușor pleacă urechea la minciuni, decât atunci când toate îi merg bine. De aceea francmasonul din Protocoale mărturisește că puterea lor crește foarte mult mai ales atunci când creștinului îi merge tot mai rău. Astfel ne apare evident că puterea francmasonilor se află ascunsă în foamea creștinului, în nefericirea sa, în slăbirea tot mai mare a muncitorilor.

Tocmai de aceea francmasonul își destăinuie gândul său criminal: că el, având puterea banului asupra celor pe care i-a sărăcit, îi va stăpâni complet și mult mai aprig decât o făceau altădată regii și împărații. La un semn al lor, toată mulțimea de flămânzi, sălbătică de ura provocată de francmasoni prin presă, se va arunca asupra puternicilor zilei, va distruge totul și atunci francmasonul scontează că va lua puterea. Asta el nu o visează, ci o mărturisește cu un cinism uluitor în Protocoale și tot acolo el arată și drumul pe care va ajunge la această mârșavă țintă.

Dar oare în această revoluție ei nu își vor pierde capul? Nu, spun ei cu impertinență, pentru că ei au pregătit revoluția, ei știu când va izbucni și doar ei vor ști să se ferească!

Așa tind să ajungă în curând și la noi francmasonii ațâțând luptele politice, împiedicând orice unire cuminte între partide, cumpărându-i pe conducătorii lacomi de bani, învrăjbind poporul, aruncând sămânța urii și a deznădejdii în rândul maselor. Dar peste hotare? Iată ce mărturisesc chiar ei: „Astăzi aproape nimeni nu ne mai poate ataca, pentru că deja suntem o mare putere care domnește deasupra tuturor statelor din lume; când spre exemplu ne atacă un stat, ne apără imediat celelalte.” De aceea spun ei că au ajuns la culmea puterii și că puțin le mai trebuie ca să se încolăcească peste trupul ultimelor state de pe continent și astfel să ajungă să țină toată Europa în mâini, ca într-un clește.

4. Francmasonul, care luptă cel mai adesea pe ascuns, mărturisește că astăzi a ajuns să fie o mare putere nevăzută. Și pentru ca să înlăture cât mai repede orice concurență, el se ridică împotriva credinței creștine, care iarăși este o forță nevăzută. Astfel el își dezvoltă planul, în conformitate cu care trebuie ruinată în întregime religia creștină. Francmasonul consideră că trebuie smuls din sufletul nostru spiritul strămoșesc al credinței și al prețuirii bunurilor sufletești, divine, mai presus de cele materiale. El caută sistematic să ne otrăvească, să ne cufunde pe nesimțite în mocirla poftelor nemăsurate de bani și a acumulării obsesive de bunuri materiale. Astfel creștinul ajunge să nu îl vadă pe dușmanul tuturor celor buni care este francmasonul. Cum va ajunge el aici? Înainte de toate el va trezi

în noi pofta banului prin speculații în industrie și va acționa astfel încât valorile să treacă din mână în mână, până se vor înfunda tot în bugetul francmasonilor. Odată ce va trezi și va amplifica această poftă nesăbuită, care ruinează sufletul, francmasonul va ademeni pe cei mai mulți creștini de partea sa, și apoi pe aceștia îi va trimite la luptă împotriva creștinilor celor buni și dezinteresați, pentru a distruge astfel și ceea ce a mai rămas bun și divin. Fiecare, atunci când va privi atent și lucid luptele politice care se dau la noi pentru putere, va cerceta câți luptători sunt francmasoni și atunci, în lumina cea nouă a Protocoalelor, el va înțelege multe din caracterul și metodele luptelor politice din România. Pe această țară, frumoasă și bogată, care - conform profețiilor faimoase ale indianului SUNDAR SINGH - are o misiune spirituală și divină unică, și-au pus ochii francmasonii; ei doresc să împiedice consolidarea unității spirituale a acestui popor ales de DUMNEZEU, să sporească slăbiciunea, sărăcia și dezordinea, pentru a ajunge - MAI ALES AICI - cât mai ușor la putere.

5. După ce el va ajunge să destrame tot ce era bun, sfânt și întărit prin legi cinstite în societatea creștină, francmasonul își pune întrebarea: cum va guverna el peste mormanul de ruine? Și tot el răspunde astfel: prin cel mai aprig despotism, dar și acesta va fi întronat de o așa manieră încât ei să rămână tot în umbră, să nu fie cumva văzuți, dar mâna lor de fier ascunsă să țină în frâu și în sărăcie creștinii. Cum vor ajunge francmasonii să stăpânească opinia publică? Prin PRESĂ, această presă infectă - DE SCANDAL - va obosi lumea, căutând să critice cu viclenie tot ceea ce este bun și va urmări totodată să zăpăcească mințile celor mulți în așa fel încât aceștia să nu mai știe să se descurce aproape deloc în gestionarea propriilor lor afaceri. Al doilea mijloc este să se aducă atâta trivialitate, abjecție, stricăciune, pornografie, păcate (vicii) în popor și să se învrăjbească partidele politice unele împotriva altora, până când în final se va ajunge la o criză generală cu neputință de vindecat.

Cinematografia a constituit și constituie fără îndoială un progres remarcabil al fotografiei în legătură cu scenele în mișcare. Cine, dacă nu francmasonii, poartă la ora actuală răspunderea pentru degenerarea cinematografiei, care prin filmele de groază și violență, pline de crime și abjecții, a ajuns să constituie o gravă primejdie morală, astfel încât a ridicat împotriva-i opinia generală a celor cu bun-simț (dar care sunt foarte puțini) care astăzi o condamnă? Cine oare sunt (cu rare excepții) patronii localurilor infecte de așa-zisă petrecere și de dans cât și a tuturor cluburilor de BINGO sau biliard unde se omoară timpul, se risipește în mod aberant energia psihică și se distrug nervii creștinilor din toată lumea? Luați acei tineri debusolați, drogați și fistichiu gătiți și fetele de astăzi depravate, avide de senzații tari, care fumează, beau și ascultă muzică SATANICĂ - HEAVY-METAL sau ROCK - cu exteriorul lor straniu și cu lipsa de simț de răspundere și remarcați cum de la haina din afară până la intimitatea ideilor și speranțelor lor demoniace, rele și nesăbuite, puteți în final să-i pecetluiți aproape pe toți cu aceeași etichetă: „Educați, răătăciți, manipulați și exploatați de noi”. Procedând

astfel, faptele crude luminează cât se poate de viu fraza din Protocoale: „Printr-o educație împănată de principii și teorii aberante, pe care noi le considerăm ca fiind false, dar pe care chiar noi le-am inspirat, am izbutit să rătăcim aproape în totalitate tineretul creștin și am ajuns să-l prostim și să-l demoralizăm”. „Petreceri abrutizante cu mult alcool și droguri, jocuri de noroc, localuri de dans care stresează și tulbură mintea, mode paranoice fără gust, briliante false - toate acestea și multe altele care „înfloresc” năucind puțină minte ce a mai rămas la unii, exercită o presiune insidioasă nevăzută asupra poporului și totodată înghit aproape toate sursele de venituri.”

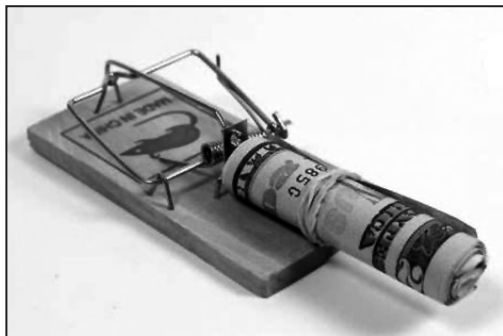
Protocoalele francmasonilor vorbesc, de asemenea, despre un Guvern Suprem Planetar care este o formă de cârmuire care stă cu mult deasupra Statelor, așa cum s-a făcut cu Liga Națiunilor (actuala ONU) unde este știut că la ora actuală masonii cei puternici din Anglia și din Statele Unite uneltesc din umbră și hotărăsc aproape totul. Ei mărturisesc, de asemenea, cu mult cinism că întreaga mașinărie a oricărui stat se află acum în mâna lor, pentru că mașinăria nu merge decât unsă cu bani și aceasta este pentru ei firesc și obligatoriu, pentru că aurul este al lor.

6. O importantă parte dintre mijloacele diabolice cu care francmasonii pregătesc ruina economică a creștinilor, sunt “monopolurile” de mărfuri și articole, adică acapararea în mâna unora a tuturor lucrurilor necesare. Prin această acaparare masivă aproape toate prețurile se impun numai de către ei, după bunul lor plac, iar tot ce se mai găsește în mâinile creștinilor este înghițit rând pe rând, sau stors aproape în întregime tot de ei.

Este evident că această acaparare se realizează în primul rând cu ajutorul creditelor pe care ei le acordă cu atâta „GENEROZITATE” statelor. Așa-zisa finanțare internațională este menită a conduce în realitate, prin DICTAT și șantaj insidioase de tot felul, politica statelor NUMAI după interesele LOR. Totodată, după cum mărturisesc chiar ei, în urma frământărilor politice, a revoluțiilor sau a războaielor, se poate face simțită puterea mare a lor prin aceea că ulterior Statele, după asemenea frământări, au în mod OBLIGATORIU nevoie de împrumuturi foarte mari pentru echilibrarea bugetelor și pentru acoperirea cheluielilor mari avute.

De aceea arată francmasonii că trebuie mărit cât mai mult prestigiul și însemnătatea așa-zisei finanțări

internaționale de care toate Statele, spun ei, trebuie neapărat să depindă cât mai mult.

Astfel nu este deloc întâmplător că și țării noastre, luată ca țintă de cucerire pentru ei, i-au impus pe lângă alte grele condiții și „clauza minorităților” care în realitate vizează controlul din afară al problemelor noastre interne.

Ei bine, dacă noi am fi complet de acord, cu tot ceea ce francmasonii urmăresc să reușească în ROMÂNIA imediat ni s-ar da (în schimb) bani mulți ca împrumut, mărfuri, iar Leul probabil, ar ajunge iar la valoarea lui de mai înainte. Dar iată că în situația actuală din moment ce ei nu și-au împlinit încă scopurile criminale pe care le urmăresc la noi, au continuat și continuă să-și bată joc de interesele noastre, aducând Leul la devalorizarea de acum.

Iată, prin urmare, cu câtă abilitate și viclenie și-au respectat ei interesele, urmărind cu strictețe punerea în practică a planului din Protocoale.

Uitându-ne cu o mare atenție și luciditate în jurul nostru, putem vedea foarte clar cum aproape tot ceea ce ei au plănuț în urmă cu mai bine de 100 de ani, se realizează acum sub ochii noștri CARE NU BĂNUIESC NIMIC. Inflația care crește în fiecare zi, provocată chiar de ei, a adus la stadiul de criză îndeosebi creștinii. Toate bunurile și pământurile, trec aproape întotdeauna în mâinile LOR. Prețul muncii se ridică tot mai mult, fără ca muncitorii să folosească ceva, căci prin intermediul mașinațiilor și a speculațiilor puse la cale de ei, prețul celor necesare crește și mai mult.

Prin acest exemplu elocvent luat din mijlocul vieții noastre de zi cu zi, putem vedea - dacă nu suntem, ORBI (tâmpiți!) - cât de mult corespunde realității planul cel hidos și criminal al Protocoalelor, care dovedește în mod semnificativ că mărirea reciprocă și dezastruoasă atât a salariilor cât și a prețurilor obiectelor de primă necesitate, nu este niciodată făcută pentru ca să câștige salariatul sau producătorul, ci tot numai EL - FRANCMASONUL.

7. Începând cu Revoluția Franceză, aproape toate revoltele și toate frământările, precum și marea majoritate a războaielor din țările creștine, au fost începute sau au fost întreținute de francmasoni.

Spre exemplu, chiar la noi în țară, răscoala din anul 1907 a fost fără îndoială pusă la cale și întreținută tot de ei, cu scopul (ascuns, se înțelege), de a profita cât mai mult de situația precară a țării, pentru a obține noi drepturi și avantaje nemeritate care să-i țină în fruntea treburilor publice, dar chiar și în aceste condiții ei tot au încercat și încearcă mai departe să provoace noi dezaastre prin revolte sau războaie.

Idei greșit sau în mod nebunesc înțelese despre liberalism, idei vagi și eronate despre așa-zisa toleranță, pe care Protocoalele le-au compromis și apoi le-au murdărit cu desăvârșire, au ajuns să subjuge în timp toate instituțiile noastre și întreaga viață publică.

Aproape peste tot, francmasonii stăpânesc în mod ascuns și prin această stăpânire ei urmăresc să pregătească ruina statelor creștine, asmuțându-le pe unele împotriva altora, pentru ca mai apoi, atunci când această metodă va fi insuficientă, să utilizeze tunurile.

8. Când studiem o adunare importantă care hotărăște asupra destinului omenirii, și mai ales dacă cercetăm cu atenție și luciditate trecutul celor care participă la respectiva adunare, atunci aproape fără nicio greutate putem fixa momentul în care ei au căzut în situația fatală, ce le-a adus unele folease de moment, dar care i-a făcut să devină și să rămână în mod aproape inexorabil sclavii unei puteri satanice care evită lumina publicității. Toate aceasta nu se explică decât prin ideile diabolice din Protocoale: „Noi vom face să se aleagă președinții al căror trecut este pătat”.

Ceea ce este însă și mai grav, este faptul că tocmai din cauza acestei influențe satanice predominante, chiar dacă adevărul este descoperit pentru unii, iar pentru alții care încă se află și rămân mai departe sub influența LOR, este întunecat și negat în totalitate, în această uriașă și planeteară acțiune criminală ei sunt în mod constant ajutați de marea și uluitoarea indiferență cu care chiar popoarele care sunt victime privesc deocamdată această problemă.

9. Conducerea Supremă francmasonică a hotărât ca cei aleși dintre ei (francmasoni), care deja dețin conducerea lojelor masonice în cadrul popoarelor creștine, să nu acționeze în mod similar pentru toate popoarele planetei, adică să nu acționeze, cu alte cuvinte, după un model unic pentru toată lumea, ci ei trebuie să întrebuițeze mijloace criminale adecvate care trebuie să fie oarecum diferite, în funcție de natura și specificul poporului în mijlocul căruia acționează, numai astfel fiind asigurați că nu vor eșua în îndeplinirea planurilor lor criminale.

Atunci când francmasonii vor ajunge stăpâni peste toată lumea, ei spun că vor înlocui cuvântul lor de ordine de azi care este cuprins în deviza: „LIBERTATE, EGALITATE, FRATERNITATE”, nu prin alte cuvinte, ci printr-un alt înțeles, pe care îl vor oferi acestei devize și anume acel înțeles năucitor care le poate ușura stăpânirea, adică: dreptul la libertate, datoria egalității și idealul fraternității.

Oare ce vrea să însemne această deosebire, care la prima vedere pare

a fi numai între cuvinte? Până în momentul trecerii puterii în mâinile francmasonilor, libertatea, egalitatea și fraternitatea vor putea să fie un țel către care lumea creștină merge orbește, dar din momentul în care puterea va trece în mâinile LOR, libertatea, egalitatea ca și fraternitatea urmează a fi acordate popoarelor numai în măsura în care sunt acordate drepturile și executate datoriile, adică numai după bunul plac al celor care dețin puterea.

Peste toate aceste guverne ale statelor ce există pe această planetă ei spun că vor să instaureze un guvern al lor superior francmasonic, care doar acela conduce destinele lumii acționând în mod ocult dar puternic. Puterea aceasta efemeră ei o au doar prin faptul că îi au la picioarele lor, prin banii și aurul pe care îl dețin, pe toți oamenii prăbușiți moral, corupți, ambițioși, pătimiși, plini de vicii sau pătați, cărora le susțin ambițiile murdare, răzbunările și le împlinesc toate poftele josnice. În felul acesta ei spun că au în, sau la mâna lor pe aproape toți conducătorii de țări și popoare care, prin greșelile și ticăloșiile lor (multe dintre ele trezite și amplificate chiar de ei), vor aduce tot mai multe popoare la revoltă, până când acestea vor cere - CULMEA PĂCĂLELII - de la El scăparea (salvarea).

Singura frică a francmasonilor sunt Regii (care nu au fost cooptați în francmasonerie), fiindcă aceștia, prin independența și puterea pe care le-o dau drepturile de moștenire a tronului, pot să se opună francmasonilor făcându-le prin aceasta mult rău. Pentru a ajunge la țelul criminal urmărit de ei, francmasonii au procedat mai întâi la izolarea poporului de conducătorul său, ridicând un zid de minciuni între ceea ce presa și propaganda lor îl face să vadă, până când în final acesta (conducătorul) ajunge să fie un aderent orb al lor, pe care ei îl duc apoi de mână unde vor ei.

Ceea ce ne apare ca fiind cumplit de primejdios, este mijlocul în mod evident terorist prin care ei mărturisesc că vor scăpa de revolta omenirii creștine, atunci când aceasta se va deștepta. Ei spun că într-o asemenea situație vor scăpa de furia creștinilor aruncându-le în aer toate orașele mari, cu ajutorul drumurilor (tunelelor) subpământene pe care atunci le vor avea la dispoziție în respectivele orașe, astfel încât ei vor îngropa în ruine revolta creștinilor uniți care ar îndrăzni să se ridice împotriva lor. Așadar, într-o asemenea situație, asasinatul terorist în masă va pune vârf la toate crimele francmasonilor. Deși la prima vedere așa ceva pare incredibil, să nu uităm tunelele care au fost construite în acest scop din ordinul FRANCMASONULUI CEAUȘESCU.

10. Prin orice mijloace, francmasonii pun în calea neamurilor creștine toate ispitele și viciile, printre acestea la loc de "cinste" aflându-se otrăvirea lentă cu băuturi alcoolice, care fac totodată să se prăbușească moralitatea și facilitează corupția. Ei vor să slăbească astfel cât mai mult orice rezistență și urmăresc, în același timp, să zăpăcească mulțimea în așa fel încât aceasta să ajungă să creadă că ei sunt într-adevăr niște „mari binefăcători” ai omenirii.

Ei au convingerea că până la urmă vor avea această stăpânire

asigurându-și controlul și domnia asupra majorității poporului, deoarece în viziunea lor criminală numărul celor din popor care se vor lăsa conduși va fi acela care le va asigura puterea, întrucât, în conformitate cu părerea lor, cei mai mulți indivizi ai unui popor sunt răi, vicioși, fără multă inteligență sau cultură, ei putând fi tocmai de aceea ușor de stăpâniți prin frică. Tocmai de aceea francmasonii au luptat și luptă pretutindeni pentru votul universal, întrucât prin el pot fi înlăturate cu ușurință mințile

luminate ale creștinilor care prin vot, în strânsă legătură cu gradul de cultură și starea socială a fiecăruia, ar fi putut răzbate mult mai ușor la conducere, acolo unde vor să fie numai ei (francmasonii).

După introducerea zăpăcelii și răsturnarea tuturor valorilor naționale și spirituale din fiecare stat, urmează în planul lor introducerea REPUBLICII, pe care, după cum se vede deja au introdus-o în multe state. Prin republică francmasonii consideră că pot conduce cu mult mai multă viclenie și abilitate, întrucât republicile sunt în general conduse de oameni aleși la intervale scurte de timp (3-4 ani), atât prin manipulări mârșave prin presă cât și prin mașinațiile murdare ale conducerii lor ascunse. Președinții de republică, la rândul lor, sunt de asemenea stăpâniți de ei. Ei spun că pentru a fi și mai siguri de oamenii lor de paie, vor împinge cel mai adesea la președenția statelor oameni compromiși care au o pată morală în trecutul lor.

În felul acesta, atât prin bani, cât și prin presă și prin influența lor mârșavă, ascunsă dar puternică ei pot face să fie aleși exact oamenii lor în calitate de președinți ai statelor; imediat după alegere ei îi vor avea pe aceștia la mână și vor face cu ei ceea ce vor, prin șantaj. În cazul în care aceștia nu se vor supune, îi vor denunța la scurt timp după respectiva nesupunere pentru păcatele lor, care sunt cunoscute numai de francmasoni. Șantajați de frica de a nu pierde cumva „binefacerile” puterii, acești oameni de paie vor juca aproape întotdeauna după cum le vor cânta stăpânii lor (francmasonii).

Iată, prin urmare, de ce luptă francmasonii cu atâta înverșunare în presa lor contra regilor, și de ce au acționat cu atâta tenacitate și au reușit să facă să se prăbușească atâția împărați și regi, punând în locul lor niște președinți de republică care erau în general „oamenii lor de paie”. Acolo unde deja au reușit să introducă republica, pentru a fi siguri de ea, au făcut la scurt timp după aceea să se voteze legi care interzic

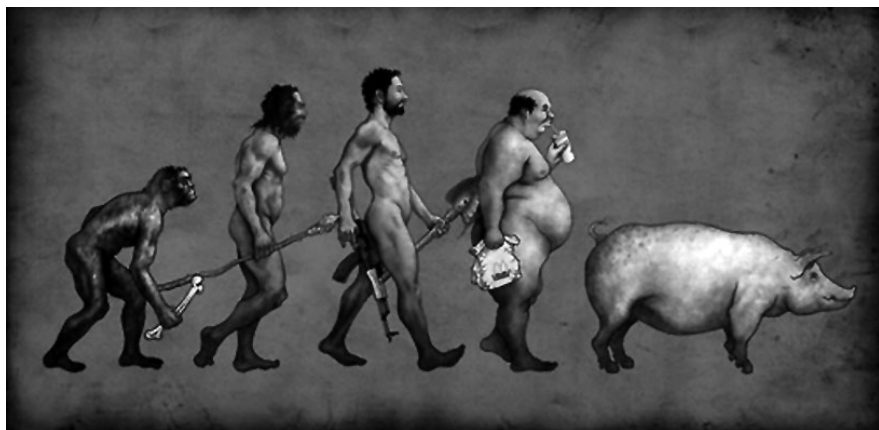
cu desăvârșire orice formă de manifestare care ar permite revenirea la guvernarea monarhică. Monarhiile sunt privite ca fiind o mare piedică pentru planurile diabolice de stăpânire și distrugere ale francmasonilor deoarece REGII nu sunt răspunzători în fața nimănui pe pământ, ci ei răspund doar în ceruri, în fața lui DUMNEZEU, scăpând astfel complet de sub controlul și puterea francmasonilor.

Pentru a ajunge să stăpânească și mai abil lumea, francmasonii spun că vor face în așa fel încât președinții de republică să fie aleși de către Camerele Deputaților, însă acestor Camere li se va ridica cu timpul dreptul de a propune sau de a schimba legile, acest drept trecând după aceea numai asupra președinților de republică. În felul acesta, guvernele vor atrage aproape toate atacurile, iar pentru a fi scăpate de o răspundere efectivă, se va introduce peste tot apelul la popor, adică REFERENDUMUL. Poporul care va hotărî soarta președinților și a guvernelor lor, va fi atunci servitorul lor orb și aproape niciodată nu va hotărî altfel decât cum vor vrea francmasonii. În plus, pentru a avea și mai la îndemână soarta popoarelor creștine, pe care să le poată arunca atunci când vor ei unele contra altora în războaie crunte, dreptul de a declara război îl vor lăsa tot numai președintelui, care mai mereu este, așa cum am văzut, unealta lor supusă.

Mai departe francmasonii vor reduce tot mai mult drepturile și garanțiile constituționale, pentru ca astfel să facă loc unei guvernări AUTOCRATE, care odată cu reducerea garanțiilor constituționale, va săpa tot mai adânc prăpastia dintre popoare și guvernele lor.

Gândind cu luciditate la toate acestea ori de câte ori vedem nesfârșitele frământări dintre partide, ne putem da seama cât de aproape încep să se simtă francmasonii de nemernica lor victorie.

11. Până acum Protocoalele secrete francmasonice au arătat mijloacele ascunse de distrugere a Statelor creștine, de acum înainte vom asista la ridicarea pe ruinele tuturor statelor creștine a statului universal UNIC francmasonic care nu va mai avea frontiere. Protocoalele secrete declară că tot ceea ce scrie astăzi presa din toată lumea despre libertate, despre

democrație, despre o mai justă repartitie a bunurilor pământești, despre votul universal, despre aproape toate eforturile ce se fac pentru a aduce fericirea reală și bunăstarea celor mulți și nevoiași, toate acestea sunt bune pentru „brutele de creștini” care nu înțeleg mai nimic din ceea ce este real, și care datorită naivității și prostiei lor trebuie mai mereu să fie amețite cu făgăduieli deșarte. Ei mărturisesc însă că toate aceste vorbe goale vor trebui să dispară din lume în momentul în care vor ajunge ei la putere. Creștinătatea va fi atunci șocată și înmărmurită de o asemenea întorsătură și va aștepta inertă ca noii guvernanți să îndepărteze răul; francmasonii consideră că atunci ea nu va mai fi în stare să opună vreo rezistență, după ce a fost redusă la un asemenea grad de mizerie sufletească și materială. „Creștinii naivi și proști sunt întocmai precum o turmă de oi, iar noi suntem întocmai precum lupii printre ele. Știți ce li se întâmplă oilor când ajung lupii în turmă”. Această mărturisire este cu atât mai prețioasă, cu cât constatăm că ea se aplică exact acolo (în statele) unde francmasonii au pus deja mâna pe putere.

12. Presa, care astăzi este un mijloc de apărare al tuturor libertăților aberante care merg uneori până la anarhie, va fi strașnic îngrădită atunci când va veni stăpânirea francmasonilor, pentru aceasta promulgându-se legi care vor permite această restricție întrucât libertatea, așa cum o înțeleg ei în timpul domniei lor, este în viziunea lor dreptul de a face numai ceea ce este îngăduit de legi. Ei vor dobândi controlul total asupra opiniei publice, care se poate face astăzi cu ajutorul tiparului, pe de o parte punând taxe foarte mari asupra tipăriturilor de orice fel, iar pe de altă parte prin obligativitatea pe care o vor institui în a se cere, înainte de apariția oricărei scrieri, verificarea atență și revizuirea ei de către autorități. Prin aceste mijloace francmasonii scontează că vor reuși ca tot ceea ce ar putea să le împiedice domnia prin trezirea opiniei publice, să nu vadă niciodată lumina tiparului.

Până atunci ei au acționat însă foarte mult și au câștigat peste tot controlul necondiționat asupra mării majorități a presei din lumea întreagă, ascultând sfaturile date cu o inteligență diabolică de toți marii lor conducători pe care i-au avut și care le spuneau: „Priviți totul ca fiind aproape nimic. Bani ca fiind nimic. Considerația sau disprețul ca fiind mai nimic. Priviți însă presa ca fiind totul, pentru că având controlul deplin asupra presei, vom avea astfel tot restul”.

Presa, care cel mai adesea este manipulată de francmasoni, strecoară sugestii insidioase foarte rele sau rele în sufletul cititorilor și adeseori lucrează în secret pentru slăbirea Statului, a Națiunii, a Spiritualității, a Moralei, a Armatei, a Bisericii etc.

Tot astfel se poate înțelege CINE anume sapă la temelia iubirii dintre frați, asmuțând provinciile țării unele contra altora numai pentru a-și realiza interesele LOR politice, conform poruncilor din Protocoale, unde se vorbește de sprijinirea subversivă a autonomiei și neînțelegerii dintre provincii: „Atenția noastră se va întinde în mod special asupra provinciei. Trebuie adeseori să ațâțăm acolo speranțe și dorințe net potrivnice celor

din capitală, căreia îi vom spune că acestea sunt speranțele și dorințele adevărate ale provinciilor, deși e lesne de înțeles că izvorul dezbinărilor nu pornește decât de la noi. Căci atâta timp cât noi (francmasonii) nu ne vom bucura încă de o putere deplină, vom simți adesea necesitatea de a înăbuși glasul capitalelor cu acela al majorității, al poporului din provincii, care va fi lesne ațâțat de către agenții noștri abili și CHARISMATICI.”

Deși sunt scrise cu zeci de ani înainte de unirea Românilor, este aproape uluitor cât de exact se potrivesc aceste planuri cu cele ce se petrec acum la noi.

13. Nevoia zilnică de pâine îi va face pe oameni să tacă, iar prin diferite concursuri de loto, sport, artă, frumusețe etc., adormiți și hipnotizați de cuvântul magic PROGRES, aceștia vor fi astfel distrați și îndepărtați de la problemele grave lăuntrice sau politice, consumându-și zi de zi, în mod haotic și inutil, un imens și prețios capital de energie psiho-mentală pe care îl vor investi, spre exemplu, în frenezia unui steril meci de fotbal.

14. Religia creștină se urmărește a fi discreditată treptat de către francmasoni.

15. Cei care se vor opune într-un mod oarecare instaurării dominației francmasonice vor fi pedepsiți cu moartea. Francmasoneria exterioară este doar avangarda și stâlpul de susținere al Ierarhiei Francmasonice Secrete. Lojele francmasonice în calitatea lor de grupuri ale francmasoneriei exterioare sunt de fapt o creație a Ierarhiei Francmasonice Secrete. Odată cu proclamarea formală a Republicii Mondiale Unice, această Francmasonerie simplă (exterioară) va fi desființată la scurt timp după aceea împreună cu orice formă de liberalism.

16. De asemenea, se va desființa învățământul liber (particular), iar în școli tineretul va fi crescut numai în spiritul noilor săi stăpâni (Ierarhia Francmasoneriei Secrete).

17. Baroul trebuie să fie demoralizat, atunci la fel și prostimea. Instituțiile publice trebuie compromise, iar spionajul și turnătoria trebuie să fie cultivate în mod sistematic.

18. Prestigiul persoanelor publice care sunt orientate în mod benefic și divin trebuie să fie în mod sistematic desființat, ca și ființa lor, prin atentate, calomnii, denigrare sau folosind alte căi ascunse.

19. Toți criminalii politici și anarhiștii nu trebuie niciodată să fie prezentați publicului ca fiind niște martiri care luptă pentru fericirea multimii.

20. Crizele economice mondiale sunt în mod intenționat întreținute de către francmasonerie, cu scopul de a retrage banii din circulație; astfel guvernele trebuie să fie determinate - pe diverse căi - să facă împrumuturi externe uriașe cu dobânzi mari, pentru a fi pe deplin la mâna (discreția) francmasoneriei. În viitoarea Republică Mondială Unică, proprietatea particulară va putea fi oricând confiscată de Conducătorul Republicii, care va fi singurul proprietar de fapt în stat.

21. În această viitoare Republică Planetară Unică, bursele de fonduri publice nu vor mai avea ce căuta, deoarece atunci statul va fixa prețurile după cum el va dori. Până atunci, pe de o parte, împrumutând cu sume

uriaeșe guvernele și, pe de altă parte, întreținând corupția administrației, dominația francmasonică vine de la sine.

22. Această dominație urmează să se instaureze mai ales cu ajutorul aurului și a banilor, care se află în mâinile membrilor Ierarhiei Superioare Secrete a Francmasonilor.

23. Mica industrie va fi, în viitoarea Republică Planetară, singura cale ce va împiedica apariția șomajului.

24. Regalitatea este forma ideală de guvernare în cazul Statului Planetar Unic, însă ea este realizabilă numai atunci când regele Statului Planetar va fi ales și educat de Ierarhia Superioară Secretă a Francmasoneriei.

Situația actuală la nivel planetar este rezultatul aplicării pas cu pas a directivelor secrete ale Protocoalelor

De atunci au trecut mai bine de 100 de ani și ar trebui ca cineva să fie orb ca să nu vadă că TOT CEEA CE PREVĂD PROTOCOALELE A FOST APLICAT PAS CU PAS, fără nicio excepție și caracterizează modul de funcționare al societății actuale. Scopul ultim este instaurarea Noului Ordin Mondial, adică impunerea unui stat planetar, a unui guvern mondial, a unei religii mondiale, armate mondiale, bănci centrale mondiale. Ceea ce nici măcar masonii nu pot să nege este tocmai faptul că MAJORITATEA EVENIMENTELOR CE SE PETREC ACUM ÎN JURUL NOSTRU ÎN ÎNTREAGA LUME INDICĂ O APLICARE PAS CU PAS A ACESTOR PROTOCOALE. Dacă această conspirație mondială împotriva umanității nu există, cum se face că fiecare dintre noi resimte efectele sale? Dacă ele nu inspiră agenda zilnică a guvernanților din umbră, de ce rezultatele acțiunilor acestor guvernanți, pe care toți le vedem în jur, sunt conforme 100% cu prevederile acestor Protocoale? Nici măcar profețiile lui Nostradamus nu „nimeresc” atât de bine realitatea pe care o observăm cu toții zi de zi în jur, așa cum o descriu aceste Protocoale.

Națiunile sunt dezbinăte, desființate și învrăjbite unele împotriva altora. Asistăm la un monopol internațional asupra resurselor naturale ale planetei, asupra surselor de informare și asupra finanțelor lumii. Creștinismul actual nu mai are nimic în comun cu învățătura transmisă de Cristos, căci aceasta a fost atât de mult cenzurată și denaturată încât a ajuns un instrument de control al minții umane în mâna bisericilor subjugate de masonerie. În jurul nostru vedem foamete, războaie absurde, minciună, ură, teroare.

Echilibrul ecologic al naturii este aproape distrus, protecția asigurată de stratul de ozon este pe cale să fie anihilată. Aerul pe care îl respirăm este sufocat de noxele mașinilor și de fumul țigărilor pentru care o parte din oameni plătesc bani grei. Ne îmbolnăvim corpurile printr-o alimentație sintetică, toxică. Avem o medicină care a devenit o știință a bolilor nu a sănătății și care în loc să ne vindece ne îmbolnăvește și mai tare pentru a se asigura că va avea continuu pacienți (industria farmaceutică se află pe primul loc în lume ca profit!).

Sistemul educațional nu ne învață nimic autentic și ne modelează mințile doar pentru a ne transforma în niște

consumatori stabili ai produselor viitorului. Mass-media, devenită a patra putere în stat, în loc să ne informeze, ne bombardează cu minciuni și reclame. Politicienii sunt corupți și luptă pentru interese care nu mai au nimic în comun cu nevoile celor care îi aleg ca reprezentanți. Justiția care trebuie să facă dreptate este cea mai coruptă instituție. Iar forțele de ordine create pentru a proteja drepturile cetățenilor sunt primele care le încalcă. Oamenii au devenit sclavi buni de muncă fiind exploatați timp de 10-12 ore pe zi pentru salarii ce nu le acoperă nevoile curente. Când salariile cresc o dată, prețurile cresc de 2 ori mai mult iar oamenii sun încurajați să consume cât mai mult, consumându-se de fapt pe ei.

E un tablou sumbru și s-a ajuns aici pentru că aceste 24 de Protocoale au fost aplicate prin grija masoneriei operative ce s-a infiltrat în toate statele și s-a extins într-o rețea nevăzută la nivel mondial. Și toate acestea pentru ce? Pentru ca popoarele să spună într-o zi „ne-am săturat” și să accepte cu bucurie unica soluție pe care guvernul din umbră le-o va oferi. Un așazis rege planetar, un suveran unic care să rezolve toate aceste rele. Este necesar să fim cu toții conștienți că acest personaj va putea conduce lumea doar dacă oamenii îi vor cere acest lucru și că în acest moment tot ceea ce se petrece în jur nu este decât **MUNCĂ DE CONVINGERE** pentru ca oamenii să îl ceară pe acest fals salvator. În realitate, el este cel mai mare dușman al omenirii, căci fără existența lui, problemele pe care se oferă să le rezolve cu atâta „mărinimie” nu ar fi existat. El nu este nimeni altul decât Satan (Adversarul, Arhitectul, Anticristul) ce va fi prezentat pe post de „mântuitor”.

Furtul valorilor supreme: dreptul la viață și la evoluție spirituală

Am descris deja în paginile de mai sus cum îi este îngădit ființei umane dreptul la evoluție spirituală, prin intermediul educației materialiste, a sistemului defectuos prin care sunt educați copiii în școli, prin intermediul presei și a televiziunii, care trezesc prin emisiunile perverse tot ceea ce e mai rău și mai deplasat în oameni. În acest mod, conștiința oamenilor este îndreptată preponderent către aspectele materiale și sociale, negând sau ignorând aspectul cel mai important al vieții: SPIRITUALITATEA.

În același context, mijloacele de educație și de informare în masă sunt folosite și pentru îngădirea unui alt drept fundamental al omului, și anume DREPTUL LA VIAȚĂ. Planurile francmasoneriei universale sunt de a depopula planeta, astfel încât poluația acesteia să nu depășească un miliard. Cu toate că poate să pară fantasmagorică această afirmație și să o încadrăm, la modul simplist, în criteriul „teoriei conspirației”, faptele care vor fi expuse în continuare, dovedesc fără nici un dubiu, această intenție diabolică. Pentru francmasoni, o populație de un miliard de suflete educate după cum vor ei, este mult mai ușor de controlat și subjugat decât o populație numeroasă.

Să vedem cum doresc dumnealor să ducă la îndeplinire acest plan. În primul rând prin intermediul războaielor. Nu intrăm acum în detalii, dar cele două sângeroase războaie mondiale au fost plănuite în detaliu de către „maestrii” francmasoni cu rezultate multumitoare pentru ei. Ca un ultim exemplu de războaie duse în numele Noii Ordini Mondiale, cel din Irak, pornit din niște motive oficiale dovedite a fi false, a costat viața a 1.500.000 de suflete.

Alte modalități pe termen mai lung care se duc la îndeplinire cu perseverență sunt reducerea duratei medii de viață a omului și chiar otrăvirea ființei umane pentru provocarea morții ei premature prin intermediul alimentației, a așa-ziselor remedii de întreținere a sănătății (cum ar fi pasta de dinți) și prin intermediul medicinei alopate, a vaccinurilor etc.

Noua Ordine Mondială – responsabilă de genocidul biochimic planetar

Am văzut deja că sub numele de Noua Ordine Mondială (New World Order) se ascund organizații, instituții și indivizi, grupați într-o rețea gigantică intercorelată. Această grupare ocultă planetară nu cunoaște limite statale, se află deasupra legilor tuturor țărilor și controlează politica, sistemul bancar internațional, industria, comerțul, sistemul de asigurări, traficul de droguri și de arme, lumea medicală etc. Ea nu dă nimănui socoteală pentru deciziile pe care le ia, și este cea care trage sforile tuturor evenimentelor majore din lume. Ea se ascunde în spatele marilor corporații și al marilor agenții guvernamentale, pe care le dezvoltă și le controlează, cu scopul bine definit de a domina lumea. De-a lungul timpului, tot mai mulți oameni au aflat de existența acestei conspirații mondiale.

Însă marea majoritate a lor, din păcate, reacționează cu scepticism și cu neîncredere la acest subiect, inconștienți de condiționarea mentală care le este implementată permanent prin intermediul instituțiilor de stat. Amploarea și complexitatea rețelei de înșelătorie a acestei conspirații este greu de imaginat. Metodele pe care le utilizează în acest război cu omenirea sunt în special de natură biochimică, fiind promovate prin sistemul farmaceutic, medical, alimentar și prin manipularea maselor cu ajutorul mass-mediei, cu scopul sinistru de exterminare a populației.

Ceea ce majoritatea cetățenilor cred că este „opinia publică”, reprezintă de fapt o propagandă abil regizată, cu scopul secret de a se declanșa un anumit răspuns comportamental dorit din partea populației. Părerile „opiniei publice” sunt monitorizate permanent, cu intenția de a se verifica acceptarea de către populație a programelor planificate de „ei”. Conspiratorii Noii Ordini Mondiale își realizează agenda de lucru, orchestrând cu măiestrie emoțiile umane și cultivând în special frica. Pătrunzând în labirintul încurcat al manevrelor politice și corporatiste, descoperim stupefiați o lume a criminalității și a abuzurilor de neimaginat, îndreptată împotriva umanității. Transpare din ce în ce mai clar ideea că trădătorii umanității – care, după modul lor de acțiune, nu pot fi numiți „oameni” – au ales să folosească acum alte metode (mascate) de exterminare a populației: prin alimentație (introducând aditivii extrem de nocivi, precum aspartamul, glutamatul de sodiu etc.), prin produsele cosmetice, prin apa fluorurată, prin deșeurile toxice, prin hrana iradiată, sau modificată genetic, prin vaccinurile cu mercur și prin alte arme biologice, de fapt, o altă variantă modernă pentru bombele folosite pe vremuri, cu scopul (același) de a distruge mase întregi de oameni. Sub pretextul „cercetării” armelor biologice, a vaccinurilor și a medicamentelor periculoase, „ei” își dezvoltă de fapt această industrie în propriul lor interes și folosesc ființele umane drept cobai. Au ajuns până acolo încât să creeze noi agenți biologici și virusuri, pentru care apoi au fost necesare alte remedii, create, desigur, tot de ei – vaccinurile. Experimentele pline de cruzime, pe material uman, sunt realizate între zidurile reci, sterile și antifonate ale laboratoarelor și unităților militare ultrasecrete de... bio-teroriști în halate albe. Finanțate prin diferite programe guvernamentale, aceste studii pseudoștiințifice sunt prezentate ca fiind proiecte de „cercetare și dezvoltare” de cea mai bună credință.

Pe primul loc în agenda de lucru a „elitei” criminale a acestui secol este reducerea drastică a populației. Miliarde de oameni nevinovați au murit în urma „războaielor”, a

dominațiilor tiranice, a masacrelor rasiste, a homicidului, a epidemiilor, a SIDA-ei, a fumatului, a avorturilor, a erorilor medicale, a efectelor nocive ale medicamentelor, a dezastrelor „naturale” și a genocidelor care toate, oricât de bizar ar părea, au fost provocate și inițiate tot de „ei”. Această trădare cutremurătoare față de umanitate, bazată pe abuz de putere, crime de război, conspirație, conflict de interese și minciună, este o încălcare flagrantă a drepturilor omului, însă ea se desfășoară sub masca pompoasă a democrației, a carității și a libertății individuale.

Virusurile artificiale și „remediile” toxice care sunt oferite de către „elita” mondială

Problema suprapopulării planetei a fost enunțată încă din secolul al XVIII-lea de către demograful și economistul englez Thomas Robert Malthus. În lucrarea *Eseu despre principiul populației*, publicată în anul 1798, Malthus susține că numărul de oameni crește în progresie geometrică (ex: 2, 4, 8, 16, etc), pe când resursele alimentare cresc doar în progresie aritmetică (ex: 1, 2, 3, 4, etc). Din acest motiv, afirmă Malthus, va veni un moment care resursele Terrei nu vor mai fi suficiente pentru a susține întreaga populație planetară. Soluția propusă de guvernul din umbră? Genocidul!

Deși au existat mulți gânditori care au contrazis aceste ipoteze ale lui Malthus, ele au fost repetate până la saturație pentru a face oamenii să accepte anumite metode de control al populației planetei noastre. Malthus însuși a avansat câteva idei în acest sens: el propune controlul creșterii populației realizat, printre altele, prin căsătorii la vârste înaintate și abținerea sexuală. Faptul că Malthus cere impunerea acestor metode de control doar pentru clasa socială săracă este semnificativ. Conform teoriei sale, doar muncitorii și clasele de jos poartă responsabilitatea pentru bolile societății. În lucrarea citată, Malthus propune și abolirea anumitor legi, lucru ce a dus la o degenerare a condițiilor de viață a săracilor din Anglia și la scăderea numărului lor, scăzând astfel și sărăcia raportată la nivel global.

Acapararea evidentă a resurselor de hrană și omorârea pe ascuns a celor slabi

Ideile lui Malthus marchează gândirea multor sociologi și analiști politici moderni, reprezentanți ai curentului neo-malthusian apărut în SUA în anii '60 ai secolului trecut. Aceștia vorbesc despre „bomba demografică”, „creșterea nulă” și „raritatea resurselor naturale”. Thierry Millemann, doctor în economie și consilier al unor mari corporații este autorul zguduitoarei lucrări *Fața ascunsă a lumii occidentale*, publicată în ianuarie 2005. În această carte el afirmă că strategia țărilor dezvoltate (numită și „prima lume” - în opoziție cu „lumea a treia”), în implementarea căreia Statele Unite joacă un rol crucial după ce au făcut tot posibilul și au reușit să preia conducerea mondială în anul 1945, se definește succint prin trei direcții de acțiune complementare:

- țările dezvoltate au asigurat accesul exclusiv la resursele energetice mondiale, pentru a evita astfel să se confrunte cu penuria;
- țările sărace sunt împiedicate să se dezvolte pentru ca să nu devină consumatori de energie;
- eradicarea „suprapopulației”.

Punerea în aplicare a acestui plan este ușor de observat în jurul nostru. Spre exemplu, dobândirea accesului predilect sau exclusiv al Statelor Unite la anumite resurse naturale este realizată prin diferitele intervenții militare în zone strategice din punct de vedere economic, sub pretextul realizării unor misiuni de apărare a păcii, cum ar fi cele din Kuweit, Irak și în viitor probabil și Iran.

Populația planetei ar ajunge la 41 miliarde în anul 2100

Problema este tratată cu maximă atenție de cei aflați la vârful puterii mondiale. În anul 1953, președintele Dwight Eisenhower primește rezultatele unor studii comandate de predecesorul său, Harry Truman. Perspectivile sunt atât de catastrofale încât numește imediat o comisie senatorială pentru a ancheta problemele demografiei mondiale și a rezervelor de materii prime. Rezultatul îl sperie și îl face să treacă la măsuri extreme. Statisticile anunță mai mult de 41 de miliarde de locuitori ai planetei înainte de finele secolului al XXI-lea. Această estimare se bazează pe analiza ratei de creștere a populației globului. Au fost necesari 150.000 de ani pentru ca populația Terrei să ajungă la un miliard de oameni, apoi doar 90 de ani - din anul 1850 până în anul 1940, pentru ca ea să se dubleze. După doar 35 de ani, în anul 1975 populația s-a dublat din nou ajungând la patru miliarde de oameni. Cifra de cinci miliarde a fost atinsă 13 ani mai târziu, în anul 1988, iar cea de șase miliarde peste doar 11 ani, în anul 1999.

Cum procedează experții statelor dezvoltate pentru a opri creșterea exponențială? Prin a doua și a treia dintre direcțiile de acțiune enunțate mai sus, și anume: împiedicarea țărilor sărace să se dezvolte pentru a nu consuma din resurse (metodă considerată inefficientă) și eradicarea suprapopulației.

Programe de sterilizare și avortare în Asia, America Latină și Africa

Pentru strategii oficiale de la Washington, pământul nu poate suporta mai mult de 10 miliarde de oameni. Neoficial, se știe că planurile diabolice ale francmasoneriei mondiale vizează o și mai drastică reducere a populației planetare, la 1 miliard de locuitori. Pentru aceasta s-a trecut la eradicarea suprapopulației.

Sub masca planningului familial sau a combaterii SIDA (boală a cărui virus a fost creat în laborator și răspândit cu bună știință), statele dezvoltate se reorientează spre o politică brutală de reglare a nașterilor în țările din ceea ce ei numesc „lumea a treia”. Cu ajutorul Agenției pentru Dezvoltare Internațională (AID) și al unei rețele de organisme particulare, cum ar fi fundațiile Ford și Rockefeller, sunt realizate programe de avortare

și sterilizare în Asia, America Latină și Africa.

Discreția cu privire la aceste activități este impusă ca regulă absolută, după cum scrie Henry Kissinger în NSSM 200(2) - National Security Study Memorandum, pe care l-a redactat în aprilie 1974 pentru președintele

Gerald Ford: „Există pericolul ca țările mai puțin dezvoltate să considere motivele țărilor bogate ca fiind o formă de imperialism economic sau rasial. O asemenea percepție ar putea crea serioase repercursiuni asupra proiectului de stabilitate populațională”. Pe de altă parte, pericolul creșterii necontrolate a natalității din țările sărace îl face pe Kissinger să afirme: „reducerea populației țărilor sărace este vitală pentru securitatea Statelor Unite”. În august 1974, cu ocazia Conferinței mondiale asupra populației, care a avut loc chiar la București, a fost propus de către Washington un plan mondial de acțiune în acest sens. Acesta conținea afirmații atât de grave încât atât Vaticanul cât și Europa de Est și China (considerate ca făcând parte din lumea a doua) s-au opus în mod energic.

Războiul, infanticidul și epidemiile - metode de control populațional

Sociologul american Gerhard Emmanuel Lenski, profesor emerit la Universitatea Carolina de Nord din Chapel Hill, este cunoscut pentru contribuțiile sale din domeniile sociologiei religiei, inegalității sociale și teoriei sociale ecologic-evoluționiste. El susține faptul că producția de alimente a unei țări este cea care limitează mărimea populației, menținând-o la numărul de indivizi care pot fi hrăniți. Pe scurt, scrie el, societățile trebuie întotdeauna să caute modalități de a produce mai multă hrană pentru a putea fi susținut un număr mai mare de indivizi, și pentru ca „metode draconice de control populațional, cum ar fi războiul și infanticidul, să nu fie necesare”. Iată cum aflăm că războiul și infanticidul sunt de fapt metode de control populațional.

La acestea se adaugă o altă armă infernală: epidemiile provocate intenționat prin crearea în laboratoarele de inginerie genetică a unor virusuri mortale. Încă din anii '60 cercetătorii au observat că în momentul în care componentele unui virus care au fost în prealabil separate sunt puse toate la un loc într-un mediu specific, virusul se re-asamblează. Pornind de la această constare s-a descoperit că pentru a crea un nou virus se pot utiliza părțile componente a două sau mai multe virusuri. Acest lucru este posibil întrucât ingineria genetică permite la ora actuală tăierea din genomul unui virus a genelor responsabile cu anumite efecte biologice care se doresc a fi manifestate de noul „produs”. Ceea ce rezultă

se testează ulterior pe culturi celulare și pe animale de laborator. Dar chiar și cu aceste testări, nu se poate cunoaște cu precizie efectul produs asupra ființei umane. De aceea este necesară testarea pe oameni prin crearea de mini-epidemii, pentru a se observa atât virulența virusului nou creat, cât și rapiditatea de transmitere a lui de la om la om. Pentru ca opinia publică să nu reacționeze violent în cazul unei epidemii de proporții, ea poate fi „pregătită” printr-o campanie susținută de informare / dezinformare.

Campania mediatică privind gripa aviară

De câțiva ani încoace, mass-media întreține o astfel de campanie referitoare la eventuala epidemie de gripă aviară care ar putea apare prin transmiterea la om a virusului H5N1 modificat. Această posibilitate de infestare masivă este făcută să pară foarte veridică atât prin argumente practice – exemple referitoare la „epidemiile” cu virus H5N1 care au avut loc în ultimii ani în diferite țări asiatice și est-europene, cât și prin tot soiul de documentare științifică referitoare la modul în care virusul gripei aviare ar putea suferi anumite modificări genetice. Ceea ce omit aceste documente este tocmai faptul că din punct de vedere biologic este imposibil ca virusul să devină patogen la om. El se poate modifica doar printr-o intervenție umană ce vizează acest scop.

Ipoteza unei „reassortări” a virusului nu stă deloc în picioare. Millemann demască și el această intoxicare: „Se uită faptul că virusul nu se poate reproduce. El doar se duplează. Deposedat de orice mecanism metabolic, el nu este o ființă vie. Pentru a „deturna” o celulă în folosul său, agentul infecțios viral trebuie să fie înzestrat cu aceeași cheie ADN. Iar cel uman și cel aviar sunt absolut incompatibile. Este ca și cum ați dori să deschideți seiful Băncii Franței cu cheia de la pivnița dumneavoastră.”

Alte intoxicații evidente ce sunt realizate prin mass-media

Cu câțiva ani în urmă, o propagandă de proporții similare a fost realizată referitor la „boala vacii nebune”. Dar se pare că oamenii nu au tras niciun fel de învățăminte, unii mai așteptând și astăzi ravagiile promise. Referitor la epidemia de gripă aviară, se repetă cu insistență că este suficient ca virusul aviar să se „re-asorteze”, adică să se combine cu un virus gripal specific unui mamifer, spre exemplu cel al gripei porcine, pentru ca specia umană să fie decimată în mare parte. Totuși, nimeni nu este în măsură să explice cum s-ar putea produce acest lucru în mod natural, deci fără o intervenție umană în sensul mutației.

Oameni de știință remarcabili își arată uimirea în fața intoxicațiilor

răspândite de mass-media. Jeanne Brugere-Picoux, profesor la Școala Națională Veterinară Maisons-Alfort, specialistă în păsări, scrie că: „problema este specific animală, iar cea a pandemiei umane care poate apare, nu va avea probabil nicio legătură cu virusul H5N1 asiatic, ci cu altceva”. Evident, lumea trăiește suspendată de acest „probabil”. Iar campania mediatică lasă impresia că avem de-a face cu un fel de loterie, în care la un moment dat apare „din întâmplare” un nou virus transmisibil la om.

Și atunci, dacă virusul H5N1 nu este periculos pentru om, la ce bun atât tam-tam? Pentru Millemann, răspunsul este evident: când va apare pandemia, opinia publică o va asocia cu pretinsa mutație naturală a virusului și nu va bănuși deloc o manipulare. Din momentul apariției microscopului electronic, în anii '50, toate laboratoarele militare din lumea dezvoltată au început cercetări pe virusuri. „Începând cu anii '60, precizează Millemann, omul știe să manipuleze virusurile. Și începând cu anii '70, armata americană știe cum să îi creeze”. „Geniul” negativ în genetică este capabil să crească virulența oricărui agent infecțios. Din punct de vedere tehnic, nimic nu se opune războiului biologic.

Așa-zisa „epidemie” SARS

Înțepenirea în ignoranță poate conduce la un fenomen identic celui apărut în China în anul 2002: SARS. Despre acesta s-a spus că a apărut în urma combinării „întâmplătoare” a unui virus ce provoacă gripa la un mic mamifer, cu virusul gripei umane. Ceea ce a rezultat a infectat un porc și apoi s-a transmis unui om care a luat contact cu animalul respectiv. Cum întâlnirea dintre cele două virusuri nu putea avea loc, intervenția umană a fost descoperită imediat. Savanții ruși Serghei Kolesnikov de la Academia de Științe Medicale și Nikolai Filatov, șeful Serviciului de epidemiologie din Moscova au demască o într-un comunicat către Agenția de presă *Reuters* pe 11 aprilie 2003. De-abia atunci mass-media a dezvăluit că virusul fusese creat într-un laborator din Hong Kong unde fusese modificat prin integrarea unei catene de ADN uman într-un virus care determina apariția simptomelor de insuficiență respiratorie la animale. Și ca și cum nu era destul, cercetătorii au realizat și modificarea codului genetic pentru ca transmiterea să nu se facă doar pe cale respiratorie, ci și prin atingere.

Plauzibil sau delirant? Din păcate, asemenea acțiuni realizate cu o evidentă intenție diabolică sunt greu de conceput, iar pertinenta avertizărilor poate fi verificată doar *a posteriori*, de către supraviețuitori, așa cum a fost în cazul SIDA sau SARS.

Soluțiile găsite de cei care conduc planeta în acest moment nu arată decât un nivel rudimentar de conștiință, tipic unei jungle în care animalele luptă pentru supraviețuire distrugând exemplarele slabe și acaparând sursele de hrană. Precum observăm, modalitățile de rezolvare a problemelor acestei planete, propuse de cei care sunt pe primele trepte ale ierarhiei economice, nu vizează nicidecum îmbunătățirea nivelului de trai al tuturor locuitorilor planetei.

Fluorul din pasta de dinți și din apă - un mare și nebănuit pericol pentru sănătate

Sub pretextul combaterii apariției cariilor dentare, mai mult de două treimi din apa potabilă consumată astăzi în SUA este fluorurată. Publicul este prea puțin conștient de efectele nocive ale ingerării de fluoruri, atât din apa potabilă, cât și prin utilizarea pastelor de dinți care conțin fluor. Un număr foarte mare de studii demonstrează că fluorurarea nu are niciun efect în combaterea cariilor dentare. În schimb, ea duce la creșterea mortalității infantile, provoacă malformații congenitale, distruge oasele și sistemul nervos.

Un studiu care a urmărit să compare sănătatea dinților locuitorilor din două orașe americane, Los Angeles și San Francisco, nu a găsit nicio diferență între aceștia, deși în San Francisco apa potabilă era deja fluorată, pe când în Los Angeles, nu. Studii clinice realizate începând cu anii '90 în SUA au demonstrat că există o strânsă legătură între consumul de apă fluorată și fracturi. Alte cercetări realizate începând cu anul 1991, în cadrul Programului Național de Toxicologie american, au arătat că există o creștere certă a cazurilor de osteosarcom, o formă de cancer care atacă oasele, la persoanele care ingerează frecvent fluoruri, fie din apa potabilă, fie din pasta de dinți.

Dr. Ian Packington, toxicolog la Asociația Națională pentru Apă Pură din SUA, a descoperit că în zonele în care s-a realizat fluorurarea apei, numărul de copii născuți morți este mai mare cu 25% decât în cele în care apa nu este fluorată. O altă analiză, realizată pentru Departamentul de Stat al Sănătății din SUA, arată că în zonele cu apă fluorată numărul de persoane bolnave de sindrom Down este cu 30% mai mare decât în zonele în care apa nu este fluorată. Cercetările realizate de dr. Albert Schatz au ajuns la concluzii similare în America Latină: în zonele în care apa este fluorată, cazurile de mortalitate infantilă și malformații congenitale sunt foarte ridicate ca număr.

Alte studii au arătat că fluorarea apei nu are niciun efect asupra dinților, așa cum s-a pretins, fluorul având efect asupra acestora, doar dacă acționează punctual, la nivelul smalțului. În schimb, efectele secundare generate de ingerarea de fluoruri sunt foarte periculoase. Și atunci, de ce mai este fluorată apa de băut? Una dintre explicații este faptul că există anumite industrii, cum ar fi cea de prelucrare a aluminiului sau cea de producere de fertilizatori agricoli, care generează mari cantități de fluoruri. Cum acestea sunt niște poluanți foarte importanți, iar companiile nu au voie să deverseze decât cantități limitate, s-a recurs la această stratagemă, care pune în pericol atât mediul, cât și sănătatea populației. Ea este cu atât mai perversă, cu cât oamenii în cauză au senzația că fac ceva bun pentru sănătatea lor. La fel stau lucrurile și cu intensile campanii publicitare, prin care sunt promovate pastele de dinți care conțin fluor. Intoxicarea populației cu fluor face parte, de asemenea, din planul criminal de control mental și otrăvire gradată a populației cu ajutorul

aditivilor alimentari. Fluorul este introdus fie în apa de la robinet, fie în diferite produse de consum. La nivel psihic, fluorul ingerat produce gradat o anumită stare de docilitate sau „îndobitocire”.

Ca dovadă a reacțiilor negative produse de către fluorurarea forțată a populației, 2500 de medici și oameni de știință din SUA au semnat o petiție prin care cer să se renunțe la fluorurarea apei și a produselor de larg consum.

„Este momentul ca SUA și celelalte țări care practică fluorurarea să recunoască faptul că aceasta este depășită, având nenumărate riscuri care depășesc cu mult ca pericol beneficiile minore ale acesteia. Fluorarea violează etica medicală și refuză cetățenilor dreptul de a alege. Fluorarea trebuie să înceteze chiar acum,” se afirmă în această petiție.

Plătim pentru propria moarte: vaccinurile care ne omoară

Victimele epidemiilor din ultimele decenii au depășit numărul victimelor celui de-al Doilea Război Mondial. În spatele mediatizării deșănțate a vaccinurilor se ascunde un adevăr înspăimântător: niciunul dintre vaccinurile existente la ora actuală, pentru niciuna dintre boli, nu este cu adevărat eficient. Nu s-a demonstrat științific eficiența vaccinurilor ci, din contră, s-a demonstrat că ele sunt foarte periculoase, transmitând un număr mare de virusuri și generând veritabile epidemii. În plus, substanțele care fac parte din vaccinuri, precum mercurul și aluminiul, pot produce autism, Alzeheimer, cancer etc. Prin vaccinare, suntem păcăliți să plătim bani grei și să îi îmbogățim chiar pe cei care încearcă astfel să ne ucidă.

Cunoaștem cu toții teoriile vehiculate în ultimii ani, privitor la existența unui număr „prea mare” de oameni pe planetă și la așa-zisa insuficiență a resurselor planetare. Am remarcat cu toții numărul din ce în ce mai mare de cataclisme mai mult sau mai puțin naturale care au loc în diferite părți ale lumii. Ar trebui să aruncăm o privire și asupra unui subiect mai puțin mediatizat – diferitele epidemii ale căror victime, în ultimele decenii, depășesc numărul celor din al Doilea Război Mondial. Aerosolii, tănțarii și vaccinurile sunt pricipalele modalități „de luptă” fără oponenți, ale guvernelor cu așa-zisa suprapopulare a planetei.

Aerosoli și tănțari - mijloace eficiente pentru infectarea cu virusuri

În anul 1946, viitorul „rege” al produselor farmaceutice, George Merck, a raportat secretarului de război al SUA că a reușit să transforme în

armă biologică toxina extrasă din bacteria *Brucella* și să o izoleze într-o formă cristalină indestructibilă, utilizând doar fragmente de ADN. În timpul războiului corean s-au pulverizat în aer astfel de cristale asupra populației chineze și coreene. Din acest motiv, mulți veterani din acel război au dezvoltat ulterior scleroza multiplă. Armata a recunoscut că boala era în corelație cu *Brucella* și a plătit veteranilor compensații. Deși particulele de *Brucella* pot rămâne inactive în organism

timp de mai multe decenii, acestea pot fi reactivate de vaccinuri. Pentru soldații americani vaccinurile au devenit obligatorii din anul 1911. Pe lângă scleroza multiplă, această bacterie a mai fost asociată cu o varietate de alte boli, incluzând: SIDA, cancerul, diabetul, boala Parkinson, boala Alzheimer și artrita. În anul 2000, dr. Charles Engel de la Institutul Național pentru Sănătate, SUA, a declarat că particulele de *Brucella* erau probabil răspunzătoare de sindromul oboselei cronice și de fibromialgie.

În plus față de aerosoli, țăntării au fost îndelung testați ca și agenți de dispersie a diferiților patogeni. În anul 1950, Laboratorul de parazitologie Dominion din Belleville, Canda, creștea 100 de milioane de țăntări pe lună. Au fost apoi trimiși la Universitatea Queens, în Kingston, unde li s-au inoculat particulele cristaline infectante. O epidemie de proporții de oboseală cronică a fost raportată în anul 1957 în Punta Gorda, Florida. În săptămâna premergătoare, un influx masiv de țăntări a fost observat în zona respectivă. Institutul Național pentru Sănătate a declarat că 450 de persoane s-au îmbolnăvit de oboseală cronică în decurs de o lună. Multe astfel de teste au fost realizate pe populația civilă în ultimii 50 de ani.

După 11 septembrie 2001, toate aeroporturile SUA au trecut sub control militar. Există un proiect denumit „Frunza de trifoi”, care utilizează transportoare aeriene domestice echipate cu cisterne speciale care pulverizează asupra populației civile diferite substanțe chimice.

Vaccinurile sunt metoda cea mai simplă de a îmbolnăvi populația

Pentru a trece de bariera de vigilență a oricărui om obișnuit, cea mai simplă modalitate care este utilizată și care chiar ne face co-părtași la propria distrugere este așa-zisa luptă împotriva îmbolnăvirilor, prin... vaccinuri.

Vaccinurile sunt o sursă extraordinară de profit care nu comportă niciun risc pentru companiile farmaceutice, mai ales de când reacțiile adverse post-vaccinale sunt recompensate de guvern - în cazul SUA. Ținând

cont și de faptul că doar 10% din aceste reacții adverse sunt raportate, această afacere - vaccinarea - ajunge să fie extrem de ușor de întreținut și promovat. Prin acest mod pervers de manipulare, putem spune că noi ajungem să plătim pentru propria moarte și să-i facem astfel să se îmbogățească pe acești criminali, în plus față de reducerea populației pe care ei o preconizează.

Influenta grupare Clubul de la Roma susținea, într-un material scris, că populația planetei este prea numeroasă și că este necesară reducerea acesteia cu 90%. În mod evident, prin războaie și epidemii (HIV, Ebola, Marburg, probabil West Nile și SARS), se poate ajunge la îndeplinirea acestui deziderat. Alte grupări elitiste (Comisia Trilaterală, grupul Bilderberg) au exprimat același punct de vedere în legătură cu suprapopularea planetei. Așadar, vaccinurile nu sunt numai o sursă de venit, ci și o foarte bună modalitate de fragilizare a sănătății populației și chiar de reducere a numărului acesteia, după cum se va observa din cele expuse în continuare.

Virusul HIV a fost mai întâi răspândit prin vaccinare

Dr. Robert Strecker susține că Departamentul Apărării (DOD - Department of Defense) a alocat 10 milioane USD în anul 1969 pentru a fi creat virusul imunodeficienței umane (HIV) care să fie folosit pentru reducerea populației de culoare. Prin utilizarea Actului de Libertate a Informației, dr.Strecker a putut afla faptul că DOD a obținut fonduri de la Congresul SUA pentru a realiza studii asupra agenților care distrug sistemul imunitar, pentru crearea de arme biologice.

În luna mai a anului 1987, publicația *Times*, din Londra, raporta pe prima pagină că vaccinul antivariolic administrat în anul 1977 de către Organizația Mondială a Sănătății, a indus SIDA. 100 de milioane de oameni din Africa erau supuși acestui risc. Zonele cu numărul cel mai mare de astfel de vaccinări prezentau cele mai mari densități de cazuri SIDA. Virusologul Robert Gallo era citat în acest articol, spunând că „cercetătorii în domeniul SIDA nu vor spune nimic despre aceasta, deoarece sunt plătiți ca să tacă”. De asemenea, odată cu vaccinarea antivariolică din Africa a avut loc și o vaccinare anti-hepatită B la homosexualii din New York, San Francisco, Los Angeles, St. Louis, Houston și Chicago în anii 1978 și 1979. Studiile epidemiologice din SUA au arătat că aceste 6 orașe au cea mai mare incidență de SIDA, complex asociat SIDA (ARC - AIDS related complex), și decese de cauză HIV, în comparație cu celelalte orașe americane. În anul 1992 directorul OMS, David Heymann, a afirmat că „originea SIDA nu mai are importanță pentru știință în prezent”. Aspect extrem de relevant pentru intenția de mușamalizare a acestei „afaceri”.

Guvernul experimentează într-un mod criminal pe populație

În comunitatea științifică există o tendință ca inițial să se ignore și apoi să se ridiculizeze părerile care sunt contrare cu ceea ce se dorește să se creadă și să se impună ca fiind adevărat. Dar câțiva doctori și oameni din

personalul medical și-au expus părerile, uneori chiar unui public surd și a unei mass-media indifferente. Dr. Alan Cantwell care reprezenta această minoritate, afirma: „Guvernul experimentează în secret pe populație? Bineînțeles că da! Aceasta nu este o fantezie paranoidă. Există dovezi care arată că SIDA este o boală «fabricată» de om, fiind produsă de un virus obținut prin inginerie genetică”. Cei care au ridicat vocea și au avertizat despre ceea ce se petrece nu au scăpat fără urmări. Chiar dacă ocupau poziții prestigioase, au fost eliminați sau amenințați fizic și profesional; laboratoarele lor au fost vandalizate, probele distruse, corespondența interceptată și convorbirile telefonice înregistrate.

În decembrie 2005, tot în *Times*, se afirma că Sindromul Războiului din Golf este asociat „cocteilurilor” de vaccinuri care au fost administrate soldaților, pentru protejarea față de eventualele atacuri chimice și biologice. Mai mult de 100.000 de veterani suferă de sindromul contactat în anul 1991, din care 20.000 deja au murit.

Oameni de știință americani au lucrat în Irak ca microbiologi în laboratoarele de arme biologice câteva săptămâni înainte de Războiul din Golf, iar Irakul importa bacterii și virusuri cu virulență mare de la companiile din Statele Unite. În anul 1990, aceștia fabricau cantități uriașe de toxină botulinică și antrax. Comandamentul armatei americane cunoștea posibilitatea ca trupele să fie expuse agenților toxici, în timpul staționării în Irak. Multiplele vaccinări administrate soldaților indică această cunoaștere prealabilă. Dar comandamentul nu a informat trupele despre ceea ce va fi: acestea participau la un experiment de proporții, fără a li se cere acordul. Până la ora actuală cei care au fost acolo nu au fost informați despre aceasta, iar cele mai multe informații despre vaccinările realizate au fost clasate. Mai mult, unul dintre medicii care a refuzat să coopereze deoarece considera că este o violare a Protocoalelor de la Geneva, a fost deferit Curții Marțiale și condamnat la 18 luni de închisoare federală.

Ceea ce s-a descris până acum sunt exemple de afectare a sănătății populației prin crearea de agenți patogeni în acest scop. Mai există și o altă modalitate de afectare a celor vaccinați – nu neapărat prin introducerea în vaccin a unor agenți patogeni despre care se știe că sunt nocivi, ci prin absența sterilizării acestora de contaminări cu diferite bacterii sau virusuri de la animalele de laborator sau culturile celulare pe care sunt realizate vaccinurile.

Vaccinuri care produc cancerul

În anul 1954 dr. Bernice Eddy, bacteriolog, a descoperit virusuri simiene (de la maimuță) în vaccinul, presupusul a fi steril, anti-polio inactivat, dezvoltat de dr. Jonas Salk. Această descoperire nu a fost bine primită la NIH și dr. Bernice a fost... retrogradat.

Mai târziu, dr. Hilleman a izolat virusul SV40 din cele două tipuri de vaccinuri anti-polio: Salk și Sabin. Virusul SV40 produce tumori. În aceste vaccinuri erau 40 de virusuri diferite, și se urmărea eradicarea lor. Nu

s-a reușit sterilizarea completă a vaccinurilor anti-polio.

Dr. John Martin, profesor de patologie la Universitatea California de Sud a fost angajat între anii 1976-1980 în ramura de oncologie virală a Biroului de Științe Biologice, de la FDA. În decursul activității sale acolo, a identificat ADN străin în vaccinul antipolio Orimune Lederle, ceea ce sugera o contaminare serioasă. El și-a atenționat superiorii asupra acestui lucru și i s-a răspuns să înceteze aceste testări întrucât erau în afara activității pe care trebuia să o realizeze. Mai târziu, dr. Martin a

constatat că toate cele 11 maimuțe verzi africane pe care se producea vaccinul anti-polio, prezentau virus citomegalic simian. Cei care realizau vaccinul știau despre acest lucru. Biroul de Științe Biologice a decis ca producția de vaccin contaminat să continue.

În anul 1955 dr. Martin a identificat anumite virusuri numite clandestine, la pacienții cu sindromul oboselii cronice. Aceste virusuri nu prezintă gene ai căror produși determină sistemul imun al gazdei să le recunoască. Astfel, acestea trec „neobservate” de sistemul de apărare al organismului. În martie 1995, dr. Martin a detectat faptul că unele dintre aceste virusuri clandestine își au originea în tipul de virus citomegalic simian, al maimuțelor verzi africane, care infectează omul - virus despre care el atenționase că este prezent în vaccinul anti-polio.

Un articol din *Washington Post* din 26 ianuarie 1988 menționa că toate cazurile de poliomielită apărute după anul 1979 au fost cauzate de vaccinul antipolio, și nu a fost depistată nicio tulpină străină în cazurile de poliomielită.

Vaccinarea copiilor mărește mortalitatea infantilă

În anul 1999 vaccinul antirotavirus a fost recomandat de CDC (Centre for Diseases Control) pentru toți copiii. Când acest program de vaccinare a fost instituit, mai mulți copii au murit, iar un număr foarte mare de copii au făcut obstrucții intestinale care le-au pus în pericol viața. Testările acestui vaccin înainte de patentare au arătat o incidență crescută a pericolului de obstrucție intestinală, dar vaccinul a fost aprobat, fără recomandări speciale pentru practicieni. Adeseori, vaccinurile pentru copii nu sunt studiate pentru toxicitate, deoarece asemenea studii le-ar elimina de pe piață.

În martie 2005, Haruna Kaita, cercetător științific în domeniul farmacologiei și decan al Universității din Nigeria, a testat vaccinurile trimise de Organizația Mondială a Sănătății în India. Dr. Kaita a depistat o serioasă contaminare cu agenți patogeni.

Pe lângă contaminările virale sau bacteriene, vaccinurile conțin și multe

substanțe toxice, care se introduc pentru a preveni infectarea lor cu bacterii sau pentru a le crește „eficiența”. Printre aceste substanțe se află și mercurul, formaldehida și aluminiul. În ultimii 10 ani, numărul de copii autiști a crescut de aproape cinci ori în SUA. Această creștere bruscă a procentului de copii autiști a survenit după introducerea vaccinului antivaricelă, antipojar, anti-rubeolă, în anul 1975. Cazul cel mai reprezentativ este al unui copil căruia i s-au administrat într-o singură zi vaccinuri pentru 9 boli. Aceste injecții au fost urmate imediat de instalarea autismului. Vaccinurile conțin un conservant pe bază de mercur, numit thimerosal. Copilul a primit în aceea zi o doză

de mercur de 41 de ori mai mare decât doza maximă admisă. Mercurul este toxic pentru sistemul nervos.

Substanțele adiționale din virusuri sunt ucigătoare

O nouă boală numită miofascită macrofagică determină dureri în mușchi, oase și articulații. Toate persoanele cu această boală au fost injectate cu vaccinuri care conțineau aluminiu. Depozitele de aluminiu sunt capabile să rămână ca reziduuri iritante în țesuturi și să perturbe sistemul imunitar și sistemul nervos pe tot parcursul vieții. Toate vaccinurile conțin aluminiu și mercur. Aceste metale par să joace un rol important în etiologia bolii Alzheimer.

Când ne vaccinăm, de fapt jucăm o versiune modernă a „ruletei rusești”. Nu numai că ne expunem la aluminiu, mercur, formaldehidă, proteine străine, dar putem dobândi astfel virusul SV40 și alte virusuri periculoase care pot genera cancer, leucemie, SIDA etc. Congresul SUA protejează companiile producătoare de vaccinuri de urmărirea în justiție, astfel că aceste soluții injectabile periculoase cresc profiturile companiilor farmaceutice. Deși expun populația la riscuri enorme, acești producători nu riscă nici măcare o amendă.

În ciuda propagandei deșănțate, nu există nicio dovadă că vaccinurile sunt eficiente. Dimpotrivă. De asemenea, vaccinurile nu sunt studiate în amănunțime înainte de a fi introduse pe piață. Există foarte multe dovezi că vaccinurile sunt periculoase, iar singura rațiune pentru existența lor este aceea de a crește profiturile firmelor producătoare, odată cu reducerea forțată a populației.

Clubul francmasonic Rotary a finanțat vaccinarea copiilor în România

La conferința de prezentare, la noi în țară, a vaccinului Engerix - vaccinul anti hepatită B după ce a fost lăudat peste măsură pentru toate beneficiile pe care le aduce, s-a recunoscut că totuși în Franța

Ministerul Sănătății nu l-a aprobat pentru a fi administrat copiilor. La întrebarea de ce nu a aprobat Ministerul Sănătății francez, s-au invocat motive financiare. Deci România este mai bogată ca Franța? Nu. Clubul Rotary, în generozitatea sa, a sponsorizat această acțiune - vaccinarea cu Engerix B în România. Câtă grijă pentru copiii români! De ce nu și pentru cei francezi?

La ora actuală, Institutul de Patologie al Forțelor Armate reconstruiește virusul gripei spaniole din anul 1918, inserându-l în tulpinile contemporane de virus gripal și crescându-i letalitatea. Gripa spaniolă a omorât 675.000 de americani în perioada 1918-1919. Mulți din cei morți erau soldați vaccinați. Anumiți oameni de știință merg până la a afirma că versiunile reconstruite ale gripei ar putea fi inserate în vaccinuri, împreună cu o tulpină mai benignă, cu scopul de a diminua progresia componentelor periculoase. Substanțele chimice suport ale vaccinurilor pot ajuta anvelopa virală să fuzioneze cu celulele pulmonare, facilitând infecția. Oamenii vor răspândi mai departe infecția, și apoi vor începe să cadă ca muștele. Aceasta va cauza pe de o parte panică, și pe de altă parte o creștere a cererii de vaccin, accelerând astfel ciclul. Persoanele cu inocul mic de virus, care nu vor avea simptome grave de boală, vor fi învinuite ca fiind cele care au răspândit boala.

În anul 2002, Departamentul de sănătate și servicii umane al SUA a cumpărat 286 de milioane de doze de vaccin de la furnizorul britanic Acambis. *Washington Post* a raportat în luna septembrie a aceluiași an că întreaga populație a Americii poate fi vaccinată în 5 zile. Concomitent, Departamentul de Sănătate a realizat un proiect de lege cunoscut ca actul *The Model Emergency Health Powers*. Acest act poate cere ca orice individ să fie vaccinat, nesupunerea fiind considerată o crimă.

Cel mai sigur vaccin este cel care nu este folosit niciodată!

La sfârșitul anului 2004, într-o prestigioasă publicație științifică din Statele Unite - *Proceedings of National Academy of Sciences* - echipa de cercetători condusă de Gerhard Scheuch arăta că inhalarea de spray salin (apa cu sare) diminuează răspândirea de virusuri gripale, virusul SARS și tuberculoză, cu $72,1 \pm 8,19\%$. Pentru rațiuni probabil foarte bine cunoscute lui Merck și altor conducători de firme farmaceutice, această informație potențial salvatoare de vieți nu a fost larg răspândită prin intermediul mass-mediei.

Deci... „cel mai sigur vaccin este cel care nu este niciodată folosit!”...după cum afirma James Shannon, fost director al Institutului Național pentru Sănătate (NIH) din SUA.

Morți cauzate de vaccinul împotriva gripei porcine

În ultimul timp, în marea majoritate a statelor de pe întregul glob au fost demarate ample campanii de vaccinare împotriva gripei porcine. Mass-media aservită elitei francmasonice mondiale și așa-zisilor „ilumiinați” care conduc din umbră lumea, refuză să facă publică lunga listă a gravelor efecte secundare ale vaccinului împotriva gripei porcine AH1N1. Printre cele mai grave efecte secundare se află paralizia, autismul, atacuri cardiace, avorturi spontane, sindromul Guillain-Barre și moartea. Neîntâmplător, companiile farmaceutice care fabrică aceste vaccinuri (câștigând sume colosale) refuză să-și asume răspunderea legală a eventualelor efecte secundare. Există deja multe cazuri dramatice ale unor persoane afectate pe viață de acest vaccin. Cele mai grave situații sunt cazurile de deces cauzate de vaccinul pandemic. Vă vom prezenta câteva dintre ele:

În Germania, primul caz de deces cauzat de controversatul vaccin a fost menționat în 16 noiembrie 2009, în Eichsfeld. Un bărbat în vârstă de 55 de ani, care nu suferea de nicio boală gravă, s-a vaccinat contra gripei porcine AH1N1. La câteva ore după administrarea vaccinului, bărbatul respectiv a decedat. A doua zi, un nou caz de deces, cauzat de același vaccin, a fost raportat în orașul Wuppertal unde un alt bărbat, de 46 de ani, a murit la câteva ore după administrarea vaccinului. În aceeași zi, la câteva ore după vaccinare, o femeie din orașul Thuringen, în vârstă de 65 de ani, a murit prin stop cardiac, la câteva ore după vaccinare.

Cazul tragic al morții unui băiețel de 21 de luni, decedat la câteva ore după ce i-a fost administrat vaccinul împotriva gripei porcine, a explodat pe internet. Băiețelul s-a născut cu probleme la inimă și la plămâni și fusese operat de patru ori. Urma să fie supus unei alte intervenții chirurgicale peste câteva săptămâni. Mama sa, Yvonne B., în vârstă de 34 de ani, povestește că acesta se simțea bine. Când copilul a fost dus la spital, pentru a fi vaccinat împotriva virusului AH1N1, i s-a spus că nu vor fi probleme. Mai mult decât atât, medicii i-au spus că, având în vedere starea micuțului, cel mai bine ar fi să fie vaccinat pentru că, dacă ar fi făcut gripă porcină, putea suferi complicații grave. În noaptea după ce a fost vaccinat, starea băiețelului s-a agravat brusc și, în numai câteva ore, el a murit în brațele tatălui său.

Și în Suedia au existat mai multe cazuri de deces cauzate de vaccinarea împotriva virusului gripei porcine. O femeie în vârstă de 74 de ani din nordul Suediei a murit la finalul lunii octombrie 2009, la patru zile după ce a fost vaccinată împotriva gripei AH1N1. O altă femeie, în vârstă de 90 de ani, a murit, de asemenea, după ce i-a fost administrat vaccinul. Lista cu victimele produse de vaccinare s-a mărit în următoarele două zile cu încă două cazuri, un bărbat în vârstă de 50 de ani cu probleme cardiace și o femeie care suferea de o boală musculară în formă acută. La începutul lunii noiembrie, șase pacienți infestați cu virusul gripei porcine au decedat la scurt timp după vaccinare, din cauza vaccinului și nu din cauza bolii efective. În plus, vaccinul *Pandemrix* a mai provocat în Suedia

dispute și după ce 350 de oameni, care au fost imunizați cu acest vaccin, au prezentat grave reacții adverse. De remarcat este că suedezii folosesc Pandemrix, același vaccin achiziționat și de țara noastră. Nici Ungaria sau China, țări în care au loc campanii masive de vaccinare a populației, nu au fost ferite de decese survenite în urma vaccinării împotriva gripei porcine.

Cu toate acestea, informațiile care ajung la public despre efectele secundare (chiar moartea!) ale vaccinului pandemic sunt foarte puține. Mass-media slugarnică întreține isteria pandemiei și promovează periculoasele campaniile de vaccinare împotriva gripei porcine.

Noul imperialism – atacul cu substanțe chimice otrăvitoare ce sunt prezentate în ambalaje viu colorate

La ora actuală, în întreaga lume are loc o adevărată invazie a substanțelor foarte toxice, infiltrate prin alimentație, prin medicamente, prin vaccinuri, prin produsele de îngrijire personală, prin apa fluorurată etc. Lumea este realmente bombardată, în mod legal, cu fiecare înghițitură. Prin proliferarea restaurantelor de genul fast-food, a companiilor farmaceutice, a produselor alimentare contaminate cu substanțe otrăvitoare (sub forma aditivilor) – acest atac mascat produce mai multe victime și suferință decât orice război armat care a existat vreodată. Pe măsură ce oamenii se îmbolnăvesc datorită otrăvurilor ingerate în necunoștință de cauză, sistemul medical alopăt „sare în ajutorul” lor, otrăvind-i în continuare cu medicamente de sinteză, cu vaccinuri care afectează grav organismul uman, cu radiații nocive careucid omul înainte de a „ucide” cancerul, cu plombe pe bază de mercur, care intoxică ființa clipă de clipă – deși se pretinde că, prin fluorurarea apei, dinții nu ar trebui să se mai carieze –, cu metode convenționale de tratament, care nu fac decât să accelereze pașii muribunzilor către moarte, pe de o parte, și să aducă un profit financiar enorm celor care concertează din umbră acest mecanism sinistru, pe de altă parte. Ceea ce oamenii nu știu este că moartea lor a început odată cu prima înghițitură de apă fluorurată, cu prima bucată de pâine „îmbunătățită” cu aditivi, cu primul vaccin „împotriva epidemiilor”, cu primul chips cu gust de șuncă, cu prima băutură carbogazoasă „care îți răcorește setea de viață”... Restul este doar obișnuință, perpetuată de ignoranță, dezinformare și o publicitate deșănțată. Oriunde au pătruns aceste produse, s-a răspândit boala și a urmat apoi moartea.

Există zone izolate în lume, în munți sau în anumite insule, unde „tehnologiile moderne” nu au pătruns niciodată. Acolo nimeni nu este bolnav de diabet, cancer, ischemie, depresie, SIDA, pentru că hrana locuitorilor din aceste regiuni constă din alimente naturale, proaspete, neprocesate. Există zone în care „civilizația” a ajuns cu două generații în urmă și deja populația suferă de diabet, astm, boli cardiovasculare și cancer. „Cultura” americană, cu invazia ei de băuturi carbogazoase, cu lanțurile ei de restaurante fast-food, cu

țigările și alimentele ei procesate și pline de aditivi toxici, a produs mai multă suferință și boală în lume decât oricare altă agresiune. Totul se face „legal”. Este mai mult decât legal, este obligatoriu! Orice națiune care refuză să se alinieze standardelor comerciale ale Organizației Mondiale a Comerțului (World Trade Organization – WTO) este imediat sancționată și primește un embargo comercial, până când, neputând face față presiunilor, cedează. Chiar și tentativa unei țări de a interzice pe teritoriul ei folosirea unor aditivi toxici, cum ar fi: aspartamul, uleiurile hidrogenate sau nitratul de sodiu, poate fi considerată o gravă încălcare a înțelegerilor internaționale, care primează în fața legilor naționale! Aceasta este „opera” comisiei care supraveghează Codex Alimentarius și care face legea!

Produsele alimentare actuale – calul troian al industriei chimizate

Este ușor să vinzi țigări, Coca-Cola, produse alimentare ieftine și pline de aditivi periculoși – în țările sărace și în curs de dezvoltare, unde nivelul de educație și de informare este foarte scăzut; acolo oamenii sunt ușor de păcălit, fiind în stare să creadă că produsele americane și occidentale îi vor face mai fericiți.

În prezent, în țările civilizate, doar oamenii ignoranți și naivi mai consumă băuturi carbogazoase. Tot aceeași categorie de oameni fumează, consumă produse cu aditivi, prânzuri decongelate și încălzite la cuptorul cu microunde și privesc pasivi ore în șir la televizor. Oamenii inteligenți cunosc deja adevărul despre aceste lucruri. De aceea, vânzările de băuturi carbogazoase scad anual, iar marile corporații sunt obligate să „spargă” piața în alte țări, unde nu s-a aflat încă de toxicitatea aspartamului și a aditivilor alimentari, de pericolul produselor modificate genetic și de faptul că toate acestea aduc cu ele boala. Nimic nu este mai simplu decât manipularea populației prin publicitate, știri fabricate și studii contrafăcute! Toată gama de produse alimentare, farmaceutice și de întreținere casnică este promovată printr-un sistem agresiv de publicitate, prin care publicul este înșelat și convins să cumpere. Tehnologia avansată este ținută sub control și folosită în scop malefic de către unele guverne, prin intermediul misterioaselor contracte, fuziuni și afaceri corporatiste – militaro-industriale-farmaceutice – făcute cu ușile închise.

Afacerile corporatiste – crimă organizată la nivel înalt

Cuvintele nu pot descrie îndeajuns caracterul diabolic al acestor acțiuni corporatiste. Oricât de mult am citi și afla despre acest subiect, va exista întotdeauna ceva nou de descoperit. Pentru „ei”, oamenii nu sunt decât un material pentru folosire, abuzare și distrugere. În spatele „câmpului de bătlie”, în timp ce oamenii se luptă cu boala și suferința, fără să știe și să înțeleagă de unde vin toate acestea, corporațiile strâng prada – un profit enorm, obținut pe baza stării de dezinformare, naivității și a ignoranței maselor. Singurele națiuni care au un viitor promițător sunt cele care protejează și mențin sănătatea popoarelor lor și a mediului lor

natural. Vestea bună este că din ce în ce mai mulți oameni se trezesc la realitate! Omul inteligent face conexiuni între anumiți indivizi și unele companii, organizații sau agenții și își dă seama de caracterul dubios al intrigilor politice și al anumitor programe, proiecte și servicii care sunt promovate în diferite zone ale lumii, aparent fără nicio legătură unele cu altele.

Din ce în ce mai mulți oameni află despre pericolul aditivilor alimentari, al aspartamului, al băuturilor carbogazoase, al fluorului, mercurului și aluminiului și au început să adopte o dietă sănătoasă, bazată pe alimente organice și produse naturale, fără substanțe chimice. Tot mai mulți sunt cei care cunosc efectele dezastruoase ale medicamentelor de sinteză asupra sănătății și renunță la tratamentele alopate și la medicina convențională, apelând la tratamente naturiste cu plante medicinale, regimuri alimentare de purificare, programe de dezintoxicare a organismului de substanțele chimice. Tot mai mulți oameni își dau seama că industriile agroalimentară, farmaceutică și petrochimică sunt interesate doar de propriul lor profit, și nu de sănătatea umanității. Și, în fine, tot mai mulți sunt cei care înțeleg că marile corporații industriale și guvernele sunt controlate de o „elită ocultă mondială”, care are drept scop distrugerea umanității prin îndepărtarea ei de natura esențială și de DUMNEZEU. Prin urmare, din ce în ce mai mulți oameni caută modalități de a se redescoperi pe ei înșiși, de a-și reface sănătatea și integritatea, de a redeveni ființe minunate, fericite și mereu în comuniune cu DUMNEZEU.

Ultimele zbateri ale fiarei

Trist, dar adevărat - aceste corporații industriale îi oferă omenirii doar boală, suferință și moarte. Întregul sistem de „îngrijire a sănătății” a devenit un organism de tip monopolist, care se bazează pe propaganda deșănțată, pe publicitatea mincinoasă și pe manipularea fățișă.

Avem aici de-a face nu cu metodele înțelepte ale unei guvernări care oferă soluții și care se îngrijește de sănătatea populației, ci cu tacticile diabolice ale unei afaceri mondiale disperate, într-o ultimă încercare furibundă de a prelua controlul asupra lumii, înainte de a fi luată de valul transformării, care se întrezărește la orizont.

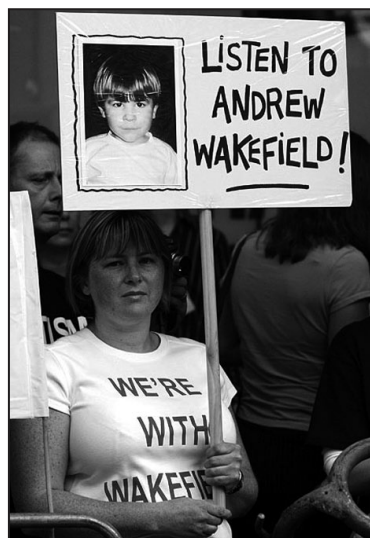
Șantajul și cenzura cercetătorilor științifici

Iată cum proliferază în domeniul cercetării științifice lanțul vicios al otrăvirii populației cu aditivi: dacă respingem otrăvurile → nu ies bani → nu se mai finanțează studii de cercetare. De exemplu, producătorii de aspartam donează milioane de dolari unei universități. Directorul laboratorului sau președintele universității pur și simplu va sugera discret echipei de cercetare că ar vrea să vadă rezultate negative la testele despre aspartam, sau altfel subvențiile vor fi oprite! Totuși, au existat oameni de știință curajoși, care au semnalat abuzurile criminale împotriva umanității, făcute de marile corporații și sprijinite cu bună știință de unele state și guverne. Acești adevărați eroi ai omenirii au avut apoi de-a face,

invariabil, cu atragerea concertată a opiniei publice asupra lor. Iată câteva exemple:

Dr. Andrew Wakefield și ceilalți doi colaboratori ai săi au fost acuzați și discreditați de companiile farmaceutice, pentru că au dovedit științific și au făcut publice efectele toxice ale mercurului din vaccinuri.

Neurologul Russell Blaylock a făcut ample cercetări asupra neurotoxinelor aspartam și glutamat: „Am studiat acest subiect al neurotoxinelor în toate modurile posibile și am demonstrat toxicitatea glutamatului. «Ei» știu că eu știu asta acum, pentru că am făcut un schimb de scrisori cu cei mai mari apărători ai glutamatului. Cu toții și-au dat seama că nu aveau niciun argument care să poată

contesta veridicitatea studiilor mele. Așa încât, pentru un timp, m-am lăsat în pace. Le-a fost teamă că, în cazul în care se face publică disputa dintre mine și ei, vor pierde. «Ei» nu vor ca această informație să ajungă la urechile publicului. Ceea ce fac «ei» este să joace vechiul rol al ignorării adevărului, sperând că nu se va afla. Pur și simplu, oamenii nu au niciun sistem intern de apărare împotriva glutamatului de sinteză.

Apoi au început atacurile. Știu mult prea mult. După ce am început să public rezultatele mele, editorul m-a avertizat: «Ești sigur că vrei să scrii asta? Dacă o vei face, te vor hăitui până la moarte.» Am răspuns: «Da, vreau». Le-am publicat, cu un singur gând în minte: că nu au cum să mă combată. «Ei» exercită o imensă presiune asupra ziarelor, revistelor și jurnalelor, pentru ca acestea să nu publice interviuri sau articole despre persoane ca mine. «Ei» încearcă să-i țină în umbră pe cei care dețin informații despre adevăr, sperând că marea majoritate a oamenilor nu-l vor afla niciodată. Dar odată și odată adevărul va ieși la iveală. Din anul 1995, de când am publicat concluziile la care am ajuns, au apărut noi și noi dovezi, materiale și studii, care atestă veridicitatea informației expuse de mine, și anume, că receptorii periferici ai glutamatului și aspartamului pur și simpluucid oamenii.”

Dr. C. Trocho din Spania a condus, în anul 1998, cercetările asupra modului în care aspartamul influențează ADN-ul. Experimentul său a fost denumit *Studiul Barcelona* sau *Raportul Barcelona*, deoarece a fost susținut de conducerea Departamentului de Biologie al Universității din Barcelona. Apoi, cariera sa a fost atacată de producătorii de aspartam. El a mărturisit ulterior că nu va mai realiza niciodată un alt proiect de cercetare referitor la aspartam. Mai târziu, și alți cercetători au fost forțați să facă aceleași lucruri.

În lumea științifică, este foarte cunoscut cazul doctorului John Yiamouyannis, biochimistul de la Departamentul de Lucrări Chimice al Fundației Naționale pentru Sănătate (National Health Foundation) din SUA și membru al Societății Americane de Chimie (American Chemical Society), care a fost și el șantajat, atunci când studia efectele fluorurării, în anul 1989. A fost concediat pentru că a refuzat să tacă și totodată i s-a interzis să își publice lucrările și cercetările despre toxicitatea fluorurării. Șeful său a declarat: „Am fost nevoiți să facem aceasta, pentru că am fost amenințați că, dacă nu tăcem, ne

vom pierde finanțarea.” Dr. John Yiamouyannis ar fi vrut să dezvăluie adevărul, dar a fost concediat. Apoi, Departamentul a primit un premiu uriaș în bani de la compania Colgate-Palmolive.

După ce a făcut cunoscute rezultatele studiului său asupra hranei preparate la microunde, doctorul elvețian Hans U. Hertel a fost acuzat de Asociația Dealerilor pentru Aparatură Electrocasnice și Industriale că periclitează afacerile companiilor din acest domeniu. În urma acțiunilor repetate în justiție, Curtea Europeană a Drepturilor Omului de la Strasbourg i-a dat medicului câștig de cauză, în procesul Hertel versus Elveția, iar statul elvețian i-a plătit acestuia o compensație de 40.000 de franci elvețieni pentru că i-a încălcat dreptul la libera exprimare.

Dr. Russell Blaylock, neurochirurg: „«Ei» chiar urmăresc aceasta: în America au votat o lege simultan în mai multe state, conform căreia nimeni în afară de medicii nutriționiști nu are voie să vorbească despre alimentația și despre nutriția corectă. Mai multe state au votat această lege. Aceasta înseamnă că biochimistii și ceilalți medici nu au voie să vorbească despre sănătate?! Este ridicol!”

E-urile fac parte din tehnologia secretă de ucidere în masă a secolelor XX-XXI

Studiile recente au arătat că, la nivel mondial, aditivii chimici reprezintă a treia cauză a mortalității, pe primul loc fiind consumul de droguri și de medicamente și urmând apoi accidente de circulație.

Un aditiv este o substanță care se adaugă în produsele alimentare, cosmetice, farmaceutice etc., pe parcursul procesării lor, cu scopul de a conserva, stabili, ameliora sau modifica anumite calități ale produsului (textura, consistența, gustul, culoarea, mirosul, aspectul, echilibrul bazic etc.), ori care servește altor funcții tehnologice legate de produsul respectiv. Se estimează că, în ultimii ani, o persoană consumă anual, în medie, între 8 și 10 kg de aditivi.

Industria farmaceutică ar da faliment dacă doctorii ar admite că medicamentele sunt toxice; că ele nu vindecă, ci îmbolnăvesc, nu aduc la viață, ci produc un genocid fără precedent. La fel, marile corporații alimentare ar înceta folosirea la scară industrială a aditivilor și ar dispărea complet, dacă agențiile responsabile de protecția consumatorului ar admite că aceștia sunt extrem de nocivi și provoacă boli grave. Dar „ei” ne fac să credem că noi suntem de vină, fiind sensibili la anumite substanțe, și nu ei, care au contaminat toate alimentele cu substanțe otrăvitoare.

Aproape 70.000 de substanțe chimice ne intoxică în fiecare clipă

Cercetări recente din Europa și SUA au descoperit că, la ora actuală, tehnologiile moderne folosesc aproape 70.000 de substanțe chimice, iar numărul lor crește anual cu alte aproape 2.000. Rezultatele acestor studii au arătat că în sânge au apărut, în ultimele decenii între 120 și 160 de substanțe chimice xenobiotice, care nu au existat înainte. Un număr mare din aceste substanțe sunt cancerigene, mutagene sau teratogene.

Majoritatea lor se găsesc în mediul nostru cotidian! Putem să evităm otrăvirea corpului nostru cu aceste substanțe folosind, pe cât posibil, alimentele cele mai puțin poluate. Un studiu s-a realizat pe un lot de voluntari, cărora li s-au analizat probe de urină și sânge. S-au descoperit urme de plumb, mercur și alte metale grele, solvenți pe bază de clor, insecticide, pesticide, ftalați etc. În organismul copiilor există o cantitate dublă din aceste substanțe.

Industria agroalimentară geme de invazia fără precedent a substanțelor chimice și ne „servește”, până în prezent, aproximativ 10.000 de aditivi care se folosesc în produsele alimentare, cosmetice și farmaceutice. Dintre aceștia, doar un număr foarte mic este menționat pe etichete. Cei mai periculoși sunt îndulcitorii artificiali, coloranții, conservanții și intensificatorii de gust. Din nefericire, nu prea mai există produse care să nu conțină aditivi.

Cu cât sunt folosite mai multe tipuri de aditivi într-un singur produs, cu atât el este mai periculos, efectele nocive ale aditivilor potențându-se sinergic. Urmările sunt catastrofale pentru sănătatea noastră. Câștigurile sunt de partea industriei alimentare, iar ulterior, de partea industriei medicale, căreia îi va reveni rolul de a ne „trata” de bolile „inoculate” de confrății lor chimiști din alimentație.

În concluzie, consumând alimente preparate industrial („garnisite” cu aditivi din abundență), ne încărcăm ființa cu reziduuri chimice care ne intoxică organismul! Trupul nostru devine astfel un depozit de substanțe nocive – de aici explozia generalizată de alergii, de cazuri de scădere a imunității, de maladii autoimune și inflamatorii, de tumori, limfoame și cancere.

„Argumente” pentru folosirea aditivilor chimici

Deoarece doar 1-2% dintre aditivi se folosesc în scopul conservării, restul de aditivi nu își justifică prezența în alimente. În realitate, marea

majoritate a aditivilor alimentari se utilizează pentru „cosmetizarea” hranei: pentru a conferi produsului o culoare atrăgătoare și apetisantă, pentru a masca, printr-o aromă sintetică, lipsa ingredientului natural, pentru a conferi un gust intens și irezistibil, pentru a crea o textură cât mai apropiată de cea naturală. Fără această puzderie de aditivi, ar dispărea o mare varietate de produse din industria alimentară, care, oricum, din punct de vedere nutritiv, sunt aproape nule.

Un argument penibil, folosit de producători, pentru prezența aditivilor în medicamente, este acela că ei există în cantități mai mici decât în produsele alimentare. Fals: ei sunt în cantități „mai mici”, dar suficient de toxice ca să creeze efecte secundare sau adverse, uneori nebănuite de grave pentru sănătate! Din păcate, oamenii folosesc tratamentul alopatic, adică apelează la sistemul clasic cu substanțe chimice, fără să își imagineze că simplul act de a înghiți substanța activă chimică dintr-un medicament constituie un fenomen de „otrăvire”. În plus, medicamentele sunt pline de aditivi (îndulcitori artificiali nocivi, coloranți, conservanți și alți excipienți etc.), care produc efecte toxice, uneori agravând chiar tulburările pentru care au fost prescrise.

Un alt argument mincinos pentru folosirea aditivilor este acela că ei se utilizează în cantități atât de mici, încât sunt inofensivi pentru sănătate. Fals! Acest lucru nu poate fi considerat valabil nici măcar pentru aditivii care au o acțiune toxică reversibilă asupra organismului uman. Ca să nu mai vorbim de aditivii extrem de toxici, care generează mutații genetice și cancer!

Despre efectele toxice ale aditivilor

Fiecare aditiv trebuie să fie supus unei proceduri de evaluare toxicologică. Pentru că studiile sunt insuficiente și incorect realizate, efectele aditivilor asupra sănătății umane sunt descoperite ulterior aprobării lor pe piață, în cabinetele medicale sau în spitale, iar avertismentele apar și mai târziu, în lucrările de specialitate!

Efectele nocive ale aditivilor asupra sănătății nu apar imediat, decât în cazul reacțiilor alergice. Acești ucigași tăcuți, aditivii, se acumulează gradat în organism, grăbind apariția cancerului, a bolilor cronice, degenerative, autoimune sau genetice.

O alergie alimentară este o reacție nedorită a sistemului nostru imunitar la un aliment sau la un component alimentar. Alte reacții pot fi otrăvirile și insuficiențele enzimactice, care împiedică o bună asimilare a anumitor componenți alimentari. Conform Autorității Europene de Securitate Alimentară (European Food Safety Agency – EFSA), este imposibil de stabilit cu exactitate riscul de reacții alergice în cazul unei substanțe.

Numărul cazurilor de cancer ia din ce în ce mai mult amploare și în România, și se estimează că va fi boala mileniului al III-lea. Aditivii mutageni nu numai că dăunează cromozomilor și codului genetic: ei pur și simplu distrug celulele vii. Aditivii teratogeni prezintă un pericol imens pentru făt, în perioada imediat următoare concepției și în timpul sarcinii.

De-a lungul timpului, s-a constatat cu regret că dovedirea toxicității unui aditiv nu este o garanție că acesta nu va mai fi folosit ulterior. Cel mai bun exemplu în această direcție este cazul îndulcitorilor artificiali (zaharină, aspartam, ciclamați etc.), a căror toxicitate a fost dovedită prin numeroase studii și, cu toate acestea, ei continuă să fie utilizați, în ciuda protestelor consumatorilor și a organizațiilor de medicină naturistă! Totul este de fapt o mare afacere și un cerc vicios, care cuprinde marile corporații alimentare, instituțiile medicale și guvernele.

Potrivit statisticilor Organizației Mondiale a Sănătății (OMS), peste 30% dintre cazurile de cancer pot fi evitate doar prin adoptarea unui regim de alimentație sănătos. Aceasta înseamnă o hrană cât mai naturală, cât mai bogată în legume și fructe; o hrană lipsită de produsele excesiv procesate industrial, care au invadat piețele și care sunt atrăgător ambalate, dar sufocate de prezența aromatizanților, a coloranților și a conservanților.

Modul în care ne mint aditivii

Suntem tentați să înghițim orice; dacă aroma și culoarea mâncării propuse ne inspiră ceva bun, nu ne mai preocupăm de compoziția exactă a alimentului. Dar, ascultând următorul sfat: „Cu cât unui aliment i se face mai multă reclamă, cu atât mai puțin trebuie să-l consumăm”, vom avea cele mai mari șanse de a evita să mâncăm „gunoaiele alimentare” ce umplu rafturile supermarketurilor.

Să luăm exemplul cireșelor industriale. De-a lungul anului, cireșilor li se aplică între zece și paisprezece tratamente cu pesticide. În conservare, cireșele sunt decolorate cu anhidrid sulfuros și, pentru a avea o culoare uniformă, se folosește acid carminic sau erythrocine. Sunt cufundate apoi într-o soluție ce conține sulfat de aluminiu; la scoatere li se adaugă conservant, sorbatul de potasiu (E202) și în final se adaugă zahărul din sfeclă roșie care, ca și grânelor, și-a primit doza de îngrășămintă și pesticide. Zahărul a fost extras în prezența varului și a anhidridului sulfuros, apoi decolorat cu sulfat de sodiu, rafinat cu norit și alcool isopropilic. În final este azurat cu albastru antrachinonic. La toate acestea trebuie să mai adăugăm iradierea la care sunt supuse numeroase alimente: piciorușele de broască la raze gama, aripile de pui la cobalt 60, căpșunile și caisele la cesium 137 (cobaltul 60 și cesiumul 137 sunt amândouă elemente radioactive).

Farfuriile noastre sunt așadar pline de produși chimici, alimentele sunt adesea iradiate, totul se scaldă în câmpuri electromagnetice nocive născute

din modernismul menajer. Pentru a perfecționa normele sanitare, a răspunde regulilor de marketing, a calibra, a conserva alimentele și pentru propriul nostru „confort”, pur și simplu am făcut ca apa, aerul, solul și tot ceea ce consumăm să devină insalubre. Trăiască progresul!

Oferit din ignoranță sau dintr-o diabolică premeditare, avizul medicului sau cel al expertului, în ceea ce privește folosirea aditivilor, calmează psihicul neliniștit al consumatorului, care devine astfel un viitor pacient. Pe de altă parte, legislatorul, care ar trebui să mențină sănătatea și ordinea publică, este de fapt cel care aprobă lista de aditivi, otrăvind populația.

Să nu uităm, de asemenea, că noi suntem cei care putem alege dacă trebuie să consumăm sau să evităm un produs. O

bună documentare ne poate, fără îndoială, ajuta și scoate din ignoranță, astfel încât să putem discerne singuri ce calitate are produsul care ni se oferă.

Alimentele modificate genetic – extrem de periculoase pentru sănătatea umană dar totuși comercializate în întreaga lume

Sfârșitul secolului XX a fost marcat de descoperirea modalității de decodificare a complexului cod genetic existent în toate structurile vii. În anul 1992 cercetătorii au scos pe piață primul tip de tomată modificată genetic. *US Food And Drug Administration* (FDA, autoritatea americană în domeniu) a decis că tomata nu prezenta niciun pericol asupra sănătății și nu era necesară nicio etichetă care să arate că a fost modificată genetic. În următoarele câteva luni cercetătorii au scos duzine de fructe, legume, cereale și lapte modificate genetic. În anul 1997, 4 milioane de hectare erau dedicate cultivării de recolte OMG (organisme modificate genetic), iar în prezent 70% din mâncarea comercializată în SUA include ingrediente modificate genetic.

Atuurile pe care producătorii le atribuie noii tehnologii sunt impresionante: productivitate mai mare, rezistență mărită la anumite insecte și boli, aspectul exterior mai estetic al fructelor, rezistența sporită la stocare, intemperii și pesticide, timpi de creștere reduși și posibilitatea de cultivare a respectivelor plante în afara mediului lor tradițional. Mâncarea modificată genetic poate conține adaosuri de vitamine pentru combaterea malnutriției și vaccinuri pentru a proteja împotriva bolilor. Și, desigur, marele argument este acela că aceste produse sunt soluția miracol împotriva foametei. Toate acestea sunt de natură să închidă gura celor prost informați și cu un nivel cultural care lasă de dorit, deoarece

nimic din ceea ce natura a realizat atât de eficient pe parcursul a mii de ani omul nu poate îmbunătăți într-un timp atât de scurt.

Monsato, masiva corporație americană producătoare de OMG, este unul dintre cei mai controversați producători de OMG deoarece cercetările și dezvoltarea tuturor produselor sale sunt protejate de patent și legile *copyright*-ului. Corporația este acuzată de prezentarea numai a rezultatelor favorabile a cercetărilor realizate pe produsele lor. Există nenumărate efecte negative pe care produsele lor le-au avut asupra animalelor în urma testelor de laborator, dar toate acestea au fost mușamalizate cu măiestrie. *Monsato* a investit sume enorme în cercetare și dezvoltare, iar pentru a-și acoperi aceste cheltuieli, are nevoie să-și vândă în cantități uriașe produsele, fără ca cei care le consumă să își pună întrebări legate de rapoartele care au apărut în urma experimentelor de laborator pe animale hrănite cu aceste produse. Modalitatea *Monsanto* de a realiza modificările genetice conduce întotdeauna la mutații impredictibile ce duc la apariția unor noi proteine inexistente în planta nemodificată genetic! Unele dintre aceste proteine sunt toxice sau pot produce alergii mortale! *Monsanto* știe de prezenta acestor proteine și nu-i interesează! Iată mai jos un citat dintr-o declarație a purtătorului de cuvânt *Monsanto*, Phil Angel: „*Monsato* nu are datoria să garanteze siguranța produselor sale. Interesul nostru este să vindem cât mai mult. Este de datoria FDA să asigure aceasta.”

Unul dintre nenumăratele studii cu rezultate negative făcute pe mâncarea modificată genetic, a fost realizat de cercetătorul de origine maghiară Dr. Arpad Pusztai, care a hrănit șoarecii de laborator cu cartofi modificați genetic. Rezultatele cercetărilor sale au arătat că șoarecii de laborator hrăniți astfel aveau creier, ficat și testicule mai mici, precum și sistem imunitar deficient. S-a mai observat și prezența unui număr ridicat de celule precanceroase în mai multe țesuturi ale organismului. La două zile după publicarea rezultatelor cercetărilor sale, Dr. Pusztai a fost dat afară din postul pe care îl ocupa la *Aberdeen University*. Echipa sa de cercetători a fost dizolvată și au început procese care aveau ca menire stoparea dezvoltării a mai multe descoperiri.

Jeffrey Smith, renumit susținător al campaniei împotriva mâncării modificate genetic, susținea în cartea sa *Seeds of Deception: Exposing Industry and Government Lies About the Safety of the Genetically Engineered Foods you're Eating*, apărută în anul 2003, că cercetătorii

din FDA care și-au exprimat îngrijorarea cu privire la mâncarea modificată genetic „au primit instrucțiuni precise de a păstra pe viitor tăcerea referitor la acest subiect sau au fost eliberați din funcție”.

Un raport care arată legătura dintre cancer și cartofii modificați genetic este trecut sub tăcere (extras din *Nexus New Times Magazine*, anul III, nr. 11, decembrie 2007 – februarie 2008)

Militanții împotriva recoltelor modificate genetic din Marea Britanie solicită ca recoltele test ale cartofilor MG să fie stopate în această primăvară, după obținerea și mai multor dovezi care le asociază cu cancerul la șobolanii de laborator.

Activiștii *Greenpeace* din Marea Britanie afirmă că rezultatele obținute în urma testelor realizate în Rusia și făcute publice după o bătălie juridică de opt ani cu industria biotehnologică, susțin cercetările realizate de către dr. Arpad Pusztai, care primise aspre critici din partea Societății Regale și a Institutului de Stat pentru Controlul Calității din Olanda. Graham Thompson, militant *Greenpeace*, afirmă că dovezile sprijină „cercetarea făcută de Pusztai, care a fost discreditată atunci de către industrie”. Brian John de la *GM Free Cymru* din Țara Galilor, care a publicat în anul 2007 rezultatele cercetării cu privire la cartofii modificați genetic, afirmă că aceasta a fost realizată în anul 1998 de către Institutul de Nutriție al Academiei de Științe Medicale din Rusia, rezultatele ei fiind ascunse timp de opt ani. Cu toate acestea, *Greenpeace* și alte grupuri au realizat o campanie judiciară prelungită pentru obținerea acestui raport în care sunt prezentate multiplele efecte nocive rezultate în urma consumului de cartofi modificați genetic. În mai 2004, Tribunalul Districtual din Moscova a hotărât ca informațiile legate de siguranța consumului hranei modificate genetic să fie făcute publice. Însă institutul a refuzat să publice raportul. *Greenpeace* și grupurile activiste din Rusia au dat din nou în judecată institutul, iar în septembrie 2005 au obținut o sentință prin care raportul trebuia făcut public.

Consultantul *Greenpeace*, Irina Ermacova, care a realizat pe cont propriu cercetări referitoare la hrănirea animalelor cu hrană modificată genetic, a analizat concluziile raportului. Ea afirmă că soiul de cartofi MG Russet Burbank este printre „cele mai periculoase” categorii de hrană folosite în teste și că „pe baza acestor dovezi ei nu pot fi folosiți în hrana oamenilor”.

CODEX ALIMENTARIUS: o tentativă mascată de genocid și totodată, o adevărată batjocoră la adresa terapiilor naturiste

Denumirea *Codex Alimentarius* provine din limba latină și se traduce prin legea produselor alimentare sau codul produselor alimentare. Comisia de comerț *Codex Alimentarius* este acum finanțată și condusă de Organizația Mondială a Sănătății (OMS ce aparține Națiunilor Unite, ONU) și FAO (Organizația pentru Alimente și Agricultură a SUA). *Codex Alimentarius*

este o colecție de standarde alimentare adoptate la nivel internațional, care au ca scop declarat protecția sănătății consumatorilor și asigurarea practicilor corecte în comerțul alimentar. *Codex Alimentarius* cuprinde standarde pentru toate alimentele, fie ele preparate, semipreparate sau crude și pentru distribuția către consumator, prevederi în ceea ce privește igiena alimentară, aditivii alimentari, reziduurile de pesticide, factorii de contaminare, etichetare și prezentare, metode de analiză și prelevare. În realitate, *Codex Alimentarius* intenționează să pună în afara legii orice metodă alternativă din domeniul sănătății cum ar fi terapiile naturiste, folosirea suplimentelor alimentare și a vitaminelor și tot ceea ce ar putea constitui mai mult sau mai puțin un potențial concurent pentru industria chimiei farmaceutice.

Originile chimiei farmaceutice

În jurul anului 1860, „bătrânul Bill” Rockefeller, comerciant de petrol cu specializarea în farmaceutică, vindea țăranilor naivi flacoane cu petrol brut, făcându-i să creadă că era un leac eficient în tratarea cancerului. El a denumit acest produs (care de fapt era petrol brut ambalat în flacoane): Nujol (New Oil – un nou tip de ulei). Afacerea sa era prosperă, cumpăra o fiolă de petrol brut de 30 grame prin Standard Oil la un preț de 21 cenți și o vindea pentru 2 dolari. Fără prea multă cultură, fără scrupule, fără cunoștințe sau studii în domeniul medical, cu puține noțiuni de contabilitate și de o aviditate feroce, Rockefeller a reușit să se impună. Noului produs Nujol i s-a atribuit „meritul” de „cură împotriva constipației” și a fost foarte comercializat la acea vreme. Între timp, medicii au descoperit că Nujol era nociv și că ducea în timp la maladii grave, eliminând vitaminele liposolubile din corp. Standard Oil s-a luptat să evite pierderile prea mari care ar fi putut surveni din această cauză și a adăugat rapid petrolului brut caroten pentru a elimina aceste carențe. Senatorul Rozal S. Coperland era plătit cu 75.000 dolari pe an pentru a promova acest produs.

Imperiul Rockefeller a fost construit grație acestei formidabile șmecherii care consistă în a convinge oamenii să ingereze un derivat de petrol brut îmbogățit cu caroten. Așa au fost puse bazele industriei chimiei farmaceutice. Suntem deci foarte departe de fundamentele medicinei chineze, tibetane vedice sau persane, care erau în mod tradițional bazate pe

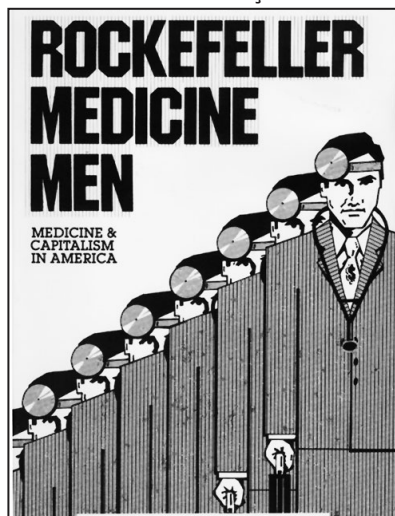
cunoștințe extrem de precise legate de corpul uman și erau centrate (ca preocupare) pe binele și sănătatea ființelor umane.

Succesul comercial al produsului Nujol a permis diversificarea producției chimiei farmaceutice și atingerea unui nivel ridicat al beneficiilor financiare. În anul 1948, cifra de afaceri anuală a lui Rockefeller se ridica la 10 miliarde de dolari. Medicamentul Nujol încă mai poate fi găsit sub formă de ulei de parafină pură, clasificat drept laxativ ușor și recomandat împotriva constipației cronice în terapiile igieno-dietetice obișnuite. Este fabricat la ora actuală de laboratorul Fumouze.

Rockefeller și IG Farben

Trustul chimiei farmaceutice pe care îl cunoaștem a fost conceput de către o asociație condusă de Rockefeller și IG Farben din Germania nazistă. Compania Standard Oil, aparținând așadar lui John D. Rockefeller, deținea în anul 1939, 15% din acest nou trust germano-american. Obiectivele industriale ale IG Farben din Germania nu au fost bombardate în timpul războiului tocmai pentru a proteja interesele lui Rockefeller. Încă din anul 1932, industria chimiei farmaceutice IG Farben îl finanța pe Adolf Hitler cu până la 400.000 de mărci germane. Fără acest sprijin, așa cum afirma tribunalul de la Nürenberg: „cel de al Doilea Război Mondial nu ar fi avut loc...”

În anul 1941, IG Farben construiește cea mai mare industrie chimică din lume la Auschwitz, profitând de mâna de lucru din lagărul de concentrare pentru fabricarea gazului Zyklon B. La procesul de la Nürenberg au fost declarați vinovați de genocid, sclavie, furt și alte crime, 24 de responsabili ai Companiei IG Farben. Tribunalul de la Nürenberg a divizat Compania IG Farben în BASF, BAYER și HOECHST. Toți acești responsabili au fost însă eliberați în anul 1952, la numai un an după ce fuseseră

condamnați, cu ajutorul lui Nelson Rockefeller, fostul lor patron comercial, la vremea aceea ocupând funcția de Ministru al Afacerilor Externe al SUA. O dată eliberați, cei care se aflaseră în conducerea Companiei IG Farben s-au infiltrat în economia germană, ocupând funcții foarte importante. Până în anii '70 consiliul director pentru societățile BASF, BAYER și HOECHST era constituit din membrii ai partidului nazist. Începând cu anul 1959, aceștia îl finanțau pe tânărul Helmut Kohl. Prin susținerea politică a acestuia din urmă, cele trei filiale rezultate din IG Farben erau la momentul acela de 20 de ori mai puternice decât societatea mamă înființată în anul 1941. Organizația

nazistă de mondializare asociată lui Rockefeller, a constituit o reușită totală, și deja de multă vreme piața chimiei farmaceutice a planetei a fost și este controlată, organizată și administrată pentru a asigura expansiunea industrială mondială a chimiei farmaceutice.

IG Farben și Codex

„Tradiția” cartelului de la IG Farben a continuat sub un alt nume: „Asociația pentru Industria Chimică”. În anul 1955, industria chimică farmaceutică mondială a fost regrupată sub auspiciile Camerei de Comerț Internațional a Națiunilor Unite și Guvernului German. Eforturile lor comune au fost camuflate sub numele de cod CODEX ALIMENARIUS. Un mare număr de partide politice europene așa-zise de stânga și de dreapta au fost finanțate de această industrie pentru a se asigura o legislație favorabilă industriei farmaceutice.

Obiectivul Codex-ului

Codex Alimentarius intenționează să pună în afara legii orice metodă alternativă în domeniul sănătății cum ar fi terapiile naturiste, folosirea suplimentelor alimentare și a vitaminelor și tot ceea ce ar putea constitui mai mult sau mai puțin un potențial concurent pentru industria chimiei farmaceutice. Starea de spirit care predomină în cazul mondializării chimiei farmaceutice explică, în mare parte, desființarea sistematică a inovatorilor științifici independenți, din ultimii 50 de ani. Această industrie folosește orice mijloc pentru a-și păstra locul pe piață în ceea ce privește tratamentul cancerului, al SIDA, al maladiilor cardio-vasculare etc. De zeci de ani este posibilă tratarea și vindecarea, în majoritatea cazurilor, a acestor maladii prin terapii naturiste alternative, dar sunt aplicate procedee de dezinformare în forță pentru a se ascunde publicului aceste adevăruri. Scoaterea în afara legii a oricărei informații referitoare la medicina alternativă va bloca eradicarea anumitor maladii, asigurând astfel profituri și mai mari acestei industrii mondiale care tratează doar simptomele bolilor, fără a se îngriji de cauze. Doctorul Matthias Rath, un specialist german care duce campanii la nivel mondial pentru folosirea tratamentelor naturiste în cazul multor boli grave, descrie această situație astfel: „Adevăratul scop al industriei farmaceutice mondiale este de a câștiga bani pe seama bolilor cronice, și nu de a se ocupa de prevenirea sau eradicarea acestor boli... Industria farmaceutică are un interes financiar direct în perpetuarea acestor maladii, pentru a-și asigura menținerea și chiar creșterea pieței de medicamente. Pentru acest motiv, medicamentele sunt făcute pentru a alina simptomele și nu pentru a trata adevăratele cauze ale bolilor... Trusturile farmaceutice sunt responsabile de un genocid permanent și răspândit, ucigând în acest mod milioane de oameni...”

Codex-ul pus sub acuzare

O adevărată „legiune” de indivizi care să facă lobby pentru industria farmaceutică a fost angajată pentru a influența legislatorii, pentru

a controla organismele de reglementare, pentru a manipula cercetările în domeniul medical și educațional. Numai în anul 1961, trusturile farmaceutice au făcut donații pentru marile universități din SUA în valoare de: Harvard - 8 milioane de dolari, Yale - 8 milioane de dolari, John Hopkins - 10 milioane de dolari, Stanford - 1 milion de dolari, Columbia din New York - 1,7 milioane de dolari etc. Informarea medicilor este integral finanțată de către trusturi,

care ascund cu grijă un mare număr de efecte secundare periculoase și chiar mortale ale medicamentelor, negându-le public. După ce a stabilit clar originea acestor crime și a dovedit responsabilitatea industriei farmaceutice în ceea ce privește instalarea unei politici mondiale de genocid extins, doctorul Matthias Rath a înmănat, în data de 14 iunie 2003 Curții Internaționale de Justiție de la La Haye (Olanda) un act de acuzare pentru crime împotriva umanității.

La data de 13 martie 2002, europarlamentarii au adoptat legi în favoarea industriei farmaceutice, fixate prin dispoziții ale *Codex Alimentarius* și care vizau elaborarea unei reglementări constrângătoare pentru toate terapiile naturiste și pentru suplimentele alimentare - o manieră mai indirectă de a desființa concurenții care ar putea să ocupe un anumit loc pe piață, pentru că sănătatea se vinde și se cumpără.

Un val de petiții din partea populației a inundat mesageria europarlamentarilor, într-o asemenea măsură încât comunicațiile interne au fost blocate. În ciuda a o jumătate de miliard de petiții, directivele privind *Codex Alimentarius* au fost adoptate. Acest vot a fost o veritabilă denigrare a democrației, prevestind și alte viitoare dificultăți în respectarea acesteia.

Aplicații ale directivelor *Codex Alimentarius*

Începând cu iulie 2005, directivele privind *Codex Alimentarius* enunțate de către Directiva Europeană în ceea ce privește suplimentele alimentare, trebuie aplicate sub amenințarea sancțiunilor financiare. Iată în ce constau acestea:

1) Este vorba despre a elimina orice supliment alimentar natural. Toate aceste suplimente vor fi înlocuite cu 28 de produși farmaceutici de sinteză (așadar toxici), care vor fi dozați și vor fi disponibili numai în farmacii, pe bază de prescripție medicală. Clasificate ca toxine, vitaminele, mineralele și plantele medicinale vor fi pe piața numai în doze care NU au impact asupra nimănui. Magazinele noastre de produse naturiste și suplimente alimentare vor rămâne numai cu 18 produse pe raft, atâtea câte sunt pe

lista Codex-ului. Toate produsele care NU sunt pe listă, de exemplu coenzima Q10, glucosamine etc., va fi ilegal și asta nu înseamnă ca vor fi numai cu prescripție, ci vor fi ILEGALE adică „folosește-le și te duci la închisoare”.

2) Medicina naturistă cum ar fi acupunctura, medicina energetică, ayurvedică, tibetană etc, va fi progresiv interzisă.

3) Agricultura și alimentația animalelor vor fi reglementate conform normelor fixate de trusturile chimiei farmaceutice, interzicând din principiu așa-zisa agricultură bio. Aceasta implică, de exemplu, ca fiecare vacă de lapte de pe planetă să fie tratată cu hormonul de creștere bovin recombinat genetic produs de *Monsanto*. Mai mult, potrivit Codex-ului, orice animal de pe planetă folosit în scopuri de hrană TREBUIE tratat cu antibiotice și cu hormoni de creștere. Regulile Codex-ului permit ca produsele ce conțin organisme modificate genetic (OMG) să nu mai fie etichetate corespunzător. În plus, în anul 2001, 12 substanțe chimice despre care se știe că sunt cauzatoare de cancer, au fost interzise în mod unanim în 176 de țări, inclusiv SUA. Ei bine, *Codex Alimentarius* aduce înapoi 7 dintre aceste substanțe interzise, precum hexaclorobenzene, dieldrin, aldrin etc, care vor putea fi folosite la liber din nou.

4) Alimentele umane certificate legal vor trebui să fie iradiate cu cobalt. Conform regulilor Codex-ului, aproape toate alimentele trebuie iradiate. Și nivelurile de radiație vor fi mult mai mari decât cele permise anterior.

Codex Alimentarius va controla accesul la acizii aminați esențiali, la vitamine și la minerale. Extinderea controalelor va acționa progresiv eliminând orice medicină alternativă naturistă ancestrală.

Este vremea solidarității

NU-ul masiv față de Constituția Europeană înseamnă totodată un NU față de *Codex Alimentarius*, organ de propagandă al industriei chimiei farmaceutice, care vizează obținerea unui monopol mondial de un despotism nemaiîntâlnit până acum. A nu lua în considerare opinia a sute de milioane de cetățeni este o gravă lipsă de respect din partea oamenilor politici. Sute de milioane de cetățeni din întreaga lume nu vor să permită ca medicina naturistă milenară să fie interzisă pentru ca pseudoștiința chimiei farmaceutice să își păstreze și să își întărească poziția pe piață.

În fiecare an, 800.000 de persoane mor în America de Nord în urma prescripțiilor medicale alopate. Chimia farmaceutică mai mult ucide decât vindecă. Un raport al ONU menționează că numai 26 din

cele 205.000 de medicamente ale acestei industrii sunt indispensabile. Dintre cele 26, numai 9 ar trebui să beneficieze de prioritate absolută. Dar dacă se recurge la medicina chineză, persană sau indiană, acele 9 componente chimice nu mai au aproape nicio utilitate! Altfel spus, fără chimia farmaceutică lumea ar fi mai sănătoasă.

Rezistență internațională față de *Codex Alimentarius*

- Africa de Sud a afirmat că nu se va conforma directivelor referitoare la *Codex Alimentarius*. Ministrul Sănătății, Manto Tshabalala-Msimang a declarat că țara sa este în dezacord cu această dihotomie între medicina naturistă și medicina alopată. Conform concluziilor sale, aceste dispoziții vizează doar obținerea banilor de pe urma remediilor brevetate și de aceea urmăresc să discrediteze folosirea produselor naturiste.

- India nu se va conforma directivelor din *Codex Alimentarius* pentru că acest *Codex* a promovat formule ce conțin ingrediente chimice care cauzează inflamații extrem de distructive la nivelul creierului copiilor. Delegatul indian însărcinat pentru a pleda împotriva *Codex*-ului a fost ignorat, iar când acesta a insistat pentru o dezbatere, a fost dat afară din cameră.

- Asociația Medicilor și Chirurgilor Americani și-a exprimat opoziția față de *Codex Alimentarius*, pentru a putea continua să se folosească de remediile naturiste, alături de cele medicamentoase.

- În Marea Britanie, practicanții medicinei naturiste, susținuți de membrii Camerei Lorzilor s-au opus ferm politicii pro-*Codex* a lui Tony Blair. Acesta din urmă a fost taxat pentru ipocrizie, întrucât a afirmat public că familia lui folosește remedii naturiste, suplimente alimentare și produse homeopatice.

Două ideologii diferite

Avem de a face cu o luptă între două concepții antagoniste. Pe de o parte ideologia francmasonică a lui Rockefeller, în care unicul obiectiv este de a vinde fără scrupule, de a instaura hegemonia și o unică putere mondială. A reface totul în molecule sintetice, a nega orice altă medicină diferită de cea alopată, este ideea de progres susținută de către toate trusturile farmaceutice. Această politică nu are nimic democratic și vizează modelarea maselor după voia ei și în funcție de propriile necesități (fundații, educație, false norme științifice, propagandă, desființarea diferitelor forme de medicină naturistă ancestrală). Elita francmasonică crede că poate nega opinia populației, deoarece crede că poate modela masele după voința ei. În anul 1962, francmasonii au afirmat că: „Cel care controlează hrana, controlează lumea. Vom pune bazele unui proiect de implementare, la nivel global, a unui Codex Alimentar până pe 31 decembrie 2009.” Erau un fel de linii directoare. Comisia pentru *Codex Alimentarius* e administrată de Organizația Mondială a Sănătății și de Organizația pentru Agricultură și Hrană. Aceste două organizații finanțează *Codex*-ul și îl pun în aplicare la cererea Națiunilor Unite. În anul

1994, *Codex-ul* a declarat nutrienții ca fiind toxine. Incredibil, ce-i drept, dar perfect adevărat! Sunt otrăvuri. Până aici a mers alienarea celor care promovează aceste măsuri aberante.

Pe de altă parte există adevărații biologi, medici autentici, adevărați terapeuți sau cercetători, adesea violențați de aroganța cartelului chimiei farmaceutice. Aceștia au stabilit conceptul de bio-individualitate fondat pe libertatea pacientului de a-și alege singur terapia. Acest concept trezește în pacient spiritul de cercetare, îi oferă alternative în maniera de a se vindeca. Această abordare se adaptează mai degrabă individualității specifice a fiecărui pacient, decât impunerea unui protocol terapeutic de masă, neindividualizat. Maladia are o conotație specifică în viața fiecărui individ; fără să se țină cont de acest lucru, ființa umană este adusă la stadiul de mașină fizico-chimică. Ori ființa umană este mult mai mult decât atât...

Dincolo de toate aceste considerații, ne aflăm în fața a două concepții umane, pe de o parte a omului-robot, parte integrantă a unui sistem, iar pe de altă parte a ființei holistice, reflexie microcosmică a întregului Univers. Gandhi spunea despre occidentali: „omul alb (un occidental) nu trăiește, ci funcționează.” Astăzi ni se dă șansa de a trăi în loc de a funcționa...

Dârele morții (chemtrails) care apar pe cer în urma unor avioane spre a răspândi pe ascuns boli, suferință și moarte

Tot mai multe avioane care zboară chiar și la mică altitudine lasă în urma lor dâre ale morții (chemtrails, dâre alcătuite din substanțe chimice, care nu au nicio legătură cu carburantul sau sistemul de propulsie al avioanelor). În acest mod sunt răspândite, pe ascuns, anumite substanțe care provoacă bolile, epidemiile, suferința și moartea. Acest capitol cuprinde o mărturie cutremurătoare a unui mecanic care a văzut echipamentul tehnic folosit pentru dispersarea unor substanțe toxice și mărturia unui funcționar superior al unei companii aeriene, care a avut acces la documentele unui proiect guvernamental secret prin care se realizează această dispersare a unor substanțe în atmosferă.

În ultimii ani, clinicile medicale și sălile de urgență ale spitalelor sunt mereu înțesate, de multe ori umplute la dublul capacității lor, de oameni suferind de boli al căror nume până acum câțiva ani nici nu exista. De ani de zile există bănuiala că starea proastă a sănătății oamenilor, simptomele noi, maladiile nou apărute, greu de explicat de lumea medicală, ar avea drept cauză dârele anormale pe care din ce în ce mai multe avioane în zbor le lasă în urma lor. Autoritățile, însă, nu par să se îngrijească de un astfel de detaliu ... care pare banal! La început, doar extrem de puține avioane lăsau în urma lor astfel de dâre. Astăzi au devenit extrem de numeroase, brăzdând cerul în cruciș, în paralel și chiar în formă de „S” sau de cercuri. Privim în treacăt cerul și atunci când zărim aceste dâre, ni se pare normal ca un avion care trece să lase în spatele lui urme care se întind de la un capăt la altul al orizontului. Ele se lărgesc continuu, amestecându-se cu alte dâre, ajungând să formeze un adevărat nor, care acoperă cerul ore în șir. Nu este oare legitim în acest caz să ne întrebăm dacă aceste dâre nu sunt cumva una dintre cauzele problemelor de sănătate care ne lovesc de câțiva ani încoace? Dăm ca exemplu valul de bronhiolite care afectează din ce în ce mai mulți nou-născuți în fiecare an. În urmă cu două decenii, acest cuvânt nici măcar nu exista în dicționar! Alte probleme care au apărut sunt: recrudescența astmului, leziuni ale căilor respiratorii, leziuni pulmonare, dureri ciudate în gât, angine care dispar la fel de pe neașteptate cum apar, gripe care nu sunt cu adevărat gripe, maladii ale ochilor, ale pielii și organelor interne... Lista este lungă, și fiecare dintre aceste afecțiuni poate degenera și duce la moarte.

Analizele efectelor chemtrails, adevărate dâre ale morții, sunt dintre cele mai neliniștitoare. Soluția oficială care ni se oferă: vaccinuri noi și antibiotice super-tehnologizate, în condițiile în care s-a demonstrat că supraconsumul de vaccinuri și de antibiotice de tot felul nu a făcut decât să reducă iremediabil capacitatea sistemului imunitar de a răspunde la atacuri subite.

Explicația cu care, inițial, responsabilii civili și militari ai forțelor aeriene

122

i-au liniștit pe observatori, a fost aceea că ar fi vorba doar de dâre de condensare. La întrebare de ce aceste urme nu existau cu mai mulți ani în urmă răspunsul a fost că atunci avioanele nu zburau atât de sus încât să permită formarea acestor dâre. În anumite cazuri, aceste dâre, au spus ei, pot rezulta ca urmare a aruncării restului de carburant,

în vederea unei posibile aterizări forțate. Cu toate acestea, înmulțirea acestor dâre (nu toate avioanele care zboară riscă să se prăbușească, din câte se știe...) și aspectul lor face să fie ridicol și inadmisibil acest gen de justificare... În urma amplitudinii pe care fenomenul a luat-o și în lipsa unor explicații plauzibile soluția pe care autoritățile au găsit-o a fost să îl transforme în „legendă urbană”, împiedicând orice studiu științific serios. Folosindu-se de tragicele atentate din data de 11 septembrie 2001, au îngropat definitiv chestiunea. Ca urmare a așa-zisei amenințări internaționale a terorismului, a fost impusă, sau cel puțin se urmărește să fie impusă, obligativitatea sprijinului și încrederii absolute față de guverne. Chestiunea dărelor morții (chemtrails) a ajuns deci să facă parte rapid dintre subiectele pe care mass-media le evită cu orice preț... Dezbaterea a continuat însă pe internet.

Autoritățile militare și guvernamentale iau în derâdere aceste afirmații ca fiind conspiraționiste sau le denunță drept zvonuri lipsite de fundament. S-a mers chiar până la a vorbi de propagandă teroristă antiguvernamentală, pentru a închide o dată pentru totdeauna gura celor băgăreți. Ar trebui, cu toate acestea, să se realizeze o anchetă serioasă și independentă și să se dispună realizarea unor analize la laboratoare controlate de servicii guvernamentale, dacă mai există așa ceva... Deși sunt destul de mulți cei care au observat acest fenomen alarmant, numărul celor care au întreprins o campanie activă pentru informarea populației este foarte mic. Agențiile guvernamentale contează pe apatia oamenilor și, de fapt, ele au ajutat din plin la crearea acestei stări de conștiință, începând din anii '50, prin fluorizare, aspartam și drogurile vândute pe stradă.

Dârele de condensare (contrails)

De la apariția avioanelor cu reacție, ne-am obișnuit să vedem pe cer dâre albe în urma lor, atunci când trec pe deasupra noastră, la mare altitudine. Aceste dâre albe – în engleză *contrails*, (dâre de condensare)

- depind în special de doi factori: umiditatea ambiantă și temperatura, foarte scăzută la acea altitudine. Ele pot să fie alcătuite din fine picături de apă condensate sau din cristale de gheață și de zăpadă. Aceste dăre pot să apară la altitudine joasă, aproape de nivelul solului, doar în zone cu un climat extrem de rece (Antarctica, Arctica) și constituie un serios handicap pentru circulația aeriană. La altitudine, aceste condiții se manifestă regulat începând de la 9.000 de metri. Dărele pot rămâne vizibile mai multe minute înainte de a fi dispersate gradat de vânt, până când dispar complet. Aceste dăre de condensare, nefiind formate decât din molecule de apă, sunt aproape inofensive, mai ales prin comparație cu poluarea pe care o singură turbină de avion o generează, datorită arderii carburanților și ai altor agenți chimici. Dărele de condensare (contrails), fiind compuse din vapori de apă, se disipă după o scurtă perioadă de timp. Conform meteorologului Thomas Schlattes de la Administrația Națională Oceanică și Atmosferică a Statelor Unite, ele nu se pot forma decât la temperaturi de - 60°C și mai mult, la niveluri de umiditate relativă de 70% și la altitudini foarte mari.

Ca incident separat și distinct în ansamblul acestor evenimente, norii se pot forma dacă temperatura, umiditatea relativă și condițiile de vaporizare sunt favorabile dezvoltării lor. Dacă vedem pe cer dăre de condensare [contrails] - considerate așa după aspectul lor - care se transformă în „nori” , putem concluziona că nu sunt alcătuite din vapori de apă și deci este vorba de altceva! Timpul prevăzut pentru disiparea dărelor de condensare [contrails] este relativ scurt, două minute sau mai puțin. Aceasta presupune că dăra respectivă este alcătuită în special din vapori de apă, cel puțin conform definiției sale clasice (condensation trail

Diferența dintre contrails (sus) și chemtrails (jos)

sau dăra de condensare). Nivelul de disipare a dărelor de condensare (contrails) depinde mult de mărimea particulelor cristalelor de gheață și de cantitatea de raze solare. Dependența de umiditatea relativă nu este evidentă. Un nor care se formează în urma trecerii unui avion, atunci când se produce aceasta, depinde în principal de temperatura, de umiditatea relativă, de tipul și de mărimea particulelor (nucleelor) de aerosol care sunt introduse. Formarea și disiparea dărelor normale de condensare (contrails) și formarea de nori trebuie

să fie recunoscute ca fiind două procese fizice separate care rezultă ca urmare a unor condiții diferite și variabile în cele două cazuri.

Dărele morții (chemtrails)

De la mijlocul anilor '90 încoace, în SUA a început să fie observată înmulțirea unor dăre de un tip nou. Ele apar la altitudine mai joasă decât cea a dărelor de condensare (contrails), uneori chiar aproape de nivelul solului, pot să fie albe sau colorate și se estompează foarte lent, lăsând să treacă o ceață în care pot fi detectate diverse particule sau filamente. Uneori, ele formează nori longitudinali care se taie brusc, lăsând un gol în respectiva dâră. Apoi norii par a se forma din nou pentru a se termina la câțiva kilometri mai departe. Sau, dimpotrivă, dâră taie cerul de la un capăt la altul al orizontului. Acești nori nu sunt întotdeauna situați la mare altitudine, după cum pretend autoritățile militare sau cele ale controlului aerian. Foarte adesea, îi putem sesiza la înălțimi cuprinse între 1.000 și 5.000 de metri, dar și mai sus de 9.000 de metri, care este altitudinea culoarelor de zbor ale avioanelor comerciale.

În unii dintre acești nori putem discerne curcubeie sau o culoare portocalie. Alții sunt pătați în interior de mase mai închise la culoare, sau tivite cu negru. Aceste mici dăre se expansionează destul de rapid (în funcție de viteza vântului) și produc „pene” fine sau plase în evantai. Spre deosebire de dărele de condensare (contrails), dărele morții (chemtrails) sunt adesea scindate, cu un gol sau o întrerupere în traseu, ca și cum ar fi fost schimbat rezervorul din care au fost pulverizate. Fapt important: cei care au observat aceste fenomene nu sunt cârcotași profesioniști sau ufologi de salon. Ei sunt mai degrabă pasionați de aviație, medici, oameni de știință, polițiști, jurnaliști integri... și oameni cărora aceste împrăstieri le provoacă iritații oculare sau bronhice, alergii și oboesală. Ei aparțin tuturor claselor societății. Plecând de la criterii de sănătate publică, s-a creat o rețea de observatori ai dărelor morții (chemtrails) care este extrem de activă pe internet.

Scrisoarea unui mecanic de aviație

Vă oferim, în continuare o scrisoare extrem de interesantă care a fost publicată pe site-ul lui Clifford Carnicom, apoi afișată pe site-ul lui Jeff Rense (ambele site-uri sunt dedicate acestui subiect legat de crimele realizate prin intermediul „dărelor morții” [chemtrails]), scrisoare redactată de un mecanic de aviație. Chiar dacă unii pot obiecta că proveniența acestei misive este incertă, ea coincide cu multe alte mărturii, inclusiv cu scrisoarea unui director al unei linii aeriene, apărută ca răspuns la declarațiile mecanicului anonim.

„Din motive pe care le veți înțelege pe măsură ce veți citi ceea ce urmează, nu-mi pot divulga identitatea. Sunt un mecanic de aviație și lucrez pentru o linie aeriană importantă. Muncesc într-o bază de întreținere situată într-un mare aeroport și hazardul a vrut să descopăr ceea ce nu-mi era în mod logic destinat.

Mai întâi, trebuie să vă explic în două cuvinte cum funcționează ierarhia în lumea mecanicilor din domeniul aeronautic. Acest lucru este important pentru înțelegerea relațiilor mele și pentru cauza căreia îi consacrați o mare parte din energia voastră. Mecanicii de aviație își doresc să lucreze în trei domenii: avionica, motoarele și comenzile de zbor. Se consideră că mecanicii care lucrează pe aceste sisteme au atins cele mai înalte grade ale scărilor ierarhice. Vin apoi mecanicii care lucrează la sistemele hidraulice și aparatele de climatizare. Următorii sunt cei atașați sistemelor subalterne. În sfârșit, pe treapta cea mai de jos a acestei scări, se găsesc mecanicii care lucrează la sistemele de golire a fluidelor. Niciun mecanic nu vrea să lucreze la pompe, rezervoare și sistemul de conducte care servesc la înmagazinarea deșeurilor toaletelor din avioane. Totuși, în fiecare aeroport unde am lucrat eu, există întotdeauna doi sau trei mecanici care se oferă voluntari pentru acest serviciu, oricare ar fi aeroportul. Ceilalți mecanici sunt foarte fericiți să-i lase să facă aceasta. Nimeni nu acordă cu adevărat atenție acestor oameni și nici un mecanic serios nu are o legătură veritabilă cu acești mecanici de zona a doua. De fapt, nu m-am aplecat niciodată cu adevărat asupra acestui aspect, până foarte de curând.

Majoritatea companiilor aeriene au acorduri de servicii reciproce cu celelalte companii care utilizează același aeroport. Aceasta înseamnă că dacă o companie are o problemă tehnică, de ea se va ocupa unul dintre mecanicii noștri. În schimb, dacă unul dintre avioanele noastre este în dificultate acolo unde își are baza de întreținere o altă companie aeriană, avionul nostru va fi reparat de ei.

Într-o zi, am fost chemat la bază pentru a lucra la avionul unei alte companii. În momentul în care m-a chemat, controlorul nu știa care era problema și nu putea să-mi dea niciun detaliu. Atunci când am sosit la fața locului, am descoperit că pana se situa la nivelul înmagazinării deșeurilor. Nu existau alte soluții: trebuia să mă strecur în interiorul carlingii pentru a rezolva problema. Pătrunzând în compartiment, mi-am dat seama că ceva nu e în regulă. Avionul avea mai multe rezervoare, pompe și tuburi decât erau menționate în caietul de sarcini. La început, am presupus că sistemul

fusesse modificat. Nu mai lucrasem pe un aparat de acest tip de mai bine de zece ani. Urmărind să găsesc problema, am realizat rapid că tubajul și rezervoarele suplimentare nu erau legate la sistemul de evacuare...

Tocmai descoperisem acest lucru când un alt mecanic de la compania mea a apărut

subit. Era tocmai unul dintre mecanicii care lucrau în mod obișnuit pe aceste sisteme. I-am predat lucrul cu mare plăcere. Plecând, l-am întrebat despre acea echipare suplimentară. El mi-a răspuns: „Vezi-ți de treaba ta și lasă-mă să mă îngrijesc de a mea!”

A doua zi, lucram la calculatorul firmei ca să văd un plan de cablaj. Pentru că tot eram acolo, am decis să fac o cercetare cu privire la echipamentul suplimentar pe care îl găsisem în avion. Spre marea mea surpriză, manualele nu făceau nicio referire la echipamentul pe care îl văzusem în avion. Am căutat în dosarele producătorului și nu am găsit nimic nici acolo. Curiozitatea mea era atinsă în punctul sensibil: eram cu adevărat hotărât să descopăr natura acestui echipament. Săptămâna următoare am primit trei dintre avioanele noastre, în hangarul principal, pentru inspecția periodică. În timpul acestor inspecții, în jurul avionului forfotesc peste tot o mulțime de mecanici. Tocmai îmi terminasem treaba, și am decis să mă duc să văd sistemul de evacuare pe unul dintre aparate. Cu toți mecanicii din jur, eram sigur că nu avea să mă observe nimeni. Spre marea mea surpriză, avionul pe care am ales să-l inspectez avea și el acel tip de echipare suplimentară!

Am început să urmez sistemul conductelor, pompelor și rezervoarelor. Am descoperit ceea ce părea a fi unitatea de comandă a respectivului sistem. Era o cutie de comandă standard folosită în aviație, dar fără cea mai mică inscripționare. Puteam urma firele de la cutia de comandă la pompe și la valve, dar niciun alt circuit de comandă nu era conectat la această unitate. Singurele fire care erau racordate la această unitate erau legate la sistemul operațional al comenzilor avionului. Sistemul avea un rezervor mare și două mai mici. Era dificil de văzut datorită îngustimii compartimentului, dar mi s-a părut că rezervorul mare ar fi putut cuprinde 200 de litri. Rezervoarele erau legate la o supapă de golire și de umplere care trecea prin fuzelaj chiar în spatele supapei de golire a sistemului fluidelor uzate. Căutând unde ducea acest racord sub avion, am văzut că era ascuns în spatele unui fals panou, sub un alt panou care, la rândul lui, ajungea la sistemul canalului de golire. Am început să urmăresc tubajul pompelor. Aceste tuburi conduceau la o rețea de conducte mai mici care se terminau în marginile din spate ale aripilor și ale stabilizatoarelor orizontale ale avionului. Dacă privești cu atenție aripile unui avion mare veți vedea un mănunchi de fire, aproximativ de grosimea unui deget, care iese din marginea din spate a aripii. Acestea sunt tije de descărcare statice. Ele sunt folosite pentru a disipa sarcina de electricitate statică care se acumulează pe un avion în zbor. Am descoperit că acele conducte duceau la una din trei dintre aceste tije de descărcare electrostatică. Iar aceste false tije de descărcare electrostatică fuseseră găurite ca pentru a lăsa să scape un produs oarecare prin ele.

Trecuse o vreme de când eram cocoțat pe aripă. Dintr-o dată, unul dintre supraveghetori mi-a ordonat să părăsesc hangarul. El mi-a spus după aceea că treaba mea era terminată și că nu eram autorizat să fac ore suplimentare. Cele două zile care au urmat au fost foarte încărcate și

nu am găsit niciun minut liber pentru a-mi continua mica anchetă. Două zile după descoperirea mea, am fost chemat să înlocuiesc un detector de temperatură pentru un motor de avion care se pregătea să decoleze. Am terminat lucrul și m-am întors la hârțogărie. Aproximativ 30 de minute mai târziu, am fost convocat de directorul general. Atunci când am intrat în biroul său, mă așteptau acolo reprezentantul sindicatului nostru și alte două persoane, pe care nu le cunoșteam. Directorul mi-a spus că a fost descoperită o problemă serioasă. Eram suspendat pentru o greșeală gravă. Mi-a spus că scrisesem intrări false în raportul meu de lucru în legătură cu detectorul de temperatură pe care tocmai îl instalasem cu câteva ore înainte. Eram consternat și am început să protestez. Am spus că era ridicol și că făcusem cât se poate de conștiincios acea treabă. Reprezentantul sindicatului s-a interpus. El a recomandat să aruncăm un ochi la avion, pentru a lămuri situația. Atunci eu am întrebat cine erau ceilalți doi oameni. Directorul general mi-a indicat că erau inspectori de securitate ai companiei aeriene, dar că nu erau obligați să-mi dea numele lor.

Ne-am înapoiat deci la avion, care ar fi trebuit deja să decoleze, dar care era încă garat la rampa noastră de întreținere. Am deschis capota motorului și reprezentantul sindicatului a scos detectorul de temperatură. A verificat numărul de serie și a constatat că era piesa veche. Atunci ne-am dus la magazia de piese și reprezentantul sindicatelor a verificat raportul meu. De pe o etajeră, el a luat o cutie sigilată. A deschis-o și a scos un detector de temperatură având același număr de serie cu cel pe care îl instalasem. Imediat, el mi-a spus că sunt suspendat pentru o săptămână fără salariu.

M-am odihnit acasă în prima zi a suspendării mele întrebându-mă ce s-a petrecut. Seara, am primit un apel telefonic. Vocea mi-a spus: „Acum știi ce pățesc mecanicii care își bagă nasul acolo unde nu au nimic de făcut. Data viitoare când o să te amesteci să lucrezi la sisteme care nu te privesc, o să-ți pierzi slujba! Cum mă simt generos astăzi, cred că o să te poți întoarce la treabă curând.” CLIC. Am făcut imediat apropierea

între ceea ce tocmai se produsese și faptul că descoperisem acel tubaj misterios. În dimineața următoare am fost chemat de directorul general. El mi-a spus că datorită excelenței dosarului meu suspendarea fusese redusă la o zi. Trebuia deci să mă reapuc imediat de treabă. Singurul lucru

la care mă puteam gândi era: Ce încercau „ei” să ascundă și cine sunt acești EI?

Revenirea la treabă a fost ca și cum nu s-ar fi petrecut nimic. Niciunul dintre ceilalți mecanici nu a amintit de suspendarea care îmi fusese dată. Reprezentantul sindical mi-a spus de altfel că era inutil să vorbesc despre aceasta. Dar în noaptea aceea am căutat pe

internet pentru a urmări să găsesc răspunsuri. Nu-mi amintesc cum am ajuns aici, dar am găsit site-ul vostru. Atunci situația a devenit din ce în ce mai clară. A doua zi dimineață la serviciu, în interiorul dulapului meu, care era încuiat, am găsit o notă tipărită. Ea spunea: „Curiozitatea a ucis pisica. Nu te uita pe site-urile internet care nu te privesc.” Mi-am spus: „la te uită! El mă observă.” Nu știu ce produse pulverizează ei prin intermediul acelor sisteme ciudate, dar pot să vă certific că o fac. Îmi imaginez că utilizează camioanele cisternă pentru a încărca acele rezervoare. E vorba de camioanele care golesc deșeurile rezervoarelor de vidanajare a toaletelor. În mod obișnuit, aeroporturile încredințează unor sub-contractori acest gen de lucru și nimeni nu se apropie de aceste camioane. Cine ar vrea să urmărească un camion umplut de fecale? Golind rezervoarele fluidelor uzate, acești oameni umplu rezervoarele sistemului jicloarelor de vaporizare.

Cunoscând planurile de zbor ale avioanelor, ei programează probabil unitatea de comandă cu scopul ca ea să înceapă să pulverizeze o anumită cantitate din respectivul produs după un anumit timp, îndată ce avionul a atins o anumită altitudine, sau atunci când el se găsește deasupra anumitor zone locuite. Ciocul jicloarelor (elemente ale carburatorului sub forma unor tuburi cu unul sau mai multe orificii prin care se pulverizează, în carburator debitul de combustibil necesar) falselor tije electrostatice este atât de mic încât nimeni din avion nu ar putea remarca acest lucru.

DUMNEZEU să ne ajute pe toți,
Un cetățean căruia îi pasă.“

Răspunsul unui funcționar superior al unei linii aeriene, postat pe site-ul lui Clifford Carnicom

„Domnule Carnicom,

Citind scrisoarea pe care ați primit-o de la mecanicul anonim, m-am simțit obligat să-i răspund. Și eu muncesc pentru o linie aeriană, cu toate că la un nivel ierarhic superior. Nu voi numi linia aeriană, nici orașul în care mă aflu, nici postul pe care îl ocup, din motive evidente de

securitate. Aș vrea să pot documenta tot ceea ce sunt pe punctul să vă dezvălui. Dar este practic imposibil să o fac, întrucât aceasta ar putea în cele din urmă să antreneze consecințe fatale pentru mine. Elementele conținute în scrisoarea mecanicului anonim mi se par autentice. În SUA există companii aeriene care au participat la un proiect numit Project Cloverleaf (Proiectul Frunza de triflă) timp de câțiva ani. Unii își amintesc că au primit consemne în această direcție în anul 1998. Personal, am fost avizat în 1999. Cei câțiva funcționari ai liniilor aeriene care au primit instrucțiunile în ceea ce privește proiectul Cloverleaf au fost supuși cu toții unor controale de securitate severe cu privire la antecedentele lor personale și, chiar înainte să putem primi aceste instrucțiuni, am fost puternic presați să semnăm un acord de ne-divulgare care declară în esență că, dacă spunem ceea ce știm, indiferent cui, riscăm închisoarea.

În biroul nostru, aproximativ douăzeci de funcționari am primit aceste instrucțiuni care ne-au fost date de doi funcționari oficiali din cadrul unui organism guvernamental. Nu au revelat care. Au spus că guvernul avea să remunereze linia noastră aeriană, și de asemenea și altele, cu scopul de a pulveriza anumite produse chimice speciale prin intermediul avioanelor comerciale. Atunci când au fost întrebați care erau aceste produse chimice, unde și de ce urma să le pulverizăm, ei ne-au indicat că informația ne-ar fi oferită dacă ar fi nevoie... Au precizat că noi nu aveam de ce să aflăm mai mult în această direcție. Și au continuat atunci să afirme că acele produse chimice erau inofensive. În cele din urmă, au concluzionat că programul era de o asemenea importanță, încât el trebuia să fie finalizat cu orice preț. Atunci când noi i-am întrebât de ce nu desemnau numai avioanele lor militare pentru a pulveriza aceste produse chimice, ei au declarat că nu există suficiente avioane militare disponibile pentru a elibera aceste produse chimice pe o scară atât de mare. Acesta este motivul pentru care proiectul Cloverleaf a fost lansat, pentru a permite unor linii aeriene comerciale să ajute la răspândirea acestor produse chimice în atmosferă. Apoi, cineva a întrebat de ce tot acest secret... Reprezentanții guvernului au declarat atunci că dacă marele public ar ști că avioanele care zboară deasupra capetelor lor împrăștiă produse chimice în aer, grupurile de ecologiști ar cere încetarea pulverizării. Cineva a pus unuia dintre oamenii guvernului întrebarea următoare: „Dacă produsele chimice sunt inofensive, de ce să nu se facă publică natura lor și motivul pentru care le pulverizăm?” El a părut derutat de această întrebare și a răspuns pe un ton autoritar că publicul nu are nevoie să știe ce se petrece, dar că acest program a fost conceput numai pentru binele său. El a declarat de asemenea că noi trebuie să păstrăm tăcerea și să nu mai punem întrebări în această direcție. După care, ședința de informare a fost încheiată.

În biroul nostru, toate documentele în ceea ce privește proiectul Cloverleaf sunt păstrate în seifuri. Nimeni nu are dreptul să scoată aceste documente. Foarte puțini funcționari au acces la ele și ei nu vorbesc niciodată despre conținutul lor.

Domnule Carnicom, eu nu sunt deloc imbecil. Știu că se petrece ceva și sunt sincer înspăimântat. Mă simt foarte vinovat că știu de existența acestei operațiuni, dar sunt obligat să tac. Sunt tulburat știind că firma pentru care muncesc ar putea fi pe cale să-i otrăvească pe americani. Sper că această scrisoare va deschide ochii anumitor persoane asupra a ceea ce se produce, în acest moment, pe cerul nostru. Vă repet că aș vrea să pot să vă ofer o informație documentată, dar înțelegeți de ce trebuie să păstrez anonimatul absolut.

Mulțumesc.”

Putem să concluzionăm prezentarea genocidului care deja a început să îl producă „elita” guvernatoare a lumii prin francmasoneria universală, afirmând că cele prezentate în acest capitol nu reprezintă, din păcate, toate modalitățile diabolice la care suntem supuși în aceste timpuri, ca locuitori ai acestei planete. Dar

Cunoașterea autentică înseamnă putere

Transformarea începe cu fiecare dintre noi. Fiecare om are dreptul la libertate, sănătate și cunoaștere, pentru evoluția sa individuală și a planetei. Medicina, agricultura, industria alimentară și, practic, toate domeniile existenței moderne sunt controlate de câțiva oameni din vârful „Sistemului” – giganții petrochimiei, ai complexului militaro-industrial și ai băncilor lumii – care câștigă enorm de pe urma planurilor lor ticăloase, în detrimentul umanității. Atâta timp cât totul pe pământ se va măsura în latitudinea profitului financiar și longitudinea creșterii economice, nu vom fi niciodată liberi! Cât timp vom continua să lăsăm puterea, banii, gândirea, sănătatea și libertatea noastră în mâinile „Sistemului”, nu vom fi niciodată mai mult decât niște sclavi controlați și manipulați mental, sclavi care au iluzia că sunt liberi. Însă pe măsură ce devenim conștienți de adevărul ascuns în spatele aparențelor, înțelegem că putem să acționăm împotriva limitărilor impuse de „Sistem” și să ne eliberăm de această iluzie ȧșută de „ei”, care a devenit treptat lumea noastră.

A venit timpul să ne trezim la realitate și să ne cerem plini de curaj dreptul de a fi liberi, de a cunoaște adevărul și de a ne alege singuri modul de a trăi, de a mânca, de a ne vindeca. Am ajuns să trăim în această iluzie creată, tocmai pentru că am permis să fim manipulați de către cei care vor să controleze aproape totul.

A venit timpul, mai mult ca oricând, să punem capăt acestei dominații distrugătoare de pe planetă. În momentul în care vom înțelege că noi, majoritatea oamenilor, suntem cei care îi ajutăm în mod inconștient, prin ignoranȧ și lipsa noastră de reacție, pe acești câțiva, puternici și perfizi, să se menȧnă pe poziție, „ei” nu vor mai avea nicio putere asupra noastră. Dacă înțelegem că NOI suntem singurii responsabili pentru tot ceea ce ni se petrece, și nu acești „ei” ascunși, ei nu vor mai putea să hotărască în locul nostru și să își continue acțiunile diabolice. Căutarea adevărului, plină de curiozitate, cu mintea deschisă și cu dorinȧ sinceră de a-l descoperi este un atribut al inteligenȧei. Căutați cât mai multe informații despre ceea ce mâncați, despre remediile cu care vă tratați sănătatea, despre „ingredientele” care vă compun viaȧa.

Remediile perfect naturale pe care le avem la dispoziție

Regnul vegetal a constituit, de-a lungul veacurilor, principala sursă de supraviețuire pe această planetă, atât în ceea ce privește alimentaȧia, cât și vindecarea bolilor. La începuturi, utilizarea plantelor de leac era considerată un act sacru – nu exista nicio diferenȧiere între spiritualitate (religie) și vindecare, preotul era vindecătorul sufletului și al trupului deopotrivă – fiecare epocă fiind marcată de folosirea unor plante miraculoase. Ultimele secole au fost marcate, în schimb, de dezvoltarea chimiei și a produselor medicamentoase de sinteză; aceste sinteze plecau adesea de la formulele unor substanȧe chimice pure, care au fost

izolate din plante, însă marea problemă a apărut în momentul în care s-a constatat că substanțele respective, destinate vindecării, de multe ori provoacă alte îmbolnăviri sau se acumulează în organism ca reziduuri toxice. Urmarea a fost revenirea la imensa bogăție și înțelepciune a naturii, în sânul căreia vom găsi mereu remedii pentru toate afecțiunile trupesti și sufletești.

Este necesară conștientizarea nocivității unor produse din industria alimentară care, datorită acumulării în timp, au efecte dezastruoase asupra sănătății. Pentru reechilibrare, după această otrăvire lentă dar sigură de pe urma așa-zisei „hrane moderne”, avem nevoie, în primul rând de mijloace prin care imunitatea organismului să fie refăcută și întărită, precum și de soluții eficiente de purificare internă.

Vindecarea misterioasă prin metode naturale neconvenționale

Există, după cum cred că deja știu foarte mulți dintre cititori, multe metode care nu sunt acceptate de către oamenii de știință, de multe ori și datorită intereselor oculte ale francmasoneriei și datorită intereselor financiare ale marilor companii farmaceutice. Aceste metode merg de la simpla folosire a bioenergiei, către dietoterapie, muzicoterapie, yoga, vindecarea prin puterea minții și prin puterea credinței.

Un grup de oameni de știință de la Institutul de Parapsihologie din Carolina de Nord, a realizat mai multe experimente pe baza vindecării de la distanță, folosind perechi de șoareci aneșteziați. Ei au cerut mai multor vindecători să trezească un șoarece dintr-o pereche, mai devreme decât pe celălalt și au descoperit că vindecătorii au reușit să realizeze acest lucru la un înalt grad chiar și aflându-se în spatele unei oglinzi, la câțiva metri depărtare de șoareci. Marilyn Schlitz, de la Fundația „Știința Minții” din

San Antonio, Texas, a copiat aceste experimente urmărind o sincronizare automată pentru trezirea șoarecilor și, de asemenea, a înregistrat rezultate pozitive importante.

Vindecătorii susțin că majoritatea oamenilor au capacități de vindecare. La Universitatea Sfântul Iosif din Philadelphia, dr. Carrol Nash a studiat capacitățile studenților de a mări sau de a întârzia creșterea culturii bacteriilor în laborator. Studenții care au afirmat că au capacități curative s-au descurcat foarte bine la ambele sarcini, folosind vindecarea de la distanță. Pentru lucrarea sa de doctorat, Joyce Goodrich, un psiholog din New York, a investigat dacă vindecarea de la distanță

poate fi percepută, prin senzațiile experimentate, pe pacienți umani. Ea le-a transmis să conștientizeze influxurile vindecătoare, la o anumită oră din zi. Fără ca aceștia să știe, vindecarea de la distanță a fost transmisă în anumite zile, nu în toate. Din relatările pacienților, specialiștii au putut să diferențieze când a fost și când nu a fost transmisă vindecarea.

Într-o anumită măsură, vindecarea poate fi învățată. La Universitatea din New York, două talente clarvăzătoare și vindecătoare, dr. Dolores Krieger și Dora Kunz, au dezvoltat metoda de vindecare numită „Atingerea terapeutică”. Ele au învățat mii de asistente medicale

și neprofesioniste din Statele Unite și multe alte țări, să-și dezvolte capacitățile de vindecare. Dr. Krieger împreună cu câțiva dintre studenții ei au realizat experimente care au demonstrat că atingerea terapeutică poate ridica nivelul de hemoglobină, poate reduce anxietatea și poate îndepărta durerile de cap.

În primele lecții, studenții - viitorii vindecători - se concentrează mai întâi în tăcere prin focalizarea atenției asupra unui singur lucru. Următorul pas constă în a-și trece mâinile pe deasupra corpului pacientului, fără să-l atingă, căutând să simtă senzații cum ar fi: cald, rece, furnicături, informându-i asupra părților bolnave și sănătoase din corp. Apoi, tratează acele porțiuni unde există prea multă sau prea puțină energie prin plasarea mâinilor în apropiere sau pe corp și prin vizualizarea unui transfer de energie între ei și pacient.

Dr. Lawrence Leshan, un psiholog din New York, a tratat mulți pacienți bolnavi de cancer. Inițial se apucase să studieze acest tip de vindecare, deoarece dorea să o prezinte ca pe o periculoasă înșelătorie, avertizând asupra escrocilor care ofereau speranțe false. La acel moment chiar credea că oamenii își pierd timpul prețios în care ar fi putut beneficia de un tratament convențional. Dar, după ce a stat o vreme în preajma unor vindecători talentați, și-a schimbat părerea rămânând impresionat de faptul că vindecarea dădea rezultate. El a identificat trei pași în vindecare: concentrarea, grija pentru pacient și focalizarea, atât asupra legăturii vindecător-pacient, cât și asupra întregului. Începând cu meditația, a descoperit că poate face singur acești pași. Astfel a devenit el însuși vindecător și ulterior i-a învățat și pe alții aceste metode.

Vindecătorii afirmă că efectele benefice se pot produce pe mai multe nivele: mental, emoțional și spiritual, chiar când la nivel fizic rezultatele

nu se observă. Singură, credința nu este suficientă - pacientul trebuie să creadă în vindecător sau în metodele acestuia pentru ca efectele curative să se producă, dar trebuie să creadă și în propria lui capacitate de vindecare. Desigur, există și vindecări miraculoase, care se realizează în cazuri speciale sau în locuri cu o încărcătură energetică și spirituală aparte. Deși cazurile cu acest gen de vindecări sunt nenumărate, vom detalia aici unul dintre cele mai cunoscute.

Lourdes - un loc al vindecării, un loc al iubirii unde au fost confirmate științific 1200 de vindecări miraculoase

Milioane de oameni vin anual la Lourdes. Unii vin pentru a se ruga, alții pentru a se vindeca sau pentru a cere ajutor și îndrumare, binecuvântare și protecție, iar alții vin din simplă curiozitate. În șir indian se îndreaptă, ajutându-se unii pe alții, către grota în care Fecioara Maria i s-a arătat lui Bernadette Soubirous. Totul se petrece în liniște și reculegere. În fața miracolului, oamenii rămân tăcuți. În fiecare an, pe 11 februarie, se sărbătorește miracolul petrecut în mica localitate franceză de la poalele munților Pirinei, Lourdes.

Bernadette și cele 18 apariții ale Fecioarei Maria

La 11 februarie 1858, Bernadette Soubirous, o fetiță săracă în vârstă de 14 ani, a plecat să adune vreascuri împreună cu sora ei și o prietenă, în apropiere de stânca Massabielle, pe malul râului Gave du Pau. Fiind bolnavă de astm, Bernadette a rămas în urmă. În apropierea unei grote „a simțit o adiere de vânt”, apoi a fost martora unei apariții: „o doamnă tânără, îmbrăcată în alb”. Când celelalte două fete s-au întors, au găsit-o pe Bernadette cu chipul strălucind de fericire. La început, Bernadette nu știa despre cine este vorba, dar „Femeia în alb” i-a spus în timpul uneia dintre apariții că este „Neprihănită Zămislire”. Bernadette a reținut termenul, care îi era necunoscut până atunci și, repetându-l încontinuu ca să nu-l uite, s-a îndreptat către preotul orașului. Acesta l-a tălmăcit și astfel au aflat cu toții cine i s-a arătat în mod miraculos fetei.

Au urmat o serie de 18 apariții, în cadrul cărora Fecioara Maria i-a dat mai multe sfaturi și i-a făcut unele dezvăluiri, dintre care o parte au rămas multă vreme secrete. Tot ea a îndrumat-o pe fetiță să găsească un izvor în grota respectivă. Apa acestuia a fost captată într-un mic bazin special amenajat și, în scurt timp, s-a constatat că are proprietăți miraculoase. Tot mai mulți oameni au început să se adune la locul aparițiilor, unde s-au produs apoi numeroase vindecări miraculoase. Primele dintre ele au avut loc în martie 1858: vindecarea unei femei paralizate (Catherine Latapie) și a unui bărbat orb (Louis Bouriette).

În anul 1866 Bernadette s-a retras la mănăstirea din Nevers sub numele de Marie-Bernarde. Bolile de care suferea s-au agravat tot mai mult și a murit de cancer în anul 1879, la vârsta de 36 de ani, fiind îngropată în cimitirul mănăstirii. Scepticii se întreabă de ce Fecioara Maria nu a făcut o minune pentru preferata ei, înlăturându-i suferințele provocate de astm

și de tuberculoza osoasă de care a suferit întreaga viață. „Acesta este sacrificiul meu,” spunea Bernadette acceptându-și boala cu seninătate și chiar cu simțul umorului, după cum mărturisesc cei care au cunoscut-o. Acesta a fost miracolul vieții ei: acceptarea, iubirea, dăruirea de sine. Așa a ajuns la sfințenie și se știe că sfinții nu fac miracole pentru ei înșiși.

Cea care și-a trăit viața sub semnul miracolului a rămas la fel și după moarte. După 30 de ani, când a fost necesară exhumarea sa în vederea procesului de sanctificare, trupul Bernadettei a fost descoperit intact, neatins de trecerea timpului. Trupul său se află și azi în capela mănăstirii din Nevers, într-un sicriu de cristal, părând că doarme. Iată ce scria ea, la un moment dat, în jurnal: „Nu voința mea să se facă, o Marie, ci a ta care e întotdeauna voința lui Isus... Sufletul meu, unit cu al tău, să-l preamărească pe Domnul pentru acest omagiu permanent al unei supuneri desăvârșite... Da, DUMNEZEUL meu, da în toate și pentru toate, da!”

Lourdes, sanctuarul și orașul

„Vreau ca lumea să vină aici în pelerinaj,” i-a spus Fecioara Maria Bernadettei în primele apariții și oamenii au început să vină în pelerinaj încă din acea perioadă. Dacă la prima apariție din 11 februarie erau prezente trei persoane, la apariția din 4 martie erau prezente în fața groti deja 20.000 de persoane. În cei 150 de ani care au trecut, Lourdes a devenit, dintr-un mic orașel comercial, unul dintre cele mai mari locuri de pelerinaj din întreaga lume. Aproximativ 6 milioane de oameni vizitează acest oraș în fiecare an. „Domeniul Stăpânei Noastre” reprezintă partea spirituală a orașului. Spațiul respectiv, o suprafață de 51 hectare de pământ care se întinde până la grotă și împrejurul ei, așezat între dealuri și râu, este împrejmuit și presărat cu copaci, flori și statui. Deasupra groti se ridică o bazilică uriașă, de un alb strălucitor, cu o turlă care adăpostește clopotnița și care a devenit un reper al orașului. Sunt construite aici de fapt trei biserici separate, suprapuse. Accesul la cele două biserici de sus se face prin două rampe înclinate susținute de arcade. Cea mai cunoscută este Basilica subterană a Sfântului Pius, unde pot încăpea 20.000 de persoane.

Hospitalité Notre-Dame de Lourdes creează condiții pentru primirea și găzduirea pelerinilor, în special pentru cei infirmi și bolnavi, pe tot parcursul sezonului de pelerinaj (de primăvara până în noiembrie), iar pentru băi, inclusiv iarna. Pe lângă acest teritoriu

sacru, în oraș au apărut hoteluri, restaurante și magazine de suveniruri. Populația orașului a crescut de la 4.000 la 15.000 de locuitori. Aeroportul orașului este cel mai tranzitat aeroport al Franței după cel din Paris. De asemenea Lourdes este pe locul al doilea în Franța și ca număr de hoteluri (aproximativ 270) după Paris.

Vindecări miraculoase

Din anul 1860 până în prezent, aproximativ 200 de milioane de pelerini au vizitat Lourdes. Dintre miile de vindecări miraculoase, comisiile medicale au confirmat științific 1.200, iar autoritățile bisericești au recunoscut oficial aproximativ 7.000 de vindecări inexplicabile, dintre care 67 au fost considerate adevărate miracole. 49 dintre cele 67 de miracole s-au petrecut datorită apei din grota Massabielle (folosită pentru comprese, pentru îmbăiere sau pentru a fi băută), altele în timpul slujbelor religioase, al binecuvântării bolnavilor, dar și în timpul sau în urma unor rugăciuni izolate.

Interesant este că nu toți cei vindecați la Lourdes au făcut pelerinaj la locul apariției Sfintei Fecioare, iar dintre pelerini nu toți au ajuns să atingă sanctuarul. Pentru ca aceste fenomene să se producă, s-ar părea că nu e obligatoriu ca bolnavul să se roage. S-au vindecat inclusiv copii mult prea mici pentru a ști să se roage, persoane prea bolnave pentru care s-au rugat alții, ori chiar oameni necredincioși. În preajma lor, însă, acolo, cineva se ruga.

Vindecările miraculoase reprezintă un veșnic subiect de dispută între credincioși și sceptici, dar nu se poate nega că aceste vindecări există și uneori sunt de-a dreptul spectaculoase: așa a fost cea a Lydiei Brosse, care suferea de abcese tuberculoase și după ce s-a îmbăiat în octombrie 1930, în apa de la Lourdes, s-a vindecat imediat, fără ca boala să mai revină vreodată.

Cea mai recentă recunoaștere oficială a unui miracol a avut loc pe 21 septembrie 2005, când italianca Anna Santaniello a fost declarată a 67-a persoană vindecată în mod miraculos la Lourdes. Ea s-a vindecat în urma îmbăierii în apa de la Lourdes, pe 19 august 1952, la vârsta de 41 de ani. Avusese artrită reumatică acută precum și alte câteva probleme grave de sănătate: dispnee (respirație dificilă), dificultăți de vorbire, imposibilitate de a se deplasa, crize de astm, cianoză (colorație albastră) feței și a buzelor, edem al limbii. Din cauza imposibilității de a se deplasa a fost adusă pe targă la Lourdes și tot pe targă a fost transportată să se îmbăieze. Surpriza a fost că de acolo s-a întors fără să mai aibă nevoie de vreun ajutor și a participat pe picioarele ei la tradiționala procesiune cu lumânări cu care se încheie fiecare zi la Lourdes. Raportul medical oficial consemna: puls 90 cu ritm regulat, cianoza și dispneea au dispărut, edemul s-a retras, pacienta poate să se deplaseze fără dificultăți, poate să doarmă normal, și-a recăpătat apetitul normal pe care-l pierduse de mult timp. După repetate examinări și dezbateri care au avut loc de-a lungul anilor, vindecarea a fost declarată oficial miracol. Anna

Santaniello continuă să se bucure de o stare bună de sănătate la cei 93 de ani ai săi.

Ceea ce reiese cu claritate este că fenomenul vindecărilor miraculoase nu se referă la vindecarea anumitor boli, în general, ci la cazuri particulare. Se poate spune că se vindecă omul și nu boala. Dintre maladiile vindecate

spontan aici, menționăm aleatoriu: tuberculoza, diverse afecțiuni organice (de la cangrene la flegmon cu fistule), reumatism vertebral, cancer de col uterin, scleroză în plăci, boala lui Hodgkin, paralizii ale membrelor, blefarită cu ectropion bilateral (boală oculară considerată nevindecabilă), hemiplegie (paralizie a unei jumătăți a corpului), surditate, probleme renale, cardiace etc. Se remarcă faptul că toate vindecările au survenit rapid și nu au lăsat sechele. Practic, de pe lista întocmită de medici și teologi, doar bolile mintale lipsesc, cu o rezervă legată de vindecarea depresiilor.

Ce este o vindecare miraculoasă?

Miracolul este caracterizat printr-o accelerare puternică a procesului de vindecare, neîntâlnită în procese de vindecare normale. Efectul este exploziv. Unii bolnavi au fost vindecați aproape instantaneu de afecțiuni cum ar fi lupusul feței, cancerul, infecțiile renale, ulcerul, tuberculoza pulmonară și osoasă. Fenomenul se produce aproape întotdeauna în același fel: o durere puternică, apoi apariția sentimentului de a fi vindecat. Unii dintre cei care au trecut prin astfel de vindecări spontane spun că au simțit ca și cum ar fi fost fulgerați, după care a urmat o stare de imensă ușurare. Într-un timp relativ scurt simptomele și leziunile anatomice dispar, fără a lăsa sechele și fără a reveni. Atunci când este vorba despre boli care pot fi vindecate cu ajutorul unei medicații obișnuite, lumea științifică are dificultăți în a stabili care este adevăratul agent al vindecării. Numai în cazurile în care orice terapie a fost inefficientă și medicina obișnuită a dat greș, vindecarea a fost atribuită în mod cert rugăciunii.

Miracol și știință

În anul 1905, Papa Pius al X-lea a cerut ca toate cazurile de pretinse miracole sau vindecări înregistrate la Lourdes să fie analizate din punct de vedere științific. Astfel a luat ființă un centru medical de constatări, format în prezent din peste 5000 de medici din 30 de țări, aparținând

tuturor confesiunilor religioase, unii dintre ei fiind chiar atei, pentru a elimina orice dubiu de judecată părtinitoare. Obiectivul acestui centru este acela de a putea declara o vindecare „sigură, definitivă și inexplicabilă din punct de vedere medical”. Pentru aceasta, sunt aplicate patru criterii: „înainte de toate boala trebuie să fie constatată și corect diagnosticată”; „boala trebuie să fie diagnosticată ca permanentă sau terminală într-un termen scurt”; „vindecarea este imediată, fără convalescență, completă și durabilă”; „tratamentul prescris nu poate fi cauza acestei vindecări, și nici nu poate să contribuie la ea”. Baza de la care se pornește atunci când un pelerin declară că a fost vindecat este dosarul medical cu care s-a prezentat la venirea acolo și în care era descrisă starea sa inițială.

Într-o primă etapă, pelerinul care susține că a fost vindecat este examinat de o comisie a centrului medical, examinare care se repetă timp de mai mulți ani la rând până când se decide trimiterea cazului mai departe, la Comitetul Medical Internațional de la Lourdes. Comitetul cuprinde 20 de specialiști din diferite țări, care se întâlnesc o dată pe an. Acesta la rândul său realizează o evaluare a evoluției pacientului de-a lungul mai multor ani. Dacă și Comitetul Medical Internațional dă o opinie favorabilă, fișa este trimisă la autoritățile bisericești competente.

Când dosarul este trimis Episcopului Diocezei în care trăiește persoana vindecată, cazul este deja recunoscut de știință ca fiind unul extraordinar și inexplicabil din punct de vedere medical. Aceasta este condiția de bază: inexistența vreunei explicații valide (medicale sau științifice, naturale sau obișnuite) pentru respectiva vindecare. Pentru a stabili dacă vindecarea în cauză este miraculoasă, Episcopul întocmește o comisie alcătuită din preoți și teologi. În baza concluziei la care ajunge Comisia, Episcopul va da o sentință definitivă și va sugera Diocezei sale și lumii întregi că această vindecare este un „semn de la DUMNEZEU”.

Numeroase vindecări miraculoase au loc în întreaga lume. În ultimul secol au fost contabilizate 1574 de astfel de vindecări spontane, dintre care peste 70% se referă la diferite forme de cancer! Încercările de a găsi explicații „raționale” nu au avut succes. În realitate există un număr incomparabil mai mare de cazuri rezolvate decât cel înregistrat oficial. Statisticile arată că 80% din vindecări se produc în cazul unor femei, fapt explicat prin credința mai profundă a acestora. Vârstele celor vindecați sunt între 2 și 64 de ani; proveniența socială este diversă: burhezi, militari și preoți, agricultori și muncitori; naționalitatea este și ea variată: francezi, italieni, belgieni, germani etc.

Rugăciune și vindecare

Rugăciunea reprezintă un ansamblu de fenomene prea puțin cunoscute. Ceea ce știm în mod cert este că rugăciunea produce efecte tangibile: „I se dă celui care cere și i se deschide celui care bate”. Pe rugăciune se bazează și mecanismul misterios al așa-ziselor vindecări spontane, considerate miracole, raportate de obicei la atingerea unor obiecte de cult (icoane, sfinte moaște etc.), ori chiar apărute în urma rugăciunilor

făcute de alte persoane pentru cei bolnavi. Rugăciunea pentru altcineva s-ar părea că este mai eficientă decât cea făcută pentru sine. Un test realizat în SUA pentru a se vedea dacă rugăciunea la distanță are vreo influență asupra stării bolnavilor, a dat rezultate neașteptate. Pe scurt, într-un grup de pacienți pentru care s-au rugat mai mulți călugări, au existat considerabil mai multe vindecări decât în grupul pentru care nu s-au făcut rugăciuni.

Miracolul - drum deschis către DUMNEZEU

Lourdes a devenit celebru pentru vindecările miraculoase care se petrec acolo. Motivul principal al pelerinajelor îl constituie apa izvorului din grotă, apă care este considerată miraculoasă, cu proprietăți vindecătoare. Totuși, mulți dintre pelerini vin doar din motive spirituale și pentru a-i ajuta pe cei care au nevoie. Se spune că vindecările sufletești care se produc acolo sunt chiar mai numeroase decât cele trupești. Acestea presupun, la rândul lor, și o transformare spirituală, nu doar stricta vindecare a unei boli fizice. În ultimii 200 de ani, aparițiile miraculoase ale Fecioarei Maria au devenit mult mai frecvente în lume. Indiferent că e vorba despre Lourdes, Fatima sau Medjugorie, milioane de oameni sunt convinși că acolo se produc adevărate miracole care îi ajută să se apropie de DUMNEZEU.

III. SOCIETATEA

Denaturarea insidioasă a ideii de bine și rău

Cu toții ne conducem viața, încă din fragedă copilărie, în funcție de ideea de bine și rău. Începem să învățăm aceasta din propria experiență, cum ar fi reacția la stimulii exteriori care ne produc durere sau plăcere. De exemplu, copii fiind, ne jucăm cu un obiect fierbinte, observăm că ne arde, a doua oară vom fi mai prudenți și astfel am învățat că obiectele fierbinți nu trebuiesc atinse. Desigur, acesta este cel mai bazal instinct de conservare, care se referă la simțuri și la binele imediat.

Dacă privim mai profund lucrurile, după ce creștem, luăm contact cu exteriorul, ne dezvoltăm personalitatea și abilitățile, ideea de bine și rău are legătură mai mult cu conștiința, cu voința, cu moralitatea, cu dorința de a fi mai bun, mai apreciat etc. Aici ne situăm deja într-un domeniu mai abstract și mult mai interpretabil, normele de bine și rău fiind foarte diferite de la o cultură la alta, de la o societate la alta.

Însă în realitate, această diferență este superficială, pentru că ideea de bine și rău poate fi identificată la nivel profund ca fiind aceeași în toate tradițiile. Desigur, oamenii superficiali, negând realitatea profundă a acestor aspecte, s-au atașat de idei la fel de superficiale, născându-se astfel dogme închistate, norme sociale restrictive la modul absolut și brutal, creând în timp roboți și nu oameni cu conștiință liberă și cu liber-arbitru.

Pe această superficialitate accentuată a oamenilor (întreținută într-un mod intenționat) se bazează conspiratorii mondiali, prin intermediul francmasoneriei, care de câteva secole încoace au denaturat încet - încet, aproape pe neobservate, ideea de bine și rău, ajungându-se în ziua de astăzi ca aspecte distructive pentru ființa umană și pentru devenirea sa să fie acceptate ca fiind normale sau chiar de dorit.

Vom vedea în continuare ce ne spun textele înțelepciunii străvechi cu referire la ideea de bine și rău. Pentru aceasta nu alegem tradiția creștină, ale cărei mesaje au fost foarte mult denaturate în ultimul timp, ci tradiția hindusă. În textul sacru al hindușilor *Baghavad Gita*, Cartea a XVI-a, aflăm următoarele:

„În această lume există două soiuri de fapte: divine și demoniace..... Însușirile divine duc la eliberare, cele demoniace la înlănțuire.....

Neînfricarea, neprihănirea inimii, statornicia în Cunoaștere, bunăvoința, înfrânarea simțurilor, sacrificiul, dragostea pentru învățătura scripturilor, asceza și dreapta purtare, hotărârea de a nu vătăma pe nimeni și nimic, mărturisirea adevărului, lipsa mâniei, renunțarea, devoțiunea, împăcarea lăuntrică, neputința de a cleveti, milostenia față de toate făpturile, blândețea, smerenia, cumpătarea, tăria sufletească, iertarea, răbdarea, hotărârea, lipsa pizmuirii și a trufiei - acestea sunt în firea omului născut pentru o natură divină.

Oamenii demoniaci nu au adevărata cunoaștere a căii făptuirii și nici a căii nefăptuirii; în ei nu există nici fapte neîntinate, nici purtare bine

cumpănită, nici adevăr. Ei spun că lumea este fără de Stăpân, fără temelie, înrădăcinată în minciună, născută fără noimă, având drept unic temei dorința; este o lume a haosului. Buzuindu-se pe acest fel de a vedea viața, ruinându-și sufletul și mintea, oamenii demoniaci

devin unelte ale unor fapte crunte; neîndurători și răufăcători, se nasc spre distrugerea lumii.

Pradă dorințelor nepotolite, pline de fățărnicie, trufie și dispreț, aceste ființe rătăcite se lasă pradă relexor apucături și dau naștere la deprinderi josnice. Hărțuiți de griji până în clipa morții, au mai presus de orice poftele și bucuria cărnii, pe care le urmează orbește, încredințați că asta e totul. Înlanțuiți de patimi fără număr, îngenuncheați de dorință și mânie, nu se dau în lături de la a strânge pe căi necinstite bogății, ca să-și împlinească patimile.... Bântuiți fără încetare de gânduri și porniri egoiste, prinși în plasa neștiinței, caută satisfacerea poftelor și cad în infernul întunecat al propriilor vicii.....

Sunt trei porți către infern, care rătăcesc sufletul: dorința, mânia și pofta; fie deci ca omul să se lepede de toate trei...."

Este astfel evidentă asemănarea mesajului hindus despre bine și rău cu cel creștin, promovat de către Iisus Cristos. În acest sens, nu avem prea multe de discutat despre ceea ce este bine și ceea ce este rău, căci raportarea pe care trebuie să o avem este la anumite valori arhetipale, de care s-a ținut cont încă de la începuturile Creației. Aceste valori nu se schimbă de la o generație la alta, indiferent de avansurile tehnologiei, de cutumele sociale etc. Atunci, cum s-a ajuns ca în zilele noastre ideea de bine și rău să fie atât de mult denaturată? Răspunsul este simplu: **prin slăbiciunea interioară a oamenilor, pe de o parte, și prin demoniaca perseverență a manipulatorilor din umbră, pe de altă parte.** Ca să obții o victorie, cum e cea pe care și-au propus-o „Iluminații” ai nevoie de câteva arme veritabile. Prima este răbdarea, a doua - o bună organizare și cunoașterea foarte bună a adversarului și, în sfârșit, puterea de a face sacrificii în numele a ceea ce ți-ai propus. Trebuie să recunoaștem că, din aceste puncte de vedere, hidra francmasoneriei este foarte bine pusă la punct, fiind foarte bine organizată în timp ce finanțează dezorganizarea în jurul ei, având răbdare, în timp ce promovează peste

tot viteza și nerăbdarea. Francmasonii îi cunosc foarte bine pe cei pe care vor să îi manipuleze, perfecționând tot felul de sisteme de control a populației și sunt dispuși la sacrificii în numele idealului lor, chiar dacă în primul rând îi sacrifică pe ceilalți.

Iată și o povestire despre genialul Albert Einstein, care face referință la ideea de Bine și Rău:

La o anumite Universitate, profesorul provacă o discuție cu întrebarea: „DUMNEZEU a creat tot ce există?”

Un student răspunde hotărât: „Da, așa este. DUMNEZEU a creat tot ce există.”

Profesorul răspunde: „Păi dacă DUMNEZEU a creat tot ce există, atunci DUMNEZEU a creat Răul, căci nu putem nega că există Răul pe pământ. Și, conform teoremei că opera noastră este o reflexie a însuși creatorului său, atunci DUMNEZEU este însuși Răul.”

Studentul a rămas tăcut în fața unui asemenea răspuns și profesorul își râdea în barbă ca a condus încă o dizertație care a arătat fără echivoc faptul că toată credința și religia creștinilor este un mit.

Un alt student se ridică, cere permisiunea să vorbească, apoi întreabă: „Domnule profesor, dar frigul există?”

„Ce întrebare mai este și aceasta”, răsese profesorul. „Sigur că există frigul. Ce, dumneata nu ai suferit niciodată de frig?”

Băiatul răspunde atunci: „De fapt domnule, frigul nu există. Conform legilor fizicii, ceea ce se consideră a fi frig este absența căldurii. În corp, căldura determină circulația energiei. În absența căldurii, corpul devine inert, incapabil să reacționeze, dar frigul nu există. S-a creat acest termen pentru a descrie starea noastră în absența căldurii.”

Studentul continuă: „Întuneric există?”

„Bineînțeles că există”, răspunde profesorul.

„Din nou vă înșelați, domnule profesor. Nici întunericul nu există. În realitate, întunericul este absența luminii. Lumina se poate studia, întunericul nu. Există prisma lui Nichols care descompune lumina albă în diferite culori din care este compusă, cu diferite frecvențe de vibrație. Întunericul nu poate fi descompus. O simplă rază de lumină iluminează un întreg spațiu întunecat. Cum se poate ști ce cantitate de întuneric există într-un spațiu determinat? În funcție de cantitatea de lumină prezentă în acel spațiu, nu-i așa? Întunericul este un termen pe care omul l-a dezvoltat pentru a descrie ce se petrece când nu există lumină.

La fel, Răul nu există, domnule profesor. Cel puțin nu există prin el însuși. Răul este pur și simplu lipsa lui DUMNEZEU. DUMNEZEU nu a creat Răul. La fel putem spune și despre Iubire și despre Credință, cum am descris căldura și lumina. Răul este rezultatul direct al faptului că umanitatea nu Îl mai are pe DUMNEZEU prezent în inima ei. Este la fel cum apare frigul când nu mai există căldură, sau întunericul când nu mai există lumină.”

Profesorul lăsa capul în jos și rămase tăcut.

Acel student se numea Albert Einstein.

Drogurile nebănuite ale lumii moderne: cumpărăturile, serviciul, computerele, dulciurile, tutunul, sexul fără iubire, cafeaua...

Unele dintre drogurile lumii moderne sunt veritabile vicii și sunt cunoscute ca atare – de exemplu tutunul. Altele par „nevinovate”, ca de exemplu consumul de dulciuri, dar ascund pericole mortale. Spunem că toate acestea sunt „droguri” pentru că provoacă dependență. Despre dependență se vorbea la început doar în cadrul medical, cu referire strictă la alcool sau droguri. În ultima vreme și-au făcut însă apariția noi și noi dependențe, unele dintre ele chiar bizare, cum ar fi dependența de cumpărături sau de muncă. Ca oameni depindem de anumite condiții pentru a ne putea menține în viață. Avem nevoie să respirăm aer curat, să bem o apă pură și să ne hrănim sănătos. Orice abatere de la îndeplinirea acestor nevoi fundamentale duce la boală sau chiar la moarte. Până unde merg însă nevoile noastre și de unde începe dependența? Societatea de consum face ca pe fondul unor stări de frustrare și nemulțumire să apară tot felul de false nevoi, care de cele mai multe ori duc la dependențe dintre cele mai prostești și mai ciudate.

Inițial, dependența a fost definită ca o „stare de intoxicație cronică, caracterizată prin necesitatea stringentă de folosire a unor substanțe sau medicamente”. Până nu demult erau cunoscute doar dependența de alcool sau de droguri. Astăzi se vorbește și despre dependențe mentale sau emoționale. Psihologii consideră că dependența este o boală care apare pentru a suplini dorințe neîmplinite, frustrări și nemulțumiri. Consumul „drogului” creează o înșelătoare stare de bine de moment, urmată de o creștere a dozei necesare pentru a obține efectul dorit. Acest drog ajunge astfel să fie considerat în mod fals sursa satisfacției mult râvnite. Câtă vreme este prins în capcana dependenței, cel în cauză va nega vehement că este dependent. Cu cât dependența este mai acceptată și mai încurajată de societate, cum este cazul dependenței de cafea sau de dulciuri, cu atât ea este mai greu de conștientizat, fiind considerată de cel în cauză

ceva „normal” pentru că „toată lumea face asta”. Însă în condițiile în care totuși dependentul își propune să renunțe la drog, el își va da seama de situația tragică în care se află. Va avea atunci impresia că nu poate renunța la drog fără a-și pune în pericol integritatea fizică sau psiho-emoțională. În cazurile avansate de dependență de anumite substanțe nocive, lucrurile chiar așa și stau. De exemplu, suprimarea bruscă a alcoolului sau a stupefiantelor poate declanșa crize puternice sau chiar moartea.

Producătorii de țigări au tot felul de trucuri pentru a mări dependența

Ce-i poate face pe oameni să fumeze? O întrebare care îi preocupă intens pe medicii și pe psihologii conștienți de efectele dezastruoase ale fumatului. De cealaltă parte a baricadei, producătorii de tutun și experții în marketing caută și ei răspunsul la această întrebare pentru a-și asigura cât mai mulți consumatori. S-a spus că fumatul reprezintă un mod de a sparge gheața în relaționarea cu ceilalți sau că este un fenomen social, născut din nevoia de a fi acceptat de grup. Apoi că fumătorii caută, de fapt, să re trăiască starea de bine din vremea când sugeau la sânul mamei. S-a vorbit despre sentimentul de siguranță pe care îl trăiesc fumătorii atunci când se afișează cu țigara în mână. Însă tot mai mulți oameni de știință atrag atenția, în ultima vreme, asupra manipulării consumatorilor de către marile companii producătoare de țigări.

Oamenii de știință de la Universitatea Harvard au realizat recent un studiu publicat în revista *New Scientist* care arată că producătorii au mărit constant concentrația de nicotină din țigări. Astfel că în prezent în țigări se găsește cu 11% mai multă nicotină decât în anul 1998, ceea ce face renunțarea la fumat mult mai dificilă. Această dezvoltare explică

și numărul tot mai mare de îmbolnăviri și de morți premature înregistrate în rândul fumătorilor. După cum arată statisticile realizate de Organizația Mondială a Sănătății (OMS) 90% din cazurile de cancer sunt provocate de fumat. Tot OMS a acuzat recent companiile producătoare de tutun că și-au ales ca țintă tinerii din țările subdezvoltate pentru a compensa scăderea vânzărilor din țările industrializate.

Pe lângă aceste metode directe de a-și asigura un profit cât mai mare,

manipularea este realizată prin intermediul reclamelor publicitare în care fumatul este asociat cu libertatea sau cu sexualitatea - aspecte mult râvnite de majoritatea ființelor umane. Fumând, ele trăiesc cu iluzia că sunt mai libere, mai „sexy”, mai la modă, mai stăpâne pe viața lor, când de fapt devin tot mai dependente și mai bolnave. Astfel se explică de ce majoritatea fumătorilor ignoră atât de ușor mesajul „Tutunul dăunează grav sănătății,” aflat pe toate pachetele de țigări și în reclame. Însuși modul în care sunt construite aceste pachete de țigări reprezintă o formă de manipulare. Scriitorul Michael Tsarion, celebru pe plan internațional pentru studiile sale privind utilizarea subversivă a simbolurilor, ne împărtășește concluziile sale: „Pachetele de țigări sunt proiectate astfel încât dimensiunile lor să respecte proporția de aur. De aceea oamenii sunt atât de atrași de ele. De ce nu se produc și paturi pentru copii proiectate cu astfel de dimensiuni?” se întreabă el.

Statisticile sunt îngrijorătoare: un studiu realizat în anul 2006 de către Agenția Națională Antidrog din țara noastră arată că 65,8% dintre persoanele cu studii medii și 76% dintre cele cu studii superioare fumează. O treime din fumători fumează zilnic; 64% dintre adolescenții de 16 ani și 32% dintre adolescenții sub 14 ani au experimentat deja consumul de tutun, iar 90% dintre părinții fumători fumează în prezența copiilor.

Cafeaua nu ne face niciun bine

„Cafeaua ar trebui să fie neagră precum iadul și puternică precum moartea,” spune un vechi proverb turcesc. Asocierile cu iadul și cu moartea sunt semnificative, având în vedere efectele ei nocive asupra sănătății. „Cafeaua de dimineață a devenit pentru mine un ritual”, „Nici nu pot gândi până nu îmi beau cafeaua” sau „Cu ce să vă servesc - o cafea?” sunt fraze des întâlnite. Conform unor statistici realizate de firma Nestle, în lume se beau 4.000 de cani de cafea pe secundă. În Europa, consumul de cafea este estimat a se ridica la o treime din consumul de apă. În ceea ce privește România însă, firmele distribuitoare de cafea se pare că și-au făcut planuri prea mari. Românii consumă de 5 ori mai puțină cafea decât „ar fi trebuit” conform calculelor economice raportate la media europeană. În consecință, eforturile de a-i convinge pe români să bea mai multă cafea s-au intensificat. Nu există serie de reclame televizate în care să nu apară cel puțin un spot pentru o marcă de cafea. În unele dintre ele vedem un personaj somnoros care plutește prin casă cu picioarele în sus până în momentul în care o gură de cafea îl face să revină pe pământ. Producătorii de reclame știu foarte bine ce fac când realizează astfel de asocieri. Iată, de exemplu, cum își asigură firma Elite, lider de piață în România pe acest segment, dependența consumatorilor săi. Cităm din prezentarea făcută de această firmă noului spot publicitar la cafeaua Selected - Selected lovers: „Lumea Selected este plină de optimism și plăcere, orice moment capătă o altă dimensiune și semnificație. Selected transformă momentele obișnuite în clipe de neuitat pline de magie și romantism”. Chiar avem nevoie de o cafea pentru a fi optimiști și a ne bucura de viață?

O altă minciună este prezentarea cafelei ca fiind un preparat din plante, natural, care nu are deci cum să facă rău. Lăsând la o parte numeroasele arome, E-uri, aditivi și îndulcitori pe care îi conține cafeaua din ziua de azi, vorbim într-adevăr de fructele unui arbore, mai precis de boabele lui. Însă a spune că e vorba despre consumul unei plante, este ca și cum am susține că bem ceai preparat din flori de mușețel arse

și transformate în cenușă. La acestea se adaugă eforturile de a prezenta cu precădere niște așa-zise efecte pozitive ale cafelei și de a oculta avertizările privind efectele ei negative. Răsfoind presa scrisă, găsim o sumedenie de titluri de genul „Cafeaua nu afectează inima”, „Cafeaua previne diabetul”, „Cafeaua păstrează tinerețea bărbaților”. Conținutul lor prezintă de cele mai multe ori studii irelevante, realizate pe un număr mic de cazuri sau chiar informații care nu au nicio legătură cu titlul. De exemplu, titlul „Cafeaua păstrează tinerețea bărbaților” atrage atenția prin faptul că sugerează o legătură între cafea și potență, altfel n-ar fi fost necesar să se specifice că e vorba de bărbați. În articol se precizează doar că „trei cești de cafea pe zi duc la un declin mai mic al capacităților cognitive ale bărbaților”. Nu se detaliază care sunt aceste capacități și nu se dau cifre concrete. Însă bărbații care parcurg în fugă ziarul respectiv și citesc doar titlul pot rămâne cu impresia că dacă beau cafea își vor păstra capacitățile din tinerețe.

Așa-zisele efecte pozitive ale cafelei, atât de intens speculate, sunt însă efecte de moment. Prin conținutul ei de cafeină, cafeaua are efecte de stimulare, crește vigilența, combate somnolența și crește tensiunea arterială. De aceea foarte mulți oameni s-au lăsat convinși să o utilizeze dimineața pentru a se trezi mai rapid. Toate acestea reprezintă însă o violentare a funcțiilor organismului realizată printr-o intensă excitare a sistemului nervos dată de secreția de adrenalină. Organismul este astfel forțat să își consume rapid resursele energetice, lucru care este urmat în mod firesc de somnolență, apatie și oboseală și, în cele mai multe cazuri, de necesitatea de a consuma o altă ceașcă de cafea.

Efectele negative ale consumului de cafea sunt mult mai numeroase decât aceste așa-zise beneficii. Cofeina determină accelerarea bătăilor inimii și dă palpitații. Tot ea determină nervozitate, agitație, iritabilitate și diminuarea capacității de concentrare. Studiile arată că persoanele care nu consumă cafea au rezultate mai bune la examene, deși 60% dintre studenți beau cafea în timpul sesiunilor. Multe persoane suferind de constipație susțin că beau o cafea dimineața pe stomacul gol pentru că le ajută eliminările. Nimic mai greșit. Cofeolul, o altă substanță conținută

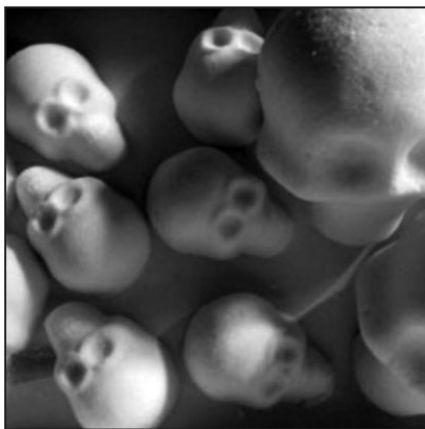
În cafea, este nociv pentru sistemul digestiv, dă arsuri gastrice și crampe abdominale. În plus, cofeina tulbură echilibrul apei în organism, ducând la deshidratare. Renunțarea bruscă la cafea are efecte secundare care durează, în general, mai multe săptămâni și includ: dureri de cap, senzație de oboseală, somnolență și slăbiciune continuă. Aceasta este cea mai clară dovadă a existenței unei dependențe. În loc de cafea pot fi consumate cu succes ceaiuri – de exemplu, ceaiul verde sau ceaiul de mate au nu doar efecte dinamizante remarcabile, ci și multe efecte benefice colaterale.

Zahărul, „moartea albă”

Germanii îl numeau pe bună dreptate „moartea albă”, pentru că zahărul alb este un produs chimic procesat industrial, deci nenatural și nepotrivit consumului uman. Cu toate acestea, oamenii îl consumă în cantități din ce în ce mai mari. Dacă în anul 1880 consumul de zahăr pentru o persoană era de 8 kg pe an, în prezent acesta a ajuns la 80 kg pe an și își continuă creșterea. În creștere este și cantitatea de zahăr ascuns, pe care o ingerăm din produse considerate în mod obișnuit a fi sărate, cum ar fi ketch-up-ul (23% zahăr), fulgii de porumb (8% zahăr), pâinea sau majoritatea produselor conservate.

Majoritatea oamenilor nu consideră dependența de zahăr la fel de gravă ca și cea de țigări sau de alcool. La urma urmei, cât de periculoasă poate fi o ciocolată sau un pahar de suc, își spun ei... Au însă toate motivele de îngrijorare întrucât zahărul acționează exact ca și stupefiantele. El declanșează în creier eliberarea unor substanțe numite opioide care creează o senzație de plăcere. Zonele din creier care se activează atunci când ne dorim ceva dulce sunt aceleași cu cele care se activează în cazul dependenților când aceștia au nevoie de drog. Pentru a demonstra că zahărul este un drog similar cu opiumul, morfina sau heroina, oamenii de știință au administrat unor iubitori de dulce un medicament care blochează eliberarea opioidelor. La scurt timp după acest tratament, subiecții nu au mai arătat niciun interes față de dulciuri.

Zahărul alb este extrem de periculos pentru sănătate. Prin rafinare, lanțul complex al carbohidraților se rupe și aceștia ajung brusc în sânge unde produc o descărcare rapidă de energie. Aceasta este urmată de o cădere, datorată eforturilor organismului de a reechilibra nivelul glucidelor. De aici o mulțime de probleme de sănătate: tulburări de metabolism, afectarea sistemului imunitar, tulburări digestive, creșterea nivelului de grăsimi din sânge, diabet, obezitate, probleme cu dinții, probleme cardio-vasculare,

deficit de vitamina B. Vitamina B este necesară pentru asimilarea glucidelor. Organismul este astfel nevoit să apeleze la rezervele sale de vitamina B pentru a metaboliza zahărul consumat în cantitate tot mai mare și astfel acesta ajunge la oboseală, depresie, dificultăți de concentrare, de memorie și de percepție sau chiar nevroze. În plus, aportul de zahăr conferă doar o senzație de sațietate pe moment, însă el nu aduce organismului nutrimentele de care acesta are nevoie.

Ca și în cazul cafelei sau al altor substanțe nocive, se fac mari eforturi pentru a convinge publicul de avantajele consumului de zahăr și a minimaliza multiplele sale efecte negative. Argumentele aduse sunt de cele mai multe ori hilare. De exemplu, într-un astfel de articol de propagandă publicat de *Evenimentul Zilei* în noiembrie 2006 citim: „Este oare zahărul chiar atât de rău? Principalele dezavantaje sunt bine cunoscute. Se pare că uităm totuși calitățile lui: ameliorează gustul unor alimente, furnizează energie aproape instantaneu. În afară de rolul pe care îl joacă în apariția cariilor dentare, zahărul nu este nociv, în cantități moderate.” Am arătat mai sus că de multă vreme nu mai poate fi vorba de cantități moderate în ceea ce privește consumul de zahăr.

În paralel cu astfel de acțiuni propagandistice se desfășoară veritabile campanii de discreditare a îndulcitorilor naturali și sănătoși cum este, spre exemplu, mierea. Iată ce putem citi într-un articol manipulator publicat în *Ziarul* din septembrie 2006 și intitulat „Mierea care ucide”: „Sindromul «mierii nebune» este o boală puțin cunoscută, însă în plină expansiune. Din cauza simptomelor asemănătoare și altor afecțiuni, boala e mai greu de identificat. Specialiștii americani care au realizat studiul au estimat că la baza înmulțirii cazurilor sindromului «mierii nebune» stă tendința din ce în ce mai accentuată a oamenilor de a consuma cât mai multe produse naturale, între care și mierea. Boala este, de fapt, o intoxicație gravă cu miere, mai precis cu mierea făcută de albine din polenul cules de ele din flori toxice pentru om. Dacă nu e descoperită și tratată, boala poate fi mortală, au ținut să sublinieze cercetătorii americani. Ei au precizat că mierea cea mai periculoasă este cea din regiunea Mării Negre.”

Vedem cum la baza inventării acestei boli stă de fapt o mare problemă economică: oamenii aleg tot mai mult să consume miere în loc de zahăr. Că este o boală inventată confirmă tot

același articol. „Norocoșii” care nu se lasă prostiți de titlu și au răbdarea să citească până la final află de la un specialist în biochimie al Institutului de Cercetări Apicole că plantele care ar putea da miere toxică trăiesc la altitudini foarte mari unde albinele nu au acces și că niciodată albinele nu confundă între ele plantele toxice și cele hrănitoare... Așadar, utilizați cu încredere miere în loc de zahăr! Iar dacă totuși mâncați în mod curent ciocolată, consumați băuturi răcoritoare sau prăjituri, observați-vă reacțiile. Cu cât mâncați mai mult zahăr, cu atât vă veți dori și mai mult, căci el va genera o foame de dulce pe care oricum nu este capabil să o potolească. Când veți consuma miere veți observa cum, din contră, după doar o linguriță vă veți simți hrăniți și mulțumiți. La fel, puteți mânca fructe proaspete sau uscate ori de câte ori simțiți nevoia de ceva dulce.

Tot mai mulți copii și tineri sunt drogați de computer și de jocurile de noroc

O mare parte din copiii de azi se joacă ore în șir în fața unui computer, prinși în capcana unei lumi virtuale populate de monștri și de violență. Jocul a fost dintotdeauna o modalitate de învățare și de cunoaștere a lumii. Atât pentru copii cât și pentru adulți există o multitudine de jocuri care dezvoltă inteligența, îndemânarea, rezistența fizică și ajută oamenii să se apropie între ei, să se autodepășească sau să se destindă.

În cazul jocurilor pe computer însă lucrurile stau exact pe dos. Un studiu realizat de cercetătorii de la Universitatea din Indiana, SUA, pe adolescenți cu vârste între 13 și 17 ani arată că petrecerea a 4-5 ore în fața calculatorului cu jocuri video violente, stimulează excesiv regiunile creierului responsabile de producerea emoțiilor, reducând capacitatea de autocontrol, concentrare și raționament și determinând creșterea agresivității. La acestea se adaugă problemele de memorie, de învățare, de comunicare și relaționare. Vorbim de o adevărată dependență, întrucât atunci când li se cere să renunțe la jocurile în cauză, adolescenții devin nervoși, agitați sau chiar violenți neputând să se rupă de „drog”. Procentul de tineri și copii care suferă de această dependență este atât de mare, încât în Olanda s-a deschis de curând o clinică dedicată exclusiv dependenților de jocuri pe computer. Obişnuiți din lumea virtuală cu violența, tâlhăriile și omorurile, adolescenții și tinerii au toate șansele să pună mai ușor în aplicare astfel de acte în viața reală, arată psihologii. Așa se explică și creșterea numărului de acte anti-sociale.

Dacă adolescenții pot cădea ușor în plasa jocurilor pe computer, adulții au încă și mai multe variante la dispoziție. Cazinourile și firmele de pariuri care invadează orașele, mai ales zonele în care nivelul cultural și de trai al locuitorilor este sub medie, le oferă multiple ocazii de a dezvolta dependențe de ruletă, jocuri de cărți, pariuri sau chiar loterie. „Din păcate, plăcerea generată de joc nu umple golul sufletească sau nu rezolvă o problemă de viață. Dimpotrivă, poate crea probleme sufletești și de viață cu urmări incalculabile. Mulți jucători se refugiază în joc. Se rup o clipă de realitate, iar speranța de câștig poate fi o recompensă care

să escamoteze eșecurile din alte planuri. Deziluzia care urmează după mai multe runde, când miza crește și sumele pierdute de asemenea, nu fac decât să încarce tensiunea psihică, până la depresie și abandon. Apoi urmează ambiția de a recupera banii pierduți, care îi face prizonierii unui cerc vicios”, explică psihiatrul Irina Dan într-un interviu acordat ziarului *România liberă*.

Cumpărăturile nu sunt atât de nevinovate precum par

Societatea de consum a dat naștere unei noi dependențe, greu de înțeles pentru cei care de-abia au bani cu care să își acopere cheltuielile de bază: dependența de cumpărături. Aceasta este întreținută de multitudinea de reclame care stimulează dorința de nou. Femeile cad cel mai ușor pradă acestei dependențe având iluzia că „terapia prin shopping” poate acoperi frustrările și lipsurile emoționale. După achiziționarea bunului mult dorit, ele descoperă însă că golul sufletesc nu a fost acoperit și pornesc din nou la cumpărături, cu convingerea că de data aceasta au găsit ceea ce le trebuia. Profitul producătorilor și al lanțurilor de magazine este astfel asigurat. Ideea în sine a supermarket-urilor și mall-urilor, complexe de magazine gigantice unde cumpărătorii vin în contact direct cu o cantitate de marfă mult mai mare decât au nevoie, speculează tentațiile și încurajează exagerarea în sensul de a cumpăra lucruri nenesesare. Asaltarea cumpărătorului, prin prezentarea unui imens volum de produse simultan, este unul din factorii care încurajează această dependență. La fel stau lucrurile cu obiceiul de a plăti cu cardul în loc de cash.

Un studiu realizat de cercetători de la Universitatea Standford arată că în timp ce o persoană vede un produs, în creier se activează atât zonele asociate cu bucuria și dorința de a avea acel lucru, cât și zonele asociate cu neplăcerea de a se despărți de suma de bani respectivă. Plata cu cardul este un fel de păcăleală care rezolvă mai comod acest conflict. La fel este și plata prin credit. De aceea cardurile sunt atât de intens susținute de marile companii. Tot psihologii britanici de la Universitatea Standfod au demonstrat că mersul la cumpărături îi face pe oameni să se simtă mai stăpâni pe propria viață și mai mulțumiți. Ei explică acest lucru prin secreția de dopamină, care dă o stare de mulțumire și de plăcere asemănătoare cu cea din timpul unui act amoros.

Ca răspuns la tendința tot mai mare de a consuma, un grup din SUA a hotărât să își trateze dependența de cumpărături. Cei 12 prieteni au hotărât ca timp de un an de zile să nu cumpere decât lucrurile de maximă necesitate: hrană, lenjerie, săpun, pastă de dinți etc. Dacă ceva se strica, încercau mai întâi să îl repare, iar pentru înlocuire apelau la împrumut

sau la magazinele unde se vindeau produse reciclate. Decizia lor a venit în urma mesajelor date de administrația americană după declanșarea războiului din Irak, când americanilor li s-a repetat că „este o datorie patriotică să consume”. Cu timpul, acest grup a devenit tot mai numeros. Datorită blogului lor de pe internet, mii de oameni din întreaga lume li s-au alăturat. Efectele nu s-au lăsat mult așteptate. Grupul a fost acuzat de marile companii de atitudine anti-patriotică și, nici mai mult nici mai puțin, de... terorism economic.

Iată cum societatea în care trăim ne „ajută” să ne creăm și să întreținem noi și noi dependențe. Este un cerc vicios din care se poate ieși doar dacă devenim conștienți că suntem dependenți de anumite lucruri care ne fac rău. De-abia în momentul în care vrem să ieșim din acest cerc, observăm cât de bine încetățenit este el. Până atunci poate să ni se pară normal să avem obiceiuri nesănătoase. Este posibil ca un întreg sistem să ni se ridice împotriva, încercând să ne convingă să le reluăm. Pe lângă reacțiile corpului și minții noastre, șantajele emoționale sau chiar respingerea din partea celor cu care altădată ne împărțeam „drogul” vor face parte din această luptă de eliberare. Consecvența și rezultatele obținute îi vor determina pe cei din jurul nostru ca în timp să ne urmeze exemplul. Acest sistem poate exista doar atâta vreme cât noi îl întreținem, consumându-i produsele.

Un fragment semnificativ din cartea *Viitor cu cap de mort*

În continuare, redăm un dialog foarte edificator cu privire la sistemul social creat de către francmasonerie, preluat din cartea *Viitor cu cap de mort*, scrisă de Radu Cinamar.

„(... vorbește un mason foarte important)

— Deoarece civilizația se dezvoltă din ce în ce mai mult, am urmărit să creăm un sistem social în care oamenii să depindă în totalitate de veniturile lor financiare. Bani, bani, tot mai mulți bani! O idee fixă care este răspândită pretutindeni. Dar, pentru a avea bani trebuie să produci, iar pentru a produce trebuie să muncești și ca să muncești îți trebuie timp. S-a format deci o ecuație care reprezintă de fapt un cerc vicios, aproape fără rezolvare, deoarece nu poți ajunge niciodată la capăt. Rezultatul a fost acela că oamenii au ajuns să muncească pentru noi până la epuizare, atrași mereu de mirajul obținerii unor sume tot mai mari de bani, care de fapt sunt cheltuite foarte repede în ritmul alert al lumii și al tentațiilor de tot felul care o caracterizează.

Totuși, oricât de mulți bani ar obține prin muncă, adevăratele bogății și sumele imense de bani sunt tot în posesia noastră, păstrate în băncile noastre sau investite în diverse titluri de proprietăți. Chiar dacă apar zece sau o sută de oameni foarte bogați în lume, care nu fac parte din lojele noastre, ei nu reprezintă totuși nicio amenințare, deoarece sunt individualități separate care nu urmăresc un scop precis, de mare anvergură. Desigur, pe cei mai mulți dintre ei avem grijă să-i atragem încă de la începutul carierei lor strălucite în Organizație și astfel puterea noastră crește. Cei care refuză, nu rezistă însă mult timp singuri. Dacă într-un fel sau altul devin o amenințare pentru noi, atunci ne unim forțele pentru a le provoca falimentul, cu riscul anumitor pierderi în propria noastră tabără, dar imensul angrenaj financiar pe care noi l-am construit ne permite să realizăm foarte repede o reechilibrare a balanței financiare printr-o creștere în altă parte. Obiectivul este acela ca respectiva persoană să fie învinsă. De obicei urmărim ca, atunci când aceasta se află în pragul colapsului total și când se simte iremediabil pierdută, să-i oferim încă o dată șansa pe care inițial a refuzat-o. De cele mai multe ori acel om de afaceri acceptă. Urmează, desigur, o revenire spectaculoasă în afacerile personale, dar deja persoana trebuie să respecte anumite condiții ferme din partea noastră, pe care nu le mai poate evita.

Întotdeauna noi avem ceva de câștigat. Fie un om politic influent care să ne susțină interesele; acesta este cazul cel mai întâlnit și aproape cel mai ușor de fabricat. Fie un mare om de afaceri, ai cărui bani îi administrăm noi în cea mai mare parte, prin propriile noastre filiale.

Ne interesează, așadar, să creăm cât mai multe astfel de „cercuri vicioase”: în baza lor am construit societatea modernă, am format așa-zisa „celulă a societății”, adică familia, pe care am legat-o strâns în lanțul unor

interminabile dependențe: serviciu, casă, confort, mașină, împrumuturi la bancă, obligații contractuale pe perioade foarte lungi de timp, care uneori se întind la una sau două generații din familia respectivă.

Rolul „cercurilor vicioase” este acela de a crea dependența, pentru că atunci când există dependență, lipsește libertatea. Dependența atrage automat un gen de înrobire, de limitare și noi avem nevoie ca oamenii să fie cât mai limitați și mecanici în acțiunile lor, care trebuie să devină aproape stereotipe. Aceasta a fost ideea principală pentru care am impus în mod gradat munca divizată în cât mai multe domenii și subdomenii. Dacă cerința postului respectiv de muncă este simplă, aproape minimă dar repetitivă, omul devine în scurt

timp un fel de „robot” care ascultă ce i se spune și face ce i se ordonă.

Nu este necesar ca oamenii să gândească prea mult; aceasta poate să devine ceva periculos, poate naște idei care să fie contrare scopurilor noastre. De aceea, am urmărit să extindem controlul asupra populației tot mai numeroase chiar și în afara serviciului, adică în timpul liber. Am permis astfel tehnologiei și invenției să capteze masele de oameni prin anumite mijloace a căror lipsă ni s-ar părea acum sinonimă cu o catastrofă: televiziunea, telefonul, computerul. Ideea noastră a avut un succes enorm, deoarece pe lângă crearea dependenței populației față de aceste mijloace tehnologice, ne-a oferit totodată și controlul difuzării informației.

În prezent, datorită caracteristicilor vremurilor pe care le trăim, informația deține primul loc în ceea ce privește „armele” cu care acționăm în lume. Pasul următor a fost simplu de intuit: controlând mijloacele și instituțiile mass-media, controlăm implicit conținutul și calitatea informației. De aceea, unul dintre obiectivele de bază a fost acela de a obține controlul asupra celor mai mari trusturi de presă, radio și televiziune din lume.

— Vreți să spuneți că toate acestea au fost suficiente pentru a avea controlul asupra omenirii? a întrebat Cezar.

— Evident că nu; mass-media nu avea răspândire decât într-o zonă limitată a lumii. De aceea, mai erau necesare niște „metode” de subjugare, care și ele trebuiau să-i tenteze pe cei mulți. Am început să sprijinim din umbră, ca o „eminență cenușie”, proliferarea distribuției drogurilor, mai ales a celor de sinteză. Știind prea bine că acestea, alături de tutun,

alcool și cafea, distrug corpul omului, am întreținut în mod deliberat o așa-zisă „luptă de combatere” a lor, care nu a făcut decât să intensifice și mai mult nevoia de a consuma aceste substanțe. Am creat preocupări imense de fabricare a țigărilor, băuturilor fine și a cafelei; aproape toți președinții și patronii acestor giganti în

lumea afacerilor sunt membri venerabili în lojele cele mai înalte ale Organizației noastre, adăugă senior Massini plin de mulțumire.

— Toate acestea îmi apar ca un atac concertat împotriva omului! se prefăcu Cezar că abia atunci a realizat ideea. Fără să fie deloc afectat, venerabilul răspunse cu nonșalanță:

— Dragul meu, este deja dificil să controlăm și să coordonăm mai bine de șase miliarde de oameni. Trebuie să înțelegi că o mulțime este cu atât mai ușor de manevrat cu cât ea este mai dispersată și mai confuză. Dacă, în plus, ea nu depășește un anumit număr de persoane, atunci lucrurile sunt chiar simple, având în vedere tehnologia de manipulare mentală de care dispunem în momentul actual. Așadar, ce importanță crezi că mai prezintă cele câteva milioane de oameni care mor zilnic, mare parte dintre ei din cauza bolilor, provocate de droguri?

Venerabilul făcu o scurtă pauză în prezentarea lui cinică, părând să reflecteze la ceea ce urma să-i spună lui Cezar.

— Unul dintre scopurile noastre principale a fost acela de a stopa proliferarea oamenilor pe planetă. Mai mult chiar, trebuia să micșorăm drastic populația globului. Pentru aceasta aveam nevoie de metode care să ucidă în timp scurt un număr foarte mare de oameni. Am finanțat proiecte de cercetare ultrascrete pentru producerea unor virusuri extrem de virulente. Unele experimente au dat greș, altele însă ne-au mulțumit prin rezultatele obținute.

— Adică prin răul provocat, prin crimele „naturale”?

— Trebuie să vedem problema din punct de vedere practic. Doar așa ne putem construi temeinic scopurile pe care ni le-am propus. Dacă ceva sau cineva se opune, nu poate rezista mult timp împotriva noastră. După cum îți spuneam, „armele” noastre nu sunt niciodată prezentate pe față. Dimpotrivă, ele îmbracă mai mereu o haină profund umanitară, dar apasă pe acele puncte slabe pe care tot noi le-am creat în sistem și care în marea lor majoritate nu sunt cunoscute de populație. Baza care ne oferă sursele

ascunse de manipulare a populației este constituția unui stat. Alcătuirea ei este o adevărată știință a psihologiei și manipulării omului și de aceea am avut grijă ca la conceperea constituțiilor principalelor state-puteri ale lumii să ia parte și reprezentanții noștri. Constituțiile trebuie să aibă o formă umanitară, chiar pompoasă și relativ complicată, dar totodată să ascundă în profunzimea lor modalitățile eficiente de subminare și control a populației.

Poate cea mai răspândită metodă pe care noi am creat-o și am întreținut-o în mod indirect de-a lungul timpului este cea a conflictelor, revoluțiilor și războaielor în diferite zone de pe glob. Confruntările armate au constituit dintotdeauna, pentru noi, o reală și uriașă sursă de venituri precum și o subtilă modalitate de menținere și dirijare a influenței și puterii la nivel mondial. Speculăm orice dificultate economică sau socială, în special la țările mai puțin dezvoltate. Datorită influenței bancare pe care o deținem, acționăm din umbră la nivelul conducerii statului respectiv și în același mod acționăm și în cazul statului advers.

Nu ne implicăm niciodată într-o singură parte sau direcție, deoarece rezultatul poate fi incert. Impulsionând însă în secret ambele tabere, noi vom fi cei câștigați, indiferent de rezultatul final al conflictului. Perioada actuală se pretează mai ales la crearea unor conflicte de ordin etnic și economic. Sunt simpli de produs, durează mult și atrag numeroase alte interese din partea altor state mai puternice, dar rivale, astfel încât până la urmă războiul respectiv devine un război între marile puteri ale lumii și mai puțin o cauză națională limitată. Aproape toate marile organisme internaționale, fie ele politice sau militare, au sorginte masonică. Venerabilii noștri se află plasați în punctele cheie și urmează cu exactitate planurile noastre. Ți-am spus că noi avem răbdare. Caria roade încet, dar sigur, până și cel mai gros trunchi de copac. ONU și NATO, ca să numesc doar două dintre cele mai influente „arme” ale noastre, s-au dovedit a fi decizii salutare atunci când am hotărât formarea lor.

— Domnule Massini, este totuși ceva care nu înțeleg, zise Cezar, abordând o mină voit contrariată. Cum ar putea cineva să creadă că tot ce este mai important în lume este o consecință directă a acțiunilor și planurilor Organizației Masonice mondiale? Aceasta este chiar absurd și inconceptibil!

Senior Massini râse cu poftă și își mai

aprinsă o țigară de foi. Îl măsoară pe Cezar în tăcere, printre norii de fum albăstrui care se dispersau lent în aerul răcoros de munte. Pentru o clipă, Cezar a crezut că exagerase în intențiile lui ascunse și că venerabilul i-a înțeles planul.

Dar temerile i-au fost curând spulberate.

— Dragul meu, acesta este unul dintre punctele esențiale ale doctrinei noastre. Așa cum ți le prezint eu ție, lucrurile par într-adevăr atât de absurde și îmbracă o haină atât de grotescă, încât acuzațiile care ni s-ar putea aduce ar apărea într-o lumină de-a dreptul hilară! Într-un anumit fel, acesta este nucleul ideologiei noastre: să acționezi în direcția planului stabilit, dar în același timp să faci să pară că acțiunile tale sunt opuse unui astfel de plan. În felul acesta poți să înțelegi mai ușor de ce nu dorim să fim mediatizați, de ce nu dorim onoruri, faimă sau recunoaștere publică, deoarece acestea sunt trecătoare și, în plus, ele sunt dirijate chiar de noi înșine prin intermediul pârghiilor de control pe care le deținem în mass-media. Succesul organizației noastre constă mai ales în faptul că formăm un grup și nu acționăm doar în conformitate cu interesul individual. Acțiunile noastre sunt mereu corelate și urmăresc un scop precis, iar ajutorul pe care ni-l oferim reciproc și discreția totală sunt esențiale pentru asigurarea succesului. De altfel, regulile și jurămintele ordinului nostru sunt foarte stricte, iar pedepsele foarte aspre...”

Dezvăluirile incendiare ale lui Aaron Russo despre planurile criminale ale „elitei” mondiale de reducere la un miliard a populației globului și de control al tuturor ființelor umane prin implantarea de microcipuri

(un articol de Paul Joseph Watson, preluat de pe www.prisonplanet.com)

Regizorul și realizatorul de documentare american Aaron Russo analizează în detaliu pentru prima dată mărturisirile uluitoare ale lui Nick Rockefeller, inclusiv predicțiile sale legate de evenimentele din 11 septembrie 2001 și înscenarea terorismului, fondarea de către familia Rockefeller a mișcării feministe și planul ultim al elitei mondiale de reducere a populației și de implanturi cu microcipuri.

Într-un interviu, regizorul Aaron Russo povestește cum a verificat mărturisirile șocante ale lui Nick Rockefeller care i-a spus personal că scopul ultim al elitei mondiale este de a se ajunge la o populație controlată prin microcipuri și că războiul împotriva terorismului este o înscenare. Rockefeller a prezis cu unsprezece luni înainte „evenimentul” din 11 septembrie 2001 care a declanșat invadarea Irakului și Afganistanului. De asemenea, Rockefeller i-a spus lui Russo că familia sa a fondat și finanțat mișcările feministe cu scopul de a distruge familiile și că reducerea numărului populației este un scop fundamental al elitei mondiale.

Rockefeller a încercat să-l recruteze pe Russo în elită

Aaron Russo este probabil cunoscut mai ales pentru realizarea filmului *Trading Places* (Pariul), în care joacă Eddie Murphy. Un alt proiect, însă, l-a adus în atenția opiniei publice: documentarul său *America - From Freedom to Fascism* (America - de la libertate la fascism), despre infracțiunile de delapidare din sistemul de rezervă federală.

Deși bolnav de cancer, Russo și-a făcut timp între tratamente să realizeze interviuri cu Alex Jones, realizator de emisiuni radio și documentarist ca și el, lansând astfel o serie de declarații incendiare despre ceea ce Rockefeller îi spusese referitor la direcția în care este orientată lumea în prezent de către elita mondială. Cum a ajuns Russo să afle toate aceste informații de la Nick Rockefeller? După difuzarea unuia dintre filmele sale de succes, *Mad as Hell*, Russo s-a implicat în politică. În timpul campaniei electorale

Aaron Russo împreună cu Nick Rockefeller

pentru fotoliul de guvernator al statului Nevada, Russo a fost remarcat de către Rockefeller și i-a fost prezentat acestuia de către o femeie procuror. Observând pasiunea și capacitatea lui Russo de a declanșa schimbări, Rockefeller a început o misiune subtilă de recrutare a lui Russo în această elită.

Ca membru al elitei, lui Russo i se promite un cip marcat special

În timpul unei conversații, Rockefeller l-a întrebat pe Russo dacă este interesat să intre în Consiliul Relațiilor Externe (CRE) - Council on Foreign Relations (CFR), dar Russo a refuzat invitația, spunând că nu este interesat să asuprească oamenii; drept replică, Rockefeller l-a întrebat cu sângeră rece de ce i-ar păsa de „sclavi”.

„L-am întrebat care este rostul acestor lucruri”, spune Russo, „aveți toți banii din lume, aveți toată puterea necesară, care e scopul final, atunci?” Rockefeller a răspuns (parafrazând): „Scopul final este să fie toți implantați cu cipuri, să controlăm întreaga societate, iar bancherii și elita să controleze lumea”.

Rockefeller chiar l-a asigurat pe Russo că dacă ar intra în elită, cipul său ar fi marcat special astfel încât să se evite controlul nedorit de către autorități. Russo susține că Rockefeller i-ar fi spus cu 11 luni înainte de 11 septembrie 2001: „trebuie să se producă un eveniment în urma căruia să invadăm Afganistanul, să construim conducte de petrol prin marea Caspică, să invadăm Irakul, să ocupăm Orientul Mijlociu și să mergem după Chavez în Venezuela”.

Rockefeller i-ar mai fi vorbit lui Russo despre faptul că în curând soldații îl vor căuta prin peșteri pe Osama bin Laden și că va fi un „un război nesfârșit al terorii, în care nu va exista niciun dușman și totul va fi o imensă cacealma, astfel încât guvernul să domine poporul american”, susține Russo, care a mai precizat că Rockefeller râdea într-un mod cinic în timp ce îi făcea această predicție uluitoare.

Mișcarea feministă sprijinită pentru distrugerea familiei tradiționale

Într-o discuție ulterioară, Rockefeller l-a întrebat pe Russo ce crede despre mișcările de emancipare feministe. Russo a răspuns că el consideră că aceste mișcări luptă să obțină pentru femei drepturi egale cu cele ale

bărbaților, de a munci și de a fi plătiți în mod egal, așa cum s-a obținut și dreptul la vot. Acest răspuns i-a stârnit râsul lui Rockefeller: „Ești fraier! Să-ți spun despre ce este vorba, de fapt: noi, clanul Rockefeller am fondat mișcările feministe: noi! Noi deținem toate ziarele și toate televiziunile – Fundația Rockefeller”. Rockefeller i-a explicat lui Russo care sunt cele două motive principale pentru care familia sa a finanțat mișcarea feministă: în primul rând, înainte de luptele pentru drepturi ale femeilor, bancherii nu puteau impune taxe pentru jumătate de populație; în al doilea rând, această mișcare determină ca școlarizarea copiilor să se facă de la vârste mult mai mici, devenind posibilă mult mai ușor îndoctrinarea copiilor care sunt învățați să privească statul drept prima familie, desființând astfel modelul familiei tradiționale.

Această revelație completează afirmațiile anterioare ale pionierei feministe Gloria Steinem, conform cărora CIA a finanțat revista *Ms. Magazine*, în cadrul aceleiași strategii de distrugere a modelelor tradiționale de familie.

Reducerea populației la jumătate

Rockefeller a subliniat în repetate rânduri că „oamenii trebuie să fie conduși” de o elită, iar unul din mijloacele care ar duce la această stăpânire este reducerea populației. „Sunt prea mulți oameni în lume” zicea el și numărul oamenilor trebuie redus la cel puțin jumătate.

O problemă care a scăpat de sub controlul elitei, după cum reiese din conversațiile lui Rockefeller cu Russo, este conflictul dintre Israel și Palestina. La un moment dat, soluția gravita în jurul ideii de a da fiecăruia cetățean israelian câte un milion de dolari și de a-i muta în statul Arizona.

Criza artei, arta cea jalnică a crizei și promovarea constantă a non-valorii de către mass-media

În jocul magic al existenței, oamenii – fascinante universuri – își aleg rând pe rând rolurile. O lege înaltă a hărăzit fiecăruia în taină puterea de a fi martorul propriei vieți, al propriului rol jucat pe marea scenă a creației. Cu timpul însă, făptura umană a uitat de această putere nebănuită. A trecut pe nesimțite de la sacru la profan, de la subiectele centrate pe relația om-divinitate, la cele în care oamenii sunt absorbiți de vârtejul orb al pasiunilor și al greșelilor pământești. În artă, actorul este pe deplin răspunzător de emoțiile pe care le generează în timpul spectacolelor. Acesta trebuie să înțeleagă că a trăi și a evoca stările negative ale angoasei și deziluziei înseamnă a genera rezonanțe stranii, otrăvind psihicul său și al celorlalți. La fel, a chema și a dărua bucurie, dragoste, încredere înseamnă a aduce în ființa sa și a spectatorilor sentimente frumoase și înălțătoare, care nu pot decât să folosească tuturor.

„Arta” modernă, o imagine fidelă a confuziei și angoasei în care trăiește omul contemporan

Arta cuprinde un cumul de sugestii care impresionează puternic ființa umană, sensibilizând-o. Unele mesaje artistice pătrund adânc în subconștient, influențând atât structura emoțională a omului, cât și comportamentul său. În mod firesc, arta ar trebui să trezească omului emoții purificatoare care generează starea de catharsis menită să trezească sufletul, să deschidă porțile inimii ființei care receptează opera artistică. Din păcate, creatorul zilelor noastre încântă rar spectatorul cu astfel de trăiri sublime, experiențe emoționale intense, deoarece el a intrat în ceea ce artiștii și esteticienii numesc – cu un hilar dramatism – „criza artei”. Deoarece în operele de artă moderne sunt reflectate problemele și dramele ființei umane, creatorul ajunge să limiteze totul la formă, în detrimentul conținutului și mesajului. Această formă care acoperă aproape întreaga gamă de aspirații și împliniri estetice, este cizelată la maxim, perfecționată, șlefuită și ridicată la rang de realizare artistică. Se muncește zilnic ore în șir pentru a dobândi o tehnică „perfectă”, fiind înlăturată totuși latura emoțională, profundă și benefică a așa-zisei opere de artă.

În viziunea artei contemporane, 99% din viața unui artist „care se respectă” este consacrată trupului, el ajungând să stăpânească foarte bine meșteșugul actoricesc, dar aceasta o face cu prețul uitării naturii esențiale și complete a omului, fiind rar întâlniți aceia care lucrează și pentru întreținerea vie a spiritului. Ca urmare, arta a ajuns astăzi o imagine fidelă a confuziei și angoasei în care trăiește omul modern. Acesta țipă în gura mare, formulează mii de întrebări, cărora nici măcar nu dorește să le afle răspunsul. Subiectele și temele artistice pe care ni le prezintă diferitele manifestări ale artei contemporane descriu adesea un

om plin de neînțelegere, ce pare condamnat la o condiție inferioară, din care nu mai poate ieși.

Preaslăvirea non-valorii: estetica mizerabilă a urâtului

De ce în artă se promovează o estetică a urâtului? De ce un așa-zis artist ca Picasso a devenit conducătorul unei școli care s-a dedicat distrugerii tradiției artei clasice europene, dizolvând imaginea în forme lipsite de sens? Uneori acest demers a atras degradarea artei în general, comercializând-o prin abila manipulare a celor care doreau să ridice în slăvi non-valoarea pentru anumite profituri sau interese triviale, iar alteori, pur și simplu a fost vorba despre confuzie și incompetență artistică, principale obstacole în perceperea unei opere de artă!

Există un banc care îl are în prim-plan pe așa-zisul maestru al artei abstracte:

Picasso dă peste un hoț în castelul pe care și-l cumpărase. Se luptă cu el, dar hoțul scapă. Merge la Secția de Poliție pentru declarație și cei de acolo îi cer pentru că este pictor, să facă portretul robot al pungașului. Pe baza acestuia Poliția a arestat-o însă pe maica stareță, ministrul de finanțe, o mașină de spălat și turnul Eiffel.

Majoritatea creatorilor de artă își exacerbează personalitatea, disprețuiesc valorile unei inițieri spirituale și nu mai sunt conștienți că trebuie să se deschidă către inspirația a cărei sursă nu se găsește în ego, ci dincolo de el, în transpersonal, în domeniul infinit al armoniei cosmice, această raportare realizând chiar accesul direct la arhetipuri. În lumea antică artistul era un adevărat magician, capabil să mijlocească accesul semenilor săi la marile taine ale Universului, fiind un adevărat releu prin

care se revărsau binefacerile zeilor. Spre exemplu, din vechea Indie s-au păstrat până în zilele noastre conotațiile sacre ale dansului, care nu se reduc, ca finalitate, la o gestică întâmplătoare a trupului, fiecare mișcare având propria semnificație, încărcătura ei trimițând la o anumită emoție bine determinată.

Conform unei prejudecăți adânc înrădăcinate, creatorul modern selectează mai ales aspectele negative ale vieții cotidiene, fiind convins că doar acestea pot reține cu adevărat atenția publicului. Ce consecințe dramatice implică o asemenea viziune răsturnată devine evident mai cu seamă în cazul actorului. Prin specificul artei sale, acesta se identifică de-a lungul carierei cu angoasele și destinul personajelor pe care le interpretează.

Cazuri dramatice ale unor actori care și-au atras o moarte violentă și stranie

În acest sens este semnificativ cazul lui Klaus Kinski care, jucând frecvent rolul de persoană dezechilibrată psihic, a început să se manifeste în anumite împrejurări fără control, dezlănțuindu-se cu o violență ce frizează nebunia (sintagma „ființa este vicleană” devenind motto-ul existenței lui). Tragice sunt și cazurile actrițelor Natalie Wood, Sharon Tate și a actorului James Dean care, jucând frecvent roluri cu caracter pesimist, și-au atras o moarte violentă și stranie.

Regizorul italian de film Pier Paolo Pasolini și-a găsit moartea într-un mod tragic fiind pur și simplu violat pe o plajă în urma unui atac agresiv. Iată descrierea făcută de un criminolog care totuși nu-l văzuse niciodată: „Îl cunoaștem pe P. din operele sale literare și din cele cinematografice: analiza psihopatologică a producției sale ar putea să ne conducă la afirmația unei

încălnări coprolalice (tendință patologică de a folosi cuvinte obscene, scabroase). Este un anormal sexual, un invertit în sensul absolut al termenului. P. este atât de profund anormal încât își acceptă anormalitatea conștient, arătându-se incapabil s-o judece ca atare”.

Jane Harlow, Anna Nicole Smith, Grace Kelly, Lana Clarkson și Marilyn Monroe, sunt doar câteva actrițe al căror sfârșit tragic a șocat lumea lăsând semne de întrebare.

Este cunoscut de asemenea impactul pe care l-a avut de-a lungul timpului asupra a numeroși interpreți, „Machbet”,

supranumită „Piesa Blestemată”, deoarece cei care au pus în scenă această dramă au avut, în timpul repetițiilor și al stagiunii, accidente aparent absurde, boli năprasnice, decese sau chiar tentative de suicid. În această piesă, invocarea duhurilor malefice de către cele trei vrăjitoare nu rămâne doar în planul imaginar, extrapolându-se și în realitatea concretă, generând stări, situații și fenomene similare celor obținute în urma unor ritualuri reale de magie neagră (prin declanșarea binecunoscutului fenomen de rezonanță).

Conducătorii din umbră francmasoni doresc impregnarea până la saturație a psihicului uman cu emoții nefaste, malefice

În arta cinematografică, violența reprezintă 90% din acțiune; în filmele considerate a fi „în vogă” omul este lipsit de speranță, este supus spaimelor și situațiilor fără ieșire. Filmele de groază au o pondere atât de mare încât s-au creat cluburi ale cineaștilor horror; se vorbește despre vampirologie ca despre o ramură firească a criticii cinematografice, actori dintre cei mai buni optând din plictiseală sau din arivism pentru rolurile penibile și abjecte din aceste filme „ieftine”. De asemenea, este limpede pentru oricine că amploarea pe care au luat-o pornografia și homosexualitatea în artă vizează în mod direct orientarea către plăcerile lumești pervertite și viciate, îndepărtarea omului contemporan de tot ceea ce înseamnă valoare născută din frumusețe, adevăr și spiritualitate.

Să fie aceste fenomene o pură întâmplare? Să fie oare artiștii atât de insensibili la estetica sublimului și la dezvăluirea armoniei din oameni? Este clar că acest fenomen este generat de aceleași ființe diabolice care manipulează totul din umbră, urmărind, în conformitate cu Protocoalele secrete ale măștrilor francmasoni, impregnarea treptată a psihicului uman cu emoții negative. Spre exemplu, o femeie însărcinată care urmărește emisiuni sau filme de o anumită factură agresivă, prin natura stărilor pe care le trăiește influențează dezvoltarea firească a copilului ce urmează să se nască, acesta devenind hipersensibil sau chiar violent încă de la o vârstă fragedă.

În ceea ce privește propagarea cu premeditare a filmelor și emisiunilor cu caracter nociv, putem aminti un caz foarte recent referitor la atacul criminal din data de 11 septembrie 2001, din New York, în urma căruia au fost distruse clădirile World Trade Center și au murit mii de oameni. Imediat după aceasta, autoritățile americane au dispus interzicerea producerii filmelor a căror acțiune implică atacuri teroriste asemănătoare celui amintit. De ce nu se acționează în același mod și cu producțiile care sunt acceptate ca fiind distructive pentru psihicul uman (filme violente, horror, perverse), multiple fiind consecințele nefaste ale acestor imagini (fiind cunoscute cazurile copiilor care au ucis alte ființe imitând „eroii” filmelor lor preferate)? Se poate remarca din nou că în spatele declinului artei se află o intenție ascunsă, exemplu fiind și finanțarea de către marile concernuri (conduse de către francmasoni) a creațiilor și operelor care promovează non-arta și non-valoarea.

Mass-media și propagarea non-artei și a non-valorii

Instrumentul cel mai puternic pentru propagarea non-artei și a non-valorii este mass-media. Aceasta îi captează omului modern cea mai mare parte din viața de zi cu zi, influențându-i 80% din ideile, concepțiile sau modalitățile de comportament prin intermediul sugestiilor repetate. În fața micului ecran ființa umană își formează psihologia de consumator, devenind foarte receptivă. Libertatea telespectatorului de a alege este limitată, propunându-i-se numai emisiuni create cu scopuri prestabilite, fiecare dintre ele având un mesaj ales de producători. Prin intermediul mass-mediei subconștientul oamenilor este impregnat cu sugestii negative, iar omul devine treptat, dintr-o ființă care ar trebui să gândească, o ființă gândită. Aceasta face ca omul să fie mult mai ușor de controlat. Dacă el ar întreține însă optimismul, bucuria, credința, nu ar mai putea fi influențat așa ușor în sens distructiv, pentru că metodele de manipulare se bazează în special pe slăbiciunile și viciile umane.

Inoculând ideea că succesul și celebritatea sunt sinonime cu fericirea, mass-media (controlată de francmasonerie) alimentează mitul vedetei, viața acesteia devenind subiect de comentarii și aprecieri nesfârșite. Fanii o idolatrizează, privindu-i orice gest cu venerație, chinându-se să-i imite felul de a se îmbrăca, pieptănătura, modul de a gândi și de a se comporta, oricât de artificiale sau lipsite de bun-simț ar fi acestea. Fascinați de imaginea compusă de presa scrisă și de televiziunea insinuantă, publicul pare să nu mai sesizeze ridicolul unor atitudini ale vedetei, ideile greșite și periculoase pe care le susține aceasta, artificialitatea personalității pe care o afișează, dramatica prăpastie dintre chipul pe care-l expune pentru adoratori și viața sa personală, minată de divorțuri, droguri, alcool, homosexualitate și alte perversiuni.

Cântăreți rock decedați din cauza abuzului de alcool și stupefiante

Acestea și sunt principalele motive pentru care cântăreții de rock sunt de trei ori mai predispuși la o moarte prematură față de restul populației. Cunoscute pentru stilul de viață dezordonat și plin de excese, celebritățile din industria muzicii pop-rock au mai puține șanse să ajungă la bătrânețe în raport cu restul populației, arată un studiu al Centrului pentru Sănătate Publică de la Universitatea din Liverpool, localitatea de origine a legendarei formații *The Beatles*. Cercetătorii britanici au urmărit destinele a 1.064 de artiști din Marea Britanie și din SUA pe o perioadă cuprinsă între anii 1956 și 2005. Concluzia a fost că vedetele rock „sunt de două-trei ori mai predispușe (prin comparație cu restul populației) la o moarte prematură”, informează *Reuters*.

Elvis Presley, Jim Morrison (liderul *The Doors*), Jannis Joplin, vrăjitorul chitarei electrice Jimi Hendrix, vedeta trupei *T.Rex*, Marc Bolan, sau vocalistul de la Nirvana, Kurt Cobain, sunt doar câteva exemple de vedete rock care nu au reușit să mai apuce senectutea. Plecând de la astfel de cazuri, specialiștii britanici au calculat că mai mult de un

sfert dintre decesele muzicienilor au fost cauzate de abuzul de droguri și alcool. „Studiul nostru indică faptul că vedetele pop-rock riscă, într-o proporție mult mai mare, să moară în urma consumului de alcool și de stupefiante”, afirmă profesorul Mark Bellis, coordonatorul acestui studiu. În aceste condiții, specialistul britanic pune la îndoială eficiența campaniilor pro-sănătate și contra abuzului de substanțe interzise, susținute de cântăreții pop-rock.

„În industria muzicală, stresul, schimbările aduse de trecerea de la popularitate la anonim, expunerea la medii în care alcoolul și drogurile pot fi obținute foarte ușor, toate acestea pot conduce la abuzul de substanțe nocive sau la

comportamente autodistructive”, arată raportul britanic, citat de Reuters. Studiul mai susține că riscul cel mai mare de a face un infarct sau un atac cerebral este în primii cinci ani de la câștigarea faimei. Hendrix, vocalistul Bon Scott de la începuturile AC/DC ori basistul Sid Vicious de la formația punk *Sex Pistols* au murit cu toții în mai puțin de cinci ani de la momentul în care au cucerit topurile muzicale.

Printr-o împletire perversă dintre bine și rău, artistul este folosit, speculându-i-se slăbiciunile și orgoliul, ceea ce-l păstrează captiv între granițele unui teritoriu lipsit de dimensiunea sublimului.

Manipularea distructivă a maselor prin mesajele subliminale din muzică

Un alt exemplu al manipulării distructive a maselor îl constituie prelucrarea muzicală prin sistemul *backward masking* în industria de discuri, prin care se înregistrează mesaje prelucrate la o frecvență foarte înaltă, pe care urechea nu le aude, dar pe care subconștientul le percepe și le înregistrează. De exemplu:

* Piesa *Like a virgin*, interpretată de Madonna, cuprinde mesajul subliminal: „eu mă cufund în păcat”.

* *Everything she does is magic* - *The Police*, mesaj subliminal: „răul se combate cu violență”.

* *Crazy little thing called love* - *Queen*, mesaj subliminal: „la naiba cu Biblia, eu vreau magie”.

* *Tops* - *Rolling Stones*, mesaj subliminal: „te iubesc, spune Satana”.

* *She bop* - Cindy Lauper, mesaj subliminal: „ești neputincios în fața răului”.

Satanismul în muzică

Curentul satanist este promovat foarte mult prin intermediul muzicii. Și desigur că vor fi mulți fani ai acestor stiluri și curente muzicale care nu sunt de acord că această muzică - rock, pop, heavy-metal etc. - ar fi satanistă sau malefică. Dar în continuare, nu putem decât să analizăm, în mod obiectiv, ceea ce exprimă prin versuri și prin faptele fanilor săi aceste formații de muzică rock.

Încă de acum câteva decenii s-a atras atenția asupra mesajului satanic pe care îl transmite muzica rock. Astfel, în anul 1984, jurnalul *Liberation* profetiza despre „întoarcerea lui Satan”, făcând aluzie la concertele rock. În timpul unui colocvii intitulat „Istoria artelor de vrăjitorie” organizat la abația Fontevault în octombrie 1984, președintele Asociației Franceze a Exorciștilor, abatele Chenesseau, acuza anumite grupuri rock, cum ar fi AC/DC (Anti Christ, Death to Christ) că difuzează muzică pe care erau suprapuse mesaje subliminale satanice. Cântăreții de muzică rock dau glas fanteziei depravate a unui public „format”. Unele dintre versurile melodiilor sunt imposibil de publicat. Promotorii heavy-metal-ului glorifică atitudini excentrice cu privire la sex, violență și ură. Muzica rapp se concentrează asupra răzvrătirii de orice natură. Multe piese conțin obscenități și descrieri vulgare ale actului sexual. Aceste genuri muzicale servesc, din păcate, drept catalizatori negativi, care îi încurajează pe tinerii vulnerabili să facă lucruri la care altminteri nici nu s-a fi gândit măcar.

Ozzy Osbourne, cel care a creat curentul heavy-metal, a declarat: „Există o putere supranaturală care mă utilizează ca să compun această muzică. Sper ca puterea aceasta să nu fie a Diavolului.” Cu toate acestea, majoritatea cântecelor compuse de el sunt dedicate diavolului, având

chiar un album intitulat *Speak With The Devil* (Vorbind cu Diavolul), iar în timpul concertelor sale are manifestări diabolice care scot foarte clar în evidență puterea supranaturală care îl „utilizează”: în entuziasmul delirant al spectatorilor, a smuls cu dinții, pe scenă, capul unui liliac viu.

Celebrul cântăreț Alice Cooper a declarat: „Cu puțini ani în urmă m-am dus la o ședință de spiritism unde Norman Backley a rugat spiritul să vorbească. Acesta mi-a vorbit. Mi-a promis mie și formației mele glorie, stăpânire universală în muzica rock și bogăție. Singurul lucru pe care mi l-a cerut era să-i las corpul meu

să-l stăpânească.” Și l-a lăsat, fiind deplin devotat lui Satan, dedicându-i albumul *House of Fire* (Casa de foc). Un alt exemplu care te îngrozește este cel al formației *W.A.S.P.* În timpul spectacolelor, membrii ei beau sânge dintr-un craniu, taie carne cu toporul și aruncă bucățile crude fanilor isterizați, care le devorează. O revistă americană scria: „Ascultând cântecul *I wanna be somebody* îți umpli trupul de draci și te simți predispus la sinucidere...” Formația *Kiss*, în cântecul *The God of Thunder*, spune: „Am fost crescut de către un demon/ Pregătit să guvernez lumea/ Sunt stăpânitorul pustiului/ Un om de fier al zilelelor noastre/ Adun întinericul pentru plăcerea mea!”

Membrii formației *Led Zeppelin* au cumpărat vila din Londra a lui Aleister Crowley, un celebru ocultist care a deviat către orientări satanice, unde au locuit o bună perioadă de timp. Ei au introdus în piesele muzicale versuri satanice inserate sub formă de mesaje subliminale, neanunțate pe coperta discului – o metodă de inducere în mod insidios în conștiința unui ascultător a unor mesaje fără ca el să-și poată da seama, și care îl pot determina ulterior să le ducă la îndeplinire. Ele sunt suprapuse pe fondul muzical prin tehnici speciale, astfel că ascultătorul percepe conștient numai muzica, nedându-și seama de existența mesajelor. Au fost intentate procese formațiilor *Led Zeppelin*, *Metallica* și *Judas Priest* pentru introducerea de mesaje subliminale sataniste în piesele lor muzicale.

În cele prezentate mai sus se evidențiază foarte clar modul în care entitățile universurilor paralele infernale îi „posedă” pe acești cântăreți. Cu formațiile care folosesc astfel de texte se petrece același lucru ca și cu demonizații. Entitățile infernale îi folosesc ca medii pentru a-și transmite mesajele lor malefice, ducându-i, în cele din urmă, la suferință, alienări sau sinucidere.

Însă ne vom pune întrebarea: cine sunt cei care au interesul ca această muzică, ce s-a dovedit a fi nocivă, să fie promovată și susținută? John Todd care, conform propriilor declarații, a fost inițiat în puternicul cerc ocult al „Iluminaților” (Sfatul celor 13) era directorul unei mari corporații producătoare de discuri și societăți de înregistrare a concertelor și anume *Zodiaco Production*. Din relatarea sa a reieșit cu claritate și certitudine faptul că fiecare matrită a oricărui disc – clasic, country, rock, de revistă, mediativă, disco etc. – deci orice fel de muzică (nu numai rock sau heavy-metal) este prelucrată de 13 persoane, prin ritualuri de magie neagră satanică!

În spatele acestor practici se află unii dintre cei mai bogați oameni de pe planetă, care sunt totodată și membri importanți ai francmasoneriei. De aceea, ei nu fac acest lucru din motive financiare, ci pentru a controla mințile și conștiința oamenilor, ascultătorul fiind influențat de „frecvențele” pe care urechea umană nu le percepe, însă subconștientul le înregistrează și le asimilează. Aceste practici au un impact puternic, în special asupra tineretului deoarece, după cum știa și Hitler, „Cine are tineretul, are viitorul.”

În această realitate, artistul încotro?

A sosit vremea ca el să-și lumineze sufletul, ca într-o desăvârșită sinceritate să caute în adâncul ființei sale adevărata necesitate. Mai întâi va trebui să înțeleagă că arta nu înseamnă nici maimuțarea fațetelor sublimului și nici imitația banală a unei realități efemere. Este acea experiență care, încununată de dimensiunea sacrului, reflectă natura esențială a creației. Artă poate fi acea punte ridicată peste prăpastia lăsată de om între cer și pământ. Ea intră astfel în domeniul spiritualului, acolo unde își are de fapt izvoarele.

Artă poate deveni autentică numai atunci când artistul devine o ființă liberă interior și cât mai conștientă și capabilă să-și trezească spontan ființa față de inspirația și frumusețea arhetipală. Dintre cei care au „spart” zidurile profanului îi putem aminti pe B. P. Hașdeu, M. Eminescu, L. Blaga, M. Eliade, C. Brâncuși, G. I. Gurdjieff, A. Tarkovski, A. Jodorowsky, care au realizat adevărate opere artistice, orientându-și harul în sensul oferit de învățăturile marilor înțelepți care le-au fost modele.

Brâncuși, urmând învățăturile marelui yoghin tibetan Milarepa, amintea: „Misiunea artei este să creeze bucurie și nu se poate crea artistic decât în bucurie și pace sufletească... Iar pacea se obține prin renunțare.”

Mircea Eliade, discipol al lui Swami Shivanada, un mare mistic hindus, afirma că „nu poți fi liber dacă nu ești responsabil”.

Gurdjieff, cunoscut înțelept rus, mentor al unei tradiții spirituale cu totul originale, spunea: „... eu apreciez artă prin conștiința sa. Voi o apreciați cu atât mai mult cu cât ea este mai inconștientă. Într-o operă de artă obiectivă, creatorul nu-și expune ideile direct prin cuvinte sau semne, ci prin intermediul unor sentimente pe care el și le trezește conștient și metodic, știind ceea ce face și de ce o face.”

Menirea unui artist este aceea de a trăi în armonie deplină cu lumea.

Dacă lumea este un teatru, atunci primul rol al actorului este jucat pe scena propriei lui existențe, iar modul în care o face este măsura trezirii sufletului și a conștiinței sale față de valorile arhetipale ale frumuseții, binelui și armoniei universale.

Mass-media – instrumentul servil al „elitei” în implementarea realității virtuale în detrimentul realității concrete

Există doar o mână de oameni care controlează virtual toată informația ce ajunge la populația din întreaga lume. În Statele Unite, acest sistem este perpetuat de FCC – Federal Communications Commission (Comisia Federală pentru Comunicații).

FCC a fost înființată în anul 1934 și este responsabilă de corelarea comunicărilor interstatale și internaționale prin radio, televiziune, cablu, satelit și internet. FCC este condusă de cinci persoane care sunt numite de președinte și confirmate de Senat, pentru o perioadă de 5 ani. Printre alte atribuții pe care le are, FCC reglementează câteva posturi de radio și TV, stabilind, de fapt, prin această așa-zisă reglementare, care sunt informațiile ce vor ajunge să fie difuzate către publicul larg.

Controlul presei scrise

În anul 1990, toată presa scrisă era controlată de numai 21 de grupuri de interese: 12 dintre ele controlau toate ziarele, 3 grupuri controlau jurnalele, și celelalte 6 industria principală de publicare. Persoanele care controlează mass-media americană fac parte din Clubul Alibi - o elită de 50 de oameni de afaceri și oficiali politici, care s-au unit cu o parte din serviciile secrete pentru a influența ceea ce oamenii aud, văd și citesc în și prin mass-media. Această idee a fost și continuă să fie pusă în practică prin intermediul unui program clandestin, numit „Operațiunea Mockinbird”, prin care CIA recrutează și folosește jurnaliști importanți, pentru a manipula mass-media și pentru a influența în mod direct rezultatele alegerilor.

Registrul Național al Locurilor Istorice descrie funcționarea Clubului Alibi astfel: „furnizează membrilor săi alibi-uri pentru situațiile în care aceștia sunt întrebați de soții și de familie unde au fost, fiind un loc în care se adună anumiți bărbați, pentru a scăpa de monotonia vieții domestice și de rutina serviciului”. Prin tradiție, portarul clubului furnizează întotdeauna un alibi fiecărui membru, trimițându-i acestuia o telegramă sau un mesaj printr-un curier. Acest „refugiu” secret, care nu avea, în anii de început, un număr de telefon la care să poată fi apelat, a fost frecventat de către numeroase figuri politice și militare dintre cele mai importante, în cei 122 ani de la înființarea sa. Clubul Alibi a fost fondat de către șapte dintre membrii vechiului și extinsului Club Metropolitan, care urmăreau o asociere mai restrânsă și mai secretă. Președintele fondator al Clubului Alibi, Marcellus Bailey, era și membru fondator al Clubului Metropolitan. Dintre avocații și judecătorii ce făceau parte din Clubul Alibi îi amintim pe Stanley Reed și Potter Stewart, de la Curtea Supremă de Justiție. Din acest club mai făceau parte membri ai cabinetului prezidențial, consilieri de la Casa Albă, inclusiv frații Dulles - Allen (director CIA) și John Foster

(secretar de stat) -, Christian A. Herter (secretarul de stat al lui Eisenhower), Robert Lovett (cel prin eforturile căruia a luat ființă CIA), precum și Prescott Bush (tatăl și bunicul președinților Bush).

Întrebări stânjenitoare

Pe vremea când mai exista încă ziarul *Spotlight*, James Tucker, jurnalist de marcă, care s-a ocupat timp de mai bine de 30 de ani cu dezvăluirea acțiunilor grupului Bilderberg, afirma: „Dacă cele mai populare staruri de cinema sau jucători de fotbal s-ar aduna la o

întâlnire cu ușile închise, într-un week-end, presa ar înnebuni, cerând să știe ce s-a discutat acolo. Dar, atunci când cei mai puternici cetățeni – care fac parte din clubul Bilderberg - se adună la o astfel de întâlnire, la care participă cei mai importanți oameni politici, presa nu manifestă nici cel mai mic interes.” Nu vi se pare ciudat? Cine comandă o asemenea tăcere asupra unor discuții, care cu siguranță ar interesa pe oricare dintre locuitorii acestei planete?

Spotlight era un jurnal care avea 28 de pagini și era tipărit într-un tiraj de 100.000 de exemplare. A fost înființat în anul 1975 și desființat în anul 2001. Încetarea apariției sale și termenul de ziar „controversat”, care i s-a atribuit ulterior, se datorează faptului că în paginile sale puteai găsi articole referitoare la adevăratele acțiuni ale familiei Rockefeller, ale lui Henry Kissinger, ale Consiliului pentru Relații Străine, ale Comisiei Trilaterale și ale grupului Bilderberg. Acest ziar a publicat, printre altele, articole „deranjante” și despre George Bush.

Părerii în cunoștință de cauză...

În continuare, vă facem cunoscute părerile unor oameni de stat și ale unor persoane din mass-media sau din CIA, asupra a ceea ce este în realitate mass-media:

Richard Salent, fost președinte la *CBS News*: „Treaba noastră este să dăm oamenilor nu ceea ce ei vor, ci ceea ce decidem noi că ar trebui să aibă”.

Lyndon Johnson, fost președinte SUA: „Reporterii sunt niște păpuși. Ei doar răspund la comenzile celor care trag sforile”.

Bill Moyers, jurnalist TV: „O mare parte din știrile TV este, de fapt, doar ceea ce guvernul decide că trebuie dat ca știre”.

Johnny Carson, prezentator TV: „Câte din știrile naționale pe care le dai publicului în fiecare noapte sunt informații pe care tu le-ai obținut, căutând și cercetând singur?”.

Connie Chung, reporter TV (răspunzând la întrebarea lui Johnny): „Cu toată onestitatea vă spun că noi suntem, de cele mai multe ori, la mila Casei Albe în ceea ce privește știrile pe care le transmitem. În mod frecvent, noi difuzăm doar ceea ce ne transmite Casa Albă.”

CIA și cultul informației (Marchetti & Marks): „Doar 20% dintre angajații CIA lucrează cu adevărat în domeniul analizei și procesării informațiilor. Aproximativ două treimi din personalul angajat și din fondurile CIA sunt folosite în cadrul «operațiunilor sub acoperire», cum ar fi manipularea opiniei publice, alegerile și manipularea activității mass-media, conexă cu acestea.”

În România, libertatea presei reprezintă de asemenea doar o frază scrisă, care nu are aplicații concrete. În anul 1989 libertatea presei a fost câștigată, dar la scurt timp acaparată de un grup restrâns, în marea lor parte foști ziariști din timpul comunismului. Astfel presa a fost folosită și abuzată în anii de după Revoluție pentru câștigurile personale ale câtorva gazetari și pentru a servi intereselor politice.

Subjugarea economică – cheia globalizării

În Manifestul Partidului Comunist, Karl Marx afirma că „banii joacă cel mai important rol în determinarea cursului istoriei”. Clanul Rothschild și-a dat repede seama că atunci când controlezi banii, controlezi, de fapt, totul. Astfel, după unele tentative de a se lansa în politică, ei s-au reorientat asupra dobândirii controlului asupra structurilor financiare mondiale. Napoleon Bonaparte spunea: „Când un guvern este dependent de banii bancherilor, aceștia sunt cei care controlează de fapt țara, și nu conducătorii guvernului, pentru că atunci mâna care dă este deasupra mâinii care primește, iar cei care finanțează nu sunt patrioți și nu au bună-cuviință”.

La jumătatea secolului al XVIII-lea, coloniile americane erau foarte prospere, datorită faptului că își emiteau proprii lor bani. Într-o epocă în care schimburile comerciale se făceau doar în monede de aur și argint, care aveau valoare prin însuși materialul din care erau făcute, acesta era un imens avantaj.

Apariția bancnotelor coloniale (denumirea lor originală era *colonial scrip*) punea bazele unui nou tip de sistem financiar, perpetuat până astăzi, și bazat pe ceea ce în limba engleză se numește „fiat currency” (monedă a cărei valoare este dată printr-o hotărâre oficială – fiat). Bancnotele coloniale erau niște simple foi de hârtie, care nu aveau nicio acoperire în aur sau argint. Valoarea lor era stabilită de cel care le emitea, independent de standardul recunoscut de băncile engleze. În plus, nu era nevoie să se plătească vreo dobândă, din moment ce erau bani creați din nimic, nu luați cu împrumut. Nemulțumit că lucrurile îi scapă de sub control, Parlamentul britanic a emis, în anul 1764, o lege (Currency Act), menită să împiedice coloniile americane să mai emită bani de hârtie, sub orice formă ar fi ei. Contrar a ceea ce ne învață manualele de istorie, revoluția americană nu a izbucnit din cauza celebrei „Tea Party” din Boston, când coloniștii au dat foc unui vas englezesc, fiind nemulțumiți de impozitele prea mari pe ceai, impuse de Marea Britanie.

Printre primele măsuri luate imediat după declararea independenței Statelor Unite ale Americii, au fost cele legate de emiterea de bani. Constituția americană din anul 1787 dădea astfel Congresului puterea de „a bate monedă și de a-i stabili valoarea (Art. 1, Cap. 8).”

În anul 1775, au fost tipărite și apoi distribuite bancnote pentru finanțarea războiului cu englezii. Coloniile au promovat legi prin care solicitau cetățenilor

să accepte aceste măsuri ca fiind legale. Pentru că banii au fost tipăriți fără să aibă acoperire în aur sau argint, a crescut inflația. La sfârșitul războiului, un dolar de argint valora cât 500 de dolari de hârtie.

Puterea de a crea bani = puterea de a conduce guvernele

Astfel se pun bazele Băncii Centrale a Americii. Ideea unui sistem bancar centralizat nu era nouă. Ea îi aparținea lui William Paterson și era aplicată în Marea Britanie încă din 1691. Aici, o singură companie privată avea dreptul să emită polițe plătibile la cerere (adică tot bani de hârtie), ceea ce contravenea politicii de siguranță a împrumuturilor bancare.

William Paterson a spus cu acest prilej: „Banca are avantajul de a încasa dobândă pe bani creați din nimic.” În aceeași ordine de idei, Reginald McKenna, ministru de finanțe al Marii Britanii, avea să spună 230 de ani mai târziu: „Băncile pot, și chiar creează bani, iar cei care controlează creditul unei națiuni, conduc politica guvernelor și țin în mâinile lor destinul oamenilor.”

Intențiile elitiste și scopurile reale, pentru care Alexander Hamilton, cel dintâi secretar al Trezoreriei Americii, milita în favoarea sistemului bancar centralizat, au ieșit la iveală atunci când el a afirmat că „toate comunitățile se împart în cei puțini și cei mulți. Prima categorie îi reprezintă pe cei bogați și născuți în familiile bune, iar cea de-a doua categorie este formată din marea masă de oameni. Oamenii sunt gălăgioși și schimbători, rar se întâmplă ca ei să judece singuri sau să descopere adevărul.”

În anul 1791, Thomas Jefferson (cel de-al treilea președinte al SUA) a spus: „Pentru a ne păstra independența, nu trebuie să le permitem conducătorilor noștri să ne împovăreze continuu cu datorii. Dacă acceptăm asemenea datorii, vom fi taxați pentru mâncare și băutură, pentru nevoile noastre și pentru confortul nostru, pentru muncă și pentru distracții. Dacă putem împiedica guvernul să risipească munca oamenilor, sub pretextul că le pasă de ei, atunci aceștia (oamenii) vor fi fericiți.”

Chiar dacă Thomas Jefferson și James Madison (care mai târziu a devenit cel de-al patrulea președinte al Americii) s-au opus acestui proiect, el a fost totuși aprobat de Congres, pe 25 februarie 1791. Împreună cu Aaron Burr, Alexander Hamilton a fondat în New York compania Manhattan Co., care a devenit o instituție bancară extrem de prosperă. În anul 1955 aceasta se va uni cu Banca lui Rockefeller, Rockefeller's Chase Bank, de unde va rezulta Chase Manhattan Bank.

În anul 1801, când Thomas Jefferson a devenit președinte, el s-a opus existenței instituției bancare, considerând-o împotriva Constituției, însă cu ocazia primei reînnoiri a legilor, decizia lui a fost anulată. Nathan Rothschild, președintele Băncii Angliei, a înțeles valoarea potențialului Americii și a acordat împrumuturi câtorva state, devenind astfel bancherul oficial al Guvernului Statelor Unite.

Pentru că fusese cel care sprijinise Banca Americană, Rothschild i-a avertizat: „Dacă nu se adoptă legi de acceptare a sistemului bancar centralizat, Statele Unite se vor trezi într-un război dezastruos.” Apoi a

ordonat trupelor engleze „să le dea o lecție americanilor nerușinați și să-i readucă la statutul de colonie.” Aceasta a adăugat la războiul din 1812, un al doilea război cu Anglia, care a dus la creșterea datoriilor externe ale SUA la 127 de milioane de dolari.

În ianuarie 1815, Thomas Jefferson îi scria lui James Monroe (care mai târziu a devenit cel de-al cincilea președinte al SUA): „Dominația pe care instituțiile bancare o exercită asupra minților cetățenilor noștri trebuie să fie înlăturată, altfel ne va sfărâma.”

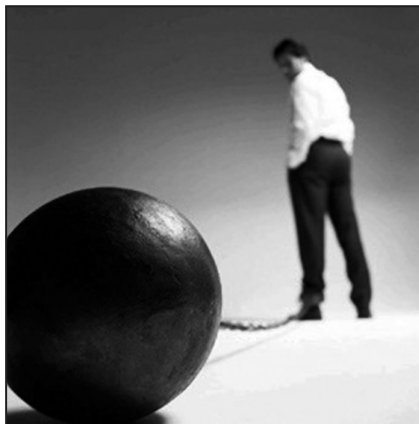
În anul 1816, Jefferson i-a scris lui John Tyler (care a devenit apoi al zecelea președinte al SUA): „Dacă poporul american va permite vreodată băncilor particulare să controleze emiterea de bani, mai întâi prin inflație și apoi prin deflație, atunci băncile și corporațiile care se vor dezvolta peste tot îi vor depozita pe oameni de toate proprietățile, până când urmașii acestora vor constata că nu mai au adăpost pe pământul pe care strămoșii lor l-au stăpânit cândva. Eu cred că instituțiile bancare sunt mult mai periculoase pentru libertatea noastră decât armatele. Dreptul de emisie a banilor ar trebui să fie luat de la bănci și restituit Guvernului, căruia îi aparține de drept.”

Ceea ce au prevăzut înaintașii americanilor se produce astăzi cu succes în toată lumea, sistemul financiar mondial fiind abil condus în detrimentul mulțimilor și al oamenilor simpli și în folosul „elitei” mondiale.

La momentul actual, finațele SUA sunt în „mâinile” FED, Banca Rezervei Federale. Este important de știut că aproape toți fondatorii Băncii Rezervei Federale au fost implicați în conceperea Consiliului Afacerilor Externe (CFR). Din 1934, când a fost înființată FED, aproape fiecare secretar de stat al Statelor Unite, toți secretarii de război sau ai apărării, începând cu Henry L. Stimson, aproape fiecare șef al CIA de la Alan Dulles încoace, aproape toți candidații la președinție, Dwight D. Eisenhower, Richard Nixon, Bill Clinton au fost membri CFR. George Bush senior a fost președinte al CFR în perioada 1900-1979. Trebuie să înțelegem că toate pozițiile înalte în guvern au fost decise de organizații create de cartelul bancar internațional. Peste tot au loc întâlniri secrete la care iau parte aceiași membri: Comisia Trilaterală, Grupul Bilderberg, Clubul de la Roma, Națiunile Unite și cele două filiale ale Institutului Afacerilor Internaționale. Aceste grupuri formează ceea ce se numește Masa Rotundă, formată de Cecil Rhodes. Alte ramificații sunt Grupul Bohemia și organizația *Skull & Bones* a Universității Yale, din care au făcut parte Geroge W. Bush, George Bush senior și John Kerry. La întâlnirile acestor grupuri iau parte cei mai puternici oficiali guvernamentali, lideri de corporații, moguli ai presei și familii regale din toată lumea. Aceste întâlniri sunt ținute în secret și niciun cuvânt nu ajunge la media principală. Cum este posibil ca atâți oameni importanți să participe alături de oameni din presă și nicio mențiune despre acestea să nu ajungă la public? Această întrebare va căpăta sens când veți înțelege că cetățenii obișnuiți (turma) nu trebuie să știe ce se petrece la vârful piramidei.

Carol Quigley, mentorul lui Bill Clinton, în vremea când era profesor

la Universitatea Georgetown, scria despre Federal Reserve Bank: „...nu vor nici mai mult nici mai puțin decât să creeze un sistem mondial de control financiar în mâini private, capabil să domine sistemul politic al oricărei țări și economia mondială în întregul ei. Să controleze într-o manieră feudală băncile centrale ale lumii, acționând în tandem prin acorduri secrete, parafate în frecvente întâlniri și conferințe intime.”

Primul-ministru al Marii Britanii, președintele Franței și alți înalți oficiali internaționali cer astăzi instaurarea unei dictaturi financiare pentru a rezolva actuala criză economică. De data aceasta, și cei mai sceptici vor trebui să recunoască evidența: actuala criză financiară este folosită de cei care urmăresc să conducă această planetă, pentru a instaura Noua Ordine Mondială. Soluția de creare a unei autorități financiar-bancare unice, la care s-a ajuns chipurile după mai multe întâlniri ale liderilor mondiali, a fost de fapt decisă la întâlnirea Bilderberg din iunie 2008. Scenariul prin care s-a ajuns aici nu este nici pe departe unul nou: el a mai fost utilizat în anii 1815, 1907, 1929, 1944 și 1971 sub același pretext: asigurarea stabilității și creșterii economice. De fiecare dată a urmat însă o nouă criză, și mai amplă, și mai gravă, care a mărit tot mai mult puterea guvernului financiar din umbră.

Tot stabilitatea economică a fost invocată și pentru a justifica crearea Federal Reserve. Prima bancă supranațională din lume a apărut în urma unei false crize financiare, declanșate de un alt membru al elitei, bancherul J. P. Morgan. În anul 1907, J. P. Morgan a început să răspândească zvonul că băncile au dificultăți și nu vor mai putea face rambursări. Ca și în exemplul anterior cu Nathan Rothschild, acest zvon a căpătat credibilitate pentru că venea de la o persoană despre care se presupunea că știe ce spune. S-a creat panică, toată lumea s-a înghesuit să își retragă depozitele din bănci, lucru ce a dus la falimente în lanț (aproape 5.400 de bănci au dispărut atunci). Apoi Congresul american a demarat o anchetă pentru a stabili care este cauza acestui dezastru și cum poate fi el evitat. Comisia însărcinată cu această misiune era condusă de senatorul Nelson Aldrich. Acesta era liderul partidei republicane din Senat, dar și trezorier al lojei masonice din Rhode Island și omul bancherilor (de altfel avea să devină membru al clanului Rockefeller, fiica sa Abby Greene Aldrich căsătorindu-se cu John D. Rockefeller Jr.). Aldrich a propus ca soluție „salvatoare” crearea unei Bănci Centrale care să vegheze pentru ca dezastrul din anul 1907 să nu se mai repete niciodată. Istoria a arătat că el s-a mai repetat de atunci de mai multe ori.

După mulți ani, Woodrow Wilson scria cu regret: „Națiunea americană este controlată de sistemul de credit. Sistemul de credit este unul privat, creșterea națiunii și toate activitățile noastre sunt în mâinile a doar câțiva oameni, care nu fac altceva decât să controleze și să distrugă libertatea economică. Am ajuns să fim una din cele mai prost guvernate, cele mai complet controlate și mai dominate guverne din lumea civilizată. Nu avem un guvern cu opinie liberă, mânat de propriile convingeri, ci un guvern aservit opiniei și supus presiunilor unui mic grup de oameni care îl controlează.”

Senatorul Louis McFadden spunea, în anul 1932, în Congresul american: „Prin constituirea Federal Reserve a fost construit un sistem bancar mondial. Un superstat, controlat de bancherii internaționali care acționează împreună pentru a transforma lumea în sclavul lor. Federal Reserve a uzurpat guvernul. ”

Publicului i s-a spus atunci că Federal Reserve este soluția ideală și unică pentru a menține stabilitatea economică. (Sună cunoscut, nu-i așa?) Străzile și ziarele erau pline de afișe în care americanilor li se arăta cum inflația, șomajul și criza economică sunt de acum de domeniul trecutului, datorită apariției Federal Reserve. A urmat însă marea criză economică din anul 1929 (The great depression), care a predat SUA cu totul în mâinile bancherilor. În anul 1944 a fost implementat sistemului Bretton Woods pentru a restabili economia după al Doilea Război Mondial (o altă criză generată cu finanțarea aceluiași bancheri). Cu acest prilej au apărut alte

instituții financiare de genul Federal Reserve, dar pe scară mai extinsă: Fondul Monetar Internațional și Banca Mondială. În anul 1971, Federal Reserve a oprit convertibilitatea dolarului în aur, producând o nouă criză pe piață, care a transformat dolarul american în principala monedă de schimb (mai ales pentru comerțul cu petrol) a planetei. De fiecare dată s-a invocat nevoia de stabilitate economică.

Lista utilizării acestui scenariu este lungă și se încheie (sperăm) cu actuala criză financiară, orchestrată de aceiași bancheri din umbră prin intermediul organizațiilor lor: Federal Reserve, Banca Mondială, FMI și băncile centrale (naționale) ale celor mai mari puteri ale lumii. Aplicând cu scrupulozitate scenariul cunoscut, acestea au creat acum panica necesară acceptării unei noi autorități financiare, unice la nivel mondial, conduse de același grup restrâns care vrea să domine întreaga planetă.

O povestire cu tâlc

Este posibil ca toate aceste detalii financiare să-i obosească pe unii cititori. Din păcate, guvernul mondial ne-a obișnuit să lăsăm chestiunile economice și financiare, atât de complicate, pe seama „expertilor” (care sunt instruiți să gândească și să acționeze numai în interesul „elitei” mondiale, fiind niște instrumente ale guvernului din umbră). Pentru cei pe care detaliile îi ostenesc (mai ales pentru a-i convinge de importanța acestora) vă oferim următoarea povestioară cu tâlc (culeasă de pe Internet), care rezumă pe înțelesul tuturor ce este în neregulă cu actuala criză financiară, cum a fost ea creată de guvernul din umbră și cum singurii care au de pierdut de pe urma ei nu sunt nici instituțiile financiare aflate în așa-zis faliment, nici Banca Mondială, nici președinții și miniștrii care fac jocurile lor, ci fiecare dintre noi.

Într-un sătuc de câmpie, a venit un investitor însoțit de secretarul lui. A bătut la prima poartă întâlnită în cale și i-a spus proprietarului: „Uite, eu sunt colecționar de broscuțe (verzi!). Dacă îmi aduci o broscuță, am să îți dau pe ea 10 euro. Țăranul a fugit repede la balta din spatele casei și a luat o broscuță. I-a dat-o investitorului și a încasat cei 10 euro. Apoi le-a povestit vecinilor ce afacere bună a făcut el. A doua zi, fiecare țăran s-a dus la investitor cu câte o broscuță, pe care a vândut-o cu 10 euro.

După câteva zile, investitorul le-a spus sătenilor: „Văd că afacerea merge. De azi, pentru fiecare broscuță am să vă plătesc câte 20 de euro.”

Țăranii, bucuroși nevoie mare, au dat fuga la baltă, au cules câte broscuțe au putut și i le-au predat investitorului, primind fiecare câte 20 de euro pe bucată. După alte câteva zile, acesta s-a întors acasă la el și i-a lăsat pe secretarul său să mai adune broscuțe încă două săptămâni. Înainte de a pleca, le-a spus: „Dragii mei, sunt nevoit să mă întorc urgent la mine acasă ca să mă ocup de afaceri. Vă promit însă că la întoarcere, am să cumpăr de la voi broscuțele cu 60 de euro bucata.” Și a plecat, în uralele sătenilor.

A doua zi, secretarul investitorului i-a adunat pe sătenii și le-a ținut

următorul discurs: „Fraților, m-am gândit la o afacere pentru voi. Șeful meu se va întoarce peste două săptămâni și vă va plăti câte 60 de euro pe broscuță. Dacă vreți, eu vă pot vinde înapoi broscuțele pe care mi le-ați dat, pentru 35 de euro bucata, iar voi le veți vinde cu 60 și veți câștiga astfel câte 25 de euro. Profitul vostru va fi frumușel și fără niciun efort. Ce spuneți?”

Sătenii s-au adunat la sfat și au decis că o așa afacere nu mai prinde ei curând. Au pus mână de la mână, s-au împrumutat care pe unde a putut și au cumpărat broscuțele înapoi cu 35 de euro bucata. Secretarul investitorului a luat banii și s-a făcut nevăzut. Iar sătenii au rămas cu broscuțele, cu banii dați și cu datorii la creditori.

G8 - unul din cele mai puternice instrumente ale globalizării

În perioada 6-8 iunie 2007, în stațiunea balneară Heiligendamm, situată în nordul Germaniei, a avut loc întâlnirea Grupului celor mai puternic industrializate state din lume, numit pe scurt G8. Intențiile malefice ale acestui organism supranațional – pilon de bază al Noii Ordini Mondiale în ceea ce privește globalizarea – sunt demascate chiar de momentul ales pentru începerea reuniunii. Cea de-a 33-a întâlnire G8 (33 are o mare importanță în francmasonerie) a început la ora 6 seara în data de 6 iunie, plasând evenimentul sub semnul numărului malefic 666. Momentul de început al summitului a coincis și cu aniversarea „Zilei Z”: în data de 6 iunie 1944 la ora 6 (deci tot 666) a fost declanșată debarcarea Aliaților în Normandia – punct de răscruce pentru cel de-al Doilea Război Mondial. Un moment marcat de moartea a sute de mii de oameni (doar într-o singură zi au murit aproximativ 200.000 de soldați). Aceleași super-puteri care au reprezentat atunci principalele părți beligerante: Axa și Aliații, care se războiau atunci între ele, sunt reunite acum în G8 și decid problemele de securitate la nivel mondial.

G8 este numele prescurtat al Grupului celor mai puternic industrializate state din lume care reprezintă împreună 65% din economia mondială: Marea Britanie, Franța, SUA, Canada, Italia, Germania, Japonia și Rusia

Aparent, litera G din numele „G8” reprezintă prima literă a cuvântului grup. Dar dacă ținem cont de faptul că litera G simbolizează masoneria, așa cum se vede pe toate emblemele masonice, descoperim un al doilea sens, ocultat, al acestui nume. G8 semnifică, din această perspectivă, și „Cele 8 masonerii”, cele mai puternice și influente din lume. Francmasonii se folosesc de regulă de un astfel de limbaj dublu – jocurile de cuvinte, anagramele sau abrevierile pe care le utilizează au un sens comun, de fațadă, gata să-i mulțumească pe cei naivi, și un altul secret, ce poate fi descifrat doar de cei ce le cunosc simbolismul.

După cum se știe, în istoria masoneriei se vorbește de două linii de bază: cea franceză - Marele Orient al Franței, cu sediul la Paris, și cea britanică - Ritul de York, cu sediul la Londra. Prima dintre ele a dat naștere masoneriilor de pe continent, generând astfel două importante linii secundare care la rândul lor s-au individualizat și au generat alte loje

naționale în țările Europei: masoneria italiană și cea germană. A doua linie principală, cea născută în insulele britanice – numită și masoneria albastră a generat lojele de peste ocean sau din afara continentului: SUA, Canada și Japonia (pentru a controla Extremul Orient). Masoneria rusă are un statut aparte, la constituirea ei contribuind ambele rituri, și cel francez și cel englez – ceea ce explică poate și statutul aparte al Rusiei în cadrul G8. Dacă tragem linie rezultă astfel chiar cele 8 țări membre ale G8: Marea Britanie, SUA, Canada, Japonia, Germania, Franța, Italia și Rusia.

G8 a luat naștere la începutul anilor '70. Între anii 1973 și 1975, miniștrii de finanțe ai Franței, Germaniei, Marii Britanii și Statelor Unite ale Americii s-au întâlnit de mai multe ori în biblioteca de la Casa Albă. Cum întâlnirile lor erau secrete, cei patru erau numiți conspirativ „Grupul de la Bibliotecă”. La scurtă vreme li s-a alăturat și Japonia. Astfel a luat naștere Grupul celor cinci. Întâlnirile au continuat să fie informale și se desfășurau în secret, la ele începând să participe și guvernatorii băncilor naționale.

Cu ocazia Conferinței pentru securitate și cooperare în Europa care a avut loc în anul 1975 la Helsinki, președinții și miniștrii de externe ai Franței, Germaniei, Marii Britanii, SUA și Japoniei au avut o întâlnire secretă la Ambasada Marii Britanii și au decis să se reunească în fiecare an. Prima conferință a avut loc câteva luni mai târziu la Rambouillet, în Franța, unde pe lângă cele cinci țări a participat și Italia, reprezentată de președintele Consiliului de miniștri, Aldo Moro, și astfel a luat naștere G6.

În anul 1976, grupului i s-a alăturat și Canada. Astfel s-a născut G7. De-abia odată cu venirea Rusiei în acest grup, în anul 1998, după conferința de la Birmingham, putem vorbi de G8. De fapt și astăzi G8 este definit ca fiind grupul celor șapte state puternic industrializate - plus Rusia. Din anul 2007 putem observa că de fapt G8 tinde să se transforme în G9 – în multe din fotografiile pe care presa le-a putut face în afara întâlnirilor apărând nu 8, ci 9 persoane.

În articolele de propagandă pro-masonică întâlnim adeseori afirmații de genul celor de mai jos, care imprimă în mintea cititorului neavizat ideea că masoneria este doar o organizație cu semnificație istorică, oarecum

învechită și depășită, lipsită de eficiență în ziua de azi. Cităm dintr-un articol publicat în cotidianul *România liberă* în noiembrie 2006: „În mentalul colectiv, masoneria este asimilată unei forțe globale ce manipulează și conduce lumea. Lucrurile nu stau așa. Dincolo de aportul masoneriei la democratizarea vieții politice începând cu secolul 18 („Libertate, Egalitate...“), impunând votul egal în sisteme electorale consacrate, viteza de adaptare a masoneriei la era post-modernă a scăzut mult. Multă lume crede azi în existența unui „Guvern mondial“ și vede aceasta în masonerie, dar această impresie este departe de realitate. În fiecare an, în ianuarie are loc conferința de la Davos (cu mii de participanți), în iunie - întâlnirea grupului Bilderberg (cam 100 de persoane, cele mai influente din lume), iar în iulie, summitul G8, cu șefii de stat ai celor mai dezvoltate țări din lume. În foarte mică măsură, personalitățile din aceste structuri sunt și masoni, dar ele dictează astăzi direcțiile de dezvoltare a lumii.”

Vom vedea în continuare că lucrurile nu stau deloc așa. Din contră, în structuri supranaționale precum G8 sau Bilderberg pot ajunge doar masoni cu grad înalt. Puterea economică și politică pe care aceștia o dețin se datorează propulsării și susținerii lor pe aceste poziții, de interesele unor grupări masonice sau paramasonice pe care le reprezintă.

Iată cine sunt membrii fondatori ai G8:

Gerald Ford – fost președinte SUA. Ford a fost inițiat în masonerie în anul 1949 în cadrul lojei Malta din Michigan iar în anul 1975 avea gradul 33. Era membru Shriner – o grupare secretă paramasonică din New York

ai cărei membri trebuie să fie obligatoriu și masoni, membru activ în Consiliul internațional suprem al Ordinului DeMolay și Mare maestru al acestui ordin. Iată ce spunea acest mason de grad înalt, ajuns președinte al SUA și fondator al G8: „Un guvern suficient de mare ca să îți dea tot ceea ce vrei este suficient de mare și ca să îți ia tot ceea ce ai”.

Henry Kissinger – la vremea aceea secretar de stat al SUA, fost consilier pe probleme de securitate națională și secretar de stat în administrația Nixon, implicat în războiul din Vietnam și în bombardarea Cambodgiei de către SUA, care a contribuit la un sângeros război civil. Membru CFR, participant la ritualurile satanice de la Bohemian Grove, membru Shriner, deci implicit și mason. Kissinger este cel care a spus: „nu poate fi nicio criză săptămâna viitoare, agenda mea este deja plină” – cuvinte ilustrative pentru modul în care masonii creează probleme pe care apoi tot ei se oferă să le rezolve.

Harold Wilson – primul ministru al Marii Britanii, membru Bilderberg, membru al societății secrete „Cercul”.

James Callaghan – secretar pentru afaceri externe al Marii Britanii, președinte asociat al RIIA – Institutul regal pentru afaceri externe, cunoscut drept al doilea braț prin care organizația secretă Masa rotundă operează în politica externă, alături de CRE – Consiliul Relațiilor Externe (în limba engleză Council on Foreign Relations – CFR).

Helmut Schmidt – cancelarul Germaniei la acea vreme. În autobiografia sa, Helmut Schmidt recunoaște că este membru CRE, Bilderberg și al Comisiei Trilaterale. În aceeași carte autobiografică: *Men and Powers, a Political Retrospective* el declară că se implică activ în guvernul mondial și vorbește despre întâlnirile anuale de la Bohemian Grove și despre existența unor locuri similare în Germania unde a participat la astfel de ritualuri.

Valery Giscard d’Estaing – fost președinte al Franței, mason de grad înalt, membru Bilderberg, membru în Comisia Trilaterală, membru CRE, principalul autor al constituției masonice europene.

Valery Giscard d’Estaing caracteriza prima întâlnire de la Rambouillet drept „o conversație între prieteni la gura sobei”. Ce fel de prietenii îi uneau pe cei prezenți, am văzut mai sus.

Asasinii economici nepedepsiți și dictatura corporațiilor

În numărul 54 al revistei *Nexus*, ediția în limba franceză, apare un articol în care un fost „asasin economic”, John Perkins, în urma remuşcărilor, demască acțiunile criminale la care participa în mod activ. Misiunea lui era aceea de a ruina țările lumii a treia pentru a asigura interesele marilor corporații americane. Jurnalista Amy Goodman, de la publicația independentă americană *Democracy now!* (Democrația acum!) l-a intervievat pe John Perkins în ziua de 5 iunie 2007, cu ocazia lansării celei de-a doua cărți a sa, *Istoria secretă a imperiului american*, care încă nu a fost publicată în Europa. Iată câteva fragmente din acel interviu.

Amy Goodman: Înainte de toate, pentru cei care încă nu știu acest lucru, puteți să reamintiți ce este acela un „asasin economic”?

John Perkins: Aș spune foarte simplu că după cel de-al Doilea Război Mondial, noi, asasinii economici am reușit să creăm primul imperiu cu adevărat mondial. Am realizat acest lucru fără armată, contrar modului în care au procedat alte imperii de-a lungul istoriei, am folosit doar, într-un mod foarte abil, pârgھیile economice. Avem numeroase maniere de a acționa, cea mai des întâlnită fiind aceea de a alege o țară din lumea a treia ale cărei resurse – cum este de exemplu petrolul – sunt râvnite de societățile pentru care lucrăm. Convenim apoi asupra unui împrumut foarte mare, împrumut acordat de către Banca Mondială sau de către una dintre organizațiile surori ale acesteia. Însă aceste țări nu ajung niciodată să vadă practic banii. Din contră, banii sunt vărsați în contul unor societăți americane care construiesc mari proiecte de infrastructură, cum ar fi, de exemplu, rețele electrice, parcuri industriale, porturi sau drumuri. Doar câțiva, cei foarte bogați profită, aceste lucruri rămânând inaccesibile celor săraci. Aceștia din urmă nu sunt racordați la rețeaua electrică, nu au competența de a obține un loc de muncă în parcurile industriale. Însă întreaga țară suportă această datorie colosală, imposibil de rambursat pentru ei. Este momentul în care noi, asasinii economici, ne facem apariția pentru a spune: „Știți că ne datorați mulți bani. Nu aveți cum să plătiți această datorie, așa că trebuie să faceți toate sacrificiile de care este nevoie.”

A. G.: Spuneți-ne povestea dumneavoastră. Cum ați devenit asasin economic?

J. P.: Când am absolvit Facultatea de Comerț a Universității din Boston, am fost recrutat de Agenția de Securitate Națională (NSA), cel mai mare și poate cel mai secret organism de spionaj din SUA.

A. G.: Unii confundă NSA cu CIA, dar de fapt NSA este mult mai mare...

J. P.: Așa este. La acea vreme era o societate mai mică. Și este într-adevăr impenetrabilă. Circulă multe zvonuri pe acest subiect. Dacă despre CIA se știu unele lucruri, despre NSA nu prea există informații. NSA susține că lucrează în criptologie, adică codarea și decodarea mesajelor, dar în realitate ascultă convorbirile telefonice. Acest fapt a fost divulgat recent. În ultimul meu an universitar am fost supus la o serie de teste foarte dificile, cum ar fi detectorul de minciuni sau diverse alte teste psihologice și astfel am fost selecționat ca un potențial bun asasin economic. Au reperat, de asemenea, în personalitatea mea anumite slăbiciuni care ar fi putut facilita înrolarea mea, slăbiciuni care sunt totodată cele trei droguri ale culturii noastre: banii, puterea și sexul. Cine nu are măcar una dintre aceste slăbiciuni? La acea vreme eu le aveam pe toate trei.

Apoi, m-am alăturat Unității de voluntari pentru pace, încurajat de NSA. Am petrecut trei ani în Ecuador alături de indigenii din Anzi și de pe Amazon, oameni care, la vremea aceea, începuseră (și continuă și în ziua de azi) să lupte împotriva companiilor de petrol. De fapt, ei sunt cei care au intentat proces companiei petroliere Texaco (Chevron), cel mai mare proces din istorie pe probleme de mediu. Prezența mea acolo a însemnat un excelent antrenament pentru ceea ce urma să fac.

Apoi, cum încă făceam parte din Unitatea de voluntari pentru pace, am fost recrutat de o companie privată americană numită Charles T. Main, o firmă de consultanță din Boston care avea aproximativ 2.000 de angajați. Am început ca asasin economic și am avansat în grad ajungând în cele din urmă în funcția de economist șef.

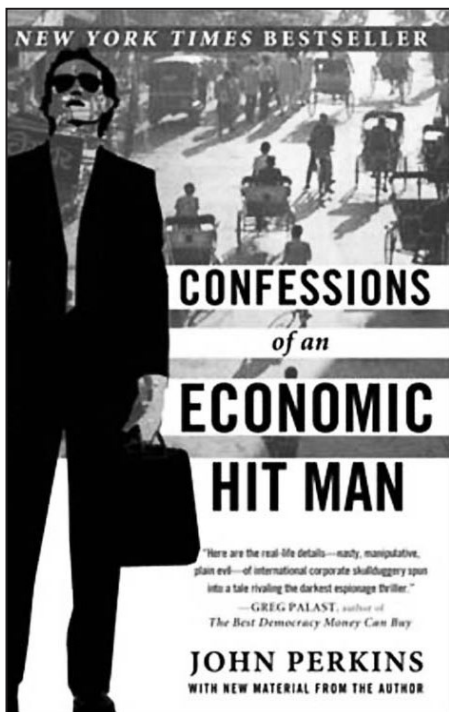
A.G.: Care este relația acestei societăți cu NSA? Exista vreo legătură?

J.P.: Ceea ce este foarte interesant în ceea ce privește acest sistem este că nu există nicio legătură directă. Am avut un interviu și am fost selectat de NSA înainte de a fi încredințat acestei societăți private. Este un sistem foarte discret și foarte inteligent, care se folosește de companiile private pentru a-și face treaba. Astfel, dacă ești prins în flagrant delict de dare de mită sau corupere a reprezentanților locali dintr-o anumită țară, vina este aruncată asupra acelei firme private și nu asupra guvernului american.

Este interesant de constatat faptul că în cele câteva cazuri în care asasinii economici au eșuat, au intervenit așa-zii „șacali”, indivizi care au ca misiune să răstoarne guverne sau să-i asasineze pe cei aflați la conducerea acestora. Ei provin tot din sectorul privat, nu sunt angajați ai CIA. Oamenii obișnuiți au în minte imaginea agentului 007, angajat de guvern pentru a ucide, având permis de ucidere. Dar la ora actuală, din experiența mea, nu acesta este rolul agenților aflați în slujba guvernului. Mai degrabă se apelează la consultanți privați pentru a se îndeplini această sarcină. Eu cunosc personal câțiva consultanți de genul acesta.

A.G.: Explicați-ne la ce se referă Grupul celor opt, G8?

J.P.: Sunt țările cele mai bogate din lume. Ele conduc lumea. SUA este leader-ul și, în realitate, câteva societăți importante sunt cele care dirijează totul, nu guvernele, pentru că la urma urmei acestea fac voia diverselor societăți. În această privință, se știe că cei doi viitori candidați la președinția SUA trebuie să strângă aproximativ jumătate de miliard de dolari. Iar acești bani nu vor proveni nici de la mine, nici de la dumneavoastră. Vor proveni în principal de la cei care conduc cele mai importante societăți din SUA, față de care viitorul președinte al Americii va fi total îndatorat. Așadar, G8 este un grup de indivizi care reprezintă multinaționalele cele mai importante din lume și se

supun ordinelor acestora. Asistăm la momentul actual în Europa, ca și în America Latină și în Orientul Apropiat, la un fenomen gigantic subiacent de rezistență, de protest împotriva acestui imperiu. Și este vorba despre un imperiu ingenios de care oamenii nu au fost conștienți, tocmai pentru că nu a făcut apel la arme. A fost clădit cu ajutorul asasinilor economici și cea mai mare parte dintre noi habar nu are de aceasta. Americanii nu au nici cea mai mică idee că stilul de viață incredibil pe care îl duc se datorează faptului că fac parte dintr-un imperiu crunt, care aservește și abuzează total oamenii. Dar populația începe să înțeleagă ce se petrece.

A.G.: Amintiți despre pseudo-eșecuri în Vietnam și în Irak, și de ceea ce semnifică acestea pentru corporații...

J.P.: Da, dumneavoastră și cu mine, noi le vedem ca eșecuri. Și toți cei care și-au pierdut copilul, fratele sau soțul le văd în acest mod. Corporațiile în schimb au avut profituri enorme de pe urma războiului din Vietnam: industria militară, marile întreprinderi, societățile de construcții. Și bineînțeles fac același lucru și în Irak, dar la o scară mai mare. Așadar, susținătorii corporațiilor, acei indivizi care spun că tinerii americani trebuie să continue să lupte în Vietnam, au profituri enorme. Nu există eșec pentru aceste întreprinderi, ci reușite economice. Știu că sună cinic. Chiar sunt cinic când e vorba de acest subiect. Am fost acolo, am văzut ce se petrece. Nu putem să mai permitem ca lucrurile să continue astfel. Nimeni nu trebuie să mai permită așa ceva.

A.G.: Ne aflăm la a patruzecoa aniversare de la războiul israelo-arab din 1967. Vorbiți despre Israel ca despre o „Fortăreață americană” în Orientul Mijlociu.

J.P.: După părerea mea acest lucru este foarte trist, dar totodată revelator o dată în plus. Israelienii au fost incitați să creadă că, în fond, le-a fost

dat acest teritoriu drept compensație pentru Holocaust. Este evident că acest eveniment a fost oribil și meritau ca cineva să aibă grijă de situația lor, să fie despăgubiți, să li se permită stabilitatea. Dar de ce să fie instalați în această regiune, în mijlocul lumii arabe, dușmanul lor tradițional? De ce s-a ales o regiune atât de instabilă? Pentru simplul fapt ca noi (americanii) să ne putem servi de această fortăreață gigantică situată în apropierea

celor mai importante câmpuri petroliere din lume cunoscute la momentul actual. Se știa despre acest lucru atunci când am instalat acolo statul Israel. Am construit această vastă bază militară, un veritabil câmp armat în zona câmpurilor petrolifere din Orientul Apropiat, înconjurat de comunitățile arabe.

Astfel este evident că am generat o acumulare enormă de ranchiună și ură, așadar o situație la care este dificil să se întrevadă o soluție pozitivă. Important este de constatat că baza militară din Israel ne permite să avem o apărare puternică, ne permite să lansăm atacuri. Este echivalentul castelelor cruciaților din Orientul Apropiat, și este cu adevărat trist, nespun de trist că israelienii să fie implicați în această situație. Și la fel și americanii. Este o situație penibilă pentru toată lumea.

A.G.: Străbatem întreaga planetă, John Perkins, exact așa cum ați făcut în decursul anilor în funcția de consultant internațional. Ați mai scris cărți despre șamanism și despre Tibet. Care este rolul acestei țări în toate acestea?

J.P.: Am fost în Tibet doar cu câțiva ani în urmă. Lucru interesant, luasem cu mine un grup de aproximativ treizeci de membri ai unui organism cu scop non-lucrativ. Este evident că la momentul actual Tibetul este demoralizant, prezența chineză fiind foarte puternică. Se vede felul în care cultura tibetană a fost distrusă. Încă se simte prezența soldaților și a spionilor chinezi. De-a lungul călătoriei mulți dintre noi au devenit conștienți de monstruoșitatea situației. Dar persoanele care au fost cu mine în Amazonia, unde companiile petroliere și armata americană fac același lucru, au spus: „Situația de aici ne amintește de ceea ce facem chiar noi în toate colțurile lumii”. Este ceva pe care avem tendința să-l uităm. Putem cu toții să fluturăm pancarte strigând „Eliberați Tibetul!”, și chiar trebuie să o facem. Dar de ce să nu eliberăm țările care sunt chiar sub tăișul sabiei noastre? Nu îmi place să spun aceasta într-o asemenea manieră, pentru că unii ar putea să nu fie de acord cu mine, dar eu cred că la momentul actual Irak-ul se află într-o situație mult mai gravă decât Tibetul. Situația din Tibet seamănă cu ceea ce poporul american înfăptuiește în întreaga lume, chiar dacă majoritatea americanilor habar nu au de aceasta. Ei știu ce fac chinezii în Tibet, dar ce facem noi, americanii este cu mult mai grav.

A.G.: Care sunt, în opinia dumneavoastră, soluțiile la problemele actuale?

J.P.: Acest imperiu are un conducător, și acesta nu este președintele Statelor Unite. Președintele își exercită funcția în decursul unei perioade scurte de timp. Nu are o importanță prea mare dacă avem la Casa Albă un președinte democrat sau unul republican. Nu are importanță nici cine conduce Congresul. Imperiul rezistă pentru că este coordonat de ceea ce eu numesc corporatocrație, un grup de persoane aflate în fruntea celor mai importante întreprinderi americane. Nu este vorba de teoria complotului. Acești oameni nu au nevoie să comploteze. Știu toți ce le servește cel mai bine interesele. Sunt cu adevărat niște regi, în

sensul că niciodată nu se pun în serviciul populației. Nu sunt aleși în urma alegerilor democratice, nu au număr limitat de mandate. În fond ei nu depind de nimeni, atâta timp cât acestea nu sunt comitetele lor, chiar dacă în realitate sunt conduse de majoritatea președinților. Ei sunt puterea care se află la originea tuturor acestor instituții. Așadar, dacă vrem să redresăm situația în care ne aflăm, trebuie să lovim adânc. Trebuie să acționăm asupra corporațiilor, care sunt sursa lor de influență. Scopul principal al societăților din ziua de azi este de a obține un profit cât mai mare, care să îmbogățească într-un timp foarte scurt doar câteva persoane. Nu există niciun motiv pentru care astfel de societăți să continue să existe. Corporațiile au fost definite ca și cum ar fi indivizi, iar un individ trebuie să fie un bun cetățean. Este exact ceea ce întreprinderile au încetat să mai fie. Obiectivul lor principal trebuie să fie acela de a avea grijă de angajați, de clienți, de toate ființele din lume care furnizează resursele folosite pentru a face această planetă să funcționeze. Trebuie, de asemenea, să aibă grijă de mediul înconjurător și de comunitățile unde trăiesc. Trebuie să forțăm întreprinderile să se redefiniească și consider că este un obiectiv foarte realist. Cu toții sunt suficient de inteligenți ca să înțeleagă că sunt în fruntea unui sistem care a eșuat. Acesta trebuie schimbat și cei aflați la conducerea corporațiilor o știu deja. Cred că vor să se schimbe. Trebuie să îi convingem că întreprinderile lor ar trebui să contribuie la o lume mai bună, mai degrabă decât să servească interesele câtorva oameni bogați pentru a-i îmbogăți și mai mult. Această transformare este cu adevărat necesară.

Cine sunt cei care ne conduc?

Auzim adesea că „ei” fac asta, aia sau ailaltă. „Ei” par literalmente capabili să scape nepedepsiți chiar și după cele mai odioase crime. „Ei” măresc impozitele, ne trimit fiii și fiicele să moară în războaie care nu aduc niciun câștig, par intangibili, invizibili, frustrant de nebuloși atunci când trebuie să se ia măsuri la adresa „lor”. Nimeni nu pare capabil să-i identifice clar pe „ei”.

Cu siguranță, un număr apreciabil dintre noi sunt conștienți că oamenii care ne guvernează nu sunt cei aflați cu adevărat la comanda problemelor politice și economice... Faptul că e vorba de o reală conspirație deschisă împotriva lui DUMNEZEU și a omului, care include înrobirea majorității ființelor omenesti rămase pe acest pământ, după ce au fost exterminate de războaie, epidemii și genocid, nu e foarte bine ascuns. În comunitatea informativă se învață că modul cel mai sigur de a ascunde un lucru este acela de a-l pune la vedere. Guvernul paralel secret de la nivel superior nu acționează din pivnițe igrasioase și camere subterane secrete. Acești oameni acționează în văzul tuturor. Ei sunt slujbașii Guvernului Unic al Lumii în Noua Ordine Mondială. La fel ca violatorul care oprește mașina ca să-și ia victima de pe marginea șoselei, nici ei nu par niște monștri, deși asta sunt. Adevărații monștri poartă costume la două rânduri și se duc cu limuzinele la serviciu. Ei apar adesea la televizor în ipostazele cele mai „inocente”. Dar trebuie să fim conștienți că nimic din ceea ce fac ei nu este inocent.

Cine sunt conspiratorii care servesc marele și atotputernicul Comitet al celor 300, și care este scopul lor final? Cei mai bine informați dintre concetățenii noștri sunt conștienți că există o conspirație care funcționează sub diverse denumiri, cum ar fi „Iluminații”, francmasoneria, Masa Rotundă, Grupul Milner... Problema este aceea că informațiile cu adevărat importante despre activitățile trădătoare ale membrilor guvernului invizibil sunt foarte greu de găsit. Ceea ce face Comitetul să fie ocultat este incredibila secretomanie care domnește în jurul lui. Niciun organ mass-media n-a menționat vreodată această ierarhie a conspiratorilor; prin urmare, așa cum e de așteptat, oamenii se îndoiesc de existența lui.

Comitetul celor 300 este SINGURA ierarhie de putere organizată din lume care transcende toate guvernele și indivizii, oricât de puternici și de siguri pe sine s-ar crede. Acesta acoperă finanțele, domeniul apărării și partidele politice de toate coloraturile și orientările. Nu există nicio entitate pe care Comitetul să n-o poată depista și controla, inclusiv religiile organizate ale lumii. Iar Coroana Britanică este punctul său de control.

Scopul lor final este acela de a contopi toate țările într-o Nouă Ordine Mondială fără niciun DUMNEZEU, cu un Guvern Unic Mondial, care va împinge lumea înapoi, în condiții mult mai grele decât cele din Evul Mediu. Cu mult timp în urmă, Comitetul celor 300 a decretat că va exista

o lume mai mică – mult mai mică – și mai bună, adică ideea lor despre ceea ce ar constitui o lume mai bună. Miriadele de consumatori inutili care devorează resursele naturale sărăcite trebuie să fie decimate. Progresul industrial susține creșterea demografică. Prin urmare, porunca de a crește și a ne înmulți pentru a stăpâni Pământul, găsită în Geneză, a trebuit să fie desconsiderată.

Această măsură a presupus un atac împotriva creștinismului, dezintegrarea lentă, dar sigură, a națiunilor-state industrializate, distrugerea a sute de milioane de oameni, denumiți de Comitetul celor 300 „surplus demografic” și înlăturarea oricărui lider care îndrăznește să stea în calea planificării globale a Comitetului pentru atingerea obiectivelor asumate.

Pentru îndeplinirea planurilor lor, marii conspiratori se folosesc de aceleași familii guvernatoare, timp de sute de ani. George W. Bush este înrudit de aproape cu fiecare monarh european. Este descendentul direct al lui Godefroy de Buillon, care a condus una dintre cruciadele pentru cucerirea Ierusalimului de sub ocupația islamică. Este al 13-lea văr al reginei Elisabeta și al prințului Charles. Este înrudit cu fiecare membru al familiei regale britanice din casa de Windsor. Casa de Windsor este cunoscută că a renunțat la numele său german după Primul Război Mondial, datorită opoziției opiniei publice. Un fapt mai puțin cunoscut despre casa de Windsor este finanțarea masivă pentru aducerea la putere a lui Adolf Hitler în zorii celui de-al Doilea Război Mondial.

De-a lungul fiecărei civilizații majore, puterea politică a rămas apanajul doar al câtorva descendențe de sânge fiind păstrată și în ziua de astăzi cu disperare. Toți liderii din întreaga lume fac parte din ordine și frății secrete sau participă la întâlniri secrete cu scopuri ce nu se fac publice niciodată. Deja putem spune că nu se petrece niciun eveniment major politic sau militar în lume la întâmplare. Totul este dinainte aranjat și plănuiește, astfel încât să servească scopului celor ce dețin fînțele lumii și puterea politică. Ei sunt foarte convinși că victoria finală deja le aparține și că este o chestiune de timp să se îndeplinească. Dar.... au uitat un amănunt. Cineva acolo sus ne iubește! În realitate nu vor putea să facă nimic, dacă Conștiința Supremă, Divinul nu permite. Și realitatea este că, în cele din urmă, după toate purificările necesare prin care oamenii vor învăța să iubească și să prețuiască viața și pe Creatorul ei, francmasoneria va fi învinsă, fără drept de apel. Vor fi învinși exact când se cred mai invincibili, căci asta este legea Vieții. Așa s-a petrecut cu toate marile imperii în istorie, care la fel, s-au considerat invicibile.

Nu este de mirare că toate instituțiile statului american, de exemplu, de la ultima curte judecătorească, până la Pentagon, Senat și Casa Albă, sunt infiltrate de o rețea vastă de perversi sexuali, homosexuali și pedofili (de regulă un homosexual „avansează” rapid la pedofilie), care constituie adevăratul guvern al SUA, cel care conduce afacerile ei din umbră.

Guvernul oficial e ca și partea văzută a aisbergului. Dedesubt, colcăie însă cei mai dezgustători perversi cu putință, perfect organizați într-o rețea criminală de anvergură, care se ocupă cu business-ul Statelor

Unite: agenți ai serviciilor secrete, mari finanțiști, senatori, chiar și președinți, oameni importanți din mass-media. Dacă nu aparții acestui cerc de sataniști, nu ai acces la cele mai înalte niveluri ale puterii și în cercurile financiare din America. Asta o afirmă cu toată responsabilitatea oameni care cunosc și care, într-un fel sau altul, au avut de-a face cu această caracatiță ale cărei tentacule au cuprins nu numai America, ci mai tot globul. Dacă stați să vă gândiți puțin, astfel se explică toate deciziile aparent iraționale, contrarii interesului național, libertății cetățenilor și bunelor relații între țări, pe care le iau guvernele.

Cu toți marii jucători șantajabili datorită slăbiciunilor lor (este evident că toate acestea sunt filmate și stocate undeva pentru a se folosi la nevoie), cei de la vârf care nici nu fac parte din guvern în mod oficial, își determină marionetele să joace precum vor ei.

Se știe că Bill Clinton avusese relații homosexuale și că se droga din greu (Mena, Arkansas) și că oameni care au expus sau amenințau să expună aceste lucruri au murit asasinați, după cum se știe că G.W. Bush a fost implicat într-un scandal de pedofilie în tinerețea lui aburită de prafuri și alcool, scandal în urma căruia toți copiii aflați la locul faptei au pierit, chiar în acea noapte, iar viitorul președinte a scăpat fără urmă de acuzație, precum se știe că mai târziu cocote masculine erau aduse în Casa Albă în miez de noapte, „for a good time”.

Nici Obama nu este străin de acest gen de practici șantajabile care sunt aduse pe tapet atunci când se dorește o decizie pe placul sataniștilor de la vârf. Cum putem explica faptul că, după ce a primit Nobelul pentru pace, el a decis să aducă încă 30.000 de soldați în Afghanistan, iar amenințarea asupra Iranului devine tot mai puternică? Oare cine profită de pe urma câmpurilor cultivate cu mac, viitoare heroină, ale Afghanistanului, ofensă pedepsită cu moartea de către mult disprețuitul guvern Taliban, cât și de pe urma petrolului Irakului și în curând al Iranului? Activitățile acestei rețele criminale transfrontaliere sunt comerțul cu droguri, arme, stârnirea de războaie și conflicte armate pe tot globul, controlul politic absolut prin corupția politicianilor și nu în ultimul rând, eliminarea opoziției.

„Moda” homosexualității este pe placul masonilor

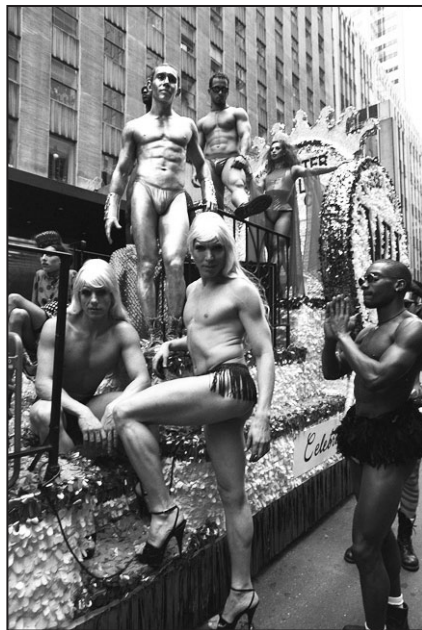
Francmasoneria vrea să generalizeze acum pe pământ moda homosexualității, care trebuie (în accepțiunea lor) să fie mondializată.

În felul acesta, oamenii nu procrează și totodată devin perversi. Și un om pervers nu mai poate fi în comuniune cu DUMNEZEU. Din contră, o persoană care are o orientare spirituală autentică spre DUMNEZEU, nu mai poate fi manipulată. Pentru că ea poate să sesizeze adevărul ori de câte ori el este prezent, și poate să vadă dincolo de aparențele și de păcălelile pe care unii urmăresc să le inducă.

Toate statele Uniunii Europene sunt obligate să adopte legi permissive față de homosexualitate. Știrile, filmele și articolele din ziare și reviste abundă de exemple de cupluri homosexuale, ca și cum acest fenomen ar fi o realitate majoritară a vieții cotidiene de care nu poți să nu ții cont.

Scuza principală prin care mișcarea homosexuală închide gura celor care i se opun este aceea că homosexualitatea are o cauză genetică. Există cu adevărat o genă a homosexualității? Să vedem ce ne spune știința.

Sigmund Freud a fost primul care a sugerat că relația copilului cu părinții determină orientarea ulterioară a comportamentului său sexual. Cercetătorul Robert Spitzer a efectuat un studiu pe 200 de voluntari (143 bărbați și 57 femei) într-un efort de a vedea dacă participanții își pot modifica orientarea sexuală de la homosexuali la heterosexuali. Spitzer a descoperit anumite schimbări în trecerea de la homosexualitate la heterosexuitate. Acestea au durat cel puțin cinci ani. „În anul care a trecut, majoritatea participanților au trecut de la o orientare predominant sau exclusiv homosexuală la o orientare predominant sau exclusiv heterosexuale”. Deci, afirmă Spitzer „există dovezi că se poate modifica orientarea sexuală a unor homosexuali sau lesbiene cu ajutorul terapiei”.

Asociația Națională pentru Cercetarea și Tratarea Homosexualității (NARTH) a făcut publice rezultatele unui studiu de doi ani: „Înainte de tratament, 68% dintre pacienți se considerau exclusiv sau aproape exclusiv homosexuali. După tratament, doar 13% se considerau ca la început, în timp ce 33% se considerau, fie exclusiv, fie aproape complet heterosexuali”. Același studiu a arătat că „deși 83% dintre pacienți au mărturisit că urmau programul de terapie în primul rând pentru că erau homosexuali, 99% dintre cei care au participat au afirmat că acum consideră ca fiind adevărat faptul că tratamentul împotriva homosexualității este eficient și valoros”.

Aceste date merg mână în mână cu proiectul de cercetare în continuă desfășurare al lui Rob Goetze, care a descoperit până în anul 2004 48 de articole sau cărți conținând informații relevante asupra posibilității schimbării orientării sexuale. Dintre studiile descoperite, 31 din 48 au arătat un număr destul de mare de indivizi care și-au schimbat orientarea homosexuală. Acestea nu sunt studii care doar speculează asupra posibilității de recuperare; ele prezintă și datele care să le susțină.

În consecință, homosexualitatea este considerată de către știință o boală, care se tratează ca atare. Pentru francmasonerie, după cum am văzut, reprezintă un mijloc de pervertire, pe care îl inoculează populației ca fiind ceva normal și chiar „șic”. Principalele „ținte” ale francmasonilor devin copiii, cărora li se inoculează încă de la vârste fragede idei privind așa zisa libertate sexuală, așa-zisa normalitate a orientării sexuale etc.

SUA sunt „campioane” în realizarea experiențelor masonice asupra copiilor. Să vedem câteva exemple din ultimii 3 ani, care deja au alarmat opinia publică.

În orașul Cambridge din statul Massachusetts, Thomas W. Price, directorul de la *Cambridge Friends School* anticipează: „Mâine va fi ziua homosexualilor și a lesbienei, cred că este al IV-lea an când sărbătorim această zi, aici la *Cambridge Friends School*. De la grădiniță până la clasa a-VIII-a profesorii vor vorbi despre aspecte privind homosexualitatea și lesbianismul.” În timpul lecției la care participă copii de 6 ani, învățătorul face o recapitulare a unor exemple de homosexuali și lesbiene din cadrul generațiilor acestei școli, dând exemple concrete cu fotografii ale acestora: „ea a fost aici anul trecut, la Facultatea de Matematică, este lesbiană, iar numele partenerei ei este.. Julie”. (copiii sunt contrariați și întreabă: „Cum, este lesbiană?!”). Învățătorul continuă: „Acesta este Bill T. Jones, a fost și el aici, la Facultatea de Medicină; este un faimos dansator, este afro-american...” În sala de clasă un copil întreabă uimit: „Și este homosexual?”. I se răspunde afirmativ, învățătorul continuându-și expunerea cu alte exemple.

În pregătirea acestei zile în onoarea homosexualilor, la *Cambridge Friends School*, directorul Thomas W. Price convoacă profesorii în ședință: „Vreau să încep prin a vă provoca să vorbiți puțin despre ceea ce veți face mâine, de ziua homosexualilor și a lesbienei și să punem în discuție anumite chestiuni care ar putea să apară în timpul orelor de clasă”. O profesoară de culoare își exprimă prima opinie: „Nu vreau să fiu într-o postură neconciliantă, însă din punctul nostru de vedere, al școlii, suntem oare de acord să consolidăm acest concept, susținem oare că un copil trebuie să aprobe această viziune? Aceasta îmi apare ca și cum noi marșăm pe ideea că interferând cu mediul în care el a aflat că homosexualitatea nu este un dat natural, el să accepte această viziune ca pe un fapt de la sine înțeles? Ceea ce facem noi este să spunem copilului că ar trebui să privească firesc acest aspect? Aceasta e ceea ce trebuie să facem?”

O altă profesoară intervine: „Eu cred că suntem datori să spunem copiilor că aceasta este drept, nu ca un fel de considerație pentru lume,

ci din perspectiva faptului că noi îi educăm și este o parte a ceea ce noi considerăm că este o educație sănătoasă.”

La clasa a patra se face un chestionar tot pe aceeași temă:

„Spuneți-mi dacă voi înșivă ați auzit vreodată pe cineva adresându-i unui homosexual un cuvânt care să-l facă să se simtă rău sau un cuvânt care l-ar fi putut răni și gândiți-vă cum v-a făcut pe voi să vă simțiți?” O fetiță răspunde că ea a avut multe experiențe de acest gen la școală pe care ea le resimțea ca un nod în stomac și că a auzit adresări jignitoare sau disprețuitoare la adresa homosexualilor, pentru ea rămânând uimitor cum profesorii ignorau astfel de comportamente.

Directorul Thomas W. Price: „Sunt valori sociale, de asemenea sunt valori ale comunității și consider că este de neconceput să permiți unui copil aflat pe terenul de joacă să jignească și să insulte un alt copil sau să spună «mama ta este lesbiană» fără să abordezi această problemă.”

La a patra conferință anuală a zilei homosexualilor și lesbiinelor, Jeffrey Pike, profesor de educație fizică, face o demonstrație copiilor. Sărind într-un picior și ținându-și piciorul drept cu o mână, astfel încât să pară ascuns, își argumentează exercițiul astfel: „Imaginați-vă că, de fiecare dată când aș veni aici să joc fotbal, ar trebui să îmi ascund piciorul drept și apoi aș încerca să joc astfel fotbal; nu ar fi ușor, dar aș putea să o fac; mi-ar lua multă energie să joc fotbal și în același timp să îmi ascund piciorul.” El apoi revine pe ambele picioare și face mișcări agile și complicate de dribling cu mingea de fotbal, susținând aceasta demonstrație verbal: „Să vedem această situație în lumina cea mai bună, aceea în care nu ar trebui să mă ascund, astfel că aș putea să joc fotbal cu două picioare” și continuă făcând în acest moment o mărturisire: „La modul ideal, aș putea să spun adevărul, că sunt un homosexual și aceasta îmi dă mult mai multă energie pentru a fi un profesor mai bun, pentru a fi un coleg mai bun, pentru a fi un prieten mai bun”. Profesorul își termină demonstrația în aplauzele copiilor entuziasmați.

Dar această campanie denaturată și perversă nu se oprește aici. Profesorii din Marea Britanie nu vor mai avea voie să folosească expresia „mamă și tată” și nu vor trebui să presupună că elevii au părinți heterosexuali. Începând cu vârsta de patru ani, copiii vor fi familiarizați cu ideea că există și cupluri de același sex, iar profesorii trebuie să se asigure că elimină atitudinile homofobe din comportamentul micuților, precizează noile directive concepute de grupul *Stonewall* din Marea Britanie, care limitează pentru drepturile homosexualilor, aflăm din *The Daily Mail*, citat de *Rompres*.

„Părinți” este un termen mai potrivit decât „mamă și tată”, mai ales atunci când este folosit în scrisorile și e-mail-urile trimise la domiciliul copilului. Noile directive au fost lansate oficial în luna ianuarie 2009 de către ministrul britanic al învățământului, Ed Balls. În momentul în care profesorii discută cu copii despre căsătorie, trebuie să le spună micuților despre drepturile civile ale partenerilor și despre drepturile de adopție ale

homosexualilor. Documentul precizează că elevii care își cataloghează colegii ca fiind „homosexuali” trebuie să fie tratați asemenea rasiștilor, demonstrând astfel „toleranță zero” față de folosirea acestui cuvânt care reprezintă o insultă. Școlile ar trebui să încurajeze și să prezinte drept model persoanele homosexuale din rândul personalului din învățământ, părinților sau guvernatorilor. Minorii cu vârste între patru și șapte ani ar trebui „să înțeleagă că nu toți copiii au o mamă și un tată” și să învețe despre structurile diferite pe care le poate avea o familie. Pentru implementarea acestor directive, luna februarie a fost declarată în școli luna „Lesbienelor, homosexualilor, bisexualilor și transexualilor în istorie”, unde copiii vor învăța despre personalități despre care se

crede că ar fi fost homosexuale precum Leonardo da Vinci, Oscar Wilde și James Dean.

Conceptul de „toleranță zero” nu se oprește aici. Deși în Marea Britanie nu sunt lagăre de concentrare sau gulaguri, poliția a primit puteri fără precedent, de natură să dicteze modul de a gândi al cetățenilor britanici și de a pedepsi aspru orice dizidență. Marea Britanie s-a transformat într-o prefigurare a modelului sinistru al societății planetare fasciste de mâine. Guvernării britanice au impus o legislație ce va incrimina glumele catalogate a fi „incorecte politic” și îi va pedepsi pe „făptuitori” cu până la 7 ani de închisoare.

Publicația *The Australian* a adunat în ultimii 10 ani un număr impresionant de rapoarte ale unor cazuri de pedepse draconice (incluzând și arestarea unor copii) pentru „infrațiuni împotriva corectitudinii politice”.

Iată câteva exemple:

- * Codie Stott, o elevă în vârstă de 14 ani, a fost repartizată pentru realizarea unui proiect școlar într-un grup de copii asiatici vorbitori ai limbii urdu, din care unul singur știa engleză. Ea a rugat-o pe profesoară s-o mute într-un grup în care să se înțeleagă și ea cu colegii. Reacția cadrului didactic a fost crâncenă: țipând la ea, a acuzat-o de rasism și a anunțat poliția. După câteva zile, fetița a fost ridicată și dusă la secție unde a fost amprentată, fotografiată, interogată și apoi încarcerată într-o celulă timp de 3 ore și jumătate.

- * Într-o ceartă în curtea școlii, un copil de 11 ani i-a spus altuia, de 10 ani, că este „sconcs”. Cel de 10 ani i-a răspuns zicându-i „bin Laden”, suficient pentru a fi arestat și trimis în fața unui judecător, care însă a spus că este un non-sens începerea urmăririi penale împotriva unui copil

din motive de „incorectitudine politică”, adăugând că există infracțiuni majore în societate pentru care poliția nu se deranjează atâta. Drept urmare, copilul de 10 ani a renunțat la școală.

* Interpretul lui Basil Brush, un cunoscut păpușar de la o emisiune televizată pentru copii, a fost investigat de către poliție pentru că a făcut o glumă despre țigani. BBC a etichetat comportamentul său ca necorespunzător și a asigurat poliția că va interzice difuzarea episodului respectiv.

* Începând de anul acesta, părinții creștini și musulmani au fost amenințați cu urmărirea penală în cazul în care au obiecții față de lecțiile în care se promovează căsătoria între homosexuali sau adopția de copii de către aceștia.

După cum lesne se poate observa, sub acoperirea politicii corecte, SISTEMUL are câteva ținte clare: promovarea homosexualității, distrugerea conceptului de familie tradițională, a patriotismului. Pe scurt, urmărește realizarea punct cu punct a doctrinei „iluminaților”.

Moda femeilor scheletice, anorexice servește scopurilor ascunse ale francmasonilor

În ultimele decenii a fost promovată intenționat și într-un mod insidios, tot mai mult și mai mult, moda femeilor scheletice și anorexice. Pentru majoritatea oamenilor, acest lucru a devenit normal și l-au luat ca atare, fără să își pună alte întrebări, zicând ceva de genul: „Așa e moda...” Care ar putea fi scopul acestei mode, privită pe bună dreptate ca fiind anormală, acum 50 de ani, de exemplu? Putea fi ceva doar „de dragul

artei” sau ceva „chic”? Mulți dintre cei care au observat acest fenomen anormal au înțeles că este în directă legătură cu campania de promovare a nonvalorii de către francmasonerie. Acum, când în lumea modei predomină „personalitățile” cât mai extravagante și cât mai imorale în același timp, când creatorii de modă sunt homosexuali sau perversi, modelul femeii frumoase, vitale și pline de viață este desuet și cu siguranță îi va complexa pe acești perversi. În consecință, femeile au ajuns în ziua de astăzi să fie obsedate de curele de slăbire, chiar dacă nu este necesar, luând ca model antimodele de la Hollywood sau de la prezentările de modă, modele promovate, după cum am văzut, intenționat de către francmasonerie.

Unul dintre cei mai respectați oameni de știință din lume a dezvoltat de curând o teorie conform căreia oamenii foarte bine împliniți corporal și armonioși sunt mult mai fericiți decât cei slabi. James Watson, genetician, laureat al Premiului Nobel (unul dintre savanții care au participat la descoperirea structurii spiralate a ADN-ului), crede cu tărie că femeile armonios împlinite corporal, mai vitale și cu forme pline se bucură de o viață sexuală intensă și mult mai bună decât femeile care sunt slabe.

Watson care, după cum se știe, a condus cu succes proiectul genomului uman, și-a mutat domeniul de interes în controversata știință a imaginii umane. El a afirmat recent, într-o conferință la University College din Londra că cercetările sale deja sugerează că greutatea în plus și o împlinire corporală armonioasă au anumite efecte biologice care fac ca femeile să capete un caracter mai maleabil și mai armonios și, totodată, acestea le face să fie mult mai înzestrate din punct de vedere sexual-amoros.

„Subțirimea și slăbiciunea corporală nu au fost niciodată asociate cu sexualitatea”, spune Watson, care avea 72 de ani în 2002. „Posh Spice și Calista Flockhart (vedetă TV) pot să apară ca fiind foarte zâmbitoare în fața fotografiilor, spune el, dar cu toate acestea, dincolo de acest exterior strălucitor se ascund, de fapt, niște suflete slabe și nefericite.”

Studiile sale referitoare la chimia corpului l-au condus la concluzia că, în cazul femeilor, grăsimea în plus și o împlinire corporală armonioasă au drept efect creșterea numărului de endorfine – ceea ce generează un mod natural de creștere a bunei dispoziții și chiar o considerabilă îmbunătățire a stării sufletești – odată cu aceasta se produce, totodată, creșterea numărului de hormoni sexuali, care conduc la trezirea și amplificarea dorinței sexuale amoroase. În schimb, atât la bărbații slabi, cât și la femeile slabe s-a observat un efect contrar – creierul primește mai puține endorfine atunci când corpul este slab și are mai puțină grăsime.

Teoria lui Watson este valabilă în această direcție, atât pentru femei, cât și pentru bărbați. Explicația sa este aceea că, în trecut, omul și-a petrecut o mare parte din viață în căutarea hranei. Răsplata pentru o muncă grea era mâncarea și aceasta făcea să apară o împlinire trupească armonioasă care determina creșterea în greutate. De aceea, dacă suntem prea slabi, atunci se pare că în mod inconștient suntem constant în așteptarea următoarei mese.

Watson concluzionează, în termeni evoluționiști că: „Omul slab este aproape întotdeauna un om nemulțumit. Oamenii foarte mulțumiți sunt cei care sunt în mod armonios împliniți corporal. Aceasta este, printre altele, motivul pentru care sunt angajați mai ușor oamenii slabi, deoarece ei sunt, în general, nemulțumiți și, de aceea, vor lucra din greu. Oamenii în mod armonios împliniți corporal sunt mai bine dispuși, mai afabili, dar au adesea mai puțin succes în promovarea pe linie profesională.”

Pe de altă parte, s-ar părea că oamenii slabi sunt adeseori împinși să acționeze și din nevoia de a găsi acea fericire care le lipsește. De aceea, succesul material poate fi obținut mai ușor (ca o compensație – pe un plan inferior însă) de oamenii slabi.

„Supermodelul Kate Moss este probabil considerată ca fiind cea mai faimoasă persoană din lume, dar, cu toate acestea, ea arată la corp și la față ca o ființă foarte tristă. De altfel, cine cunoaște vreun supermodel fericit?”, întreabă retoric Watson. „De ce, pe de altă parte, asocierea dintre asemenea persoane și droguri este atât de strânsă? Eu cred totuși că este posibil să nu fie vorba, în cazul ei, de o persoană cu o moralitate foarte slabă, ci doar de o persoană foarte slabă fizic care urmărește să-și găsească fericirea cu ajutorul stupefiantelor.”

Interesul lui Watson în acest domeniu este pur științific. El a ajuns însă la ceea ce numește, în glumă, ultima lui „obsesie”, pe care a căpătat-o în timp ce flecărea cu un șofer de taxi din New York, care l-a informat despre un om de știință din Arizona care, urmărind să creeze un nou medicament, și-a injectat un hormon care i-a provocat o erecție neîntreruptă timp de 8 ore și jumătate!

Hormonul respectiv este numit MSH (hormonul melanotrop hipofizar), și el este corelat cu dorința sexuală și cu lumina soarelui. „MSH-ul este un hormon care îmi provoca întotdeauna plictiseală înainte de a afla aceste lucruri”, spune Watson. Dar, interesul fiindu-i deja stârnit, el a început să cerceteze cu multă atenție acest hormon și, astfel, a descoperit că el (MSH) era strâns legat de alți doi compuși chimici din corp – endorfinele (care, după cum se știe, provoacă stările de plăcere și bună dispoziție) și leptinele. MSH-ul s-a constatat că este influențat de leptine și, totodată, s-a remarcat că el este strâns legat de dorința sexuală.

„Cu cât suntem mai împliniți corporal, cu atât dispunem de mai multe leptine și, este foarte posibil, să avem, atunci mai mult MSH”, spune Watson. „Opinia mea este că starea noastră sufletească este controlată, într-o foarte mare măsură, de endorfine și că, fără îndoială, noi dispunem de mai multe endorfine cu cât suntem mai împliniți corporal și mai armonioși. Din acest motiv, nimeni nu l-a reprezentat, de exemplu, vreodată pe Moș Crăciun ca fiind slab – pentru că oamenii slabi sunt, adeseori, anemici și nemulțumiți”. Deoarece MSH-ul este puternic influențat și de lumina soarelui, am putea spune că starea noastră de fericire depinde atât de expunerea noastră nuzi la soare, cât și de faptul de a fi mai împliniți, mai vitali corporal.

„Oamenii cu activitatea sexuală cea mai intensă sunt oamenii vitali și în mod armonios împliniți corporal, care se expun complet goi la soare”, mai spune el. „Acum, eu privesc la cuplurile care sunt în mod armonios

împlinite corporal, într-un mod cu totul diferit, spune el. Dimpotrivă, atunci când văd un cuplu de ființe slabe din punct de vedere corporal, știu că aproape sigur au unele probleme.”

La aceleași concluzii a ajuns și cercetătorul britanic David Perrett, care este de părere că „Rezultatele studiilor științifice le încurajează pe femei să renunțe la curele de slăbire. Tinerele ar trebui să știe că devin mai puțin atractive dacă ajung la o greutate sub cea considerată normală pentru înălțimea lor”, a subliniat acesta. Specialistul a mai declarat că o greutate normală este asociată de bărbați cu o sănătate bună, factor important în alegerea partenerului de viață. În consecință, femeile ca Scarlett Johansson sau Jennifer Lopez sunt mult mai seducătoare, spre deosebire de Victoria Beckham sau Paris Hilton, care par firave și cu o sănătate șubredă. De-a lungul timpului, Jennifer Lopez sau Scarlett Johansson, recunoscute pentru formele generoase, au ocupat primul loc în topul celor mai sexy femei. La începutul lunii septembrie a anului 2009, femeile din toată lumea au aplaudat inițiativa revistei *Glamour* care a publicat fotografii cu un model feminin de 79 de kilograme. Până și Anna Wintour, editor la *Vogue*, faimoasă pentru criticile aduse kilogramelor în plus, a acceptat ideea curbelor.

Nimeni nu mai poate ignora triumful curbelor, anunța, anul acesta (2010), *Times Online*: „Ne-au trebuit 15 ani grei și, într-un final, după câteva alarme false, am trecut de obsesia scheletului”.

Serialele și show-urile de televiziune par să accepte noua tendință, aducând în prim-plan și actrițe cu forme. Christina Hendricks, de exemplu, a stârnit multă vâlvă cu rolul secretarei-șefe Joan, din multipremiatul serial *Mad Men*. Actrița a reușit să aducă farmecul formelor anilor '60 atât pe covorul roșu cât și în revistele glossy din anul 2009.

Din fericire, în ultimii doi ani s-au întetit reacțiile împotriva modei femeilor anorexice. În luna februarie a anului 2010 a avut loc săptămâna modei la Milano, unde organizatorii și-au propus să spulbere mitul femeii „șnur” și au ales naturalețea. Modele au fost alese pe baza unui studiu la care au participat 14 bărbați cu vârste cuprinse între 25 și 30 de ani. Aceștia au trebuit să privească fotografiile unor femei care au suferit operații de chirurgie estetică cu scopul de a slăbi și să spună cum arătau mai bine - înainte sau după intervenție. Rezultatul studiului a fost că frumusețea nu este sinonimă cu anorexia; un kilogram în plus înseamnă sănătate și mărește atracția

fizică. Și Ministerul italian al Sănătății a profitat de acest studiu și a făcut pe tot parcursul evenimentului o activă campanie anti-anorexie. Autoritățile italiene au trimis așa-numite „santinele anti-anorexie” - persoane care au monitorizat modelele alese de casele de modă. Dar acestea s-au adaptat, astfel încât stilistii și-au propus să scoată în evidență formele generoase.

În final, amintim atitudinea revistei americane *V*, care a dedicat numărul din ianuarie 2010 modelelor plinuțe și chiar pline, care sunt foarte frumoase. Pictorialul este opera fotografului de modă norvegian Solve Sundsbo. Tinere și extrem de frumoase, modelele își expun cu nonșalanță rotunjimile, unele mai mult dezbracate, militând pentru acceptarea femeilor voluptoase. Comentariile forumurilor sunt de genul: „Am privit cu plăcere acest pictorial și chiar îmi doresc ca moda să renunțe la fixația cu femeile scheletice și să accepte din nou modelele cu forme de femei.” Iată încă o dovadă că anormalitatea nu este născută ci creată într-un mod pervers și intenționat.

Moda piercingurilor și a tatuajelor implementează și promovează tendințele satanice și masochismul

Printre cele mai la modă metode de „înfrumusețare” din zilele noastre în rândul tinerilor - și nu numai - sunt tatuarea și body piercingul. Moda tatuajelor și a piercingului este deja un adevărat curent social, popularizat atât de vedete, media, filme, câte și de publicații „de specialitate”. Pentru mulți tineri, totul începe ca un simplu joc, cu un ineluş în nas sau cu un mic desen pe piele. Apoi, continuă cu încă un mic tatuaj și încă unul, devin din ce în ce mai curioși, cumpără cărți și reviste despre acest subiect... și chiar ajung să fie convinși că această modă bizară are o rațiune. Și chiar are - una diabolică. Aceea de a obișnui oamenii cu ideea că e în regulă ca în corpul lor să fie un obiect străin, netezind astfel drumul spre implantarea de microcipuri. În plus, multe din aceste publicații încurajează ducerea la extrem a acestei mode prin mesaje cu iz de New Age.

Permanente sau temporare, decorative sau „medicale”, tatuajele au devenit o modă bizară. Un ac la capătul căruia curg infime picături de tuș străpunge pielea cu zeci de bătaii pe minut. Firișoare de sânge amestecate cu tuș își fac apariția pe locul înțepat. Asta trebuie să suporte tinerii care își doresc un tatuaj. Durerea este „suportabilă” pentru băieți, iar fetele o descriu ca fiind aceeași durere ca la epilatul cu ceară. Rezultatul? Un însemn care îi face să se simtă în rând cu lumea, acceptați și moderni. Dar un însemn care nu se va șterge niciodată, chiar și când moda se va schimba. Ce vor face atunci?

Unii tinerii își aleg un tatuaj care să reprezinte ceva pentru ei: numele iubitei/iubitului, diverse simboluri, numele mamei, al tatălui. Alții doresc să atragă privirile celor din jur, să impresioneze printr-un model extravagant, să fie în pas cu moda sau, pur și simplu, consideră că un tatuaj „dă bine la imagine”.

Dacă tatuajele așa-zis medicale reduc un defect cutanat, celelalte țin de o modă și, ca orice modă, sunt trecătoare. Cine dorește să se tatueze

200

pentru că „se poartă” ar trebui să se gândească la riscuri, costuri și la faptul că viața nu e o tinerețe veșnică. Iar vârstnicii cu tatuaje „sexy” sunt de-a dreptul caraghioși.

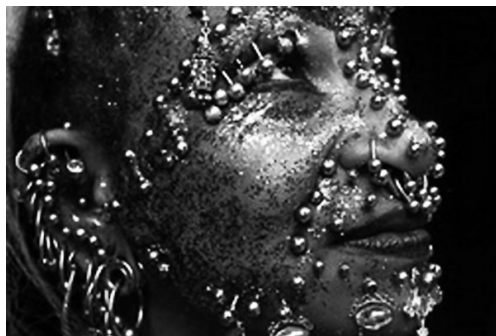
Îndepărtarea tatuajelor nu e o operație nici simplă, nici ieftină și nici lipsită de riscuri. Tatuajul profesionist amplasează tușul în derm (al doilea strat al pielii), pe când la tatuajul neprofesionist, acul înmuiat în tuș intră neregulat la adâncimi variate. Ștergea completă a unui astfel de tatuaj este practic imposibilă. Uneori sunt necesare 4-6 ședințe la 4 săptămâni pentru a evita arsura pielii. În urma tratamentului persistă riscul de cicatrizare vicioasă, pe piele rămânând desenul, dar în alb-sidefiu. Cu cât tatuajul este mai mare, cu atât sunt necesare mai multe ședințe de eliminare. Rezultatele nu sunt însă întotdeauna satisfăcătoare. Deși intervenția se face cu anestezie locală, senzația de arsură ulterioară este extrem de supărătoare.

Un fenomen asemănător este piercingul, a cărui modă ia amploare într-un mod necontrolat. Acest cuvânt derivă din limba engleză, *to pierce* însemnând *a perfora*, *a găuri*, iar fenomenul indică moda stranie de a-și orna corpul cu tot felul de inele, prinse în carnea trupului. Asemenea tatuajelor, există diferite niveluri. Mulți se limitează la a purta un mic inel, dar sunt și dintre aceia care folosesc enorm de multe inele. Presa a adus în atenție cazul braziliencei Elaine Davidson care a intrat în Cartea Recordurilor ca fiind „femeia cu cei mai mulți cercei”. La sfârșitul anului 2004 corpul ei era străpuns de 2.500 de cercei, iar în prezent are nici mai mult, nici mai puțin decât 5.000 de cercei, care cântăresc cu totul aproximativ trei kilograme... Numai în zona feței are 192 de piercing-uri, incluzându-le și pe cele opt din limbă. Întrebată de ce a făcut aceasta, brazilianca a răspuns că iubește durerea. Unele vedete se laudă că au cercei și inele în zonele intime și e foarte probabil că mulți tineri urmează prostește acest exemplu. Este chiar șocant și înspăimântător.

Ce semnificație s-ar putea atribui acestui tip de modă ciudată? Prima reflecție este că trăim, astăzi mai mult ca oricând, într-o eră a imaginii. Pentru „a fi cineva” este necesar să fii văzut, notat, să atragi atenția printr-un semn original și răvășitor. A fi tu însuși, din păcate, nu mai este suficient! Non-cultura aparenței domină clar societatea zilelor noastre.

Piercingul, ca de altfel și tatuajul, se realizează fără anestezie, iar pentru executarea sa este nevoie de pensete speciale pentru fiecare zonă a corpului, cerceii folosiți fiind realizați din oțel medical, titan, acrilic ori uv, un material fosforescent. Chiar dacă în România există norme care reglementează condițiile igienei și de urgență, aceste reguli nu

sunt aplicate în totalitate și piercingul deseori este realizat de amatori care nu pot avea grijă nici de sănătatea lor. Ce să mai spunem de cea a clientului.

Iată câteva perioade de vindecare completă în urma piercingului, în funcție de zona în care s-a realizat: pentru ureche între 6 și 9 săptămâni, pentru nas 7-9 săptămâni,

pentru sprânceană 6-8 săptămâni, pentru organele genitale 2-4 luni; zona mamelară, fiind cea mai dureroasă, se vindecă cel mai greu, între 3 și 6 luni. În acest timp, cel care și-a făcut piercing suferă dureri chinuitoare...

Chiar vrei să intri în pas cu moda? Te-ai gândit bine ce presupune un piercing? Ai idee la ce pericole îți expui sănătatea vrând să intri în pas cu această modă sinistră? Dincolo de disconfortul evident care apare, consecințele negative asupra sănătății corporale și asupra corpului bionergetic sunt incalculabile.

Un studiu efectuat de Directoratul General pentru Cercetare din cadrul Uniunii Europene avertizează asupra pericolului pe care îl prezintă pentru sănătate aplicarea tatuajelor și montarea cerceilor în diferite zone ale corpului (piercing). Conform studiului, cernelurile și pigmenții folosiți în tatuaje pot declanșa reacții adverse ale organismului. Mai mult, majoritatea acestor chimicale au fost produse în alte scopuri, iar datele despre efectele lor asupra sănătății lipsesc cu desăvârșire. Aceste practici de „înfrumusețare” au condus, într-un număr ridicat de cazuri, la probleme serioase de sănătate, printre care infecții virale, bacteriene, reacții alergice. Rezultatele studiului vor fi oficializate într-o rezoluție a Uniunii Europene referitoare la tatuaje, piercing și machiaje permanente.

Piercingul este și o sursă de transmitere a bolilor: hepatita B, hepatita C și SIDA. Recent, o italiancă a riscat să moară pentru o simplă gaură în ureche. De fapt, ea nu fusese vaccinată împotriva hepatitei și piercingul i-a provocat o comă profundă. A putut fi salvată doar printr-un transplant de ficat. Nu vrem să vă speriem, dar „moda” nu este atât de importantă ca sănătatea!

Infecțiile care pot apărea în urma piercingurilor în limbă pot genera abcese cerebrale fatale, se precizează într-un raport dat publicității de numărul din octombrie al revistei *Archives of Neurology*. Autorii materialului dau drept exemplu cazul unui tânăr de 22 de ani care, în urma unui piercing lingual, a dezvoltat 13 leziuni cerebrale grave, care, în numai două luni, i-au adus moartea.

Datorită dezvoltării piercingului și metodelor sale, a fost permisă studiarea practicii pe cardiaci, mai precis pe persoane care au defecte la valvele cardiace (de exemplu insuficiență). S-a arătat că există riscul

dezvoltării unei endocardite – foarte rar, ce-i drept – care este o complicație serioasă cauzată de microbi care „pătrund” în sânge prin valve. Astfel se creează un focar de infecție care distruge țesuturile și care poate duce chiar la moarte. Știați că piercingul realizat în zona sprâncenei poate duce la orbire dacă este nimerit vreunul din nervii ochiului?

Piercingul din ureche, spre exemplu, poate schimba bunul curs al sănătății și poate dăuna armoniei corporale. De fapt, dacă tot vorbim despre urmări negative, îți putem spune și că piercingul în această zonă poate aduce agresivitate, poate mări timiditatea și la adolescenți poate interveni în dezvoltarea cerebrală, după cum au descoperit oamenii de știință.

În afară de posibilele infecții care au fost descoperite, s-au adăugat și tulburări vizuale, perturbarea fertilității și pentru femei creșterea durerilor menstruale. Alarma a fost dată recent de un expert italian în acupunctură, care este și director al Școlii medicale chineze din Roma. Specialiștii în acupunctură susțin că toate aceste dereglări se datorează faptului că urechea are mai multe puncte energetice foarte importante, care dacă sunt distruse dăunează sănătății. O altă zonă energetică importantă este și cea a ombilicului. Piercingul în ombilic este din acest motiv deosebit de periculos.

Acupunctura constă în stimularea prin înțepare a anumitor puncte situate la nivelul pielii, puncte ce se află de-a lungul unor meridiane energetice care formează o rețea complexă. Corpul uman are 12 meridiane energetice principale, câte un meridian pentru fiecare organ (plămân, inimă, rinichi, splină-pancreas, ficat) pentru fiecare viscer (intestin subțire, intestin gros, stomac, vezică biliară și vezică urinară) și alte două meridiane care răspund de anumite funcții ale organismului (circulația sângelui, activitatea psihică, funcțiile metabolice, termoreglarea etc.) precum și o multitudine de meridiane secundare. În momentul înțepării unui punct special de acupunctură pleacă o informație spre creier, iar acesta, la rândul lui, transmite informația organului afectat (procedeul se numește feed-back energetic).

Acupunctura fiind o metodă invazivă, este recomandabil să fie înlocuită cu presopunctura, care acționează asupra punctelor energetice dar fără a străpunge pielea și deci fără a crea breșe aurice. Dacă acupunctura are aceste efecte, puteți realiza ce ravagii subtile crează străpungerea pielii prin piercing. Sunt atacate sau chiar distruse focarele energetice din zonele respective, lucru ce perturbă definitiv și ireversibil circulația energiei, putând avea efecte precum dureri de cap, alergii, dar și boli cronice grave.

Urechea, buricul, sprâncenele, obrajii, buzele, sânii, organele genitale au numeroase astfel de puncte energetice, ceea ce crește posibilitatea ca un piercing să nimerească exact sau în apropierea unui astfel de punct, cu consecințe dramatice asupra sănătății.

Și tatuajele sunt periculoase din punct de vedere subtil. Chiar dacă ne imaginăm că un simplu desen pe piele nu poate avea consecințe energetice, influențele se vor fi simțit din plin chiar dacă noi nu ne dăm seama de ele. În primul rând, respectivele substanțe injectate în piele ne afectează direct structura bioenergetică prin mecanismul explicat anterior. În plus, culoarea, forma și conținutul desenului, precum și cuvintele scrise ne pun în rezonanță cu anumite energii specifice. Mai ales desenele ciudate și simbolurile malefice pot deveni pentru toată viața focare de energie perversă, malefică, dăunătoare, care ne vor marca întreaga viață și ne vor transforma în veritabile „antene” care recepționează continuu energii malefice.

Ai cochetat vreodată cu ideea tatuajului sau piercingului? Gândește-te la toate aceste informații înainte de a lua o decizie ireversibilă. Fiecare decizie are un preț.

Cercul politicianilor pedofili

Depravarea extremă și perversiunile sexuale de tot felul sunt la ele acasă în rândul politicianilor de vază și al oamenilor bogați și influenți din întreaga lume, dar mai ales din America. Ceea ce este însă cu adevărat înfiorător este faptul că aceștia se folosesc pentru plăcerile lor perverse de copii, răpiți din orfelinate de membrii unor rețele homosexuale pedofile. După ce sunt drogați, torturați și supuși unor experimente de control mental, de care serviciile secrete nu sunt deloc străine, copiii sunt închiriați apoi cu ora pentru astfel de „distracții” în diverse locuri precum Bohemian Grove. Despre acest loc, fostul președinte american Richard Nixon afirma: „Bohemian Grove, un loc pe care-l frecventez și eu uneori, este cel mai păcătos loc de homosexualitate și pedofilie pe care vi l-ați putea imagina vreodată.”

„Să gândim fără prejudecăți și să nu judecăm oamenii după preferințele lor sexuale,” spune un slogan foarte la modă în această epocă, promovat de partizanii homosexualității, dar și de mass-media și mediile politice. Ce se petrece însă în cazul copiilor, care sunt abuzați de homosexuali pedofili? Pentru ei homosexualitatea nu este nici măcar o alegere, ci le este impusă într-un mod traumatizant și inuman. Mai putem vorbi în acest caz de prejudecăți sau intoleranță?

Orgiile homosexuale de la Casa Albă

Se spune că la Casa Albă, singurul mod în care un politician își poate pierde credibilitatea este să fie găsit în pat cu un băiat sau cu o femeie moartă. Pe 29 iunie 1989 a izbucnit poate unul dintre cele mai mari scandaluri din istoria SUA. În faimoasa publicație *Washington Times* au apărut o serie de articole despre actele homosexuale de la Casa Albă. Se descoperise că vip-urile administrației Reagan, care tocmai își încheiase mandatul, aduceau după miezul nopții băieți în interiorul Casei Albe, pe care îi abuzau sexual. Aceste fapte au fost prezentate apoi și de alte publicații americane, însă din cauza presiunilor politice, televiziunea și radioul nu au difuzat știrea.

Craig J. Spence, membru al partidului republican, a recunoscut că aducea băieți în Casa Albă, sub pretextul că aceștia ar fi rude cu el. El a declarat că aceste întâlniri de la miezul nopții de la Casa Albă erau „aranjate” de către persoane politice cu funcții înalte cum ar fi Donald Gregg, secretar pentru Securitatea națională sau Charles K. Dutcher, director asociat al personalului de la Casa Albă.

George Bush (senior), care devenise între timp președintele SUA, dar fusese și vice-președinte în administrația Reagan, a fost foarte nemulțumit de vâlva făcută de presă și a încercat să înăbușe totul. Nu a organizat nicio conferință de presă în legătură cu acest subiect și a reușit în cele din urmă să mușamalizeze scandalul, la nici două luni de zile de la începerea lui. În timp ce la Washington se mai discuta încă pe această temă, în Nebraska a izbucnit un alt scandal de acest gen, în care Bush era și el implicat.

Copiii orfani din America sunt abuzați sexual de cei care ar trebui să-i protejeze

Scandalul din statul Nebraska a pornit de la un anume Larry King, politician de succes în partidul republican și apropiat al lui George Bush (senior). Totodată King era și președintele Fondului Unional Franklin, o instituție bancară prin intermediul căreia a fraudat statul american cu 40 de milioane de dolari. În timpul anchetei în urma căreia a fost de altfel condamnat, s-a descoperit că Larry King conducea și o imensă rețea homosexuală pedofilă.

El își procura majoritatea victimelor din Boys Town (Orașul Băieților), una din cele mai mari organizații de

caritate din SUA pentru copii orfani, în special băieți. După ce erau drogați și torturați, copiii erau transportați cu avionul pe tot teritoriul american, la petrecerile fastuoase organizate de Larry King pentru politicieni și alți oameni bogați și influenți. La aceste petreceri, copiii de la orfelinat, care ar fi trebuit să fie ocrotiți de sistemul social american, ajungeau victimele neajutorate ale acestor pedofili.

CIA și FBI sunt complicitii politicienilor pedofili

Nici serviciile secrete nu sunt străine de aceste înfiorătoare abuzuri. Prin experimentele de control mental, cum ar fi MK Ultra, Monarch și Paperclip, copiii erau programați să facă anumite acțiuni și apoi să uite ce au făcut. Ei deveneau astfel curieri care transportau droguri, asasini sau sclavi sexuali pentru cei influenți și puternici. Pe de altă parte, agențiile guvernamentale puteau apoi utiliza informațiile pe care le dețineau, pentru a-i șantaja pe cei implicați. Șantajul sexual este un instrument de bază al CIA în lupta pentru putere.

Înainte ca acest scandal să izbucnească, existaseră multe plângeri adresate autorităților pentru protecția copilului. Relațiile lui Larry King cu așa-zisa organizație de caritate *Boys Town* fuseseră investigate de Comisia pentru Adopția Copiilor a statului Nebraska. Autoritățile nu au luat însă nicio măsură. Există chiar documente care atestă faptul că FBI a intervievat multe dintre victimele acestor abuzuri sexuale înfiorătoare. Ei au descoperit în birourile lui King materiale pornografice și casete video cu scene pedofile oripilante, precum și alte probe ce atestă practici sexuale de o perversitate inimaginabilă, pe care cei de la FBI le-au catalogat ca fiind sataniste.

Investigațiile lui John DeCamp

Fostul senator republican John DeCamp a fost angajat inițial de către

Senatul american pentru a dovedi că aceste acuzații extrem de grave sunt nefondate. John DeCamp era cunoscut drept unul dintre cei mai buni juriști din statul Nebraska. Deși la început acuzațiile de pedofilie i s-au părut de necrezut, în urma investigațiilor pe care le-a realizat, John DeCamp a ajuns în posesia unor dovezi incontestabile ce demonstau groteștile apucături pedofile ale unor politicieni ai SUA, în frunte cu președintele Bush. Îngrozit de cele aflate și vrând să facă publice toate aceste atrocități,

DeCamp a fost sfătuit de mentorul său, fostul director al CIA, Bill Colby, să scrie o carte despre toate acestea, pentru a-și proteja în acest fel familia și pentru a rămâne în viață după ce va face totul cunoscut opiniei publice. Astfel a apărut cartea *Operațiunea Franklin*, care aduce dovezi de necontestat despre existența și modul de operare al acestei rețele de pedofili. Cartea demonstrează și că aceasta este de fapt o operațiune sub acoperire a CIA pentru experimentele de *mind control* (control mental) asupra cetățenilor americani și în special asupra copiilor. Au existat și există rapoarte concludente despre politicieni americani implicați în aceste rețele criminale.

Deși a primit foarte multe amenințări după scrierea acestei cărți, în mod uluitor, niciun politician nu l-a dat în judecată pe John DeCamp. Dimpotrivă, el chiar a câștigat un proces în valoare de 1 milion de dolari, în numele uneia dintre victimele acestor abuzuri pedofile, Paul Bonacci. BBC a realizat împreună cu DeCamp un documentar intitulat *Conspirația tăcerii*, pentru a face cunoscute publicului faptele abominabile și atrocitățile la care se dedau unii politicieni americani, agresând sexual și ucigând copii orfani. Acest film documentar are la bază toate probele descoperite de FBI și de Comisia legislativă a statului Nebraska și, de asemenea, toate investigațiile lui John DeCamp. Alte canale de televiziune s-au lăsat însă intimidare de presiunile politice. *Discovery Channel* a fost amenințat cu închiderea de către unul din politicienii vinovați și a stopat prezentarea documentarului.

George Bush, președintele pedofil

Multe dintre victimele acestor abuzuri sexuale menționează faptul că fostul președinte al SUA, George Bush este unul dintre participanții constanți la aceste orgii pedofile, organizate în cadrul petrecerilor de la Bohemian Grove. Victimele acestor abuzuri sunt intimidare, amenințate și uneori chiar condamnate la închisoare dacă au curajul să facă dezvăluiri despre ceea ce au trăit. Acesta a fost și cazul Aliciei Owen, una dintre victimele care a fost condamnată la închisoare pentru sperjur, datorită faptului că singura persoană din proces care îi putea valida mărturia, tot o victimă a homosexualilor pedofili, pe nume Troy Bono, a renunțat să depună mărturie, din pricina presiunilor și intimidărilor care s-au făcut asupra sa. Alte două victime ale abuzurilor sexuale realizate de politicienii americani, Lisa Washington și sora sa, au descris cum erau duse cu avionul, împreună cu alți copii, la aceste petreceri găzduite de Larry King, la care veneau mulți afaceriști și politicieni de vază ai Americii. Lisa a declarat că l-a văzut pe George Bush de cel puțin două ori la aceste petreceri, iar într-una din aceste ocazii l-a văzut că i-a dat niște bani lui Larry King, după care a plecat de la petrecere, luând cu el un tânăr de culoare.

John DeCamp folosește în cartea sa, *Operațiunea Franklin*, notițe din jurnalul lui Paul Bonacci, care a fost una din victimele acestor abuzuri criminale, încă de la vârsta de șase ani. Și el afirmă că l-a văzut de mai

multe ori pe Bush la aceste petreceri. John DeCamp a analizat cu grijă jurnalul acestui copil, demonstrând chiar științific faptul că acesta a fost scris de către Paul de-a lungul timpului.

Paul Bonacci povestește cum avioane aparținând DEA (Agenția pentru prevenirea consumului de droguri) erau folosite pentru transportarea copiilor răpiți de rețelele pedofile. Paul relatează în jurnalul său cum într-una din aceste călătorii cu avionul a fost dus împreună cu un alt băiat într-o zonă de lângă Sacramento, unde există păduri cu copaci foarte înalți și o bufniță uriașă. Acolo, trei copiii au fost obligați să participe la turnarea unui film *snuff*, în care unul dintre ei a fost ucis în fața camerei de filmat. Pentru cei care nu știu, filmele *snuff* nu sunt recunoscute că ar exista în realitate și de aceea sunt considerate un mit; ele conțin filmarea pe viu a unei crime violente.

După oripilanta scenă din pădure, în care a fost filmată uciderea cu sânge rece a unui copil, Paul a fost dus împreună cu celălalt copil într-o sală plină cu persoane care urmăreau pe ecran îngrozitoare imagini ce tocmai fuseseră filmate. Pe vremea când a scris cartea *Operațiunea Franklin*, John DeCamp nu știa nimic despre Bohemian Grove, pădurea cu copaci înalți unde există și o bufniță uriașă și unde se adună în fiecare vară elita politică mondială precum și cei mai mari bancheri și afaceriști ai lumii.

Aceste orori sunt de neconceput pentru orice om normal, însă pentru acești neoameni ele sunt ceva obișnuit.

Cum combatem Noua Ordine Mondială

Aflăm din ce în ce mai multe informații despre fața ascunsă a politicii, despre statul totalitar planetar pregătit de către păpușarii din umbră ai forțelor oculte ce doresc să își impună dictatura totală asupra umanității. Filme, articole, dovezi ale existenței și punerii în aplicare a acestor planuri diabolice, anti-divine și anti-umane, ajung din ce în ce mai des la cunoștința publicului.

În acest context, o întrebare revine din ce în ce mai des pe buzele tuturor: CE PUTEM FACE!? CE POT FACE EU? după ce am aflat toate aceste grozăvii...

Transformarea începe cu fiecare dintre noi. Fiecare om are dreptul la libertate, sănătate și cunoaștere, pentru evoluția sa individuală și a planetei. Medicina, agricultura, industria alimentară și, practic, toate domeniile existenței moderne sunt controlate de câțiva oameni din vârful „Sistemului” – giganții petrochimiei, ai complexului militaro-industrial și ai băncilor lumii – care câștigă enorm de pe urma planurilor lor ticăloase, în detrimentul umanității.

Atâta timp cât totul pe pământ se va măsura în latitudinea profitului financiar și în longitudinea creșterii economice, nu vom fi niciodată liberi! Cât timp vom continua să lăsăm puterea, banii, gândirea, sănătatea și libertatea noastră în mâinile „Sistemului”, nu vom fi niciodată mai mult decât niște sclavi controlați și manipulați mental, sclavi care au iluzia că sunt liberi. Însă pe măsură ce devenim conștienți de adevărul ascuns în spatele aparențelor, înțelegem că putem să acționăm împotriva limitărilor impuse de „Sistem” și să ne eliberăm de această iluzie țesută de „ei”, care a devenit treptat lumea noastră.

Vestea bună este că există posibilitatea să ne trezim la realitate și să ne cerem, plini de curaj, dreptul de a fi liberi, de a cunoaște adevărul și de a ne alege singuri modul de a trăi, de a mânca, de a ne vindeca. Am ajuns să trăim în această iluzie creată, tocmai pentru că am permis să fim manipulați de către cei care vor să controleze aproape totul.

A venit timpul, mai mult ca oricând, să punem capăt acestei dominații distrugătoare de pe planetă. În momentul în care vom înțelege că noi, majoritatea oamenilor, suntem cei care îi ajutăm în mod inconștient, prin ignoranța și prin lipsa noastră de reacție, pe acești câțiva, puternici și perfizi, să se mențină pe poziție, „ei” nu vor mai avea nicio putere asupra noastră.

Dacă înțelegem că NOI suntem singurii responsabili pentru tot ceea ce ni se petrece, și nu acești „ei” ascunși, ei nu vor mai putea să hotărască în locul nostru și să își continue acțiunile diabolice. Căutarea adevărului, plină de curiozitate, cu mintea deschisă și cu dorința sinceră de a-l descoperi este un atribut al inteligenței. Căutați cât mai multe informații despre ceea ce mâncăm, despre remediile cu care ne tratăm sănătatea, despre „ingredientele” care ne compun viața.

Putem distinge două direcții principale prin care să ne aducem aportul

la combaterea manipulării monstruoase ce există la ora actuală. În primul rând, este vorba despre informarea cât mai corectă, mai întâi a noastră și apoi a celorlalți, despre toate aceste zguduitoare adevăruri care de multe ori sunt considerate simple fantasmagorii. Noua Ordine Mondială este ușor de combătut prin informare colectivă pentru că ignoranța colectivă este principalul aliat al globaliștilor fasciști. Există un dicton plin de înțelepciune care spune: A ști înseamnă a putea!

A doua direcție constă în orientarea eforturilor individuale către activități menite să ne expandeze conștiința, să ne deschidă către realitățile spirituale și către o evoluție spirituală autentică. O ființă plină de credință în DUMNEZEU nu se poate teme de nimic și va ști cu anticipație de fiecare dată care este decizia cea mai bună pe care să o adopte.

Comoditatea cu care oamenii primesc informațiile gata prelucrate folosește doar marilor manipulatori și nu oamenilor înșiși. Este drept că a fi bine informat cere un anumit efort de gândire, de căutare a informațiilor, de discernere între informațiile false și cele reale etc, etc. Și la fel de drept este că, în general, oamenii nu sunt dispuși la acest gen de efort, având în vedere că au fost educați să preia informațiile „de-a gata” și au fost determinați să aibă preocupări preponderent exterioare și de întreținere a traiului de zi cu zi. În această direcție, efortul individual este esențial. Un mare duhovnic creștin afirma: „După părerea mea, ne aflăm în vremurile în care singura cale de mântuire este mucenicia”, ceea ce vrea să spună că, în aceste vremuri, fiecare dintre cei care doresc să iasă din această „matrice” în care ne menține francmasoneria universală, trebuie să fie dispus la un anumit gen de sacrificiu individual. Acest sacrificiu începe prin sacrificarea comodității, prin sacrificarea micilor plăceri, care vor fi înlocuite cu preocupări menite să ne deschidă inimile și mințile, menite să ne transforme în ființe care ne conducem singure propriul destin, în ființe care gândesc și nu mai sunt gândite.

Există foarte multă informație pe această temă, principalul furnizor devenind deja internetul. Această rețea de informație, deși a fost creată de către manipulatorii francmasoni în scopul de a mări capacitatea de control a populației, s-a întors împotriva propriului „creator”, mulți oameni de bine postând informații foarte valoroase pe diverse site-uri.

De exemplu, blogul *schimbarea.blogspot.com* prezintă anumite soluții de contracarare a Noii Ordini Mondiale într-un articol intitulat *Cum să ieși din sistem*. Iată ce propun realizatorii blogului:

„Ce te ține pe loc?

De ce ești încă sclav?

De ce umanitatea este exploatată milenar de o mână de oameni?

Prostia este prima pe lista păcatelor împotriva libertății și ar trebui considerată păcatul principal în societate și în istorie. Este păcat că prostia nu este dureroasă. Nu mai poate fi vorba doar de ignoranță într-o societate care crește considerabil în stupiditate. Aici se încadrează și cei care își urmează drumul ținând cont de absolut tot ce li se spune. Mijloacele de informare promovează o prostie cultivată ca atitudine,

care nu este doar acceptată ci și lăudată (docilitatea este considerată o virtute de către sistemul ticăloșit). Oamenii trebuie să învețe să vadă prin «trucuri», de aceea nu-și pot permite să fie atinși de prostie și de manipulare.

«Cel mai bun argument împotriva democrației este o discuție de 5 minute cu un votant obișnuit» - Winston Churchill

Asimilarea este gre-șeala de a te conforma unei opinii și unei dogme pe care inițial nu o accepți. Acceptarea acestui compromis înseamnă asimilarea ta în masa de carne inertă, transformarea și schimbarea ta în ceva ce urăști și disprețuiești; paradoxal oamenii se asimilează inconștient pentru a fi acceptați exact de către acei oameni pe care-i urăsc și îi disprețuiesc.

Sistemul de asimilare pornește încă din copilărie, din grădinițele și creșele devenite peste noapte obligatorii, din școală (îndoctrinare), din religie - practic prin impunerea unei scări de valori false. O copilărie sintetică va atrage automat o viață sintetică. Din punct de vedere mental vei fi totodată dezarmat, vei fi orbit - sistemul îți va șterge orice urmă de bun-simț care te-ar mai putea salva.

Autoamăgirea este un alt păcat important. «Idealul» lumii contemporane sună cam așa: o muncă bine platită și iluzia că o vom duce mai bine, salariu mai mare, loc de muncă mai bun = fericire. Am devenit sclavii unor iluzii și mai grav este că și atunci când le vedem ne facem că nu le observăm. Frumoasa viață pe care o ducem este de genul: tragem ca hamalii să plătim niște impozite și taxe puse de niște degenerați, facem doi - trei copii pentru diversificare și la bătrânețe așteptăm să murim cu gândul că ce mare minune am realizat în viață. Am fost prinși de mitul carierei și al reușitei în viață. Dependenta față de sistem, prin intermediul ratelor la bănci, este firul care ne ține în lesă.

Conformismul - evident, din punct de vedere social. Vulgul întotdeauna va judeca ideile noi prin prisma omului care le-a emis și nu a logicii sau a eticii. Oamenii imită și se compară între ei; oamenii doar au senzația că gândesc. Foarte puțini gândesc cu adevărat. Proștii urmează «turma», lăsând o entitate impersonală (statul, corporația, școala, corectitudinea politică) să dicteze. Cheia este să fii propriul stăpân și să nu te lași înrobite de «născocirile» majorității care de fapt sunt atent implantate de către o elită malefică."

Un alt blog, *manipularea.blogspot.com*, propune chiar douăzeci și două de sfaturi pentru a rezista manipulării, preluate din cartea lui Bogdan Ficeac, *Tehnici de manipulare*:

1. Căutați să jucați cu dumneavoastră înșivă, din când în când, rolul de „avocat al diavolului”, combătându-vă propria imagine, concepțiile pe care le considerați de nezdruccinat, prejudecățile, comportamentul, sentimentele. Veți ajunge astfel să vă cunoașteți mai bine, să vă descoperiți punctele slabe ori rigiditățile, dar poate și calități pe care nu vi le-ați pus în valoare. Urmăriți să vă priviți cu alți ochi, mereu din alte perspective, pentru a înțelege mai bine care este părerea celorlalți despre dumneavoastră.

2. Exersați rostirea unor expresii precum: „Am greșit”, „Îmi pare rău”, „E vina mea”, „Am învățat ceva din greșeala asta”.

3. Fiți atenți la perspectiva din care alții caută să prezinte, să încadreze o problemă, o situație, o anumită opinie. Acceptând necondiționat premisele lor, le oferiți din start un avantaj substanțial. Fiți pregătiți pentru eventualitatea de a respinge de la bun început, în întregime, punctul lor de vedere și de a veni cu varianta dumneavoastră. Feriți-vă să treceți la discutarea detaliilor înainte de a vedea dacă problema, în totalitatea ei, nu este cumva greșit pusă. De multe ori agenții de influență își atrag interlocutorul în discuții pe marginea unei probleme, pentru ca abia când e prea târziu acesta să-și dea seama că întreaga problemă era artificial creată. Spre exemplu, după revoluția din 1989, regimul de la București a făcut nenumărate presiuni asupra ziariștilor pentru discutarea articolelor pe care ar fi trebuit să le cuprindă legea presei. Ziarele independente însă au pus problema cu totul altfel: era într-adevăr necesară legea presei sau apariția ei ar fi putut justifica un nou val de cenzură informațională?

4. Acceptați pierderile pe termen scurt (în bani, timp, efort sau chiar respect față de propria dumneavoastră persoană) pentru a vă păstra independența. Lăsându-vă atrași cu ușurință de mirajul unor avantaje imediate, puteți cădea în capcane foarte periculoase, iar suferința produsă de apariția disonanței cognitive va fi incomparabil mai mare decât cea

provocată de nemulțumiri sau de necazuri trecătoare. Acceptați micile pierderi și gândiți-vă că ele vă sunt învățătură de minte pentru a nu mai greși în viitor.

5. Puneți imediat piciorul în prag atunci când sunteți nemulțumit, agasat, sau când suferiți din cauza comportamentului unei persoane apropiate. Exersați-vă în a spune: „Pot trăi și fără dragostea (prietenia) ta, chiar dacă la început îmi va fi greu. Dacă vrei să mai fim împreună (prieteni), încetează să mai faci lucrul ăsta și obișnuiește-te să faci asta”, sau: „Pot supraviețui

fără favorurile dumneavoastră, dacă vreți să rămânem în relații bune, gândiți-vă să mă tratați cu mai mult respect” ș.a.m.d. În caz că nu sunteți luat(ă) în serios, chiar după avertismente repetate, pregătiți-vă să vă detașați (despărțiți) total de persoana respectivă.

6. Evitați întotdeauna să luați hotărâri pripite, mai ales în situații care vă sunt neclare. Mulți agenți de influență

exagerează graba cu care trebuie să răspundeți, presându-vă, pentru a nu vă da timp de gândire. Judecați problema la rece, luați-vă un răgaz suficient, căutați surse suplimentare de informații asupra subiectului și abia apoi puneți-vă semnătura.

7. Întotdeauna când ceva vi se pare neclar, insistați cu întrebările până ce vă lămuriți complet. Nu-i lăsați pe agenții de influență să vă facă să vă simțiți prost și astfel să vă reducă la tăcere. În foarte multe cazuri, explicațiile superficiale sunt semne ale unor tentative de manipulare, dar și ale superficialității și incompetenței celui - chipurile - atotștiutor.

8. Exersați-vă în descifrarea sensurilor ascunse ale lucrurilor sau situațiilor întâlnite la fiecare pas, indiferent cât de banale ar părea: rolul uniformelor, substratul diverselor relații interpersonale, intențiile reale ale diverșilor vorbitori, rolul nescris al unor legi și regulamente. Urmăriți să vă explicați ce s-a urmărit prin promovarea unor anumite concepții arhitectonice, care sunt tentativele de manipulare prin afișarea diverselor simboluri sau sigle, ce interese se ascund sub unele alianțe de circumstanță, prin ce mijloace este obținut acceptul sau atașamentul unora sau al altora față de anumite idei, organizații sau lideri, cum acționează asupra individului presiunea grupului social din care face parte, ce se poate citi printre rânduri în articolele din ziare ș.a.m.d. Poate fi un joc interesant, dar și foarte util.

9. Fiți atent(ă) la regulile impuse de gazde, atunci când sunteți în rolul oaspetelui. Uneori respectarea instinctivă a acestora (pentru a nu da dovadă de impolitețe) vă poate limita drastic libertatea de exprimare, de acțiune și chiar de alegere. Priviți cu detașare regulile de protocol, respectați-le, dar nu într-o asemenea măsură, încât să renunțați la a vă mai expune deschis părerile. Căutați din când în când să jucați rolul nonconformistului. Reacțiile celor din jur vă vor putea demonstra dacă au sau nu intenții ascunse.

10. Nu acordați credit soluțiilor simple în cazul unor probleme personale, sociale sau politice complexe.

11. Amintiți-vă că nu există dragoste sau prietenie totală, necondiționată, din partea unui străin, la prima vedere. Fiți foarte atenți

la cei care încearcă să vi se „bage sub piele” și urmăriți să aflați ce anume caută să obțină de la dumneavoastră. Însă chiar și în cadrul relațiilor obișnuite de prietenie sau de iubire, rețineți că acestea pot fi verificate numai în timp. De asemenea, este imposibil ca ele să reziste dacă unul numai dă, iar celălalt doar primește. Încrederea, adevărata dragoste sau prietenie au la bază reciprocitatea și respectul față de celălalt.

12. Dacă ajungeți într-o situație socială nouă, într-un anturaj nou, într-o companie nefamiliară, urmăriți imediat să aflați de pe ce poziție puteți intra în contact cu cei din jur și care sunt principalii agenți de influență ai grupului. Intrați pe „lungimea de undă” a acestora, aflați cât mai multe amănunte despre ei, „citiți-le” preferințele, orgoliile, preocupările, flatați-i dacă e cazul, încercați să descifrați ce urmăresc și apoi căutați soluțiile cele mai bune pentru a rezolva problemele ce se pot ivi.

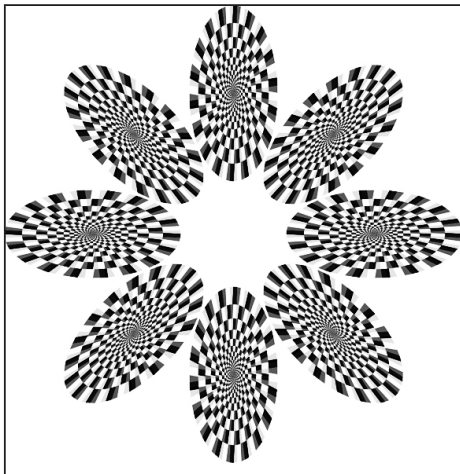
13. Evitați situațiile total nefamiliare, în care nu vă puteți manifesta libertatea de acțiune sau de exprimare. Dacă totuși vă aflați într-o asemenea situație, începeți cu testarea limitelor ce vă sunt impuse. Acceptați un preț mai mic pentru a vă elibera, în loc să vă supuneți unor suferințe greu de suportat pe care vi le-ar putea provoca rămânerea într-o astfel de situație.

14. Nu vă dezvăluiți sentimentele, dorințele ascunse, slăbiciunile sau limitele în fața oricui. Amintiți-vă că, uneori, chiar și cel mai bun prieten vă poate trăda sau vă poate exploata cu ajutorul acestor destăinuri.

15. Obișnuiți-vă cu momentele de detașare emoțională, mai ales atunci când doriți să analizați cu atenție o anumită problemă. Exersați-vă în păstrarea calmului și a sângelui rece, în confruntările cu cei care încearcă să vă manipuleze. De foarte multe ori ei urmăresc să vă enerveze special pentru a vă crea momente de vulnerabilitate de care să se folosească în a vă înșelă.

16. Nu vă lăsați la cheremul lăcomiei și al satisfacerii orgoliului personal. Agenții de influență știu foarte bine cum să vă exploateze aceste slăbiciuni pentru a profita de pe urma dumneavoastră sau chiar pentru a vă supune în cele din urmă. Rezistați ademenirilor, lingușelilor, bârfelor, iar dacă vă simțiți nesigur(ă) și nu știți cum să procedați, gândiți-vă la persoana pe care o considerați un exemplu de onestitate și stăpânire de sine și imaginați-vă cum ar proceda aceasta în locul dumneavoastră.

17. Acceptați schimbul de idei, analizați la rece opiniile sau concepțiile

ce nu coincid cu ale dumneavoastră, mai ales când sunt susținute de argumente concrete, urmăriți să vă puneți în locul celor cu care vă confrunțați ideile, pentru a vedea mai bine unde greșesc ei sau unde greșiți dumneavoastră.

18. Identificați momentele în care simțiți un sentiment de vină și căutați să-i aflați originea. Vedeți dacă nu vă este indus în mod artificial pentru a vă determina să acționați într-un anumit fel. În general, nu luați decizii pentru a scăpa de sentimentul de vină. Acceptați-l ca pe o componentă inevitabilă a firii umane, dar nu acționați sub imperiul său.

19. Acționați pe deplin conștient în toate situațiile. Nu luați decizii doar pentru că „așa trebuie” sau pentru că așa v-a intrat în reflex. Căutați să vedeți care reflexe corespund convingerilor dumneavoastră intime și care v-au fost impuse prin diverse tehnici de manipulare.

20. Gândiți-vă că, uneori, consecvența poate conduce la rigiditate. Dacă în urma unei analize detașate vă dați seama că ați greșit, nu persistați în greșeală doar de dragul consecvenței.

21. Autoritățile legitime trebuie respectate, dar cei care se erijează în autorități fără a avea legitimitate trebuie supuși unei analize atente pentru a vedea care sunt interesele ascunse ce îi animă și pentru a găsi calea de a-i respinge.

22. Vociferările sau reacțiile emoționale nu sunt suficiente pentru contracararea actelor de inechitate sau de injustiție. Pentru a lupta împotriva oricăror abuzuri trebuie să vă asumați deschis opțiunea și să le înfrunțați până la capăt, indiferent de consecințe.

Restabilirea urgentă a valorilor individuale și colective

Lecturând capitolul de mai sus, deja intrăm în domeniul practic al aspectelor foarte grave expuse în această carte. Cum răul este absența binelui, așa și nonvaloarea este absența valorii. Astfel că, cea mai eficientă armă împotriva promovării nonvalorii este **afirmarea valorilor reale, bazate pe arhetipurile divine, bazate pe legile armoniei, a binelui și a frumuseții.**

După cum am văzut la începutul acestui capitol, *Baghavad Gita* enumeră calitățile unei ființe umane ancorate în legile divine. Acestea sunt: neînfricarea, neprihănirea inimii, statornicia în Cunoaștere, bunăvoința, înfrânarea simțurilor, sacrificiul, dragostea pentru învățătura scripturilor, asceza și dreapta purtare, hotărârea de a nu vătăma pe nimeni și nimic, mărturisirea adevărului, lipsa mâniei, renunțarea, devoțiunea, împăcarea lăuntrică, neputința de a cleveti, milostenia față de toate făpturile, blândețea, smerenia, cumpătarea, tăria sufletească, iertarea, răbdarea, hotărârea, lipsa pizmuirii și a trufiei. Mai putem adăuga aici, ca valori principale IUBIREA, cu toate aspectele sale, FERICIREA, LIBERTATEA interioară.

Nu trebuie să ne descurajăm dacă, atunci când citim enumerarea acestor calități, multe dintre ele sunt departe de noi. Printr-o raportare constantă la acestea, și printr-o analiză sinceră și atentă, la un moment dat vom observa că începem să ne îndreptăm tot mai mult către împlinirea lor.

Nici nu trebuie să considerăm că nu avem în jurul nostru exemple, căci poporul român, prin natura lui, are în componența sufletului său toate aceste calități. Încă putem să vedem cum se manifestă la oamenii simpli de la țară și nu numai, calități native pe care francmasoneria caută cu o îndârjită perseverență să le adoarmă. Un ilustru profesor român afirma de exemplu că: „Omenia este rezultatul trăirii românești pure a adevărului divin.”

Omenia, ca expresie verbală a unei noțiuni colective, a dat întotdeauna de lucru lexicografilor. Fiindcă a traduce acest cuvânt numai prin ospitalitate, onestitate, onorabilitate, cuviință, bunătate ori pur și simplu prin umanitate înseamnă a-l explica numai în parte, sărăcindu-l. Ca realitate, ca document de viață, omenia nu este o anumită virtute, ci o adevărată antologie, un buchet de flori ale sufletului evoluat. Iubirea de străini, ținerea cuvântului dat, sentimentul onoarei, dispoziția de jertfă, spiritul dreptății, mărinimia, modestia, credința în DUMNEZEU – toate acestea sunt podoabele firești ale omeniei.

Dintre virtuțile omeniei românești, cea mai des amintită este IUBIREA DE OASPEȚI. „A omeni” pe cineva înseamnă a-l primi cu inima deschisă, a-l ospăta și a-i da cinstea cuvenită omului. Ceea ce caracterizează însă ospitalitatea acestui neam este iubirea de străini. În casa românului, străinul, și nu cel al casei, primește tot ce este mai bun. Iubirea de străini – spune poporul – este un adevărat dar dumnezeiesc: „Când vine la tine străinul, întâmpină-l ca un părinte”. Sau : „Pe străin nu-l îndepărta de la 216

casa ta înainte de a-l îndeștula". Astfel devine evident că ospitalitatea românească exprimă setea omului de DUMNEZEU, de a se devota tocmai celui fără sprijin, fără așezare, fără afecțiune, fără cămin, pentru a pricinui o mare bucurie, care nu e aici decât semnul neîndoielnic al harului divin, al iubirii transcendente, pure a lui DUMNEZEU, care se revarsă atunci prin român.

Un semn sigur al omeniei este și ȚINEREA CUVÂNTULUI DAT. „Fii totdeauna om pe cuvântul căruia poți zidi”, spune țăranul. Această viziune a inspirat cântecul poporan: „Furnica, de e furnică, lighioană micuțică, la trup mare, la cap mică, se târăște pe pământ și se ține de cuvânt. Dar noi, oameni botezați, de cuvânt c-am fost lăsați!” La omul de omenie ținerea de cuvânt îmbracă aproape o haină spirituală religioasă: „Pe unde iese vorba, și sufletul!” De aceea, el pune mare preț pe cumpănirea oricărui cuvânt, fiindcă: „Vorba când a ieșit din gură, n-o mai poți ajunge nici cu armăsarul, nici cu ogarul”. În consecință, sfatul: „ține-ți limba-n gură ca-n temniță!” Zăbava la vorbire ar fi indicată omului de către DUMNEZEU, chiar de la Creație: „DUMNEZEU a dat omului două urechi și numai o limbă: că mai mult să audă decât să spună”. Pentru vorbire există, de altfel, numai o singură justificare înțeleaptă: „Ori taci, ori spune ceva mai bun decât tăcerea!”.

Binele de ochii lumii – binele cu zurgălăi – nu-și merită numele. FACEREA DE BINE numai atunci își merită numele când este împlinită fără intenție sau socoteală ascunsă, când nu urmărește doar un scop de câștig. Poporul spune: „Fă binele și dă-l pe apă”. Nu te îngriji de soarta lui; acesta va trage la mal și va da roade. Omul de omenie face binele și uită apoi că l-a făcut: „Când dăruiești, uită; când ți se dăruiește, nu uita însă în veac”. Mila la români nu cunoaște deosebirea între buni și răi, iar înțelepciunea populară ne învață astfel: „Milostiv chiar și cu cel rău de ești, omenia tu o cinstești”. Cel care nu e în stare să uite răul pe care l-a îndurat de la altul și abia așteaptă să-și surprindă dușmanul la strâmtoare, nu se poate socoti în rândul oamenilor de omenie. Aceștia au totdeauna inimă mare, plină de dragoste: „Când îți cade în mână potrivnicul tău – spune folclorul – nu gândești la pedepsirea lui, ci la îndeștularea și la îndreptarea lui”. Și iarăși: „Brațul ce nu dă moarte

când poate, multe poate". Inima omului de omenie este deci logodită cu iertarea: „Iertarea poart-o-n sân, ca să o ai la îndemână” iar capacitatea de a ierta înnoiește: „Cel puternic, când iartă, atunci puternic se arată”.

Omul de omenie este incredințat că: „Slujitor al dreptății de vei rămâne, nici înaintea lui DUMNEZEU frică nu vei avea, căci DUMNEZEU dreptate și bunătate este”. Pentru a respecta SPIRITUL DREPTĂȚII e bine de știut că drept, cu adevărat, nu este însă totdeauna cel care nu face nedreptatea; căci în multe conjuncturi unii n-au ajuns în situația de a călca dreptatea. În această direcție, există o vorbă populară: „Nu oricine, nefăcând dreptatea, e drept; ci mai ales acela care poate face nedreptatea, dar nu o face, acela foarte drept se socotește”. Omul de omenie nu se supune legii numai „fiindcă e lege”, căci dreptatea „legală” poate, în anumite împrejurări, să devină fără noimă și păgubitoare. Așadar, nu legalitate, ci „dreptate dreaptă”. Criteriul? Iată-l, așa cum este exprimat în folclor: „Ține-te de legea care sfătuiește să mergi întotdeauna pe calea omeniei”.

Caracteristica neamului nostru este și DISPOZIȚIA DE JERTFĂ care nu înseamnă numai sacrificiu de timp, de dragoste, de muncă, de bani, ci disponibilitatea de a-ți pune chiar capul pentru a răspunde în întregime pentru faptele altuia: „Binele pe care ți l-a făcut chezașul tău – nu-l uita nicicând, că el pentru tine chiar capul și-a pus”.

Deoarece desfrânarea este dușmanul de moarte al omeniei, ÎNFRÂNAREA nu poate lipsi din panoplia virtuților care o alcătuiesc, iar aici analogiile cu stăpânirea de sine și continența sexuală pe care spiritualitatea orientală autentică le implică sunt surprinzătoare. Experiența poporului avertizează: „Frâu care slăbește, în prăpastie te trănțește”. Dar ca să poată fi de un real folos, înfrânarea, sub toate formele superioare, trebuie practică de timpuriu, în ceea ce privește sexualitatea, fiindcă: „Înfrânarea la bătrânețe nu este nicio laudă; că nu omul se înfrânează atunci, ci neputința lui îl arată ca fiind înfrânat”. Despre pofta de mâncare atâțată peste măsură de băuturi alcoolice, poporul spune: „Omul de va bea, ca porcul va mânca”, iar despre înfrânarea constantă a pasiunilor, tot în folclor se menționează: „Acela este stăpân mare, care-și stăpânește mereu patimile sale, oricât de puternice, triumfând asupra lor prin înfrânare”.

Simplitatea omului de omenie atinge forma cea mai elevată în MODESTIE. Comoara de înțelepciune a românilor cuprinde nenumărate proverbe care îndeamnă la lepădarea orgoliului și povățuiește astfel: „Orice faptă vrednică de laudă de vei săvârși, nu arăta a o fi săvârșit tu, lasă întotdeauna să vorbească fapta pentru tine” arătând și că: „Nu haina să te cinstească, ci tu să cinstești haina”.

Temelia încrederii între oameni este ONOAREA pe care omul de omenie nu și-o pătează niciodată, chiar dacă este în joc viața lui. În această direcție, folclorul spune: „Luptă și nu fi niciodată mișel: e mai bine să cazî luptând pe drumul onoarei, decât să învingi printr-o mișelie”. Dușmanul onoarei este întotdeauna rușinea. „Omul de omenie nu se teme de altceva, afară numai de rușine”. Umiliința înfrânează orgoliul, însă nu stă în calea iubirii de onoare. Din respect față de chipul lui DUMNEZEU, care se află

În el ca SPIRIT, omul vrea să evite exageratele pretenții ale orgoliului. Umilința cu orgoliul nu pot locui împreună: „Cel umil cu cel mândru nu se pot vedea unul pe celălalt, căci unul se uită în pământ, iar celălalt semeț privește la cer” – spune românul.

Cununa tuturor virtuților omeniei este CREDINȚA DE NEZDRUNCINAT ÎN DUMNEZEU. Om de omenie, fără credință fermă în DUMNEZEU, nu s-a dovedit nicicând. Omul de omenie știe chiar că: „Unde voiește DUMNEZEU, se biruiește cu ușurință rânduiala firii”. Dar aceasta nu după socoteala noastră, ci după purtarea de grijă a Providenței sau, cu alte cuvinte, a lui DUMNEZEU: „Pronia dumnezeiască întrece socoteala muritorească”. Omul de omenie e încredințat că: „Spre pedepsirea și încercarea noastră, DUMNEZEU ne dă uneori stăpâni cumpliți”. Pentru aceea se cuvine: „Să mulțumim totdeauna lui DUMNEZEU și de bine și de rău”. Ce ne dăruiește DUMNEZEU, nu ne poate lua omul. Dar în așteptarea divinelor daruri de sus, omul trebuie să acționeze constant, plin de râvnă, spre a fi la momentul oportun vrednic de a primi, căci tot folclorul spune: „DUMNEZEU îți dă, dar în traistă nu-ți bagă”. Despre harul omeniei tot o zicală românească spune: „Îmbrățișarea este semn al dragostei; dragostea este semn al milei; mila este semn al omeniei; iară omenia este dovedirea credinței adevărate în DUMNEZEU”.

Cuprins

În loc de introducere	5
I.DUMNEZEU	
Realitatea de necontestat a Divinului din perspectiva omului și a științei	8
Dovezi strict matematice ale existenței lui DUMNEZEU	10
Spiritul științific, între evidență și negare	11
Hazardul nu există	12
Dovezi ale existenței lui DUMNEZEU ce ne sunt furnizate din abundență de către natură	17
Trupul, sufletul și spiritul	20
Vizualizarea auri	22
Experimentul Kirlian	22
Relația dintre trup, suflet și spirit	23
Destinul și reîncarnarea	26
Imensul ocean al vieții	29
Conciliul de la Constantinopol sau anatema asupra reîncarnării	29
Viziunile faimosului medium american Edgar Cayce	31
Cazul Bridey Murphy	31
Descoperirea crimei din altă viață	32
Francmasoneria și lupta ei vicleană și îndârjită împotriva lui DUMNEZEU	34
Scenariu S. F. sau o zguduitoare realitate?	36
Satanismul este prezent în Francmasonerie	38
Satanismul comunist	41
Organizarea ocultă a cultului satanic	43
Promovarea insiduoasă și încăpățânată a falselor valori umane ce este dublată de distrugerea idealurilor sublime	43
Setea de DUMNEZEU există totuși în fiecare dintre noi	46
Campania ateistă constantă și furibundă ce este promovată de către Francmasonerie	49
Persecuții îndreptate împotriva profesorilor occidentali, adepți ai creaționismului	52
II. VIAȚA	
Viața și condiția umană. Scopul vieții.	54
Simbolurile și realitatea zguduitoare a Protocoalelor secrete ale marilor maeștri francmasoni	58
Semnificațiile esoterice ale numărului FIAREI 666	59
Neatenția, nepăsarea și lipsa de reacție ne vor costa, până la urmă, libertatea!	62
Alte simboluri demoniace și satanice francmasonice	62
Arhitectura masonică	63

Protocoloalele secrete ale marilor maeștri francmasoni	66
Rezumatul celor 24 de Protocoale	67
Un scurt comentariu asupra Protocoloalelor care se aplică actualmente punct cu punct pe această planetă	72
Furtul valorilor supreme: dreptul la viață și la evoluție spirituală	87
Noua Ordine Mondială și genocidul biochimic planetar	87
Virusurile artificiale și „remediile” toxice care sunt oferite de către „elita” mondială	89
Acapararea evidentă a resurselor de hrană și omorârea pe ascuns a celor slabi	89
Populația planetei ar ajunge la 41 miliarde în anul 2100	90
Programe de sterilizare și avortare în Asia, America Latină și Africa ...	90
Războiul, infanticidul și epidemiile, metode de control populațional ...	91
Campania mediatică privind gripă aviară	92
Alte intoxicații evidente ce sunt realizate prin mass-media	92
Așa-zisa „epidemie” SARS	93
Fluorul din pasta de dinți și din apă, un mare și nebanuit pericol pentru sănătate	94
Plătim pentru propria moarte: vaccinurile care ne omoară	95
Aerosoli și tântări, mijloace eficiente pentru infectarea cu virusuri	95
Vaccinurile sunt metoda cea mai simplă de a îmbolnăvi populația	96
Virusul HIV a fost mai întâi răspândit prin vaccinare	97
Guvernul experimentează într-un mod criminal pe populație	97
Vaccinuri care produc cancerul	98
Vaccinarea copiilor mărește mortalitatea infantilă	99
Substanțele adiționale din virusuri sunt ucigătoare	100
Clubul francmasonic Rotary a finanțat vaccinarea copiilor în România	100
Cel mai sigur vaccin este cel care nu este niciodată folosit!	101
Morți cauzate de vaccinul împotriva gripei porcine	102
Noul imperialism – atacul cu substanțe chimice otrăvitoare ce sunt prezentate în ambalaje viu colorate	104
Produsele alimentare actuale – calul troian al industriei chimizate	105
Afacerile corporatiste – crimă organizată la nivel înalt	105
Ultimele zbateri ale fiarei	106
Șantajul și cenzura cercetătorilor științifici	106
E-urile fac parte din tehnologia secretă de ucidere în masă a secolelor XX-XXI	108
Aproape 70.000 de substanțe chimice ne intoxică în fiecare clipă	109
„Argumente” pentru folosirea aditivilor chimici	109
Despre efectele toxice ale aditivilor	110
Modul în care ne mint aditivii	111
Alimentele modificate genetic – extrem de periculoase pentru sănătatea umană dar totuși comercializate în întreaga lume	112
Un raport care arată legătura dintre cancer și cartofii modificați genetic este trecut sub tăcere	114

CODEX ALIMENTARIUS: o tentativă mascată de genocid și totodată o adevărată batjocoră la adresa terapiliilor naturiste..... 114

Originile chimiei farmaceutice 115

Rockefeller și IG Farben..... 116

IG Farben și Codex 117

Obiectivul Codex-ului 117

Codex-ul pus sub acuzare 117

Aplicații ale directivelor *Codex Alimentarius* 118

Este vremea solidarității 119

Rezistență Internațională față de *Codex Alimentarius* 120

Două ideologii diferite 120

Dărele morții (chemtrails) care apar pe cer în urma unelor avioane spre a răspândi pe ascuns boli, suferință și moarte 122

Dărele de condensare [contrails] și dărele morții (chemtrails) 123

Scrisoarea unui mecanic de aviație 125

Răspunsul unui funcționar superior al unei linii aeriene, postat pe site-ul lui Clifford Carnicom 129

Cunoașterea autentică înseamnă putere 132

Remediile perfect naturale pe care le avem la dispoziție 132

Vindecarea misterioasă prin metode naturale neconvenționale 133

Lourdes, un loc al vindecării, un loc al iubirii unde au fost confirmate științific 1200 de vindecări miraculoase 135

Bernadette și cele 18 apariții ale Fecioarei Maria 135

Ce este o vindecare miraculoasă? 138

Miracol și știință 138

Rugăciune și vindecare 139

Miracolul, drum deschis către DUMNEZEU 140

III. SOCIETATEA

Denaturarea insidioasă a ideii de bine și rău 142

Drogurile nebănuite ale lumii moderne: cumpărăturile, serviciul, computerele, dulciurile, tutunul, sexul fără iubire, cafeaua 145

Producătorii de țigări au tot felul de trucuri pentru a mări dependența ... 146

Cafeaua nu ne face nici un bine 147

Zahărul, „moartea albă” 149

Tot mai mulți copii și tineri sunt drogați de computer și de jocurile de noroc 151

Cumpărăturile nu sunt atât de nevinovate precum par 152

Un fragment semnificativ din cartea *Viitor cu cap de mort* 154

Dezvăluirile incendiare ale lui Aaron Russo despre planurile criminale ale „elitei” mondiale de reducere la un miliard a populației globului și de control al tuturor ființelor umane prin implantarea de microcipuri .. 159

Rockefeller a încercat să-l recruteze pe Russo în elită 159

Ca membru al elitei, lui Russo i se promite un cip marcat special	160
Mișcarea feministă sprijinită pentru distrugerea familiei tradiționale .	160
Reducerea populației la jumătate	161
Criza artei, arta cea jalnică a crizei și promovarea constantă a non-valorii de către mass-media	162
„Arta” modernă, o imagine fidelă a confuziei și angoasei în care trăiește omul contemporan	162
Preaslăvirea non-valorii: estetica mizerabilă a urâtului	163
Cazuri dramatice ale unor actori care și-au atras o moarte violentă și stranie	164
Conducătorii din umbră francmasoni doresc impregnarea până la saturație a psihicului uman cu emoții nefaste, malefice	165
Mass-media și propagarea non-artei și a non-valorii	166
Cântăreți rock decedați din cauza abuzului de alcool și stupefiante ..	166
Manipularea distructivă a maselor prin mesajele subliminale din muzică	167
Satanismul în muzică	168
În această realitate, artistul încotro?	170
Mass-media – instrumentul servil al „elitei” în implementarea realității virtuale în detrimentul realității concrete	171
Controlul presei scrise	171
Întrebări stânjenitoare	172
Părerii în cunoștință de cauză	172
Subjugarea economică – cheia globalizării	174
Puterea de a crea bani = puterea de a conduce guvernele	175
O povestire cu tâlc	179
G8 - unul din cele mai puternice instrumente ale globalizării	180
Asasinii economici nepedepsiți și dictatura corporațiilor	183
Cine sunt cei care ne conduc?	189
„Moda” homosexualității este pe placul masonilor	191
Moda femeilor scheletice, anorexice servește scopurilor ascunse ale francmasonilor	196
Moda percing-urilor și a tatuajelor implementează și promovează tendințele satanice și masochismul	200
Cercul politicianilor pedofili	204
Orgiile homosexuale de la Casa Albă	205
Copiii orfani din America sunt abuzați sexual de cei care ar trebui să-i protejeze	205
CIA și FBI sunt complicii politicianilor pedofili	206
Investigațiile lui John DeCamp	206
George Bush, președintele pedofil	207
Cum combatem Noua Ordine Mondială.....	209
Restabilirea urgentă a valorilor individuale și colective	216

ROMÂNII!

Vreți să cunoașteți adevăruri strict secrete, zguduitoare, pe care presa de pe întreaga planetă, aservită unor cercuri oculte malefice, le cenzurează fără încetare, pentru ca ele să nu ajungă la marele public?

Vreți să fiți informați într-un mod prompt și gratuit despre tot ceea ce se petrece în culise în unele dintre cele mai secrete locuri în care se construiește istoria pe acest pământ?

Vreți să aveți acces nestingherit la o mulțime de informații care sunt clasate Top Secret?

Vreți să aflați cine a creat SIDA în laborator în vederea unui genocid planetar și care este misterul de ultimă oră al epidemiei de gripă aviară?

Vreți să știți care sunt ultimele planuri ascunse ale francmasoneriei mondiale și ale „Iluminaților”?

Vreți să aflați ce ne pregătește în realitate Noua Ordine Mondială, atât pentru România cât și pentru celelalte țări ale acestei planete?

Toate acestea pot fi realizate extrem de simplu: accesați chiar astăzi site-ul **www.yogaesoteric.net**, care are un trafic de 45.000 de vizite pe săptămână. Acest site a ocupat mai multe luni la rând locul întâi în clasamentul *statistici.ro*, la secțiunea Spiritualitate și Religie. Accesați chiar astăzi site-ul **www.yogaesoteric.net** și veți fi uluiți de bogăția de informații pe care o veți descoperi acolo. Vă rugăm totodată să faceți cunoscută această adresă la cât mai mulți prieteni și cunoștințe.

Telul nostru este să oferim adevărul și numai adevărul acestui popor prea des păcălit, mințit și manipulat prin intermediul presei și televiziunii, care ar trebui, de fapt, să-l informeze. Principiul nostru este: „Cunoașteți adevărul și adevărul vă va elibera!”

Vă asigurăm că vizitarea site-ului nostru nu va fi inutilă. Veți fi, în felul acesta, preveniți cu privire la o mulțime de acțiuni oculte și paranormale pe care prea puțini le cunosc, fie din comoditate, fie pentru că se informează numai de la televiziunile și din presa manipulată de interese mondialiste. Pătrundeți astfel în culisele istoriei! Nu uitați că cine are acces la informații fundamentale, are în felul acesta o mare putere!

Cunoașteți adevărul și adevărul vă va elibera!

Accesați fără întârziere site-ul
www.yogaesoteric.net